CODEX MINIMVS.

S. ORDINIS MINIMORVM S. FRANCISCI DE PAVLA.

STATVTA OMNIA, ETIAM CAPITVLORVM GENERALIVM, non reuocata, comprehendens.

Adiectis Elucidationibus in quamplurimis casibus, qui aliquas patiuntur difficultates.

Authore R. P. STEPHANO ISNARDO Tolonensi eiusdem Ordinis, sacræ Theologiæ professore.

PIETATI. IVSTITIAE. CHARITATI. PACI. VERITATI.

Quicumque hanc Regulam sequuti fuerint, Pax super illos. Gal. 6.

LVGDVNI,

Ex Typographia Petri du Plessier.

M. DC. XXXI.

REVERENDISSIMO P. P.

FRANCISCO A LONGOBARDIS,

S. ORDINIS MINIMORVM

CORRECTORI GENERALI.

ET

REVERENDIS ADMODVM PATRIBVS

IGNATIO A NEAPOLI, IOANNI PINNA ET IOANNI KERMAREK;

eiusdem Generalis Collegis.

F. STEPHANVS ISNARDVS MINIMVS & obsequentissimus subditus.

Spiritus septiformis superabundantiam: & Bonum quòd exuperat omnem sensum.

EXultat *a* terra nostra, sacrique nostri Ordinis, Pater Reuerendissimè, Reuerendi admodùm Patres, collætantur Prouinciarum insulæ multæ, si non omnes: quia nostris temporibus eodem pari modo regnauit Dominus, quo tempore Dauidis; quandò terra ipsius restituta est ei, cui soli debebatur. Sic, Ordo quem cœle-

a *Psal.* 96. *cui titulus.* Ipsi Dauid quãdo terra ipsius restituta est.

ſtis ignis ille præcedit & inflammat, ſub quo militat, dùm intus & extrà comburit inimicos eius; Dei ſedes, qui in eo manet qui permanet in [b] charitate, fit omninò pacifica. Sic illuxerunt orbi terræ virtutum eius fulgura coruſcantia, quæ vidit & commota eſt terra. Montes ſicut cera fluxerunt, à facie Domini: à facie Domini omnis terra, ſeu terrena cogitatio. Annunciauerunt cæli iuſtitiam eius, & viderunt omnes populi gloriam eius: gloriam inquam [c] Libani mirifici candoris & ſimplicitatis, quæ ab ortu data eſt ei. Audiuit & lætata eſt Sion, & exultauerunt filiæ Iudæ propter iudicia tua Domine. Non ideò tamen, tua ſedes hæc Minima perfecta eſt omnino: maxime ſi [d] neceſſe ſit de mundano puluere etiam Religioſa corda ſordeſcere. Sumus quippe [e] fragiles homunciones, lutea vaſa portantes, quæ faciunt ſibi inuicem anguſtias. Sed conſolatur nos qui dicit; iuſtitia & iudicium correctio ſedis eius. Quotidiani defectus etiam minimi, correctionem requirunt, vt perficiatur ſedes iſta: correctionem inquam, & qua ſeipſum quiſque corrigit; & qua quilibet ſubditus corrigendus venit à ſuperioribus, quos ob hanc cauſam vocamus Correctores. Iuſtitia autem & iudicium, correctio

a 1. Ioan. 4.

b Iſay. 35.2.

c D. Leo ſerm. 4. de Quadrag.

d D. Auguſt. ſerm. 0. de verb. Dom.

R.F. 44.

correctio sedis huius. Non iudicium solum, sed iustitia prima, quam iustum sequitur iudicium. Iudicium namque quod iustitia vacat, manifesta est iniustitia: nec correctio, sed contritio, sed destructio, sed exacerbatio est. Accedat ergo iustitia cum iudicio, ad sedis huius correctionem. At hoc fieri nequaquam potest, statutis nostris regularibus violatis; quæ nos obseruare debere, (sacris Canonibus & Regulæ non dissona, sed ad illius obseruantiam vergentia, loquor) nemo sanæ mentis inficiabitur. Huic obseruãtiæ, omnium prima resistit nubes & caligo, quæ in circuitu sedis huius est: atque vtinam non intrà sedem ipsam: ignorantia scilicet statutorum; neque enim ferri potest voluntas in ignotum. Nec dubito a repellendos esse ab illo b cuius lex multiplex, qui statutorum scientiam repellentes, in illorũ ignorantia requiescere vellet; quæ malis fauet, bonis nocet; c malum bonum dicit, & bonum malum; d cui adhæret sedes iniquitatis; quæ in præcepto laborem fingit; dissonantiam causat; nec variè solùm, sed contrariè prorsus idem negotium in variis concludit locis, quantumlibet eadem ratio militet vtrobique. Imò, & quod peius est omnium, in vno reprobat, quod ap-

a Osea 4.6.
b Iob 11.6.
c Isaya 5.20.
d Psal. 93.20.

probat in alio. Cum statutorum scientia, ignorantiæ velamen tollat, bonis auxilietur, malos coërceat, iniustitias vitet, iniustos rubore perfundat, nec det ansam processibus, vt malè quidam putauerunt, sed potius illam tollat, cum decisionem litis statim proferat. Hæc est quæ docet quid faciendum in variis euentibus, à quo cauendum, quo iure vnicuique vtendum, qualiter amplectendæ & remunerandæ virtutes, considerandа merita, vitanda & animaduertenda delicta. Sine hac, qui optimus est inter Regulares,[a] quasi paliurus: & qui rectus, quasi spina de sepe. Hæc est, quæ ità Deum adorandũ docet à Regularibus, qui Angelici debẽt esse, vt omnes & singulos illos confundat, qui adorare cogitarẽt quos execramur [b] recentes Deos: quos [c] D. Hieronymus superbiam, auaritiam, & vitium quodlibet interpretatur: & qui gloriari possent in vanitatum suarum simulacris. Sine hac, [d] iustificatur impius & cõdemnatur iustus: licet vtrumque sit abominabile apud Deũ. Neque deinceps qui hæc agere vellent excusandi, [e] quia nesciẽt quid facient; cũ de facili quisque nunc scire possit. Vndè nulli mirum videri debet, quod [f] in octo ex Capitulis nostris Generalibus sit ordinatum, vt imprime-

rentur

a *Michea* 7. 4.

b *Psal.* 80. 10.

c *ibid.*

d *Prouerb.* 17. 15.

e *Lucæ* 23. 34.

f *Vide verbo Statuta.*

rentur ſtatuta noſtra. Mirandum potius, toties hoc neglectum fuiſſe: cum ignorantia fratrum delectari nō debuerint ij, quibus commiſſa fuit prouincia negotij huius peragendi. Quomodocumque hoc acciderit, alij viderint. Hoc vnum curo, vt omnia omnium noſtrorum Capitulorum Generalium ſtatuta, à multis dudum deſiderata, & in sūma redacta, pro Religionis noſtræ fœliciori ſtatu, notiora ſint omnibus: vt illorum depulſa caligine, loco illius, eorumdem clarior ſcientia introducatur; [a] quam ſine fictione didici, & ſine inuidia communico. [b] Neque enim mihi ſoli laboraui, ſed omnibus exquirentibus veritatem. Licet [c] nouiſſimus euigilauerim, & quaſi qui colligit acinos poſt vindemiatores: in benedictione tamen Dei & ipſe ſperaui, & quaſi qui vindemiat repleui torcular. [d] Attendite ergo ad petram vnde exciſi eſtis, & ad cauernam laci de qua præciſi eſtis. Audite, non me, ſed Beatum Patrem; ſed celebriores & antiquiores Patres noſtros, in Capitulis Generalibus congregatos; ſed doctiores totius Ordinis; ſed rationes euidentiſſimas: [e] audite inquam hæc, magnates ſimul & omnes populi; Superiores & ſubditi: vos maximè rectores ſicut & Correctores, vniuerſæ noſtræ

a *Sap.* 7. 13.
b *Eccli.* 24. 47.
c *ibid.* 33. 16.
d *Iſai.* 51. 1.
e *Eccli.* 33. 19.

ſtræ Eccleſiæ Minimitanæ, auribus hæc percipite. Vos inquam, quos altiſſimus ſuper omnem terram, & nimis exaltatus ſuper omnes Deos: qui ante tempora Ieſu
a ibi. 10. 17. filij Sirach, a ſedes Ducum ſuperborum deſtruxit Deus, & ſedere fecit mites pro eis; ad ſupremam prædicti Ordinis deſtinauit moderationem; illis reuera ſimi-
b Heb. 5. 4. les, [b] qui vocantur à Deo tãquam Aaron. Vos inquam, quos vt olim Patriarcham
c Eccleſ. 49. 17. Ioſeph Sapiens, nunc licet c homines libere prædicabo, fratrum noſtrorum Principes & Rectores; gentis & Religionis noſtræ firmamentum; nec noſtri populi duntaxat, ſed etiam Statutorum Stabilimentum: audite & videte ſtatuta noſtra omnia, quæ vobis humiliter offero; vt authoritate veſtra firmentur; vt honoris debiti penſum reddam; vt ad illorum exactam obſeruantiam inuigiletis, cum zelo Eliæ vel Phinees: ita vt, ſi vel minima cogitatio occurreret illa negligendi, quæ ve-
d D. Bernar. ſerm. de cute carne & oſſibus animæ. ſtrarum animarum [d] pellem decolorare, ſicque pulcritudinem tollere niteretur ad delectationem carnis, & conſenſum nunquam perueniat; ſed ſtatim reperiat os infractum, firmum ac ſtabile; primum inquam cordis veſtri propoſitum, quo ab
e Cant. 1. 5. ipſo aſſũptionis veſtræ inſtanti, de ità [e] cu-

ſtodien

ſtodienda vinea vobis commiſſa cogitaſtis, vt a caperentur etiam vulpes paruulæ a ibid. 2. 15.
infractionum conſtitutionum, quæ ipſam ſenſim demoliuntur. Sic dicet vnuſquiſque veſtrum; b pelli ſeu cogitationi meæ; b Iob 19. 20.
conſumptis carnibus acceptionis perſonarum; parentum inquam, amicorum, potentium huius mundi, pro nihilo habitis præcibus; adhæſit os meum, os de quo ſuprà, dictis omnibus reſiſtendo. Sic c eritis c 1. Reg. 18. 17.
viri fortes, bellaque Domini præliabimini. Sic d Iudices effecti, iniquitates irrumpetis d Eccl. 7. 6.
virtute: nec potentis fáciem extimeſcetis: nec in æquitate ponetis ſcandalum. Sic iuſti eritis, e quorum ita Dominus e Pſal. 33. 21.
omnia oſſa cuſtodit, vt ex illis ne vllum quidem conferatur. Sic de Corpore Domini, f cuius os comminutum non fuit. Sic f Ioan. 19. 36.
odietis malum, qui diligitis Dominũ: qui & g protector veſter erit, & merces magna g Geneſ. 15. 1.
nimis: cuſtodit etenim animas ſanctorum ſuorum, de manu peccatoris liberabit eos. Sic lux orietur iuſto, lætitia rectis corde: Interim, vos P. Reuerendiſſime, Reuerendi admodùm Patres, quos tota Religio iuſtos & veros religioſos prædicat, aſſiduè lætamini, ſed in Domino: & confitemini memoriæ ſanctificationis eius, nos corporis ipſius mẽbra, per exactam ſtatutorum

noſtro

noſtrorum obſeruantiam ſanctificantes: ne tandem [a] ſub habitu religioſo animus ſecularis, ſub pannis conuerſionis reperiatur cor peruerſum. Hoc cedet ad gloriam Dei Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Sicut in principio, ſic & nunc & deinceps. Cedet etiam in virtutum veſtrarum memoriale perenne. Amen.

[a] D. Bern. ſerm. 2. de Quadrag.

Datum in Conuentu noſtro Lugdunenſi Kal. Auguſti. 1631.

LECTO

LECTORIBVS BENEVOLIS.

De huius Codicis vtilitate.

QVod fuit ab initio Minimitanæ nostræ Religionis, à B. Patre Francisco de Paula pro nobis ordinatum: quod vidimus, quod audiuimus, quod de Statutis nostris Generalibus manus nostræ contrectauerunt, hoc annunciamus vobis: suadentibus S. Bonauentura, dum ait in expositione Regulæ S.Franc.c.8. Est præ cæteris necessarium, vt ordinationes Generalis Capituli publicentur celeriter. *Et S.Teresia à Cepeda Iesu, quæ Regulam & antiquorum PP. sui Ordinis constitutiones, suis Carmelitis commendat & exponit: illásque* perfectionis semitam esse dicit, *cap.4. libri quem de hac materia conscripsit. Sic, quod Romæ Gregorius Papa IX. per S. Raymundum S. Prædicatorum Ordinis* III. *Magistrum Generalem (qui sui etiam Ordinis constitutiones, antè confusas satis, in duas partes diuisit, vt nunc sunt) in Decretalium compilatione: Quod Bonifacius* VIII. *item Romæ per Illustrissimos Guillelmum Archiepisc. Ebrodunensem, Berengarium Episcopum Biterensem & Richardum de Senis tunc S.R.E. Vice-Cancellarium posteà Cardinalem, in Sexti Decretalium editione: Quod Ioannes* XXII. *Auenioni, in Clementinarum & Extrauagantium publicatione: Quod Imperatores semper Augusti, Constantinopoli; Theodosius minor in Codice Theodosiano, ad similitudinem Codicum Gregoriani & Hermogeniani; & Iustinianus, in Codice* Iu*stinianeo, ex tribus præcedentibus, detractis detrahendis compilato: Quod Reges nostri Christianissimi Henricus*

III.

III. & IV. *in Codice quem vocamus Henricum: Quod Eminentissimi Cardinales, Deusdedit; & Ara- al; relatus à R.P. Passarello in Schol. ex Genu. 5. in collectione Statutorum S. Minorum Ordinis: Quod Reuerendissimi Episcopi, Burchardus Vormaciensis, & Iuo Carnotensis, tùm in sua Panormia, tùm in suo Decreto: Quod R. idem P. Passarellus Ordinis nostri quondam Generalis, lumen & decus, in Capitulorum nostrorum Generalium ad vsque sua tempora publicatione: sicut & R. P. Seraphinus Siccus S. Prædic. Ord. penultimus Magister Generalis, in reimpressione Constitutionum sui Ordinis, actis Capitulorum Generalium cumulatarum: Quod denique fecerunt, Cresconius, Anselmus, Gregorius presbyter in suo Polycarpo, & Gratianus monachus Benedictinus in Decreto, & in Monasterio S. Felicis Bononiensis, anno millesimo centesimo quinquagesimo primo, hoc nos partim in Lugdunensi, partim in Tolonensi Conuentu fecimus respectiuè: Si Dei imitatio in aliquibus, nobis est sub præcepto, cur non licebit in aliquibus quæ bonum publicum respiciunt, imitari pro nostro modulo Sanctitate fulgentes, Summos Pontifices, Imperatores, Reges, Cardinales, Archiepiscopos, Episcopos, Ordinum Generales? Si hæc tentare, censetur nimis alta sapere: quare Benedictinum Monachum, pietate & doctrina commendatum, pigebit æmulari, vel in Minimo Codice, cùm ipse compilarit maximum? Charitas tùm Dei, tùm proximi quæ illum mouit, vrget nos: qui hæc scribimus vobis, vt in eadem manentes societate, societas nostra sit cùm Deo, & B. Patre nostro, sub cuius militamus Regula.* Effrenata cupiditas, *inquit Gregorius Papa IX. in proœm. Decretal.* sui prodiga, pacis æmula, mater litium, materia iurgiorum; tot quotidiè noua litigia generat; vt nisi Iustitia conatus eius sua virtute reprimeret, & quæstiones ipsius implicitas explicaret;

ret ; ius humani fœderis , litigatorum abusus extingueret : & dato libello repudij , concordia extrà mundi terminos exularet. Ideóque Lex proditur , vt appetitus noxius sub Iuris regula limitetur : per quam, genus humanum vt honestè viuat, alterum non lædat , ius suum vnicuique tribuat, informatur. ¶ Amplectimur voluntarios pro subditorum nostrorũ quiete labores, *inquit Bonifacius VIII. in prœm. l. 6. Decret.* & noctes quandoque transimus insomnes , vt scandala remoueamus ab ipsis. Et quas humana natura lites quotidiè inuenire conatur, nunc antiquorum declaratione , nunc verò nouorum editione Iurium , pro vt nobis est possibile, reprimamus. ¶ Quia ab adolescẽtia viri, procliuis ad malum sensualitas humana declinat, *inquit Joannes* XXII. *in prœm. Clement.* per quod morum subuersio in Clero & populo frequenter obrepit, necessaria est superioris authoritas: vt tam per determinationis opportunæ suffragium tollat ambigua, lites auferat , altercationes dirimat , & obscura succidat : quam per cultoris prouidi sarculum, extirpet vitia, virtutes inserat, corrigat excessus, moresque reformet. ¶ Hæc, *inquit Justinianus Cæsar initio sui Codicis*, quæ necessariò corrigenda , multis retro Principibus visa sunt : intereà tamen, nullus eorum ad effectum ducere ausus est: impresenti rebus donare communibus, auxilio Dei omnipotentis censuimus , & prolixitatem litium amputare , vno Codice sub fœlici nostri nominis vocabulo componendo : maximum & ad Reipublicæ sustentationẽ respiciens opus. ¶ Quieti fratrum , & serenitati conscientiarum studentes , *inquit Capitulum V. Romanum 9.* statuerunt Patres , vt Reuerendiss. P. Generalis & R.P. Zelosus , curent

omnia

omnia Acta Capitularia ad breuiorem formam redigere: ità vt, ea quæ pro Regulæ & Correctorij explicatione apta fuerint, remaneant; cætera verò excludantur. ¶ Vt obseruātiæ candor, *inquit R. P. Vincent. Bandellus S. Prædicat. Ordin.* XXXVII. *Generalis*, vt Diuini amoris feruor, ardens ad commune bonum verámque Pacem flagrantissima Charitas, sine cunctatione Obedientiæ: niueus purusque mentis ac corporis cœlibatus: atque rerum omnium temporanearum exactissima nuditas, sub meo regimine restaurentur: dùm Italiam, Galliam &c. visitarem, multorum Capitulorum Generalium acta & ordinationes, quæ in diuersorum Conuentuum scriniis delitescebant, Mediolanum attuli: atque ex ipsis, super Constitutionum nostrarum sententiis dubiis, declarationes conflaui, illasque imprimi curaui, præcipiens in virtute S. Obed. omnibus & singulis Conuentuum Ordinis nostri Præsidentibus, vt suas Constitutiones cum his nostris impressis conferant & emendent. *Similibus motus rationibus, hunc Minimum Codicem scripsi, quem Minimus Minimis offero, omnia Statuta nostra continentem: ad Diuini Numinis gloriam, animarum profectum, & pro tuenda Pietate, Justitia, Pace, Veritate: quatenus feruor Charitatis exæstuet; cuique tribuatur quod suum est; quid in variis euentibus faciendum nobis sit, aperte pateat; Pacis vigeat tranquillitas, inualescat concordiæ vnitas, animorum identitas perseueret. Vndè, meis his desideriis proculdubio iungentur omnes qui sunt Domini: quibus nullos aduersaturos spero; nisi forte cæci sint & cæcorum Duces, qui ea quæ ignorant blasphemant: inter lilia, spinæ; in tritico, zizania; inter sapientes virgines, fatuæ; in sagena, mali pisces cum bonis. Verùm, nec illorum causa silendum; si, quod absit,*

tales

tales reperirentur; *scriptura dicente Eccli.* 37.12. Cum viro irreligioso, tracta de sanctitate; & cum iniusto, de Iustitia. *Nec, vt olim Pompeius, desistendum à redigendis Legibus in libris, obtrectatorum metu. Dicendum potius quod contra sibi detrahentes,* qui lacerabant quod occultè legebant, *dixit, D. Hieron. in prol. Esdra*; Nunquã meum Christo iuuante silebit eloquium, etiam præcisa lingua balbutiet; legant qui volunt, qui nolunt abiiciant: euentilent apices, literas calumniẽtur; magis vestra Charitate prouocabor ad studium, quam illorum detractione & odio deterrebor. *Grato igitur animo, primam Codicis huius partem nunc accipite, dum posterioris editioni laboro: illam vobis exhibiturus, annuente votis Deo, si tamen hæc arrideat; nec nos, vt quondam Cæsarem, insidiatrix vitæ mors præueniat. Pensemus cum Nicolao* I. *scribente ad Hincmarum Archiep. quod* Ridiculum est & abominabile dedecus, vt traditiones à Patribus susceptas infringi patiamur: *Capitulorumque Generalium statuta non reuocata, Regularibus esse Ius Ciuile, quod qualibet Religio, diuina humanaque causa sibi constituit: & Ius Gentium, quod sacrum esse debet, quia hoc* Iure *Religiones omnes vtuntur. Quod si aliquibus statutis contraria irrepsit consuetudo*; Vsus authoritati cedat: prauum vsum, Lex & ratio vincat, *vt dicit. D. Isid. l.2. Sinonim.* Si consuetudinem opponas, *inquit Gregor.* VII. *scribens ad Vuimundum Auersanum Episcopum,* aduertendum est quod Dominus dicit, Ego sum veritas & vita. Non dicit, Ego sum consuetudo, sed veritas. *Ideo D. Bonau. in Epist. pro refor. fratrib. dolens ait,* Luce clarius, omnia supradicta, in maximum, & nullo modo dissimulandum, vergunt nostri Ordinis detrimentum: licet tepidis & indeuotis, & secundum carnem sapientibus, confidera

derantibus consuetudinem,& allegantibus multitudinem; quasi facilia, & excusabilia, etiam irremediabilia videantur. *Et in Epist. ad quendam Prouinc. dicit.* Horum omnium hanc puto potissimam causam, quod ea, quæ prouida cura, per totius Ordinis prouidentiam in Generali Capitulo statuuntur, paruipenduntur à fratribus, & habentur pro nihilo. Ex quo fit, vt S. Religionis splendor præfulgidus, in pallorem degeneret: sanctitatis pulchritudo, sordescat: bonæ opinionis odor, computreat: & nomen Domini blasphemetur. *Denique subdit.* Quia his, & aliis deordinationibus innumeris, per statuta Ordinis via præcluditur: volo, vt per loca fratrum, ea sic diligenter conscribi, legi facias & seruari: vt sicut professione virtutum præcipui credimur, nequaquam morum incompositione, postremi meritò censeamur. *Cæterùm, constitutionum à subsequentibus Capitulis reuocatarum, vel Iuri dissonantium consultò nequaquam memini, nisi fortè ad confutandum: tùm breuitati studens, tùm deuitans opus inutile. Solas illas quibus est nobis standum profero, idque alphabetico ordine: vt detractis ambagibus, decisio quarumcúmque difficultatum statim reperiatur: & quæ hinc indè colligenda forent, in variis dispersa locis, ad manum sint sub vno comprehẽsa titulo: eoque citiùs, quo notæ marginibus apposita, ad id facilitatem prabẽt maximam. Annorum tempus varium adnoto; vt qui contrarias hic positis constitutionibus afferre possent, reuocatas illas fuisse à Capit. posterioribus euidenter agnoscant: quod & apposita loco suo Capitulorum Series, sole clarius demonstrabit. Capitula nondum mandata typis, in varios numeros diuisi, ne ab impressorum ordine deuiarem. Elucidaui denique difficultates multas Gratianum imitatus, seu potius D. Basilium, qui Regulas monasticas fusiùs disputauit;*

D. Bernar

*D.Bernardum,qui S.Benedicti;D.Bonauenturam,qui S. Francisci;D.Ignatium,qui proprias;S.Tereſiam, quæ antiquorum Patrum ſui Ordinis;Hugonem Victorinum,qui S. Auguſtini Regulas & conſtitutiones expoſuerunt. Alias elucidandas eſſe dixi à Capitulis Generalibus:non quod Religioſis noſtris Leges præſcribere, vel à Capitulis Generalibus exaudiri me debere præſumam: cum R. P. Paſſarellus,affirmans in Schol.ex c.Auen.tres vocales celebrare poſſe electionem canonicam, quod manifeſtè Iuri conſonat c.*nullus.*de Electione,fulſitus ſolùm fuerit Generalis Capituli ſtatuto,in c.7.Rom.id eſt,poſt annos circiter quadraginta ſeptem.Deſiderauit idem R. P. vt ſtatueretur à Capitulo Generali(cætera reticebo)formandum eſſe Decretum electionis.ibid.n.4.quod & Iuri concordat. cap.* ſicut.*de Electione in 6.Huiuſmodi tamen ſtatutum, nondum exiit.Quod ergo mihi viſum fuit,* Iuri *Rationique conueniens:ſolùm protuli,& vt ait idem D.Bonauentura in eadem Epiſt.de ref.fratrib.* nec penitus tacens, nec omnia exprimens,nec noua ſtatuens,nec onera grauia aliis alligans: ſed tanquam annunciator veritatis,quædam breuiter explico,videns illa nullatenus reticenda, *Notari tamen non recuſo, ſi velut homo minus vidi:dicens cum D.Auguſt.in prologo l.3. de Trin.*Noli meis literis quaſi canonicis ſcripturis inſeruire.Sed in illis, & quod non credebas cum inueneris incunctanter crede: in iſtis autem, quod certum non habebas, niſi certum intellexeris,noli firmum tenere. *Hunc etiam Codicem,velut Minimum nolite deſpicere, beneuoli Lectores:neque enim Bonifacius* VIII. *eruditum Iacobum de Caſtello ab Vniuerſitate Bononienſi Nuncium ad illum miſſum flocciſecit,quantumuis eſſet adeò paruus,vt Summus Pontifex, ſtantem illum coram ſe proponentem genuflexum exiſtimans, monuerit vt ſurgeret, donec tertius reſpondit, Zachæus eſt.*

Facultas Reuerendissimi P. Generalis.

NOs F. Franciscus à Longobardis totius Ordinis Minimorum Corrector Generalis, dilecto nobis in Christo P. F. Stephano Isnardo, Instituti nostri Theologo & Concionatori habili. S.

Cum sicut exponi nobis fecisti, omnia Regulæ nostræ statuta, ac Capitulorum Generalium Ordinis nostri acta, & ordinationes, summo studio in vnum congesseris, quæ pro communi totius Religionis bono & commodo, in lucem edere peroptas: non modo tuo gratulamur labori, sed vt ea quamprimum typis mandes, plenam & liberam tibi indulsimus facultatem. Dummodo à duobus Instituti nostri Theologis, à R. P. Prouinciali Lugdunensi designandis & nominandis, approbentur. In quorum fidem &c. Datum in Cõuentu Iesu Mariæ Ciuit· Milaytarũ. 26. Iunij 1631.

F. FRANCISCVS A LONGOBARDIS.
Generalis.

Facultas Reuerendi P. Prouincialis.

VT opus quo Statuta nostri Ordinis methodo alphabetica ad faciliorem vsum digeruntur, & nouis obseruationibus illustrantur, à R.P. STEPHANO ISNARDO, verbi Diuini emerito præcone & S. Theologiæ Professore elaboratum, typis mandetur, facultatem facimus: supposita duorum Theologorũ nostri instituti, iuxtà Reuerendissimi P. N. Generalis Francisci à Longobardis præscriptum. In quorum fidẽ, &c. Datum in Conuentu nostro Lugdunensi Prid. Kalendas Octobris anno. 1631.

F. IOANNES BAPTISTA SAVBARD
Prouincialis Lugdunensis.

Approbatio Theologorum.

DE mandato R.P.N. Prouincialis, opus quod inſcribitur *Codex Minimus*, &c. per R P. STEPHANVM ISNARDVM, Ordinis noſtri S. Theologiæ Profeſſorem & Prædicatorem, compilatū, diligenti inueſtigatione percurrimus. Quod quia nullos errores, cōtra fidei Catholicæ dogmata, aut bonorum morum inſtitutionem, continet: imò iuxtà multorum Capitulorum noſtrorum Generalium præſcriptum, maximè Romani vltimi, egregia planè ſerie eſt digeſtum; ideò illud neceſſarium iudicauimus: & dum ſecunda pars deſideratur, hanc Priorem typis mandari & in lucem edi operæpræcium eſſe duximus. In Conuentu noſtro Lugdunenſi. Prid. Kalend. Octob. anno 1631.

F. SEBASTIANVS THOVLOVZE, Corrector Mommerlenſis, & Definitor, Theologus.

F. ALEXANDER PERRIN Minimus, S. Theologiæ Profeſſor, Collega Prouincialis & Definitor.

CONSENSVS.

IMpreſſioni Codicis huius Minimi, Regis nomine conſentio: ſolitas prohibitiones faciens. 30. Septembris. 1631.

BOVILLOVD MERMET.

PERMISSIO.

FAcultatem facimus PETRO du PLESSIER Imprimendi Codicem iſtum Minimum, cum ſolitis prohibitionibus 30. Septemb. 1631.

L'ANGLOIS.

SERIES MATERIARVM PRIMÆ PARTIS.

Corre

Præses.

Præſes.
Prandium.
Primogenitura.
Priuationes.
Priuatus.
Priuilegia.
Proceſſiones.
Proceſſans.
Proceſſus.
Procurator Nationis.
Profeſſi alterius Ordin.
Profeſſio.
Proprietarij.
Protector.
Prouincia.
Prouinciarum erectiones & diuiſiones.
Prouincialis.
Punitio.

Q

Quadrageſimalis vita.
Qualitas perſonarũ.
Quarta.

R

Reconciliatio.
Recurſus.
Refectorium.
Reformatio Monialium.
Regiſtrum.
Regula.
Rehabilitatio.
Remiſſio Fratrum.
Renunciatio.
Reſponſoria.
Reuelans.

S

Sacerdos.
Sacrilegium.
Sacriſta.
Sanguinarius.
Scriba.
Scrutator.
Secreta Ordinis.
Secularium negotia, Iudicia, Tribunalia.
Sedes.
Seniores.
Seræ.
Sigilla.
Signum.
Silentium.
Socij Prælatorum.
Solus.
Spurius & adulterius.
Statuta.
Studentes.
Studium.
Subiectio.
Superiores.
Suſpenſio.
Suſpenſus.

T

Terminus Prouinciæ vel Conuentus.
Tertiarij.
Teſtis.
Theſes.
Tonſura.

CODEX AD ZOILVM ET ARISTARCHVM.

Qvi bona quæ doceo pupilla cernet vtraque,
Lumine perfusus, non tenebrosus erit.
Corporeis oculis videat me maxime mentis.
Ignarus semper si vacat alter erit.
Grammaticum pudeat vel tangere carmen Homeri.
Indoctus doctum, nam quid aselle lyra?
Crine ruber, niger ore malo, seu lumine læsus
Zoïlus, haud carpat, si bonus esse nequit.
Mê Mecænates videant, oculique columbæ
Quique pij Minimi nomen & omen habent.
Do Minimus Codex, Minimorum consona Iura
Omnia, quæ Patres explicuere Graues.
Sic Themidem monstro, sic pessima crimina damno.
Sic tetricus Iudex pallet, & acta pudent.
Sic dirimo lites: sic ignorata reuelo.
Sic sum pœna malis, gloria magna bonis
Sic do perfacilem semitam quæ tendit ad astra.
Sic cœli reserans atque forense forum.
Sic Minimus Minimis Minimorum maxima pando.
Sic cœlos humilis nardus odore replet.

CODEX

CODEX MINIMVS
REGVLÆ FRATRVM, SORORVM, ET VTRIVSQVE SEXVS
Correctorij & Cæremoniarum;
NECNON
CAP. OMNIVM GENERALIVM SACRI ORDINIS MINIMORVM S. FRANCISCI DE PAVLA,

A primo Romano, ad tertium Barchinonense inclusiuè STATVTA OMNIA non reuocata, Alphabetico ordine comprehendens.

Adiectis Elucidationibus, in quamplurimis casibus qui aliquas patiuntur difficultates.

A

Absolutio.

PRo Confessoribus à superioribus approbati, alios nostri Ordinis fratres professos (quoties opus fuerit) *A casib. nõ reseruatis.*

A pote

poterunt absoluere, ab omnibus casibus huic Ordini concessis & permissis: demptis duntaxat quatuor Votis: quorum absolutio, reseruabitur solis Generali, ac Vigilibus, & Prouincialibus; ac etiam Fratribus, in quolibet Conuentu eiusdem Ordinis, ab ipsis Prælatis, seu à quolibet ipsorum deputatis, siue deputandis, pro specialibus Confessoribus. *Correctorium, numero 96.*

A Votis.

R. P. Laurentius de Peirinis, ex nostris, super constitutione 10. *Vrbani VIII. §. 7. n. 2. in nostrorum Priuilegiorum libro, dicit, quatuor Vota quæ emittimus, superioribus nostris Prælatis, non esse reseruata: posito decreto Clementis VIII super reseruatione casuum, quod incipit,* Sanctissimus, *sub Datum Romæ, apud S. Petrum 26. Maij, anni* 1593. *quidquid habeatur in nostra Regula, per Regulam Correctorium intelligit, quod Regulæ lato modo sumptæ, pars est. Hac vnica ratione nititur: quia, inquit, per constitutionem Clem. VIII. non possunt Prælati sibi reseruare, nisi Votum Paupertatis & Castitatis; ergo alia duo, nimirum Obedientiæ & Vitæ Quadragesimalis, non sunt reseruata, nec possunt sibi superiores reseruare, nisi specialiter per Capitulum generale, in tota Religione, vel Prouinciale in aliqua Prouincia, reseruentur: quod huc vsque factum non est. Nec*

obstat

obstat, quod hæc sint reseruata per Regulam, nam hîc illi sufficienter derogatur, vt patet. Hæc ille. Pro dubij huius, maximi sanè ponderis, resolutione.

Nota primò, *casus alios esse* Reseruatos *à Iure, alios* Reseruãdos *seu* Reseruabiles *ab homine. Prioris generis sunt casus illi, qui in ipso Iure, Concilijs & cõstitutionibus Pontificijs, reseruantur Papæ, Episcopis, & similibus. Posterioris illi sunt, quos Episcopi, & alij Superiores Prælati, possunt sibi reseruare, licèt ab ipso iure reseruati non sint.*

Nota secũdò, *constitutionem Clement. VIII. de qua hîc, nullo modo loqui de casibus à iure reseruatis: sed solùm de reseruandis, seu reseruabilibus ab homine: à Prælatis scilicet Religiosorum. Patet ex illis verbis, quæ sunt in Constitutionis exordio:* Sanctitas sua decreuit vt nemo ex Regularium superioribus peccatorum absolutiones sibi reseruet, exceptis iis quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum vtilitati expedire, prudenter in Domino iudicauerint. *Idque, vt antè dictum fuerat,* vt Superiores reseruatione prudenter ac moderatè vtantur. *Et in fine;* Atque ita per quoscumque Regulariũ Superiores, quicumque illi sint, obseruari mandauit. *Non obstantibus &c. His positis.*

Dico primò, *Regulariũ quoruncumque Prælatos, non posse sibi alios casus reseruare, à contentis in prædicta constitutione ideoq; nec Votum Obedientiæ, quod in illa non continetur.* Probatur, *quia sic placuit summo Pontifici, qui hoc statuit in eadem constitutione, vt patet. Illius enim est, Prælatorum Regularium Iurisdictionem restringere, vel ampliare: istorum obedire.*

Dico secundò, *in nostro Minimorũ Ordine, non solùm peccata contra Castitatem & Paupertatem: sed etiam contra alia duo vota, Obedientiam scilicet & Vitam Quadragesimalem, esse reseruata Prælatis Ordinis.* Probatur primò, *ex ipso Correctorio 96. suprà allato, & à summo Pontifice confirmato: vbi expressè habetur Absolutionem quatuor Votorum esse reseruatam dictis Prælatis, & fatetur ipse Peirinis citato.*

Probatur secũdò, *quia si quid obstaret quominus illa duo vota posteriora, non essent reseruata, hoc esset, quia non continentur in constitutione Clementis VIII. & quia in illa prohibet Summus Pontifex, ne alij casus à contentis in sua constitutione reseruentur, derogando quibuscumque contrarijs, etiam Regulis & Statutis ordinum. At hoc non. Primò, quia solùm prohibet Summus Pontifex Regularium Prælatis, ne sibi alios casus reseruent; horum autem Votorum casus, non sibi reseruant nostri Prælati: sed sunt à Correctorio, ideóque*

ideóque & à iure nostro, reseruati. Item, solùm derogat Summus Pontifex, priuilegijs & statutis, quorum vi poterant alij casus à Prælatis Regularium reseruari: at casus contra hæc duo Vota, non sunt huiusmodi qui possent reseruari: seu, quod idem est, qui essent reseruabiles Superioribus sed erant & sunt ab ipso Iure reseruati. Denique, Correctorium nostrum, non dat facultatem Prælatis sibi casus illos reseruandi, sic enim esset illi derrogatum, sed eos ipso facto reseruat: vnde derrogatum illi fuisse, dici non potest.

Probatur tertiò, *quia, si per illam Cōstitutionem derrogaretur nostro Correctorio, prædicta vota reseruanti: sicque hæc remanerent non reseruata: derogaretur etiam quibuscumque Concilijs, & Summorum Pontificum decretis, in quibus casus aliqui reseruantur Prælatis Regularium: ideóque, nulli omnino essent casus reseruati dictis Prælatis, exceptis ijs de quibus fit expressa mentio in Clementina de qua agimus: idque in casu solùm, quo illos sibi reseruarent Prælati & nō aliàs: Habetur enim in illa Clementina, hæc clausula derrogatoria:* Non obstātibus constitutionibus Apostolicis, ac cuiusuis Concilij, etiam generalis decretis. *At hoc non: sic enim, ne casus quidem Papales essent reseruati, qui, quoad Religiosos, Prælatis ipsorum reseruantur per bullas Sixti IV. apud Rodrig. in Bullario, bulla hu-*

ius Pontificis 14.§.12.*&* 33. §.14. *& per bullam Iulij Secundi apud Peirinis, bulla huius Pontificis* 11.§.9. *v.g. caſus illius, qui dignitates & Prælaturas in ordine procuraſſet*: Imò *nec Apoſtaſia ab Ordine, etiam habitu dimiſſo; nec caſus illius, qui incidiſſet in Canonem, ſi quis ſuadente Diabolo, & cæt. niſi duos poſteriores caſus ſibi peculiariter reſeruarent Prælati, quod nemo dicat: repugnaret enim innumeris Pontificum decretis & omnium Regularium ſenſui communi.*

Dices, *caſus illos eſſe reſeruatos Summo Pontifici, non Regularium Prælatis; qui licèt poßint ab eis abſoluere; hoc tamen non habent à* Iure *ſed ex priuilegio.* At cõtrà: primò, *quia nullũ poſſe abſoluere Regularem à dictis caſibus, excepto Papa & ipſius Prælatis, eſt illos caſus eſſe reſeruatos Papæ & ipſius Prælatis; quomodocumque tandem illud fiat, ſiue à Iure communi, ſiue ex Priuilegio; At prædicti caſus ſunt huiuſmodi, vt ab ipſis nullus poßit abſoluere Regularem, præter Papam & ipſius Prælatos, ex præmißis: ergo ſunt reſeruati, non ſolùm Papæ, ſed Prælatis Regularium.*

Secundò, *quia abſolutio illius, qui incidit in canonem Si quis ſuadente, remittitur Correctori locali, vel eius Viceſgerenti, in noſtro correctorio à Papa confirmato, n.6. ergo ipſi reſeruatur à Iure.*

Tertiò, *eandem poteſtatẽ quam habent Epiſcopi erga ſuos ſubditos, habent Prælati Regulariũ*

erga ſuos: aliàs, Religioſi ſubditi Prælatis Regularibus, deterioris eſſent conditionis, quàm ſi ſubderentur Epiſcopis. Tum quia hi Prælati, habent iuriſdictionem quaſi Epiſcopalem, ex Nauarro in Summa cap. 12. *num.* 75. *& habetur expreſſè in* cap. Abbates de priuil. in 6. *Illud autem,* Quaſi Epiſcopalem, *excludit tantummodò ea, quæ ordinis ſunt Epiſcopalis, vt conferre ordines, conficere Chriſma, &c. vt docet Gloſſa in dicto* cap. Abbates, *verbo* Quaſi Epiſcopalem. *At ex Tridentino ſeßione* 24. *de reformat. c.* 6. *poſſunt Epiſcopi ſuos ſubditos abſoluere, à quibuſcumque caſibus occultis, etiam ſedi Apoſtolicæ reſeruatis, in foro conſcientiæ, ſicut & eorum Vicarius, ſpecialiter ad id deputandus; ergo illud etiã poſſunt Regularium Prælati erga ſuos ſubditos; ergo caſus qui cùm ſunt publici ſunt Papales, cùm ſunt occulti ſunt Epiſcopales; & quoad Regulares, ipſorum reſeruati Prælatis: idque ab ipſo iure, à Tridentino ſcilicet citato, vt docent non ſolùm Sanchez lib.* 8. *de Matrimon. diſp.* 2. *n.* 12. *cum alijs multis, ſed etiam noſter Canart in compendio priuilegiorum noſtrorum, & Aluinus etiam ex noſtris c.* 27. *n.* 2. *imò & ipſe Peirinis ſuper conſtitutione Pyrrhi* §. 8. *n.* 46. *Ergo vltra caſus quos reſeruare ſibi poſſunt Regularium Prælati, vi Clementinæ de qua agimus, ſunt & alij caſus ipſis à Iure reſeruati.*

Obiicies primò, *ſi caſus contra Votum Obedientiæ, eſt reſeruatus noſtris Prælatis ſuperioribus, poterit quilibet Prælatus noſter, quemlibet caſum ſibi reſeruare, apponendo illi præceptum formale Obedientiæ: & ſic ſanctam Clem. VIII. conſtitutionem deludere, & bonam Pontificis mentem defraudare, quod eſt abſurdum.*

Reſpondeo primò, *quod præcepta formalia Obedientiæ, non ſunt ita frequentia in noſtro Ordine, vt cuilibet materiæ frequenter applicentur, quod hactenus viderim: licèt fatear, aliquos minus cautè hoc aliquando vſos fuiſſe: quod maximè cauere debent Superiores. Sed inconueniens ab hac indiſcretione procedens, multò minus fuit, abſque comparatione, quam innumeri qui orirentur ex non reſeruatione Voti Obedientiæ. Prætereà ſi indiſcretè nimis procederent Superiores in præcipiendo ſub formali præcepto Obedientiæ, prouiderent Capitula localia & Prælati ſuperiores quoad Correctores: prouincialia & generalia quoad ſuperiores Prælatos: quod & facere deberent, etiamſi Votum illud non eſſet reſeruatum.*

Reſpondeo ſecũdò *ex ipſo Peirinis citato, Capitula generalia & prouincialia, poſſunt ſibi vi prædictæ Clementinæ votum Obedientiæ reſeruare: non tamen ſequitur, quod propter indiſcretionem Superiorum, præcipientium paßim quælibet,*

bet, sub formali præcepto Obedientiæ, poßint bonam mentem Pontificis defraudare, eiúsque sanctam deludere constitutionem.

Respõdeo tertiò, *hãcne delusit Peirinis ipse, qui, vt accepi dum hæc scriberem, cum Capitulo Prouinciali prouinciæ Genuensis, cuius est Reuerendus admodum & benemeritus Prouincialis, pro hoc triennio, & pro secunda vice, Vota Obedientiæ & Quadragesimalis vitæ, reseruauit? Neque enim certus esse potest de discretione in præcipiendo, omnium & singulorum suæ prouinciæ Correctorum. Hanc sanè non fuisse eius mentem fateor, cùm certus sim tantũ virum, támq; Religio sum, Zelo Religionis hanc fecisse reseruationẽ: ideóque non in destructionem, sed in ædificationem.*

Obiicies secũdò, *si hæc duo Vota, cum alijs, sunt ipso Iure reseruata in nostro Ordine: ergo sub duriori & grauiori pondere premimur, quàm cæterarum Religionum Religiosi, apud quos illa Vota non sunt reseruata: imò nec Votum Obedientiæ, (Quadragesimalem quippe vitam non profitentur) potest reseruari, nisi à Capitulis Generalibus vel Prouincialibus: quod in materia reseruationis casuum, videtur nimis durum, nec admittendũ.* Respõdeo, *non in hac parte solùm, sed in alijs multis, nos seueriori Regulæ obligari quàm cæteri. Sed recordare, chariβime, pro hoc labore, te, nec inuitum, ex Beatitudinis denario, cum*

Deo conuenisse. Sanè, si quatuor Vota non sunt apud nos reseruata à Iure, nullum ex ipsis, quod sciam, à viginti quinque annis, fuit in Gallia reseruatum: nunquam enim, intra illud tempus, audiui, in Prouincijs *in quibus fui commoratus, superiorem quemcumque, multo minus Capitulum* Prouinciale, *Votum aliquod reseruasse. Sed concors & indubitata opinio,* Patrum *& Fratrum omnium quibuscum fui conuersatus, hæc semper fuit, & est, quatuor Vota à Iure apud nos esse reseruata.*

Dices, *si Vota Castitatis & Paupertatis sunt ipso iure reseruata, quare dicit Clem. VIII. Superiores posse sibi illa reseruare?* Respõdeo primò, *hoc ideò esse, quia illius constitutio non pro Ordine nostro facta fuit duntaxat, sed etiam pro cæteris, apud quos, fortè, nulli sunt casus in eorum Regulis reseruati. 2. Dicit etiam Pontifex, Apostasiam posse à Superioribus reseruari: quam ipso Iure reseruatam esse, nullus ambigit. 3. Iulius Secundus in constitutione sua, quæ incipit,* Virtute conspicuos, *apud Peirinus in priuilegiis, constitutione secunda, §.15. dat facultatem* Prælatis *Regularibus Apostatas excommunicandi; quos anteà fuisse ipso facto à Iure excommunicatos, patet ex cap.* Vt periculosa, ne Clerici vel Monachi in 6. *verbo* Ipso facto, *& Armilla, verbo* Apostasia, *n. 12. & alij multi. Denique*

multa

multa conceduntur à Summis Pontificibus, *vt priuilegia, quæ sunt de Iure communi: ideóque sine illis priuilegijs fieri possunt: v. g. quòd* Prælati *Regulares poßint suos subditos fugitiuos & apostatas capere: vt notat Suares tomo 4. de Relig. tract. 1. lib. 3. c. 2. dub. 2. num. 16. post Nauarrum, commentario 3. de Reg. num. 50.*

A Votorum transgressione, non potest Absoluere Corrector, nisi sit deputatus à Superioribus Prelatis: aliàs nulla est Absolutio. Capitulo quinto Genuensi *num.* 18. *A Votis.*

Quæres, *an Corrector absolui poßit à Votorũ transgreßione.* P*assarellus in Scholijs ex Capitulo Genuensi, n.* 18. *dicit quod sic; quia, inquit, per Correctorium ipsum datur eis talis facultas, Cor.* 94. *Sed hanc quæstionem non tractat ex professo. Ideò:*

Dico *Correctores, vt Correctores, absque speciali licentia, Generalis, vel* Prouincialis, *non posse absolui à casibus reseruatis superioribus* Prælatis Ordinis; *ideóque nec à Votorum transgreßione, si in eis excesserint.* Probatur *hac vnica & fundamentali ratione, quia ex Correctorio citato n. 96. prædicti casus reseruantur solis Superioribus Prælatis. Nec in eodem Correctorio num. 94. datur facultas Correctoribus, qua possunt absolui à Votorum transgreßionibus, & alijs casibus reseruatis: sed solùm superioribus Prælatis. Correctoribus*

ctoribus verò, quod poßint abſolui, duntaxat, à caſibus ſibi conceßis, ſuo modo. *Vbi enim dixit B. Pater, Generales, Vigiles, & eorum Vicarios, à dictis caſibus poſſe abſolui, à Confeſſoribus quos elegerint, ſubdit.* Similiter, & Prouinciales, & eorum Viceſgerentes, & locales Correctores, ſuper ſibi conceſſis caſibus, *ſuo modo* facere valeant. *Suo modo, dicit: hoc eſt, Prouinciales abſolui poterunt, à Confeſſore quem elegerint, à caſibus Prouincialibus reſeruatis: Correctores, à reſeruatis Correctoribus. At caſus Correctorum, non ſunt illi, qui reſeruantur ſuperioribus Prælatis, quales ſunt, Votorum trangreßiones: ſed caſus & cenſuræ à quibus poſſunt non ſolùm abſolui, ſed etiam Abſoluere, & de facto Abſoluunt in Reconciliatoribus, ex priuilegio Iulij II. quod habetur in Bulla, quæ incipit,* Virtute cõſpicuos, *& eſt Mare magnum noſtræ Religionis; ſub datum Romæ apud S. Petrũ 5. Kal. Auguſt.* 1508. *Item caſus ordinarij. Ex hoc enim quod aliquis eſt Corrector, in ſuo Conuentu vices gerit Parochi: & eſt ſuorum ſubditorum proprius Sacerdos, habens ordinariam iuriſdictionem ſuper illos: vi cuius illos poteſt abſoluere, & ab eis abſolui à caſibus nõ reſeruatis: A reſeruatis autem, ſuperioribus* Præ*latis Ordinis, nequaquam.*

Si quidquam mali per aliquos huius Or-

dinis Fratres, aut Oblatos, alicubi perpetratum foret: ſuper quo, poſſibilibus iam adhibitis remediis, notitiam habere non poſſet proprius Corrector: ipſe talis Conuentus Confeſſoribus, quoties opus fuerit, inhibere poterit, ne tales malefactores abſoluant, quouſque tranſgreſſionis illorum notitiam habuerit. *Cor.97.*

Hoc ſtatutum exiſtimo nunc non habere locum, illique derogatum fuiſſe per decretum Clementis VIII. ſuper caſuum reſeruatione.

Probatur primò, *quia Correctorem inhibere Confeſſoribus, ne Fratres, qui quidquam mali cõmiſerunt, abſoluant, quouſque tranſgreſsionis illorum notitiam habuerit: eſt reſeruare caſum illum, quicumque tandem ille ſit, cùm indeterminatè loquatur Correctorium: At poſt ſupradictum decretum, non poſſunt etiam ſuperiores Prælati, niſi certos caſus, in eodem decreto expreſſos, ſibi reſeruare: Ergo multo minus Correctores locales, quoſcumque indeterminatè.*

Probatur ſecundò, *quia prædicta prohibitio Confeſſoribus facienda, de omnibus Conuentus Confeſſoribus debet intelligi, cùm nullus excipiatur. At talis prohibitio fieri non poteſt: cùm, ex eodem decreto, Superiores in ſingulis domibus, ſeu Conuentibus, debeant deputare duos, tres, aut plures Confeſſores, pro ſubditorum numero, maiori*

vel

vel minori, quibus etiam casuum reseruatorum absolutio committatur. Ergo:

Probatur tertiò, *quia in eodẽ decreto ordinatur, tam Superioribus pro tẽpore existentibus, quàm confessarijs, qui deinceps ad superioritatis gradum promoti fuerint, vt caueant diligentißimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confeßione habuerunt, ad exteriorem gubernationem vtantur: At prædicta prohibitio ordinatur ad habendam notitiam trangreßionis Fratris, idque media confeßione, non quidem positiuè, illam reuelando, sed priuatiuè, denegando absolutionem, idque in ordine, ad exteriorem gubernationem. Ergo illi per prædictum decretum est derogatum.*

Adde derogationem, quæ habetur in eodem decreto, his verbis; Ita per quoscumque Regularium Superiores, quicunque illi sint, obseruari mandauit, (Sanctissimus) non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac cuiùsuis Concilij, etiam generalis, decretis: necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obseruatis; aut Regulis, in Generalibus vel Prouincialibus Capitulis editis, Statutis & Constitutionibus, etiam Apostolica authoritate confirmatis, &c.

Sufficiat ergo Correctoribus, imò & cæteris

Ordinis

Ordinis Superioribus, in caſu alicuius mali extraordinarij commiſsi, cuius abſolutionem ſibi reſeruare non poſſunt: vltra neceſſariam ſatisfactionem, determinare pœnitentias aliquas graues, à Confeſſoribus imponendas, quæ ſubditos ab huiuſmodi perpetrandis cohibere poſsint. Hoc enim expreſſè permittitur in eodem decreto.

Abſolutio à cenſuris, debet fieri in quibuſlibet Capitulis, ad cautelam: &, duntaxat, ad effectum electionis faciendæ: cum proteſtatione, de non admittendis, excludendis: nec excludendis, admittendis, *c.* 1. *Barchin.* 2. *c.* 5. *Genu.* 2. *Abſolutio à cẽſuris.* 1581. 1584.

Accuſans.

Si quis aliquem falsò accuſauerit, plectatur pœnitentia, qua talis per eum falsò accuſatus, iuſtè puniri debuiſſet: ſi, iuxta falſam ſuam accuſationem, deliquiſſet. *Cor.* 15. *Falsò.*

Accuſans ad infamandum Fratrem, debet ſtatim carcerari. Quòd ſi non probat ea, de quibus Fratrem accuſat; puniatur pœna talionis, & perpetuò ſit infamis. Vnde tenetur Accuſans, ſe ſubſcribere ſuis accuſationibus, & probare. *C. Maſsil.* 55. *Vide* Teſtis. Viſitationes. *Ad infamandũ.* 1511.

Accuſatus.

De aliquo crimine, non eſt condemnandus

nandus inauditus: *intellige, cum nostro Passarello in Scholijs ex Genuensi num. 9. nisi in casu contumaciæ, quando scilicet, citatus non comparet: vel quando malitiosè se occultat, & fugit à facie Superioris.* Eiusque rationes, in scriptis plenè & fideliter debent redigi, & à Iudicibus rectissimè discuti. Intereà tamen, Frater accusatus, ne fugiat, tuto in loco lo-
1564. cetur. *C.* 4. *Rom.* 10.

Alienans.

Quomodo puniëdus. Si aliquis Corrector, vel quicumque alius, siue sit Prælatus, siue non, contra Iuris dispositionem, Ordinis bona alienaret, ac extra ordinem ipsum daret; ab officio deponatur. Et vno, vel duobus, aut pluribus mensibus, carceribus mancipetur: iuxta delicti grauitatem, ac deliberationē Correctoris Generalis, aut talis Prouinciæ Vigilis, vel Prouincialis, aut suorum Vicesgerentium: quorum discretioni, puniendus reseruetur, dictus localis Corrector. Si autem aliquis prænominatorum Prælatorum, aliquando inciderit in similem casum, ipso facto, statim ab officio deponatur. Si verò subditus esset delinquens ipse, actiua & passiua voce, ac iure primogenituræ, ad biennium priuetur. *Cor.* 41. *Vide* Bona Conuentus.

Alienare

Alienare bona Ordinis, aut vendere, prohibetur; absque Reuerendissimi P. Generalis consensu, & expressa summi Pontificiis authoritate: sub pœna priuationis officij, & vtriusque vocis. *c.3.Valent.*14. *Alienare, quomodo non liceat.* 1562.

In Capitulo sexto Romano, petiit Commissus Cataloniȩ, vt, Fratres Cōuētus Barchinonēsis, possent pro emptione fundi ad ædificandum Conuentum, sumere de redditibus annuis (*intellige de fundo redditaum*) eiusdem Conuentus, centum nummos aureos, vnà cum Capituli Prouincialis assensu. Quo audito, à Patribus hinc inde discussis rationibus, propter necessitatem Religionis, & quia illud Monasterium, vt plurimum, pro Natione Hispanica necessarium est, ad Capitula Generalia celebranda, petitioni acquieuerūt. Hac tamen conditione, quod cæteri annui redditus eiusdem conuentus, non expendantur, quoadvsque reintegrentur pecuniæ, expensæ pro emptione fundi: aliàs castigentur superiores à Generali. *ibid.9.* *Hanc constitutionem in hoc fundari credo, quod cum pecuniarum fundus impenditur, in emptione fundi Conuentus, vel in eius ædificatione, non recipiuntur annui redditus, qui ex tali pecuniarum fundo prouenire deberent. Vnde si ille fuerit datus* 1617.

ſub aliquo Miſſarum onere, V.G. tandem neſciunt Fratres, vi cuius, tales Miſſas celebrare teneantur: ſicque poſſent illas omittere. Et inde, fortè, orta eſt hæc cõcluſio, eiuſdem Capituli, n 8. Quia Conuentus Rethelenſis, nullam inuenire poteſt obligationem, ob quam, pro Domino N. in illo celebratur Miſſa per annum: ideò Patres declararunt, dictum Conuentum exhonerandum eſſe, ab huiuſmodi obligatione. *Hæc ibi; Pereunt enim aliquando chartæ, vel iniuria temporum, vel fratrum negligentia.*

Apostatæ à Fide.

Vt recipiendi. Antequam recipiantur, debet Superior recipiens, habere publicam atteſtationem abſolutionis eorum: ipſam que conſeruare apud ſe, vel in archiuo Prouinciæ, ad futuram memoriam: ſub pœna priuationis officij. *c.* 6. *Rom.* 14.

1617.

Amiſſio primogenituræ. Tantum de Apoſtatarum, & Fugitiuorum profeſſionis tempore, detrahitur: quantum extra Ordinum fuerunt. *c. Thuron.* 39. *c. Pariſ.* 17. *c. Pauli.* 29. *c.* 2. *Genu.* 14. *Vide* Inquiſitio Fugitiui.

1511. 1520. 1535. 1552.

Appellatio.

Quando facienda. Nec debet fieri, nec admitti, niſi poſt latam ſententiam: & tunc, Iudex à quo, tetur

netur mittere processum, ad Iudicem ad quem. Si autem, ante sententiam, quis suos Superiores adierit: ad suum Superiorem à quo dicessit, remittatur; ad expectandum iudicium: & pœnam Apostasiæ luat. *c.* 5. *Val.* 15. 593.

De re graui, non autem de leui, potest fieri immediatè ad summum Pontificem. Quæ verò fit intra limites Religionis, debet fieri gradatim: à Correctore scilicet, ad Prouincialem: à Prouinciali ad Generalem. *c.* 5. *Valent.* 15. *c. Massil.* 55. *c.* 6. *Rom.* 14. 1593. 1611. 1617.

Quomodo.

Aue Maria.

Quolibet tempore, pulsabitur serò, circa crepusculum diei: vel immediatè post Completorium, secundum consuetudinem patriæ, vel loci: & manè circa diluculum. Est consequenter, pulsabitur prima missa, semel. *Cæremoniæ* 8.

Quãdo debet pulsari.

B.

Barba.

Barbam vniformem, tonsam vel razam, non autem protensam, portare debemus: sub pœna inobedientibus taxata. *c.* 6. *Rom.* 14. 1617.

Qualis portanda.

Beatificatio.

R. P. G. de Bono. Ad instantiam R. P. Commissi Valentinensis, ex parte suæ Prouinciæ, iniunctum fuit Reuerendo Patri Zeloso, vt sollicitaret, & procuraret in Curia Romana, Beatificationem Reuerendi Patris Gaspa-
1611. ris de Bono. c. *Massil.* 27. Idem fuit conclusum, ad instantiam. R. P. Prouincialis Va-
1523. lentinensis. c. 7. *Rom.* 9. Sicut & de Beati-
R. P. P. De Paterno. ficatione, Reuerendi Patris Pauli de Paterno, ad instantiam R. P. Commissi prouinciæ sancti Francisci, *ibid.* Vbi etiam statutum fuit, quod procuraretur Beatifica-
Impensa. tio R. P. Gasparis de Bono, impensis Prouinciæ Valentinensis: vel, si hæc non sufficeret, totius Hispaniæ: vel, si hæc adhuc non sufficeret, totius Ordinis. Idem proportione facta statutum fuit, de expensis faciendis, in Beatificatione R. P. Pauli de paterno. Quod statutũ, voluerunt Patres habere etiam locum, quando agetur, de Canonizatione dictorum Reuerendorum Patrum: seu etiam de Beatificatione & Canonizatione, aliorum quorumcunque Patrum vel Fratrum nostri Ordinis. *ibid.*

Idem fuit conclusum, ad instantiam Commissi Prouinciæ Franciæ, nomine suæ Prouin

Prouinciæ, de Beatificatione Reuerendi Patris Petri Moreau, Conuentus nostri Suessionensis Fundatoris: vitæ sanctæ & illustris. Cuius sepulcrum dominus honorare dignatus est, crebris, & quotidianis miraculis. *c.* 3. *Barchino.* 20. *R. P.P. Moreau.* *1629.*

Idem conclusum fuit, ad instantiam R. P. Ioseph. à Messana, Prouiciali Neapolis, de Beatificatione bonæ memoriæ Fratris Andreæ Pepole, Oblati: cuius sancta est memoria apud Neapolitanos. *ibid.* 21. *F. Andrea Pepole.*

Idem conclusum fuit, ad instantiam Commissi Hispalensis, de Beatificatione fœlicis recordationis Fratris Ioannis de Sancta Maria, Oblati: qui in vita & morte, miraculis fuit conspicuus: & ad cuius sepulcrum, in ecclesia nostra Xerẽsi, Deus quotidie miracula patrare non desinit. *ibid.* 22. *F. Ioannis de S. Maria.*

Idem conclusum fuit, ad instantiam eiusdem Commissi, de Beatificatione Viri Apostolici, Domini Ioannis Rodrigo de Sancta Marina, Sacerdotis & Ordinis nostri Tertiarij, miraculis clari: cuius corpus conditum & incorruptum asseruatur, in ecclesia nostrarum Monialium Trianensium *ibid.* 23. *R. Domini Ioannis Rodrigo Tertiarij.*

Mirarer nullam factam fuisse mentionem,

in hoc Capit. de procuranda Beatificatione Illustriss. & Reuerendiss. Francisci de Sales, Episcopi & Principis Geneuensis, Sacri Ordinis nostri Tertiarij: nisi scirem, Concilium Generale Prælatorum & Cleri Galliarum, Parisiis conuocatum, anno 1625. Sum. Pont. Vrbanum VIII. per speciales literas supplicasse, vt dignaretur ad ipsius Beatificationẽ procedere. Iacobus Gauterius, in Tabula Cronographica sæculo, 17. fol. 3. col. 5. *Vnde, non fuit opus, vt Minimitana nostra Religio, hac in re laboraret. Prædictus Tertiarius, Sanctitate, fama publica & vniuersali, & quamplurimis Miraculis, est admodum Clarus. Fundator Ordinis Sanctimonialium Visitationis B. Mariæ Virginis: Ordini nostro aggregatus, à R. P. Antonio de Bissy, tunc Correctore Grationopolitano, anno 2617. Tanta fuit; Prælati huius erga Ordinem nostrum, deuotio: vt nostris obuians multoties, ostendens dicti Ordinis cingulum, dixerit: Videte an non sim ex Fratribus vestris. Mortuus est Lugduni, Ætatis suæ anno 56. Fpiscopatus 20. Salutis 1622. Eius vita, mors & Miracula, quæ in dies multiplicantur, à variis, iisque doctissimis auctoribus, certatim scripta fuere: Maximè à R. P. Ludouico Ripariano seu de la Riuiere, eius familiarissimo, & amicissimo: Viro Religiosissimo; Prædicatore celeberrimo; Sacri Ordinis nostri Ornamento singulari;*

gulari; quondam Prouinciæ Lugdunensis Prouinciali; R.P. Francisci Ripariani, alias Collegæ Generalis, germano fratre.

Vitas Reuerendorum Patrum Pauli de Paterno, & Gasparis de Bono: Nec non fælicissimæ memoriæ, Fratris Ioannis de Sancta Maria, Vide in historia generali nostri Ordinis, elegandissimè descripta, ab Illustrissimo & Reuerendissimo Patre, Domino Ludouico Doni-Datticby; nunc, ex eodem Ordino, Regiensi Episcopo. lib. 2. & 4.

Vt iustorum & Sanctorum Patrum, iugis sit inter Fratres memoria, & virtutum exemplar ab eis desumatur: statim atque aliquis insignis vita Religiosus, vita functus fuerit, fiat inquisitio summaria, inter ipsos fratres Ordinis, de eius virtuosa & pœnitēti vita: & si reperiatur eximiæ Sanctitatis, supplicetur Ordinarius, vt velit procedere iuridicè, ad examinationē Fratrum: vt recens memoria, certum reddat veritatis in posterum testimoniū. Hæc omnia authentica instrumenta, asseruentur in archiuo Prouinciæ: vt, si aliquando diuinæ voluntati placuerit, seruos suos exaltare: reperiatur aliquid, quo sanctorum vitæ institutum, dignosci possit. *c.* 3. *Barch.* 19.

Inquisitio in Ordine ad beatificationem facienda, statim post mortem.

Benedictio.

Huius Ordinis Fratres, Benedictio

Exeuntium

& redeuntiũ. dictionem à suis superioribus suppliciter exposcant. Cum ipsorum licentia, bini & bini extra conuentum proficiscantur: eandem etiam Benedictionẽ, cum redierint, petant. *Regula Fratrum*, 19. Insuper quandiu foris extiterint (pro vt eorum superior ipsis ordinauerit) illorum alter, Correctoriis vice fungatur *ibid.* 20.

A quo danda. Vbicumque simul præsentes fuerint Corrector localis & Prouincialis, aut eius Vices-gerens: Prouinciali cedat ipse localis Corrector, suoque Vices-gerenti, vt minor maiori. Et si aliquando fratres, ab ipso locali Correctore Benedictionem petierint, in dicti Prouincialis, vel sui Vices-gerentis præsentia: eidem Prouinciali, vel suo Vices-gerenti, ipso Prouinciali absente, aut eius Superiori, nutu vel verbo supplicet ipse localis Corrector, quatenus tales Benedici postulantes, Benedicere dignetur. *Cor.* 62. *Hinc euidentißimè patet, Benedicendos esse Fratres à Superioribus, dum ab eis Benedictionem petunt, quod in nimiam desuetudinem transiit.*

Vt petenda & à quo danda post cœnam. Singuli etiam fratres, in refectoriis huius Ordinis, post quamlibet cœnam, astantes supplices, Benedicantur à Correctore Generali, si præsens fuerit: in eius verò absen

absentia, à proprio Prouinciali. Et in absentia omnium ipsorum, ab aliquo suorum Vices-gerentium, ibidem astante ità: quod, semper à principali Superiore, seu Vices-gerente inibi præsente, suppliciter petatur ipsa Benedictio. *Cor.* 63.

Post cœnam, cuncti Fratres petant Benedictionem a Superiore, flexis genibus, cum capitis inclinatione. *Cærem.* 19.

Superiores, debent stantes, post cœnam, fratres Benedicere, non autem flexis genibus. *c.* 1. *Auen.* 14. *Quomodo danda.* 1578.

Ad sonum campanæ refectorij, ad refectorium conuocati fratres, Psalmo *De profundis*, cum versiculis & oratione competentibus, Benedictione iuxta formam Breuiarij debitè peractis, prandebunt. *ibid.* *Mensa.*

Benedictio Ornamentorum Ecclesiæ, Correctoribus & eorum Vicariis, non permittitur. Non enim possunt vti priuilegio Leonis X. circa hoc, absque licentia Capituli Generalis. Reseruatur ergo hæc Benedictio, Superioribus Prælatis, & eorũ Vicariis, ad vsum tantum locorum nostri Ordinis. Ad vsum verò aliorum ab Ordine nostro, Generali, eiusque Vicariis. *c.* 1. *Barchin.* 28. *c.* 5. *Ian.* 9. *Ornamentorum Ecclesiæ.*

Verùm, licèt est vi priuilegij Leonis X. Cor-

rectores eorúmque Vicarij, non possent benedicere Ecclesiastica ornamenta: possunt tamen, virtute priuilegij Innocentij VIII. quod refert Roderigues to. 1. q. Reg. q. 19. a. 2. & Peirinis noster, initio secundæ partis Ritualis, post Mirandā tom. 2. Manual. q. 40. a. 2. conclus. 2. his verbis. Innocentius VIII. concessit Prioribus Ordinis, & Vicariis in absentia Priorum, & cuilibet habenti principale regimen cuiuscunque monasterij, posse benedicere corporalia, vestimenta, cæteráque Ornamenta Ecclesiastica, ad cultum Diuinum pertinentia; tam sui Monasterij, quam etiam vndecumque sint. *Idem concessit Pius V. vt refert Roderigues citato.*

Notat autem Peirinis, ibid. Primò, hoc priuilegium intelligi, de Vicariis Correctoris, eodem die non reuersuri: non de aliis Vicariis Correctoris. Secundò, Capitulum Generale, non potuisse Correctoribus auferre hanc authoritatem, benedicendi prædicta Ornamenta: quia, quod per superiorem conceditur, per inferiorem reuocari non potest. Licet enim, quilibet possit renunciare suo priuilegio, inquātum tangit ius suum priuatum: non potest tamen, inquantum tangit ius alienum: Vt etiam notat noster Passarellus, in notandis priuilegiorum, notabili 19. Vnde Capitula Generalia, non potuerunt his priuilegiis renunciare, in fratrum præiudicium.

Et Ecclesiasticas dignitates, non debent procurare nostri Ordinis Religiosi. *c. Tholos.* 16. *c.* 2. *Rom.* 16. *Non procuranda.* 1514.

Bona conuentus. 1517.

Caueatur sollicitè, vt huius Ordinis Generalis, neque Vigiles, neq; Prouinciales, neq; sui Vicesgerẽtes, absque speciali cõsensu Correctoris, & Capituli conuentus, (vbi ipsi pro tempore applicabũnt, seu residebunt) temporalia ipsius cõuentus bona, secum deferant, aut alienẽt, vel de loco ad locũ transferant, seu transferri faciant: nisi aliquando in Generali vel Prouinciali Capitulo, secus super his ordinaretur esse faciendum. Aut, nisi pro euidenti necessitate alicuius conuentus, taliter fieri expediret. Insuper cũ aliqui huius Ordinis Fratres aut Oblati, extra conuẽtũ aliquem ire habuerint, nihil secum ex ipso conuentu deferant, seu deferri faciant, nisi primitus hoc ipsum superioribus ostendant. *Cor.* 50. *Vt trãsferenda & non alienanda.*

Conuentus Valetani, tit. Nostræ Dominæ de monte oliuarum, bona seu processiones, quas reliquit nobis honorandus vir Ludouicus Augias, dicti Cõuentus Fundator, inhibetur & strictè prohibetur, omnibus & singulis fratribus, qui pro tẽpore in dicto *Valetani Conuẽt.*

dicto conuentu manebunt, permutare, vendere, aut alienare, cuidam Reinerio, aut cuilibet alij: sed semper maneant immobilia, in statu quo nunc sunt, iuxta vo-
1611. luntatem dicti Fundatoris. *c. Massil.* 8.

Breuia Apostolica.

Qualia non impetranda. Si quis contra sui status integritatem, & Regulæ nostræ puritatem, attentauerit aliquod Breue impetrare, seu impetrari faceret, vt possit priuilegio aliquo singulari gaudere: vbi legitimè super hoc conuictus fuerit, si Superior sit, etiam si Generalis foret, ipso facto vniuersos eiusdem Ordinis Fratres præsentes & futuros, ex nunc ab eorum obedientia, penitus absoluunt & eximunt: & illis de cætero obedire, inhibent: & ad nouam electionem statim procedendum fore, decernunt Patres. Si verò subditi sint, per annum actiua & passiua vocibus priuentur: & iure etiam pri-
1535. mogenituræ sint priuati. *c. Paulit.* 2.

Perlectæ fuerunt literæ Reuerendissimi Domini Vice-protectoris nostri, a Sanctissimo Papa nostro Iulio, viuæ vocis Oraculo emanatæ: in quibus ipse Reuerendiss. Cardinalis zelo nostræ Religionis motus, non solum nos exhortabatur ad con-

seruatio

seruationem nostræ Regulæ, sed etiam exigebat, illos Prouinciales puniri, qui superiori Capitulo Valentino, literas supplices, contra Regulæ nostræ, meliora & præcipua statuta, R. P. Generali dederant: vt eas cum Romæ foret, Apostolica authoritate confirmari curaret. Quorum culpam, licet grauissima pœna, mulctandam esse, Patres capitulantes censuerint: tamen, quia errorem suum humiliter cognouerunt: Venerandi Patres, super contritis & confessis misericordia moti, tam prædictos Prouinciales, quam ipsarum literarum auctorem & scribam, disciplinam accipere, & totum Psalteriũ recitare voluerunt. *c. 2. Genn. 5. Vide quæ dicimus de* 1553.
Oblatis Ordines suscipientibus, Verbo Oblati.

C.

Cæcus.

NOn est priuatus voce actiua, benè tamen passiua. Pro emissione autem voti, ne aliqua interueniat fraus dum votum emittit, debent illi adhiberi duo Scrutatores. *c. 5. Valent* 19. 1593.

Quâ voce priuatus.

Non est in Ordine recipiendus. *Vide Nouitij.*

Non recipiendus.

Cære

Cæremoniæ.

Legendæ. Pro memoria semper habenda, legantur nostræ Cæremoniæ coram Fratribus, infra quindecim dies, aut infra mensem, completum. *Cær.21.*

Quibus tenean-tur. Missalis & Breuiarij noui cæremonias, seruare tenemur, omissis nostris, in iis quæ illis sunt contraria: non autem in aliis. *c. 4.*

1574. *Genu.32.c.1.Barchin.5.c.Massil.59.*

1581.

1611.

Calceatura.

Qualis. Huius Ordinis fratres Clerici, & Laici, Professi & Nouitij: itẽ Sorores choro deputatæ, Laicæ & Oblatæ, professæ & Nouitiæ, ad nutum vtantur Socolis, aut soleis factis ex sparto, vel palmis, aut stramine, vel funibus, aut iuncis, vel etiam calceis desuper apertis, iuxta Prouinciarum varietates. Nisi vbi necessitas vrgens, vel superioris discreta dispensatio, relaxauerit à pedum nuditate. *R.F.6. R. S. 6.* Oblati autem, vtantur integra calceatura. *R.F.7.*

Non omnes fratres indifferenter debent esse calceati, sed attendenda est necessitas, & à Superiore probanda: cuius discreta dispensatione interueniente, à pedum nu-

1593. ditate relaxabuntur Fratres. *c.5. Valent. 20.*

Campa

Campanæ.

Singulis diebus Dominicis, omnibus festis duplicibus, semiduplicibus, & solemnibus generaliter, ter pulsabitur campana in vtrisque Vesperis, Matutinis & Missa conuentuali, spacio vnius *Miserere.* Festis tamen maioribus & mobilibus, festis Domini Sabahoth, & huiusmodi, prolongentur pulsationes plusquam in Dominicis diebus, & aliis festis: vel plures Campanæ pulsentur, secundum facultatem loci, ad discretionem Sacristæ. In festis verò simplicibus, & non transferendis, bis tantum pulsabitur. Non est tamen prætereundum, quod in singulis nostris Conuentibus, poterunt haberi tres aut plures Campanæ, pro commoditate locorum, & Festorum ac dierum solemnitate: ad pulsandum Matutinas, Vesperas, Complerium, Missas & Sermones. Et, si ob penuriam locorum, haberi non possunt, duæ saltem habeantur tanti ponderis, quod possint audiri à populo circumuicino Sit vna alia minoris ponderis, cum qua pulsabitur ad prandium, ad cœnam & ad collationem. Sit etiam Campanella, ad portam vni funi affixa.

Ecclesiæ quoties pulsandæ.

Quot habẽdæ.

Quales.

Refectorij.

Portæ.

affiza. Sint etiam aliæ campanellæ, pulsandæ in Missis, quando dicitur, *Gloria in excelsis Deo. Sanctus, Sanctus*, & durante Corporis & Sanguinis Christi eleuatione. *Cærem.* 1.

Campanella. Campanella nunquam debet pulsari, ad Matutinum vel ad Missam. *ibid.* 7.

Cantores.

Quot deputandi. Deputentur duo Fratres qui incipere habeant Psalmos, & Hymnos, in vtroque latere: quibus absentibus, Hebdomadarius pro primo Choro supplebit: & Frater alius, quem Corrector dixerit esse deputandum, supplere poterit pro secundo Choro. Et tales sic deputati, in loco suæ professionis semper sedeant, tam in officio diuino quam alibi. *Cær.* 12.

In festis solemnibus. Duo Cantores induti vt decet, in festis solemnibus, Hebdomadarium Ecclesiam cæremonialiter proficiscentem, præcedant: & simul facta coram altari debita reuerentia, Cantores vadant ad pulpitum, vbi sedes fuerit præparata, & ibidem remaneant, vsque ad finem officij. *ibid.* 13.

Vt & qua intonabūt. Quando Cantores fuerint induti, ambo simul incipiant Antiphonas, Psalmos, Hymnos, Responsoria lectionum, *Magnificat*

cat & *Benedictus*, ac etiam dicant Inuitatorium, & *Venite exultemus*, & Versus, Responsoriorum Lectionum, totaliter ad longum. *ibid. Vide* Chorus.

Cantus.

Laudibus diuinis Fratres huius Ordinis in clericos assumpti, & Sorores, pro debitis horis persoluendis, tanquam idoneæ deputatæ, cum tremore alacriter intendentes, simpliciter computando, absque notulis, reuerenter ac ceremonialiter persoluant diuinum Officium, iuxta Romanæ Ecclesiæ ritum. *R.F.12.R.S.9.* *Qualis.*

Si quis autem in eodem Ordine, introduxerit cantum cum nota, vel aliàs vbicumque officialiter cãtauerit, si talis Prælatus sit, etiam si Generalis existat, ipso facto ab officio deponatur, & ad omne officium huius Ordinis de cætero inhabilis reddatur. Cæteri verò fratres sic officialiter cantantes, & in hoc ipsum consentientes, ac ibidem voluntariè assistentes, per annum continuum priuentur actiua & passiua voce & iure primogenituręę. *Cor.* 24. *Contrauenientium pœna.*

Cantus cum nota nobis non permittitur, ne quidem in choris & Ecclesiis alienis: cum tales nos debeamus exhibere

 foris,

1581. foris, quales ſumus domi, *cap.* 1. *Barchin.*
1629. 20. *cap.* 3. *Barchinonenſ.* 55. *Hoc autem vltimum addit*, tam in officio diuino quam extra illud, *quod non ſatis poſſum mirari. Cur enim non licebit fratribus, tempore & loco debitis, honeſtæ & deuotæ recreationis cauſa, eccleſiaſticos Hymnos, ſæcularium more, extra chorum cantare? Maximè cum in Cor.* 24. *præallato, prohibeatur duntaxat, vbicumque officialiter, ſeu officium diuinum perſoluendo, cantare?*

Qualis. Officium diuinum ſiue diurnum ſiue nocturnum, tam de Domina quam de die, debet cantari voce quadrata, quaſi computando, cum pauſis competentibus, in medio & in fine cuiuſlibet verſus, cum modico interuallo, ita quod proferri poſſint iſta duo verba, *Aue Maria:* nec nimis prolongando vocem cum cauda, nec etiam abreuiando, ſed voce quadrata. Eodem cantu cantabitur Miſſa conuentualis in præcipuis feſtis & ſolemnibus diebus, & Miſſa votiua cum opus fuerit. *Cærem.* 14. *Vide* Officium Diuinum.

Capitulum Generale.

Vbi quando & à quibus, Singulis trienniis in feſto Dominicæ Aſcenſionis, vbi prius per aliud præcedens Capitulum Generale fuerit ordinatum,

tum, fiat fratrum huius Ordinis generalis congregatio:ad quam Correctori Generalis, ſinguli Vigiles & Prouinciales, cum ſuis Collegis ſeu Sociis & de cunctis Prouinciis duo Commiſſi,ex omnibus Commiſſis cuiuſlibet Prouinciæ, decenter electi, capitulariter conueniant. *R. F.* 45. *celebrari debet.*

Nota primò, *Sixtum V. motu proprio & ex certa ſcientia, tranſtuliſſe celebrationem Capituli Generalis, à die Aſcenſionis ad diem Pentecoſtes, per ſuam conſtitutionem quæ incipit,* In his. *Datam Romæ apud S. Petrum die 5. Maij, anno 1587. Quod deinceps in Ordine ſemper ſeruatum fuit.* *Translatio ad diem S. Pentecostes.*

Nota ſecundò, *Paulum V. motu proprio & ex certa ſcientia, ſtatuiſſe, quod de cæterò perpetuis futuris temporibus, Capitulum Generale celebretur, non de triennio in triennium, ſed de ſexennio in ſexennium: per ſuam Conſtitutionem quæ incipit,* Cum ſicut accepimus. *Datam Romæ apud S. Marcum 1. Octobris, 1605.* *Ad ſexennium.*

Cum autem contigerit quod ipſe Generalis Correctór, ſuo Generali Capitulo, legitima cauſa interueniente, intereſſe non poterit: tunc celebrari poterit, tale Capitulum, per ipſius Generalis Correctoris ſpecialem Vicesgerentem, vel per talis Vigilantiæ proprium Vigilem:omni- *Præſidens abſente Generali.*

modæ poteſtatis eiuſdem Correctoris Generalis, authenticum inſtrumentum habentem. *Cor.*95.

Abſentium Vigilum & Prouincialium Vicarij. Si quis Vigilum vel Prouincialium, legitimè excuſatus, ad Generalis Capituli celebrationem accedere non valeret: illuc loco ſuo aliquem fratrem idoneum, patentibus literis, ſeu authentico procuratorio, debite munitum, mittat: qui in tali Capitulo, pro ipſo fideliter reſpõdeat. *Cor.*94.

Locus Capituli vt petendus. Iuxta ordinationem Reuerendiſſimi Cardinalis Senogalienſis, Ordinis Protectoris, & in Capitulo primo Generali authoritate Apoſtolica Præſidentis, celebrata Miſſa de Spiritu ſancto, proceſſionaliter cantando Hymnum, *Veni creator Spiritus*, ad locum Capituli & electionis ire debent capitulantes: Vbi dicta oratione ad inuocandum Spiritum ſanctum: procedent electores ad electionem, pro zelo Religionis, & ſalute animarum, omnium
1507. temporalium affectu poſthabito. *c.* 1. *Rom.* 15. Idem ſeruatum fuit deinceps: quod
1520. ſpecialiter notatur *in cap. Pariſienſi* 5. vbi fit mentio de indumentis eccleſiaſticis, cum
1523. quibus hæc proceſſio facta fuit. *c.* 3. *Rom.* 8.
1526. *c. Malach.* 1. *& alibi ſæpe. Idem etiam ſeruari debet in capitulis Prouincialibus, cum quod eſt nobilius*

bilius

bilius sub aliquo genere, sit regulatiuum cætero-rum. Et sic de facto obseruatur, saltem in Gallia.

Capitulum legitimatur, mittendo extra locũ Capituli, sigillatim, singulos electores. *c.* 3. *Rom.* 4. *Vbi tamen, solum fit mentio de Commissis, non autem de Prouincialibus.* *Legitimatio.* 1523.

Qui vltrà octo dies, ante diem electionis Generalis, venerit ad Conuentum in quo celebrari debet Capitulum Generale, teneatur illis diebus sumptus mediocriter soluere. Similiter, qui remanserit vltra tres dies, post conclusum Capitulum. Si quis autem infra illos dies determinatos, venerit aut remanserit, nihil propterea de rata Capituli Generalis: diminuetur. *c.* 1. *Valent.* 18. *Quomodo ad illud adeandum: quomodo ab illo recedendũ.* 1541.

Capituli Generalis translatio, nõ est penes Generalẽ & eius Collegas: sed suborta causa legitima mutandi locũ Capituli, cõsulantur Prouinciales singularum Prouinciarum, de quorum cõsensu huic negotio prouideatur, vel Cõsulatur Summus Pontifex. *c.* 2. *Bon.* 14. *c.* 1. *Forojul.* 15. *c.* 4. *Rom.* 1. *Quomodo transferendum.* 1544. 1547.

Quælibet Prouincia tenetur soluere sex aureos duntaxat, conuentui in quo celebratur Capitulum Generale. *cap.* 4. *Valent.* 67. Imò etiam absentes. Qui si non legitimè impediti, & per litteras se non *Rata capituli.* 1568. 1571. *Absentes.*

1526. excusauerint,deponantur. *c. Malach.* 10.*c.* 1.
1538. *Bonon.*7.*c.*3.*Valent.*3.

1567. *Quorum sit interesse.*

Non licet quibuscumque Fratribus, vocalibus exceptis,absque licentia Generalis, ad Generale capitulum accedere. Qui secus fecerint, grauiter puniantur. Qui autem aliqua negotia habebunt in capitulo Generali,illa Commisso suæ Prouinciæ peragēda committant. *c.*4.*Genu.*33.
1574.

In eo qui negotia difficiliora definient.

In Capitulo generali, facta Scribæ electione, debent duo assignari ex qualibet Natione, doctiores & magis experti, maximè sacrorum Canonum scientiam habentes:ad difficiliora negotia,quæ proponentur in Capitulo, discutienda, & iudicanda: proponenda postea Capitulo, ab vno ex ipsis, quem maluerint: vt à toto Capitulo,vel saltem à maiori parte, comprobentur, antequam inter statuta habeantur. *c.*5.*Genu.*3.
1584.

Capitulorum generalium series.

1. ROMANVM I. in Refectorio Conuentus Sanctissimæ Trinitatis celebratum, 28.Decembris: post fœlicem obitum Beatissimi Patris Francisci de Paula.Præsidente Reuerendissimo in Christo Patre,& Domino Marco Vigerio Senogaliensi, Tit. Sanctissimæ Mariæ trans Tiberin,S.R.E. miseratione Diuina,Presbytero

bytero Cardinali: de mandato Sanctissimi Domini Nostri, Iulij Papæ II. cuius erat creatura: quique, cum dicto Pontifice, triginta quinque annorum familiaritate, coniunctus erat. A quo denique deputatus fuit Commissarius, Præsidens & Legatus specialis, supra nostram Religionem, *ibid.* 1. 1507.

2. TVRONENSE, celebratum in Conuentu Iesu Mariæ, iuxtà Turones, die 29. Maij. *ibid.* 1. 1511.
Præsidente Reuerendo P. Francisco Binet, Generali.

Hoc Capitulum, confirmatum fuit à Julio II. sicut Paulitanum à Paulo III. & Barchinon. III. (CASSATIS *tamen &* ANNVLLATIS *electionibus Generalis, Collegarum & Zelosi in eo factis*) *ab Vrbano VIII. Verum de huiusmodi confirmationibus & illarum effectu, agemus Verbo* Statuta.

3. THOLOSANVM, celebratum in Conuentu Iesu Mariæ, aliàs Sancti Rochi, iuxta Tholosam. 23. Maij. Præsidente eodem R. P. Francisco Binet, Vicario Generali, loco Generalis defuncti. *ibid.* 1. 2. Quo officio, summi Pontificis iussione, ac expresso mandato, fungebatur. *ibid.* 5. 1514.

4. ROMANVM II. celebratum in Conuentu Sanctissimæ Trinitatis, 22. Maij. *ibid.* 1. Præsidentibus, primò, multis Reuerend. Episcopis, à Reuerendiss. Domino Cardinali Sanctæ Crucis, Protectore nostro, missis. *ibid.* 4. Postmodũ, eodem Reuerend. Cardinali Protectore. *ibid.* 8. Approbatum & confirmatum fuit, à Reuerend. Episcopo Terdonensi, authoritate sibi commissa, facta ipsius coram illo lectura. *ibid.* 57. 1517.

5. PARISIENSE, celebratum 16. Maij, in Conuentu nostro Parisiensi, tit. Deiparæ Vir-

1520. ginis totius Gratiæ. *ibid.* 1. *Præside, Reuerendo Patre Francisco Cerdonio, Generali.*

6. ROMANVM III. celebratum in Conuentu Sanctissimæ Trinitatis, 10. Maij. Præsidente, primò, Reuerendo Patre Francisco Binet
1523. Generali.*ibid.*1. Posteà duobus Reuerendis Dominis Episcopis, à Reuerendis. Protectore nostro, ad vices suas in dicto capitulo obeundas, missis. *ibid.*8.

7. MALACHITANVM, celebratum in Conuentu nostro Malachitano, tit. sanctæ Ma-
1526. riæ de Victoria, 9. Maij. *c. Malach.* 1. *Præsidente Reuerendis. Patre Martiali de Vicinis Generali.*

8. GRATIANOPOLITANVM, celebratum in Cœnobio Gratianopolitano, tit. Iesu
1529. Mariæ de Plana, 6. Maij. *c. Gratianop.* 1. *Præsidente Reuerendissimo Patre Ioanne Sutoris Generali.*

9. GENVENSE I. celebratum in Conuen-
1532. tu Genuensi, tit. Iesu Mariæ. *cap.* 1. *Genu.* 1. *Præsidente Reuerendiss. P. Desiderio de Mota Generali.*

10. PAVLITANVM, celebratum in Conuentu Paulitano, tit. Sancti Francisci de Paula 1. Maij. Præsidente Reuerendo Patre Prouinciali Calabriæ, ad hoc electo, ob absentiam Reuerendissimi Patris Generalis Turonis degentis: iuxta literas eiusdem Patris Generalis ad capitulum directas, quibus Præsidentis capituli electionem, eidem capitulo remittebat.
1535. *c. Paulit.* 1.

11. BONONIENSE I. celebratum in Conuentu nostro Bononiensi, tit. Sancti Benedicti,
1538. 23. Maij. *c.* 1. *Bonon.* 1. *Præsidente Reuerendissimo Patre Gaspare de Fosso, Generali.*

12. VA

12. VALENTINENSE I. celebratum in Conuentu Valentinensi, tit. Sancti Sebastiani, 23. Maij. *c.* 1. *Valent.* 1: *Præsidente Reuerendissimo Patre Bernardo de* Fabro, *Generali.* 1541.

13. BONONIENSE II. celebratum in Conuentu Bononiensi tit. Sancti Benedicti, 20. Iulij: dilata quippe fuit huius celebratio capituli per duos menses ratione Belli; authoritate Apostolica. *c.* 2. *Bonon.* 1: *Præsidente Reuerendissimo Patre Gaspare de* Fosso *Generali.* 1544.

14. FOROIVLIENSE I. celebratū in Conuentu Foroiuliensi, 17. Maij. Præsidente, Reuerendissimo Patre Marcello Palmerio Generali. *c.* 1. *Foroiul.* 1. 1547.

15. VALENTINENSE II. celebratum in Conuentu nostro Valentinensi, 12. Maij. *cap.* 2. *Valent.* 1: *Præsidente Reuerendo admodum Patre Simone Guichard Generali.* 1550.

16. GENVENSE II. celebratū in Conuentu Genuensi, tit. Iesu Mariæ 9. Maij. Præsidente Reuerendo Patre Ioanne Sutoris, Prouinciali Franciæ: cui, Lugduni Reuerendus Pater Ioannes Malras Generalis, sigilla Religionis dederat, & vices suas delegauerat: cum necessariò Romam petere coactus fuisset, ad obeunda quædam grauis momēti negotia, Capitulo non ignota. Vnde legitimè impeditus, Capitulo interesse non potuit. Quæ omnia, constant ex literis eiusdem Reuerendi Patris Generalis, ad Capitulum Generale missis, eidem Capitulo à dicto Præsidente præsentatis. *c.* 2. *Genu.* 1. 1553.

17. FOROIVLIENSE II. celebratum in Conuentu nostro Foroiulensi 11. Maij. *c.* 2. *Fo-*

1556. *roiul.* 1. *Præsidente Reuerendo Patre Hugone de Calce Generali.*

18. GENVENSE III. celebratum in Conuentu Genuensi tit. Iesu Mariæ, 1. Maij. *c.* 3. *Genu. Præsidente R.P. Hieronymo Arnono Generali.*

1559.

19. VALENTINENSE III. celebratum in
1562. Conuentu Valentinensi, 4. Maij. *c.* 3. *Valent.* 1. *Præsidente Reuerendo Patre Ioanne de Belrisguardo, Generali.*

20. FOROIVLIENSE III. celebratum in
1565. Conuentu Foroiuliensi. *Non reperitur.*

21. ROMANVM IV. celebratum in Conuentu Sanctissimæ Trinitatis 23. Maij. *c.* 4. *Ro-*
1568. *man.* 1. *Præsidente Reuerendissimo Patre Joanne à Flumine frigido, Generali.*

22. VALENTINENSE IV. celebratum in
1571. Conuentu Valentinensi, 20. Maij. c. 4. *Valent.* 1. *Præsidente Reuerendissimo Patre Marcello Palmerio, Generali.*

23. GENVENSE IV. celebratum in Con-
1574. uentu Genuensi, tit. Iesu Mariæ, 21. Maij. *c.* 4. *Genu.* 1. *Præsidente Reuerendissimo Patre Gaspare Passarello Generali.*

24. AVENIONENSE I. celebratum in Cõuentu Auenionensi, tit. Diuæ Mariæ à Miraculis, 23. Iunij. Præsidente Illustrissimo & Reuerendissimo Cardinali, Domino Georgio de Arminiaco, Religionis Protectore, Auenionensi Archiepiscopo & Collegato, nec non dicti Conuentus liberalissimo Fundatore: de cuius præsidentia, humanitate, & gratia, gauisi sunt
1578. omnes. c. 1. *Auen.* 1. 2. 12. Capitulum istud, ratione pestis in Italia grassantis, per annum integrum

grum dilatum fuit, Apostolico diplomate, quo Generali in præterito Capitulo electo mandatur, vt per tale spacium vltra triennium officium suum exerceat. *ibid.* 7. *Cur autem vltra annum prorogatum, scilicet, vsque ad* 23. *Iunij, non reperi. Forte, non erat annus tam pracise limitatus, in prædicto diplomate.*

25. BARCHINONENSE I. celebratum in Conuentu Barchinonensi, tit. S. Francisci de Paula, vltima Aprilis. Præsidente Reuerendissimo Patre Ioseph le Tellier, Generali. *c.* 1. *Barchin.* 1. 28. 1581.

26. GENVENSE V. celebratum in Conuentu Genuensi, tit. Iesus Mariæ, 5. Maij. Præsidente Reuerendiss. Patre Alphonso à Villa-Maiori, Generali. *c.* 5. *Genuen.* 1587.

27. ROMANVM V. celebratum in Conuentu Sanctiss. Trinitatis, 14. Maij. Præsidente Illustrissimo Domino Protectore. *c.* 5. *Rom.* 1. 6. 1584.

28. Capituli vigesimi octaui, nulla fit mentio, *inquit Passarellus, post Capit. V. Romanum*, eo quod. R. P. Gregor. Carbonellus à Paula, eo tempore Generalis existens, fuerit denuò, pro maiori commodo totius Religionis visitandæ, per Breue Apostolicum S. D. P. Sixti V. confirmatus. *An autem fuerit celebratum, nec ne, non dicit. Existimo non fuisse celebratum : cum non fuerit eligendus Generalis : cum de eo, nulla mentio fiat, nulla statuta extent : cum denique Conuentus Valentin. in quo celebratum fuit sequens Capitulum, in c. 5. Rom. immediatè præcedenti, pro futuri Capit. celebratione fuerit assignatus. Capitulum tamen Valent. V. vigesimum nonum dicitur, & inscribitur : Genuense*

nuense VI. trigesimum; & sic deinceps. Quasi inter Rom.V. & Valent.V. aliud, numero scilicet 28. fuisset celebratum: quod, vt iam dixi, non existimo. Ne tamen, à Capitulorum Generalium subsequentium titulis videar deuiare: eorundem titulorum numerum sequar, in sequentium Capitulorum serie referenda.

29. VALENTINENSE V. celebratum in Conuentu Valent. 6. Iunij. Præsidente Illustriss. Archiepisc. Valent. Patriarcha Antiocheno: virtute literarum, in forma Breuis, Illustrissimi Dom. Camilli Caietani, Nuncij in Regnis Hispaniarũ, cum potestate Legati à Latere S.D.N. Clem. VIII. Virtute etiam literarum, Regis
1593. Catholici Philippi II. *c.5. Valent.* 1.

30. GENVENSE VI. celebratum in Conuentu Genuensi, tit. Iesus Mariæ. Præsidente Reuerendiss. Patre Isidoro Samblasio, Genera-
1596. li. *c.6. Genu.* 1.

31. AVENIONENSE II. celebratum in Conuentu Auenion. Præsidente Illustrissimo & Reuerendiss. Vicelegato Apostolico, necnon Ciuitatis Auenion. Archiepiscopo: virtute cuiusdam Breuis Apostolici, fœlicis memoriæ
1599. Clem. P. VIII. *ibid.* 1.

32. BARCHINONENSE II. celebratum in Conuentu Barchin. 26. Maij. Præsidente R. D. Episcopo Barchinon. virtute cuiusdam Breuis, emanati ab Illustriss. Sedis Apostol. in Hispania Nuncio: & literarũm Serenissimi ac potentiss. Regis Catholici Hispaniarum. Quibus perlectis, Reuerendiss. Pater Hieronymus Durandus Generalis, iussit sibi à Sede Apostoca etiam transmissum Breue perlegi: cuius hæc fuit

fuit vis: vt fuerit protestatus, se non tenore Breuis Illustrissimi Nuncij, in Præsidem, Reuerendiss. Episcopum Barchinon. admittere: Sed in gratiam Regis Catholici:& propter Episcopalem dignitatem, necnon singulares dicti Reuerendiss. Episcopi dotes; & breuiter pro bono pacis, citra consequentiam, aut vllum præiudicium. *c.2.Barch.1.* 1602.

33. GENVENSE VII. celebratum in Conuentu Genuensi tit.Iesu & Mariæ, 29.Maij. Præsidente Reuerendiss.P.Petro Hebert, Generali. *c.7.Genu.1.* 1605.

34. MASSILIENSE celebratum in Conuentu Massiliensi, tit.S.Mariæ Angelorum, 22. Maij. Præsidente Reuerendiss.P.Matthia Chicco, Vicario Generali. *c. 1. Massil.1. Hic, mortuo Reuerendiss.P.Stephano Angerio, dum Hispanias visitaret, eius loco, ferè per triennium, fuit suffectus.* 1611.

35. ROMANVM VI. celebratum in Conuentu Sanctiss. Trinit. 14.Maij. Præsidente Illustrissimo & Reuerendiss.P. D.Augustino Galaminio, Sacri Ordinis Prædicatorum, Cardinali Ara-Cœli: totius nostræ Religionis Vice-Protectore vigilantissimo. *c.6.Rom.1.* 1617.

36. ROMANVM VII. ibidem celebratum, 4.Iunij. Præsidente Eminentissimo ac Reuerendiss. D.Hippolito Cardinali Aldobrandino, Religionis nostræ Protectore vigilantissimo. *c. 7. Rom.1.* 1623.

37. BARCHINONENSE III. celebratum in Conuentu Barchinon. 3. Iunij. Præsidente admodum Illustri & Reuerendissimo Domino

Ioanne

Ioanne Sentis, Episcopo Barchinon. virtute literarum Illustrissimi & Reuerendiss. Nuncij Hispaniarum, quibus Præses Capituli constituebatur. *c.3. Barchin.2.*
1629.

Capitulum Prouinciale.

Quando & vbi celebrandũ. Celebretur de triennio in triennium, die penultima mensis Septembris, vbi expedierit annuatim assignandum. *R. F.* 48.

A quibus. Ad solos verò Prouinciales, eorúmque Socios, & cuiuslibet Conuentus Correctores, ac Commissos, Capituli Prouincialis spectabit celebratio. *Cor.* 101. 103.

Præsidens absente Prouinciali. Cum autem contingeret, quod Prouincialis capitulo (legitima causa interueniente) interesse non posset: tunc celebrari poterit tale capitulum, per aliquem fratrem idoneum per talis Prouinciæ specialem Prouincialem debitè substitutum. Ipsius etiam Prouincialis authentico instrumento munitum. *Præsente.* Veruntamen, si aliquando Capitulum ipsum celebrare vellet, Generalis specialis Vicesgerens, omnimodæ potestatis authentico instrumento præmunitus: aut, in eius absentia, talis Vigilantiæ specialis Vigil, etiam ipso Prouinciali præsente, nullus sit qui hoc impedire valeat. Ipsis etiam superioribus simul

capitu

capitulariter conuenientibus, ante ipſos præſideat dictus Correctoris Generalis ſpecialis Vicesgerens, præfato authentico inſtrumento debitè præmunitus. Ipſo verò abſente, ibidem præſideat talis Vigilantiæ ſpecialis Vigil, ſi adfuerit. In cuius & omnium prænominatorum abſentia, ibidem præſideat dictus eiuſdem Prouincialis Vicesgerens, authentico ipſius procuratorio, ſeu inſtrumento, debitè præmunitus. *Cor.* 95. *Vide* Prouincialis.

Capitulum Prouinciale vnicum, non *Vnicum.*
autem duo, ſimul & ſemel, in qualibet Prouincia celebrare licet: cum monſtruoſa res ſit, duo corpora eidem corpori colligari. *c.*2. *Rom.* 10. 1517.

Capitulum Prouinciale, quod de trien- *Rehabilitare poteſt.*
nio in triennium celebratur in qualibet Prouincia, poteſt fratres rehabilitare ob arreptas fugas, & alias quaſcumque cauſas. *c.* 5. *Rom.* 11. 1587.

Prouinciales, Collegæ, Correctores & *A quibus concludendum.*
Commiſſi, in Capitulo Prouinciali in quo eorum expletur officium, in omnibus actis Capituli, quovſque terminetur, vocem habent: nec quidquam ſine illis legitimè concludi poteſt. Vnde non debent excludi è capitulo, vt nouiter electi intro-

ducan

1629. ducantur. *c.* 3. *Barchin.* 54. *An autem nouiter electi debeant introduci de Iure, non est determinatum. Vide* Prouincialis.

Quo Ordine in eo facienda electiones. In Capitulis Prouincialibus, post electionem Prouincialis, imprimis & ante omnia, Correctorum electiones aperiantur, & in suis conuentibus assignentur. Demùm, ad electiones Collegarum & Definitorum Prouinciæ, deueniatur. Electiones secus factæ, nullius sint valoris, sed nullæ censeantur. *ibid.* 62.

Capitulum Intermedium.

Vbi & à quibus celebrandũ. Prouinciales, sua annua capitula Prouincialia, in sua duntaxat Prouincia, celebrare liberè possunt, vbi in alio nouissimè celebrato capitulo Prouinciali, fuerint assignata. *Cor.* 102.

Quid in eo faciẽdum. In ipsis autem annuis Capitulis Prouincialibus, debita fiat deffinitio cunctorum localium Correctorum, primitus electorum, per cuiuslibet huius Ordinis conuentus fratres vocales. Per solos verò Prouinciales eorúmque Socios & Conuentuum Correctores, ac Commissos, fiet talium localium Correctorum assignatio. Vbi autem eligi consueuerũt Definitores, illic ad solos Prouinciales & Definitores

præta

præstactos, spectabit dictorum Correctorum localium assignatio huiusmodi. *ibidem* 103.

Debet solùm celebrari à Prouinciali, cum quatuor vel sex Definitoribus, plus minúsve, secundùm exigentiam & consuetudinem Prouinciarum. Qui Definitores, debent eligi in primo Capitulo, in quo eligitur Prouincialis. *c.*4. *Rom.* 13. Iuxta 1568.
Bullam Pij V. ibidem publicatam & acceptatam. Item, *c.*4. *Valent.* 18. 1571.

Quid possit.

Eandem prorsus vim habet, ac Capitulum Prouinciale, in omnibus & per omnia: ita vt, in illo Prouincialis & Definitores illa omnia facere & definire possint, quæ antea, in iisdem Capitulis Intermediis, fiebant & definiebantur, à Prouinciali, Correctoribus & Commissis *c.* 4. 1571.
Valent. 18. *c.* 5. *Valent.* 13. Et in illo possunt 1593.
eligi Prouinciales, vel Collegæ, loco mortuorum, depositorum, & cæt. sub præsidentia Vicarij Prouincialis, substituti loco defuncti, depositi, & cætera. *cap.* 4. 1571.
Valent. 19.

Quòd autem Capitulum Intermedium debeat celebrari die penultima mensis Septembris, nullibi reperi. Nusquam tamen interrupta consuetudo, à diebus B. P. Francisci de Paula, vt

certiſſimè credo, vim legis habere cenſendam eſt.

Capitulum Locale.

Sororũ. Sorores ac Oblatæ huius Ordinis, ter in hebdomada, videlicet, ſecunda, quarta, & ſexta feriis, pro dicendis culpis ſuis, ac etiam pro Conuentus negotiis expediendis, capitulariter conueniant. Quibus ita congregatis, ſingulæ ipſarum, decenti Religionis Ordine, primùm quidem Nouitiæ, poſtmodum Oblatæ iam profeſſæ, & deinde Sorores profeſſæ, coram matre Correctrice, publicas culpas ſuas, reuerenter dicant. Et iniunctam ſibi prouidè pœnitentiam ſalutarem, benignè ſuſcipiant. *R. S.* 13.

Fratrũ quando & quomodo celebrandum. Singulis feriis ſecundis, & quartis, ac ſextis totius anni, cuncti Fratres & Oblati, in Capitulo Locali, tanquam ſalubri purgatorio, culpas ſuas humiliter dicant: & iniunctam ſibi prouidè pœnitentiam, benignè ſuſcipiant: quam vt decet adimplentes, abſoluti cenſeantur. Si autem aliqua dictarum feriarum, occurrerit quoddam feſtum duplex, vel ſuperuenerit aliqua neceſſitas vrgens, tolleretur die tali ipſum Capitulum prætermitti.

mitti. Si verò aliquando in aliquo Conuentu noui quidquam emergeret, poterit Capitulũ ipſum, per Correctorẽ, vel eius Superiorem, frequentiùs celebrari. *Cor.* 28.

Recommendationes in ipſo faciendæ. Talibus autem capitularibus diebus, cunctis Fratribus & Oblatis ad ipſum Capitulum conuenientibus, localis Corrector, vel eius Vicesgerens, aſſuetas faciat recommendationes, pro Sanctiſſimo Domino noſtro Romano Pontifice, pro tempore exiſtente: pro huius quoque Ordinis Minimorum Reuerendiſſimo Protectore: & pro Reuerendiſſimorum Cardinalium ſacroſancto Collegio: vnà cum reliquis ſingulis, pro quibus orare obligatur Ordo ipſe. *Cor.* 29.

Culpæ vt in eo dicendæ. Ipſis etiam recommendationibus debitè terminatis, ſinguli Fratres inibi capitulariter aſtantes, coram ipſo Correctore, aut eius Vicesgerente, culpas ſuas humiliter dicant, ordine ſequenti, Primùm quidem cuncti Nouitij: deinde Oblati profeſſi: quibus omnibus excluſis, ſinguli Fratres in hoc ipſo Ordine expreſsè profeſſi, primitus defectus ſuos inſimul proferant: deinde, qui ſpeciales culpas habuerint, illas inibi particulariter dicant. Quibus ſingulis taliter

Negotia in eo vt tractanda. finitis, si quæ tractanda fuerint, breuiter & succinctè, inibi tractentur. Et quoniam iustum est & rationabile, vnumquemque iuxta receptionis suæ locum, & statum, gradúmque sedere, & loqui; quilibet in hoc Ordine expresse professus, de negotiis palam propositis, suo gradu & ordine secundùm Deum loquatur. *Cor.* 30.

Sedes Fratrũ in Capitulo.

Breuitas & secretũ Capit. Correctores in eorum Capitulis, diu non detineant Fratres: nec ea quæ secreta sunt vbiuis diuulgari permittant, nisi duntaxat Fratribus vocalibus, seu vocem capitularem habentibus. Si quis verò capitularium secretorum quidquam reuelauerit (quod vergat in detrimentum communitatis, vel alicuius personæ) siue talis sit Prælatus, siue subditus, tribus continuis feriis sextis, comedat panem & aquam duntaxat. *Cor.* 32.

Capsa.

Quatuor clauium. Vbi pecuniales eleemosynæ scripto redactæ fuerint, per ministerium Oblatorum, vel amicorum spiritualium, recondantur in Capsa, quatuor clauaturis clausa: quæ reponetur in Sacristia, vbi fuerit Sacristia. Sin autem, teneatur ipsa Capsa in aliquo loco congruo & securo. *Cor.* 44.

Captiui.

Captiui.

Redimendi ſunt, expenſis Prouinciæ ipſorum, cuius ſunt naturales, vel ſi hæc ſit adeò pauper, quòd non poſſit eos redimere, redimantur expenſis totius Nationis. *c.7.Rom.*43. *A quibus redimẽdi.* 1523.

Carcer.

Quando infirmitatis neceſſitas exposcit aliquam relaxationem vel commutationem fieri, de conſilio medici (ſi adfuerit) poterit Correctór, de conſenſu localis Capituli, delinquentem è carceribus extrahere, & illum transferre, ſeu transferri facere, ad aliquèm locum congruum & tutum. *Cor.*7. *Quando mitigandus.*

Nullus debet incarcerari, niſi præuiis ſemper fraternis ac diſcretis monitionibus; habitóque Seniorum conſenſu. Niſi fortè ſuper aliquo quatuor Votorum, aut alio graui caſu, vel ſcandalo, rationabiliter legitiméque, aliquis conuictus fuerit. *Cor.*23. *Quomodo iniungendus.*

Carceres, ſint fortes & humani, & ſufficienter illuſtrati aliquo competenti lumine, per craticulam ferream illuc introfuſo. Inſuper, rationabili cauſa interue- *Qualis eſſe debeat.* *Cella*

pro carcere. niente, aliquando pro carcere, dentur cellæ separatæ. *Cor.* 52.

Non ingrediendus. Carcerem nullus Fratrum ingredi audeat, existentibus ibidem Fratribus incarceratis, absque expressa Superioris licen-
1514. tia. *c.Tholos.* 45.

Habendus. Curent Correctores Prouinciales, quod in omnibus Conuentibus suæ Prouinciæ, si fieri potest, sint firmi & fortes Carceres.

Pœna ipsum violantium. Quod si quis alium fratrem de Carcere extraxerit, vel ad exeundum, vel frangendum Carcerem, per instrumentum aliquod, carcerato, per se, vel per alium, ministrauerit, incarceretur ipse, tandiu, quā- diu Frater incarceratus, de iure stare de-
1514. buisset in Carcere. *c.Thol.* 45. *c.* 4. *Valent.* 62.
1571.

Quibus possit iniungi. Quilibet Superior, alicubi videns aliquem Fratrem clamorosum, & præsertim sæculares scandalizantem, seu aliàs rebellem, & contumacem: absque suorum respectiuè Seniorum super huiusmodi consilio, potest tali Fratri præcipere, vt vadat ad suam cameram. Si autem Frater huiusmodi, dicto eius Superiori super hoc inobediens fuerit: per dictum, vel alium eius respectiuè Superiorem, de suorum sociorum consilio puniatur.

Et quomodo. Definientes, quòd maior Superior, absque suorum

respe

respectiuè Seniorum, seu Sociorum consilio, possit minori Superiori, citra Carceres & alias pœnas graues, iuxta delicti exigentiam, pœnitentiam imponere: ita tamen, quòd coram Nouitiis, supra secretis delictis, pœnitentia cuiquam non imponatur, ne pusilli scandalizentur. *c.Tholos.*47. 1514.

Castitas.

Fratres & Sorores in perpetua castitate viuentes, oculum scandalizantem eruant, & omnem compaternitatem, ac suspectum consortium, & prauum consilium, penitus fugiant. *Regula Fr.* 21. *R. S.* 15. *Vt seruanda.*

Si quis castitatem sanctam violauerit, vbi quamprimùm super hoc legitimè conuictus fuerit, sex mensibus incarceretur: vel grauius puniatur, iuxta delicti grauitatem, & exigentiam: prout Correctori Generali & talis Prouinciæ Vigili vel Prouinciali, cum suis Sociis, secundùm Deum, meliùs expedire videbitur. Et vlteriùs, dictis sex mensibus durantibus, singulis quartis ac sextis feriis, à vino abstineat: & deinceps, à cunctis huius Ordinis officiis, & ab auditione *Violantium pœna.*

confeſſionum perpetuò priuetur, niſi per Capitulum Generale, conſiderata ipſius qualitate, rehabilitetur. Et à carceribus non liberetur talis delinquens, niſi per aliquem Superiorum Prælatorum vel ſuorum Vicesgerentium. *Cor.* 36.

Qui cum ſacris Virginibus aliquid turpe egiſſe conuictus fuerit, eiſdem pœnis ſubiaceat, quibus conuictus de crimine
1581. Nephando. *c.* 1. *Barchin.* 18.

Crimen Nephādum.

Qui in Nephando crimine fuerint deprehenſi, aut de illo conuicti, per viginti annos, indiſpenſabiliter carceribus mancipentur: ſingulis quartis & ſextis feriis, diſciplinæ & inediæ panis & aquæ tradendi: perpetuò vtraque voce priuati, ſicut & audientia confeſſionum & authoritate prædicandi, iuxta Bullam Pij quinti. Qui verò per confeſſionem patientis fuerint denunciati, adſtringantur ad confeſſionem per tormenta religioſa, qualia ſunt, vnius anni carcer, compedum & manicarum vincula, panis & aquæ ac di-
1581. ſciplinarum preſſura. *c.* 1. *Barch.* 18. *& cap.* 5.
1584. *Ian.* 5. in quo poſtremo dicitur. Quo ad eos qui per confeſſionem tantùm patientis fuerint denunciati, ſi fama aliqua contra illos aliàs præceſſit, teneatur Superior

tunc

tunc facere diligentem inuestigationem, super facti veritate inquirenda: ita, quòd, si indicia aliqua præter confessionem patientis apparuerint, seruatis de iure seruandis, possit superior contra ambos procedere. Quòd si nulla apparuerint, puniatur tantùm patiens, cùm ex ore ipsius iudicari possit: nisi Prælato vt patri, & non vt Iudici reuelauerit.

Cellæ.

Si quis absque superueniente necessitate, sine Superioris licentia, introierit cellas aliorum Fratrũ, quod vtique (nisi ostio manente aperto) fieri non permittitur, pro prima vice comedat panem & aquam duntaxat: pro secunda verò, panem & aquam huiusmodi, in terra sedendo comedat: pro tertia autem vice (si subditus sit ipse delinquens) vltra prætaxatam pœnitentiam, in terra sic peragendam, voce actiua & passiua, per annum priuetur. Si verò Prælatus quiuis, absentibus ipsis Fratribus, vel absque socio, cellas aliorum Fratrum intrauerit, post tertiam vicem, iuxta delicti exigentiam, per aliquem superiorum Prælatorum legitimè puniatur. *Cor.* 54. *Vide* Seræ.

In illas vt non liceat intrare.

Censuræ.

Vt fulminanda. Fulminandæ ſunt cum matura deliberatione, & rariſſimè, & pro grauibus cauſis, non pro leuibus (quales ſunt, hortum ingredi, fructus accipere, coquinam intrare, & ſimilia) denique de conſenſu Se-
1574. niorum. *c.4.Genu.21.*

Charitas.

Omnes Regulæ vtriuſque ſexus Correctores & Correctrices, exortas veſtros inter Fratres ac Sorores, lites quaſcumque, pro viribus extinguatis, & ad veram concordiam & pacem, illos Charitatiuè reducatis. Mutuam inſuper charitatem, vos omnes ad inuicem ſeruantes, & vos mutuò Fratres ac Sorores vocare non verentes. In veſtris tribulationibus & aduerſitatibus ac infirmitatibus, vos inuicem in Domino viſitetis & conſolemini. *Regula vtriuſque ſexus 20.*

Chorus.

Fratres media nocte, finito vltimo pulſu Eccleſiam ingreſſi, hebdomadarius, vel qui ſupplet vicem illius, faciat ſignum propria manu; vt omnes apertè audiant: & ſurgentes inclinando capita ſua, inclinatio

natione profunda, (ita quòd iungi poſſint eorum manus ad propria genua) dicant ſecretò, *Pater noſter, Aue Maria*, & *Credo in Deum.* Quibus dictis, hebdomadarius reiteret ſignum: & omnes diſcooperto capite ſe erigant vertentes faciem ad maius altare. Et tunc Hebdomadarius incipiat ſimpliciter: *Domine labia mea*, pollice ſignando os ſigno crucis, & *Deus in adiutorium*, *&c.* manu extenta ſignando ſe ſigno Crucis à fronte ad pectus, & à ſiniſtro humero vſque ad dextrum. Quo ſinito, modico interuallo facto, omnes vertant ſe facie ad faciem, & profundè inclinantes ſe, dicant, *Gloria Patri*, quo finito, omnes ſe erigant dicentes, *Sicut erat.* Poſtmodum prima habens reſponſoria, vel gerens vicem illius, primò vertat faciem ad altare, & incipiat inuitatorium: Fratres etiam, verſa facie ad altare, reſpondeant reſpondenda, & ſic permaneant vſque ad *Gloria Patri*: quo incepto, omnes vertentes ſe facie ad faciem profundè ſe inclinent, vt dictum eſt. Quibus finitis, incipiens Pſalmos de latere Hebdomadarii, vel in eius abſentia, ipſe Hebdomadarius, vel eius vicem ſupplens, verſa facie ad altare incipiat Hymnum. Quo

dicto,

dicto,habens prima reſponſoria, aut alius vice ſua facie verſa ad altare, intonet antiph. & immediatè inchoator pſalmorum (verſa etiam facie ad altare) incipiat pſalmum mediocri tono, non nimis altè, nec nimis depreſsè, ſeu baſsè vocem protrahendo, nec caudam prolongando. Chorus autem ex parte cuius incipietur pſalmus, non ſedeat, donec primus verſus finiatur. Alius autem chorus pſalmo inchoato ſedeat, excepto pſalmo, *Laudate pueri Dominum:* in quo debent omnes ſimul erigi vſque ad tertium verſum, & inclinari ad ſecundum, videlicet, *Sit nomen Domini benedictum.* Hîc pro regula tenēdum eſt, quòd quilibet incipiens pſalmum, vel aliud aliquod in officio diuino, ſemper faciem verſus altare habeat taliter inchoando: & modica capitis inclinatione facta, cum cæteris ſedeat. Sedeant etiam omnes pſallendo. Finito verò officio beatæ Virginis Mariæ, hebdomadarius incipiat officium diuinum altiori tono. Sciendum eſt etiam pro regula, quòd inclinationes profundæ debent fieri in vltimo verſu omnium Hymnorum, & quando dicitur *Gloria Patri,* ad breuia reſponſoria: & quoties dicitur prima oratio diuini officij tam Virgi-

nis

nis quàm festi occurrentis:& quoties dicitur in officio, *Pater noster*, singulis vertentibus facie ad faciem, & profundè se inclinantibus (vt dictum est.) Similiter quando dicitur, *Confiteor*, in Prima & Completorio:& *Credo in Deum*. Pro regula est etiam notandum, quòd quando hebdomadarius dicet primam collectam diei post diuinum officium, omnes se inclinent profundè (vt dictum est suprà) vsque ad *Per Dominum*. Quo finito, omnes se erigant vertendo faciem ad altare: & in festis duplicibus quando vna duntaxat collecta pronuntiatur. Cùm verò plures recitantur collectæ, tunc dicto *Per Dominum* primæ collectæ, omnes se vertant facie ad faciem, vsque ad finem antiph. & versiculi sequentis collectæ. Hebdomadario autem dicente, *Oremus*, omnes se vertant ad altare:& sic erecti maneant vsque ad inchoationem alterius antiphonæ: qua incœpta, omnes se vertant facie ad faciem vsque ad *Oremus*: & sic iterum se vertant ad altare:& sic de aliis antiphonis, & aliis collectis. Cùm verò peruentum fuerit ad vltimam collectam, tunc maneant versa facie ad altare, vsque ad *Fidelium animæ*. Hebdomadarius verò semper maneat versa

facie

facie ad altare, vſque ad finem omnium collectarum huiuſmodi. *Cær.* 11.

Hebdomadarius verò, quicunque ſit ille, ſuæ profeſſionis locum teneat, niſi fortè ſuperpelliceo, aut aliis indumentis eccleſiaſticis veniret induendus: tunc enim ſecundus poſt Superiorem ſedebit, ſi ſit de latere Superioris: ſin autem, primam alterius lateris ſedem obtinebit, ſi Superior alius in latere alio non fuerit. Deputentur etiam duo Fratrès, qui incipere habeāt Pſalmos, & Hymnos in vtroque latere: quibus abſētibus, Hebdomadarius pro primo choro ſupplebit: etiam Frater alius, quem Corrector dixerit eſſe deputādum, ſupplere poterit pro ſecundo choro: & tales ſic deputati in loco ſuæ profeſſionis ſemper ſedeāt, tam in officio diuino quàm alibi. Deputati verò ad prima & ſecunda reſponſoria dicenda, maneant in vltimis inferioribus ſedibus: & quando volunt dicere breuia reſponſoria Horarum diei, vel verſiculos Matutinorum & Veſperorum, ſi fuerit duplex feſtum, vadant ſimul ad medium chori, modica tamen diſtantia inter eos habita: & facta ibidem reuerentia coram altari, ſimul incipiant breue reſponſorium: deinde totus Chorus reſpon

respondeat repetendo idem respõsorium. Cùm verò ventum fuerit ad *Gloria Patri*, chorus se inclinet, vt dictum est. Dicentes autem huiusmodi responsoria, non se inclinent, nisi finito *Gloria*: finito verò vltimo versu breuis responsorij huiusmodi, ac facta coram altari, ac sibi inuicem reuerentia cum profunda inclinatione, redeant ad sedes proprias. *Cær.* 12.

In Festis solemnibus, quando thurificandi tempus aduenerit, Hebdomadarius, vel eius Vicesgerens solemniter indutus in vtrisque Vesperis, & Matutinis, Ecclesiam cæremonialiter proficiscatur, deferendo in manibus crucem, vel aliquid super altare reponendum. Nihilominus tamen præcedãt eum duo ceroferarij, cum acolyto thuribulum in eius manibus portante, & duobus cãtoribus, omnib. tamen indutis vt decet: & simúl facta coram altari debita reuerentia, cantores vadant ad pulpitum, vbi sedes fuerit præparata, & ibidem remaneant vsque ad finem officij. Hebdomadarius autẽ posita Cruce super altare, flexis genibus manens super proximum gradum altaris, thuribulum de manu acolyti accipiat, & ter medium altaris, & ter dextrum, videlicet, & sinistrum

cornu

cornu eiusdem altaris thurificet: deinde erigat se,& iterum incenset vt priùs. Facta autem ibidem reuerentia iunctis manibus procedat ante pulpitum chori, & ibidem stet erectus:& facto ab eo ibidem signo, dicatur ab omnibus inclinatis *Pater noster, Aue Maria,*& ad Matutinas, *Credo in Deum:Credo in Spiritum sanctum, &c.* Et interim cùm oratio Dominica à fratribus profertur, acolytus veniat ad pulpitum, præfatum hebdomadarium cum inclinatione ter thurificaturus. Postea hebdomadarius incipiat. *Domine labia mea aperies:* vel *Deus in adiutorium.* Peracto verò versiculo *Gloria Patri,* vsque ad *Sicut erat,* tunc deposita cappa inter manus acolyti, prædictus hebdomadarius vadat ad locum suum prædictum. Cùm autem peruentum fuerit ad vltimam antiphonam Laudum, vel Vesperorum ante capitulum,iterum hebdomadarius vadat ad pulpitum, & reassumpta cappa ibidem permaneat vsque ad *Benedictus*, vel *Magnificat.* Et in principio prædictorum canticorum iterum hebdomadarius ad maius altare accedat, & incenset illud,vt priùs. Deinde redeat ad pulpitum dicturus ibidem omnia,quæ suo officio congruunt. Et interim veniat

acoly

acolytus cum thuribulo, & ter incenset eum. Similiter & cantores (si tamen vestibus sacris sint induti) incenset, vnum post alium, incipiendo à fratre seniore. Deinde vadat acolytus ad Fratres stantes in sedibus Chori in hunc modum: primò superiores sedes adeat, eas totaliter lustrando, & incipiat thurificare à prima sede de latere hebdomadarij. Peracto verò vtroque latere sedium supernarum, immediatè vadat ad sedes inferiores, circumeundo eas ex vtraque parte: & in fine facta reuerentia vadat ad Sacristiam: & sic exequatur quæ sunt peragenda. Est tamen pro regula habendum, quòd quando cãtores fuerint induti, ambo simul incipiant Antiphonas, Psalmos, Hymnos, Respõsoria lectionum, *Magnificat*, & *Benedictus*, ac etiam dicant *Inuitatorium*, & *Venite exultemus*, & versus responsoriorum lectionum totaliter ad longum. Veruntamen non venit prætereundum, quòd quando dicitur, *Salue Regina*, vel alia antiph. tunc hebdomadarius vadat ad proximum gradum altaris, & cantores in inferiori gradu, & ceroferarij retro eos, & sic genibus flexis permaneant vsque ad finem; & omnibus completis,

E sicut

ſicut venerunt, ordinatè reuertantur dicti
Fratres. *Cær.* 13.

Quando in eo ſedendum quando ſtãdum.

In omnibus Pſalmis (vt dictum eſt) ad
omnes lectiones, tam de Domina, quam
de diè : in Pſalmis canticorum graduum,
quando de feria fit, ſint ſedentes. In cæte-
ris verò canticis, ſcilicet, *Te Deum: Magnifi-*
cat: Nunc dimittis: Benedictus: & ad Symbo-
lum *Quicumque*, Fratres ſtabunt erecti. In
cantico verò *Te Deum laudamus*, cùm per-
uentum fuerit ad verſiculum *Iudex crede-*
ris eſſe venturus, omnes genua flectant in
terram : & ſic flexis genibus finiant ver-
ſum *Te ergo quæſumus* : quo finito omnes ſe
erigant, & ſic reſiduum perficiant. *Cær.* 16.

Quando Caput operiendum vel diſcoopriẽdum.

In principio omnium horarum quan-
do dicitur, *Pater noſter* : *Domine labia* : *Deus*
in adiutorium, vſque in finem Inuitatorij, &
Hymni, & ad omnes Abſolutiones, ad ca-
pitula, ad *Te Deum*, *Benedictus* : *Magnificat*:
Nunc dimittis: *Quicumque vult*: & ad omnes
orationes cum ſuis commemorationibus:
ad *Salue Regina*, vel aliam : ad breuia re-
ſponſoria : & quoties dicitur *Pater noſter*,
Credo in Deum, *Confiteor*, & *Pretioſa*, & quan-
do dicuntur Preces aut Litaniæ, omnes
diſcooperto capite permaneant vſque ad
finem. Omnes verò recitantes benedi-
ctiones,

ctiones, abſolutiones, lectiones, reſponſoria breuia, & alia: etiam inchoantes Pſalmos, & Hymnos: intonantes antiphonas, & alia quæcunque, etiam tandiu diſcooperiantur. *Cær.* 17.

Fratres autem in choro maneant genibus flexis in veſperis quando inchoatur Hymnus *Aue maris ſtella*, vſque ad finem primi verſus. Similiter in primo verſu illius Hymni *Veni creator Spiritus*. in fine omnium Horarum, quando dicitur *Salue Regina*. vel alia antiph. pro tempore: excepta antiph. *Regina cœli*, quæ dicitur erecto corpore. Illis autem diebus in quibus dicendum eſt canticum graduum, & quando dicuntur *Pater noſter*, verſiculi, & orationes: & in ferialibus diebus, quando dicuntur preces & quando in Miſſa dicitur, *Et homo factus eſt. Et procidentes adorauerunt eum. Et verbum caro factum eſt. Veni ſancte Spiritus, reple tuorum, &c. Adiuua nos Deus ſalutaris noſter, &c. Flectamus genua*: omnibus his durantibus genua flectant Fratres, vt habetur in breuiario. *Cær.* 18. *Quando genuflectendum.*

Claues.

Capſæ clauem vnam teneat quilibet *Capſa.*

localis Corrector. Alteram teneat Sacrista. Aliam seruet aliquis Frater vocalium, ad hoc per dictum Capitulum Locale specialiter electus. Quartam teneat Oblatus, ad hoc etiam per Capitulum electus. Si verò alicubi contingeret, quòd Oblati ad hoc idonei non inuenirentur, vel aliàs suspecti haberentur, teneatur dicta quarta Clauis, per aliquem alium Fratrem vocalem, ad hoc ipsum similiter electum. Et semper sollicitè attendatur, quòd nullus duas simul Claues apud se teneat. Fieri tamen licitè poterit, quòd, qui vnam dictæ capsæ Clauem tenuerit, vnam etiam *Trunci.* Ecclesiæ Trunci Clauem, simul & semel, seruet ac teneat. *Cor.* 44.

Clauigeri.

Præsentes. Cùm aperietur ipsa capsa, adsint omnes Clauigeri. *Cor.* 44.

Absentes. Cùm verò quis eorum extra Conuentum ire habuerit, Correctori primitus indicet, cui ipse, vsque ad suum regressum, seruandam reliquerit Clauem sibi capitulariter traditam. Si verò dicti Clauigeri aliquando extra Conuentum ierint, & Correctori primitus non indicauerint,

quos

quos suis locis reliquerint, ipsius Correctoris arbitrio puniantur. *Cor.* 45.

Clerici.

*Possunt illis peculiares Confessores, duo vel tres, à Generali, vel Prouinciali assignari. *c.* 3. *Rom.* 19. *c.* 1. *Bonon.* 11. *Eorum Confessores.* 1523. 1538.

Non habent vocem in electione Seniorum, nec Discreti ad Capitulum Prouinciale. *c.* 1. *Valent.* 27. Imò nullam vocem habent in Capitulo, ante Subdiaconatum. Possunt tamen interesse contractibus, qui fiunt per publicum Notarium. *cap.* 7. *Genu.* 12. *Vox Capitularis.* 1541. 1605.

Qui sine licentia Ordines minores susceperint, duobus annis ab illorum executione suspendantur. Qui autem ad Subdiaconatum, vel ad Diaconatum, per triennium. Qui verò ad Sacerdotium, per sexennium. Qui autem Ordines omnes taliter susceperit, per decennium. Mandatúrque Prouincialibus, sub pœna suspensionis per sex menses, & Correctoribus sub pœna priuationis, vt hoc statutum exequantur. Statuitur præterea, prædictos Clericos vtraque voce priuari, cum diù suspensi sunt, ac nouissimum locum tenere debere inter Sacerdotes. Volúntque *Ordines sine obedientia suscipientium pœna.*

Patres Generales futuros, non posse cum
1517. talibus dispẽsare, nisi modo & forma præ-
1523. dictis. *c.2.Rom.7.c.3.Rom.21. c. 1. Barch.* 10.
1581. Debet Clericis assignari Informator, *Informator.*
seu Magister morum, à Generali vel
Prouinciali, vsque ad sacerdotium. *cap.*
1532. 1. *Genuens.* 12. *cap. Paulit.* 31. Cuius vo-
1535. tum, cùm mittendi erunt ad Ordines, pro
1581. duobus computabitur. *c.* 1. *Barchin.* 6.

Sanctißimum sanè est hoc statutum, & ad coërcendos iuuenum impetus minùs temperatos, non modò corporales, sed etiam spirituales, pernecessarium. At, vt verum fatear, in locis, in quibus fui commoratus, rarò, saltem quod sciam, executioni mandatum.

Ordinandi. Possunt ad Ordines mitti, à Capitulis
Localibus, vsque ad Sacerdotium, exclu-
1581. siuè. *c.*1. *Barchin.* 6.

Cœna.

Vide Refectorium.

Collega.

Quot deputandi. Singulis huius Ordinis Superioribus, maturè deputentur tres timorosi Socij, qui Seniores nuncupentur: quorum prouido suffulti consilio, commissa sibi Religionis negotia, discretè ac sapienter discernant,

nant, & efficaciter tractent atque definiăt. Quamprimum autem, vt præmittitur, electi fuerint: in ipsorum electionibus, si sint præsentes, in sui verò officij executionis primordio, si sint absentes, in Capitulo fidelitatem Ordini promittant. *R F.* 51. Tres etiam timorosæ Sociæ, vt suprà, deputari debent singulis Sororum Correctricibus. *R. S.* 32.

Consulendi. Vbicumque in Correctorio agitur de quorumcumque delinquentium incarceratione, suspensione, depositione, aut priuatione: intelligatur huiusmodi, primitus semper fraternis, ac discretis monitionitionibus, habitóque Seniorum consensu: nisi fortè super aliquo quatuor Votorum, aut alio graui casu, vel scãndalo, rationabiliter legitiméque conuicti fuerint, ipsi delinquentes. *Cor.* 23.

Iidem Socij, cum suis Prælatis deliberare debent super priuatione Correctoris, facta à Capitulo locali. *ibid.* 11.

De eorundem etiam consilio, imponendæ, augendæ, vel minuendæ sunt pœnitentię, tam in Correctorio taxatæ, quàm non taxatæ: & ab eisdem delinquentes sunt liberandi. *Cor.* 105.

Vox in Collegæ habent vocem, in suorum

E 4 succes

electionibus. successorum electionibus. Ita declarante Reuerendissimo Domino Cardinali
1517. Protectore, iuxta Correctorium 103. *c.* 2. *Rom.* 8.

Notat autem Passarellus in margine, non esse mirum hanc fuisse motam difficultatem, cùm ante correctionem Correctorij, Socij non haberent vocem in electione futura.

Confirmatio. Tenentur per se, vel per alios, suam petere confirmationem à Superiore: aliàs, si super hoc negligentes fuerint, iure per ele-
1535. ctionem acquisito frustrabuntur. *cap. Paulit.* 22.

Primogenitura eorum priuilegia. Collegæ Superiorum quorumcunque, possunt vbicumque vti priuilegiis suæ primogenituræ: in mensa sedere & benedicere, in absentia Correctoris localis, & quæ antiquitatem Religionis aspiciunt, in omnibus exercere: nemine contrarium
1532. tentare valente. *c.* 1. *Ian.* 7. *c. Paulit.* 26.
1535. *Si in mensa benedicere & præsidere, absente Correctore, sunt priuilegia primogenituræ, & antiquitatem Religionis aspiciunt, vt hîc innuitur, indubitatum planè est, hospites conuentualibus antiquiores, posse in Refectorio præsidere, Fratrésque benedicere, cùm priuilegia primogenituræ, non magis amittant in refectorio, quàm in choro. Vt enim dicitur cap.* 4. *Valentinensi* 48. *& habes*

habes verbo Prouincialis: non eſt ibi locus Iudicij, *ſeu Iuriſdictionis*: ſed Dignitatis, *ſeu Præeminentiæ.* Vnde & Epiſcopis & Abbatibus datur. Item aliarum Prouinciarum Prouincialibus, *vt ibidem ſtatuitur*, ab ipſis Correctoribus localibus: *aliorum denique Conuentum Correctoribus, ab antiquioribus conuentualibus. Indecorum namque nimis eſſet, videre merè ſubditum, alicui Correctori præponi. De Vicario namque Communitatis, ſeu Refectorij, quem vocant aliqui, nec in Regula, nec in Correctorio, nec in Cæremoniis, nec in Capitulis Generalibus, vlla ſit mentio. Nec etiam video aliquod, vel leue fundamentum, quo nixus Corrector, quandiu eſt in Conuentu, Vicarium Refectorij conſtituere poßit, qui in ipſo præſideat: ſic enim cæterorum Fratrum, non ſolùm hoſpitum, ſed etiam conuentualium, iuribus primogenituræ derogare poſſet, ſuper ipſos Vicarium in Refectorio conſtituendo, quod nemo dicat.*

Vocem habent in electionibus Commiſſorum, ad Capitulum Generale mittendorum. *c.* 1. *Bonon.* 10. *Vox capitularis.* 1538.

In aliquo conuentu reſidentes, in Capitulo Locali, abſente vel præſente Prælato, vocem habent, in venditionibus, emptionibus, reparationibus, in admit-

tendis nouitiis ad professionem, & cæteris grauioribus negotiis, tanquam Fratres locales. *cap.* 2. *Bononiens.* 12. *cap.* 3.
1554. 1559. *Gen.* 6.

Non tamen habent vocem, in electionibus in Conuentibus faciendis. *c.* 2. *Bonon.* 12.

1544. *Eligibilis in Collegam.* 1617. Qui est actu Corrector, potest eligi in Collegam Generalis, non autem in Collegam Prouincialis. *c.* 6. *Rom.* 14.

Collega Generalis.

Non potest in Zelosum eligi. Potest eligi in Zelosum, finito suo Collegatu. *c. Tholos.* 8. non autem antea. *ibid.* 10.

1514. *Potest reeligi.* 1514. Collegæ Generalis præteriti, possunt reeligi in Socios successoris. *c. Tholos.* 8 *huius statuti praxim vide in serie Collegarum Generalium.*

Non eligi in Correctorem. Non potest Collega Generalis, eligi in Correctorem Localem. *c.* 1. *Auenionens.* 8.

1578. *Quid si moriatur.* Si moriatur, per Generalem cum cæteris eius Collegis, & Prouinciali Prouinciæ, in qua mortuus fuerit, cum Collegis ipsius, fiet eius suppletio. *cap. Paulit.* 37. *Vide* Electio Prouincialis, *& cat.* 1535.

Prius

Prius debet eligi quàm Zelosus. *c.* 1. *Ian.* 5. *c. Paulit.* 24. *Quando eligendus.*

Hispanus electus in Hispania, statim post festum sancti Michaëlis, in Italiam se conferat, suo functurus officio: sub pœna priuationis ab eodem officio: nisi aliundè vrgeat necessitas. *c.* 3. *Valent.* 22. 1532. 1535. *Hispanus.* 1562.

Collegæ Gallo, debet dare pro vestimentis, Natio Gallicana, quinquaginta Ducatos. Hispano, Prouincia Bethica, viginti duos. Prouincia Castellæ, decem & octo. Aragoniæ verò, decem. Collegæ Italo, Prouincia Siciliæ, decem; Calabriæ, decem: sancti Francisci, decem: Tusciæ, decem. *Vestimenta.*

Prouincia verò Lombardiæ (*hoc est, Genuensis, tunc temporis Lombardiam comprehendẽs, vt videre est verbo* Prouincia, *in Prouinciarum diuisionibus*) soluet decem scuta aurea Oblato. *c.* 5. *Valent.* 35. *Hæc omnia intellige pro quolibet triennio, tunc enim Generales, ideóque & eorum Collegæ, triennales erant.* 1593.

Collega generalis actu existens, non potest eligi in Prouincialem: & si eligatur, electio ipso iure est nulla. *ibid.* 19. *Non potest eligi in Prouincialẽ.*

Collegæ Generalis præteriti, debent deduci ad suas Prouincias, expensis 1593. *Vt reducendus.*

suæ

ſuæ Nationis. *cap.* 1. *Auenionenſ.* 21. *c.* 7. *Rom.* 11.

Collegarum Generalium series.

Cum varij, iique exigui, & vt plurimum nulli ſint tituli, Collegis Generalibus, in Generalibus Capitulis attributi: Illos Reuerendorum nomine inſigniendos, iuxta communem temporis huius, in tota Religione loquendi modum, illorúmque officiis & perſonis debitam reuerentiam, dignum & iuſtum eſſe iudicaui.

	R.P. Iacobus de Morano, *Italus.*	*Electi c.*
1508.	R.P. Matthæus Michaëlis, *Gall.*	1. *Rom.*
	R.P. Franciſc. Cerdonus, *Germ.*	22.
	R. P. Matth. Michaëlis, *Gallus.*	*Electi cap.*
1511.	R. P. Ioan. Thalamonis, *Gallus.*	*Turon.*
	Tertium non reperi.	14.
	R. P. Deſiderius de Bertrand.	*Electi cap.*
1514.	R. P. Gregorius Tonſe.	*Tholoſ.*
	R. P. Matth. Michaëlis, *Gallus.*	9.
	R.P. Dionyſius Barbier, *Gallus.*	*Electi c.* 2.
1517.	R.P. Nicolaüs Belline.	*Rom.* 5.
	R. P. Franc. de Cotrono, *Italus.*	
	R. P. Ludouicus Malherbe.	*Electi cap.*
1520.	R. P. Iſaac Caignet.	*Pariſ.* 7.
	R.P. Deſiderius de Mota, *Gall.*	

R. P.

R. P. Francisc. de Maida, *Italus.*
R. P. Alphonsus de Aquila.
R. P. Ioannes Boulon.
} *Electi c. 3. Rom. 9.* 1523.

R. P. Hugo de Varenna, *Gallus.*
R. P. Alphons. de Stella, *Hisp.*
R. P. Marcell. Palmerius, *Italus.*
} *Electi cap. Malach. 5.* 1526.

R. P. Gaspard de Fosso, *Italus.*
R. P. Petrus Radiglionis, *Gallus.*
R. P. Dyd. Alledelberg, *Hisp.*
} *Electi cap. Grat. 10.* 1529.

Hîc, regulariter cœperunt eligi Collegæ Generales, ex triplici Natione: Italica scilicet, Gallica & Hispanica. Quod deinceps obseruatum fuit. Licèt de hoc nulla extet constitutio.

R. P. Paulus de Cosentia, Italus.
R. P. Saluius de Puteo, Gallus.
R. P. Io. de Valle-Peigna, Hisp.
} *Electi c. 1. Genu. 27.* 1532.

R. P. Anton. de Martino, Italus.
R. P. Simon Guichard, Gallus.
R. P. Io. de Valle-Peigna, Hisp.
} *Electi cap. Paulit. 9.* 1535.

R. P. Ioan. de Monte-forti, Ital.
R. P. Saluius de Puteo, Gallus.
R. P. Franciscus Iasarta, Hispan.
} *Electi c. 1. Bonon. 31.* 1538.

R. P. Hieron. Sammarchus, Ital.
R. P. Nicolaüs de Fonte, Gall.
R. P. Didacus N. Hispanus.
} *Electi c. 1. Valent. 15.* 1541.

R. P.

	R.P. Placidus Talaïa, Italus.	*Electi c.* 2.
1544.	R.P. Hugo de Calce, Gallus.	*Bonon.*
	R.P. Petrus Mignon, Hispan.	11.
	R.P. Dom. de Tauromina, Ital.	*Electi c.* 1.
1547.	R. P. Bernardus Gouit, Gallus.	*Foroiul.*
	R. P. Iulianus Vertado, Hisp.	6.
	R. P. Nicol. Motulensis, Italus.	*Electi c.* 2.
1550.	R.P. Mathur. Auberth, Gallus.	*Valent.*
	R.P. Ioannes Marthines, Hisp.	6.
	R.P. Petrus de Briatico, Italus.	*Electi c.* 2.
1553.	R.P. Ioan. de Belrisquard. Gall.	*Genu.*
	R. P. Ioannes Pharias, Hispan.	4.
	R. P. Stephan. de Massa, Italus.	*Electi c.* 2.
1556.	R. P. Nicolaüs Clux, Gallus.	*Foroiul.*
	R.P. Petrus Melgar, Hispanus.	7.
	R.P. Ioannes de Cortali, Ital.	*Electi c.* 3.
1559.	R.P. Robertus Ioannis, Gallus.	*Genu.*
	R.P. Ioan. de Martinis, Hispan.	14.
	R.P. Bened. de Nucibus, Italus.	*Electi c.* 3.
1562.	R.P. Ioannes Certin, Gallus.	*Valent.*
	R.P. Iacob. de Ledesma, Hisp.	11.

Collegas Generales electos in Capitulo Foroiuliensi, celebrato anno 1565. *non reperi, cùm hoc Capitulum non reperiatur.*

R.P.

R. P. Virg. de Cast. Franc. Ital.	*Electi c.* 4.	
R. P. Ioseph le Tellier, Gallus.	*Rom.*	1568.
R. P. Franc. de Henares, Hisp.	12.	
R. P. Vinc. à Pedemonte, Ital.	*Electi c.* 4.	
R. P. Nicolaüs Ficquet, Gallus.	*Valent.*	1571.
R. P. Antonius Becerra, Hisp.	57.	
R. P. Bened. de Nucibus, Ital.	*Electi c.* 4.	
R. P. Petrus Furberius, Gallus.	*Genu.*	1574.
R. P. Greg. de Balbona, Hisp.	37.	
R. P. Stephanus à Frãcica, Ital.	*Electi c.* 1.	
R. P. Vincẽtius Blancus, Gall.	*Auen.*	1578.
R. P. Gabriel N. Hispanus.	5.	
R. P. Franciscus Longus, Ital.	*Electi c.* 1.	
R. P. Iacobus Villault, Gallus.	*Barchin.*	1581.
R. P. Franciscus Cuccius, Hisp.	23.	
R. P. Michaël Carafa, Italus.	*Electi c.* 5.	
R. P. Simon Bidaur, Gallus.	*Genu.*	1584.
R. P. Hippolyt. Serranus, Hisp.	27.	
R. P. Ioannes B. Pisanus, Italus.	*Electi c.* 5.	
R. P. Pontius Lambert, Gallus.	*Rom.*	1587.
R. P. Roder. Ximenes, Hisp	8.	
R. P. Domin. à Machia, Italus.	*Electi c.* 5.	
R. P. Gaspar Dinet, Gallus.	*Valent.*	1593.
R. P. Hippol. Serranus, Hispan.	6.	

R. P.

	R.P.Horatius de Reatis.Italus.	*Electi c. 6.*
1596.	R.P.Rolandus Guichard.Gall.	*Genu.*
	R.P.Franciscus Tamayo,Hisp.	5.
	R.P.Franciscus Longus,Italus.	*Electi c. 2.*
1599.	R.P.Petrus Hebert,Gallus.	*Auen.*
	R.P.Eman.de Loscobos, Hisp.	27.
	R.P.Dionysius Cortex, Italus.	*Electi c.2.*
1602.	R.P.Adrianus Thierri, Gallus.	*Barch.*
	R. P. Melchior Spinosa, Hisp.	23.
	R.P.Eugenius Campoclar.Ital.	*Electi c.7.*
1605.	R.P. Bartholom. Prost, Gallus.	*Genu.*
	R.P. Marcus de S. Hier. Hisp.	4.
	R.P.Greg.Carb.à Paula,Italus.	*Electi cap.*
1611.	R.P.Ioannes Blanchus,Gallus.	*Mass.37.*
	R.P.Hieron.Gasca, Hispanus.	*&* 38.
	R.P.Syluester à Maierato, Ital.	*Electi cap.*
1617.	R.P.Franc.Riparianus, Gallus.	6.*Rom.*
	R.P.Andr. de Valbœna, Hisp.	5.
	R.P.Ben.Capon.à Catana,Ital.	*Electi cap.*
1623.	R.P.Simon Bachelier, Gallus.	7.*Rom.*
	R. P. Didacus de Aiala, Hisp.	7.
	R.P.Ignatius à Neapoli,Italus.	*A Summo*
1630.	R. P. Ioannes Kermark, Gall.	*Pont.no-*
	R.P.Io.Pina de cœlis, Hispan.	*minati.*

Causam vide Generali XXXVIII. vbi illam

illam , prout materia exigit , succinctè declaramus.

Collega Prouincialis.

Durante sui Collegatus triennio , non poteſt eligi in Correctorem. In fine tamen triennij , habet vocem paſſiuam , non autem actiuam. *c. Turon.* 48. *c. Tholoſ.* 70. *c.* 2. *Rom.* 29. *Quando poteſt eligi in Correct.* 1511. 1514. 1517.

Poteſt mitti à Prouinciali, de conſilio ſuorum Collegarum, Vicarius Prouincialis ad Capitulum Generale : cùm Prouincialis non poteſt dictum Capitulum adire. *c.* 2. *Valent.* 2. *Poteſt mitti Vic. ad Capit. Gener.* 1550.

Non poteſt eligi ex aliena Prouincia, ſed ſolum ex propria. Et dum è Conuentu exit, abſente proprio Prouinciali, à Locali Correctore benedictionem petat, niſi aliqua ſibi commiſſa authoritate potiatur. Tenetur autem Corrector, ipſi ſocium aſſignare, pro ſuis negotiis, aut Religionis peragendis. *c.* 3. *Valent.* 8. *Vnde eligendus, & quomodo è Cõuentu exire debeat.* 1562.

Collega, Prouincialis ab ipſo cum aliis Collegis , & Capitulo Locali , priuati ſeu ſuſpenſi, vſque ad Capitulum Prouinciale proximè celebrandum, (in quo de eius ſuſpenſione & priuatione , pleniùs eſt tractandum) non admittatur , neque etiam *Quomodo ſe habebit in cauſa depoſiti, ſeu ſuſpenſi Prouincialis.*

alij Collegæ, ad Capitulum illud Prouinciale, si sint Definitores, ne in sua causa sint Iudices; sed assumantur tres Correctores ex Conuẽtibus antiquioribus Prouinciæ, qui cum cæteris eiusdem Prouinciæ Definitoribus, pleniùs definiant causam depositi seu suspensi Prouincialis. In cuius tamen definitione, non habebit vocem Vicarius Prouincialis depositi seu suspensi, ei substitutus. Poterit tamen præsidere in dicto Capitulo. *cap.* 4. *Va-*
1571. *lent.* 21.

Hoc statutum, non mihi videtur ita clarè dilucidatum, vt nullus maneat difficultatis locus. Cùm enim sex aut septem Conuentus alicuius Prouinciæ inter antiquiores poßint annumerari, V.G. in Prouincia Turonensi, sex à B. P. Francisco de Paula acceptati, quorum ex illis assumi debent Correctores? Clariùs hoc modo determinanda res: Assumantur tres Correctores trium Conuentuum antiquiorum.

Vbi possit esse Vicarius. Collega Prouincialis, potest esse Vicarius, in nouis Conuentibus. *cap.* 4. *Ge-*
1574. *nuens.* 19.

Non potest esse Corrector. Collegæ Prouincialium, nullibi possunt eligi in Correctores Locales. *cap.* 1. *Auen.* 8.

1578. Eligi

Eligi tamen possunt in Definitores.*c.* 4. *Rom.* 13.*c.*5.*Valent.*13. *Bene tamen Definitor.* 1568. 1593.

*Non dicitur, debent: sed, possunt: nec dicitur etiam, vnicus, vel duo, vel omnes, sed Collegæ, indeterminatè. Vsus tamen inualuit, vt Collegæ eligantur in Definitores; iique omnes, ita vt, iniuria maxima iudicaretur irrogata Collegæ, si non assumeretur in Definitorem: Collegatu pro nihilo habito, cui Definitoriatus non annectitur. Ita fieri posse declarauit Reuerendißimus P. Arias de Varcalcel, dum Prouinciam Turoniæ visitaret. Hic vsus, abusus æstimatur à multis. Per illum enim, Prouinciæ totius negotia, Prouinciali suisque Collegis, remittuntur: cæterique Definitores inutiles redduntur, ideóque & Capitula Intermedia: quorum tamen est defectus Prouincialis corrigere & castigare, ex Correctorio 21. & 65. Maximè cum Capitula Intermedia, eandem prorsus vim habeant ac Prouincialia. c.*4.*Valent.*8. & cap. 5. *Valent.*13.

Quòd autem cæteri Definitores inutiles reddantur, saltem vt plurimùm, cùm tres Collegæ Definitores fiunt; ex eo patet: quia cùm Collegæ sint comparticipes officij Prouincialis, vt rectè docet Peirinis (contra Passarellum

in Scholiis ex Barchin. 17.) ex Regula 51. & Correctorio 23. Prouincialis, eiúsque Collegæ, vnum corpus efficiunt, cuius caput est Prouincialis: cui tanquam membra, peculiari modo connectuntur Collegæ. Item de ipsorum consilio & assensu omnia peragit Prouincialis. Si ergo cum illis, aliqua negotia per annum tractauerit, & definierit, minus rectè, à quo poterit emendari? Si sal istud infatuatum fuerit, in quo salietur? Cùm Prouincialis & Collegæ maiorem partem faciant Capituli Definitorij, seu Intermedij, in quo sunt tantùm sex Definitores? Tres sanè alij, ad nihilum valent vltrà: & perinde sunt in Capitulo, ac si foras mitterentur, maximè cùm hæc vnio Collegarum cum Prouinciali, illos ipsi conciliet peculiari modo: cúmque dolente capite, doleant & membra cætera. Sícque, aut parum, aut nihil proficiunt Capitula Intermedia: cùm, si non semper, vt plurimùm saltem, vt dixi, Prouincialis cum Collegis omnia definiat. Sic, non verentur Prouinciales Intermedij Capituli correctionem: sic liberiùs ad nutum de quibuscumque quomodolibet disponunt: quod maiori sanè cum cautela facerent, si ipsis, semel in anno, in Capitulo Intermedio, coram Definitoribus ipsis non addictis, sed seueris Censoribus, de omnibus reddenda esset ratio. Quod, procul dubio, in maximam & euidentem Religionis vtilitatem vergeret.

geret. Ob has rationes, non sic fuit ab initio, vidi enim aliàs, duos tantùm Collegas in Definitores assumi, non autem tertium: ne Prouincialis in Capitulo praualeret. Sed etiam hoc, saluo tamen semper meliori iudicio, non sufficiebat.

Dicunt, *tres Collegas in Definitores assumi, ad vitandas impensas nimias, quæ fierent in via, si ad Conuentũ, in quo celebratur Capitulum Intermedium, accederent sex Definitores, ad illud celebrandum cum Prouinciali: & tres Collegæ, ad faciendas, etiam cum Prouinciali singulorum Conuentuum aßignationes & mutationes Fratrum. Vnde & Conuentus maximè grauaretur.*

Respondeo primò, *in multis aliis, quæ ad nihil deseruiunt, si non nocent, nos has impensas non vereri: quæ prorsus amputandæ sunt, non autem necessariæ. Intelligenti pauca.*

Respondeo secundò, *mutationes has Fratrum non debere fieri tempore Capituli Prouincialis Intermedij, ob maxima incommoda quæ inde Ordini eueniunt, vt loquitur & definit Capit. Valent. 20. Sed infra annum, exigente neceßitate. Et certè accepi hanc eße praxim Hispaniarum.*

Respondeo tertiò, *quòd si contraria consuetudo vim legis habet, vt habere videtur in tota Gallia, differat Prouincialis (vt sæpè fieri*

vidi) aßignationes & mutationes illas, vsque ad reditum in Conuentum, in quo est ipsius sedes: vbi tres Collegas reperiet, & cum illis aßignationes Fratrum ordinabit; vnde non erit opus, vt Collegæ Capitulis intersint Intermediis, & sic vitabuntur impensæ.

Addunt præterea, *quid prodest esse Collegam, & non esse Definitorem? Perinde est, ac nihil esse: cùm Collegæ, qui Definitor etiam est, officium, maximè eluceat in Capitulis Intermediis.*

Respondeo, *nos non eligere Collegas, vt Sacerdotes Dei, ipsis incensum & panes offerant: nec vt super nos maximæ authoritatis viros constituamus; sed solùm, vt, iuxta Regulam 51. Prouinciales ipsorum prouido suffulti consilio, commissa sibi Religionis negotia, discretè ac sapienter discernant, & efficaciter tractent, atque definiant, per annum scilicet. Quod meliùs fiet, si non sint de corpore Capituli Intermedij, eiúsque censuram vereantur.*

Non potest esse Commissus. 1574.

Collega Prouincialis, non potest eligi in Commissum. *c.4.Genu.34.*

Bene tamen Nouitiorum Confess. & Inform. 1596.

Benè tamen, in Nouitiorum Informatorem & Confessorem. *c.6.Genu.19.*

Deponendus. 1538.

Collegæ Prouincialis, Prouincialem deponere tentantes sine iusta causa, fuerunt depositi. *c.1.Bonon.2.*

Non

Post triennium Collegatus, nullibi possunt

ſunt de nouo reeligi, pro triennio immediatè ſequenti. *c.* 1. *Auen.* 8. *poſſunt reeligi.* 1578.

Commiſſus.

Ad Capitulum Generale, conuenire habebunt duo Commiſſorum Commiſſi, de qualibet Prouincia: electi per Locales Correctores, & Commiſſos cuiuſlibet Prouinciæ. Ipſi verò Commiſſi, debitè præmuniantur teſtimonialibus literis, Generali Capitulo præſentandis, compoſitis ſeu componendis, ſuper atteſtatione neceſſitatum ſingulorum Fratrum & Oblatorum, ac locorum huius Ordinis Minimorum. *Cor.* 93. *Capituli Generalis.*

Nota, *Pium V. Motu proprio & ex certa ſcientia, ſtatuiſſe, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, ire habebunt ad Capitulum Generale celebrandum, ex qualibet Prouincia, Prouincialis, cum vnico Commiſſo, abſque Collegis. Item, Capitula Intermedia, deinceps debere celebrari, à Prouinciali Prouinciæ, vnà cum quatuor, aut ſex Definitoribus triennalibus, in Capitulo in quo Prouincialis eligitur, eligendis: abſque eo quod, ſingulorum Conuentuum Correctores & Commißi, dictis Capitulis Intermediis interſint. Per ſuam conſtitutionem, quæ incipit,* Super familiam. *datam Romæ apud S. Petrum, die* 27. *Maij,* 1568.

Ex qua Constitutione, ſequitur, Commiſſos Capituli Generalis, nunc non debere eligi ex omnibus Commiſſis in ſingulis Conuentibus electis, per Correctores, & Conuentuum Commiſſos: ſed per Prouincialem & Definitores, celebrantes vltimum Capitulum Intermedium, cuiúſque trienniј, maximè poſito statuto c. 4. Valent. 22. vbi hoc ſtatuitur, vt infrà dicemus.

Prouincialem debet eligere. De triennio in triennium, in qualibet Prouincia, per Locales Correctores & Commiſſos vniuſcuiuſque Prouinciæ, fiat cuiuſlibet Prouincialis electio. Ad ſolos verò Prouinciales, eorúmque Socios, & cuiuſlibet Conuentus correctores, ac Cõmmiſſos, talium ſpectabit electio. *Cor.* 101.

Eius literæ testimoniales. Commiſſus, debet habere literas teſtimoniales ſuæ commiſſionis, vel portare Capitulũ electionis ſuæ. *c.* 3. *Rom.* 4. *c.* 1. *Genu.* 16. *c. Paulit.* 35. Aliàs non recipiatur. *ibid.*

1523.
1532.
1535.

Quid ſi non celebretur Capit. Prouinc. *Si verò Capitulum Prouinciale Intermedium, in quo Commiſſus Capituli Generalis deberet eligi ex omnibus Commiſſis totius Prouinciæ, & à quo deberet habere Commiſſus, testimoniales ſuæ commiſſionis literas, non celebretur (quomodocumque tandem id accidat) debent ſingulorum Conuentuum electiones, ad Capitulum Generale deferri: cuius erit, vnum ex omnibus eligere: cùm tunc electio Commiſſi, ad Commiſſis Capitu*

Capitulum Generale deuoluatur. Vnde sequitur, singulos in singulis Conuentibus in Commissos Capituli Generalis electos, in illo casu, ius habere adeundi Capitulum Generale: ad hoc, vt iuxta ius, per electiones in Conuentibus factas acquisitum, assumi possint in Commissos Capituli Generalis, ab eodem Capitulo, & in eo votare: quod non possent, si abessent.

Si verò idem in singulis Conuentibus reperiretur electus, is ab eodem Generali Capitulo debet assumi in Commissum. Sic assumptus fuit Commissus Prouinciæ Cataloniæ. *c.* 3. *Barchin.* 1. *1629.*

In electione Commissi, vocem non habent Laïci, nec Clerici, nec Sacerdotes vocem non habentes in electionibus Correctorum. *c.* 1. *Gen.* 16. *c. Paulit.* 35. *A quibus eligendus.* 1532. 1535.

Nullus in Commissum debet eligi, nisi sanus, & potens viribus: qui à Capitulo, in quo Commissi officio fungi debet, non se debet absentare, quocumque prætextu. *c. Paulit.* 4. *Quis eligendus.* 1535.

Commissus esse non potest, qui est actu Corrector. *c.* 2. *Rom.* 36. *c.* 1. *Val.* 2. *c.* 4. *Rom.* 13. *Non Corrector.* 1517. 1541.

Commissus Capituli Prouincialis, debet sumi de proprio Conuentu. *c.* 1. *Valent.* 12. 1568. *Vnde sumẽdus.*

Debet eligi in Capitulo Intermedio vltimo, facta tamen in singulis Conuenti- 1541. *Quãdo eligẽdus*

 bus

quidque faciendum in casu mortis, vel depositionis. bus ipsius electione. Quod si obierit ante discessum ad Capitulũ, vel fuerit priuatus, vel depositus: eligatur alter per Prouincialem & Definitores, die determinata ab eis statuenda; facta etiam priùs in singulis Cõuentibus ipsius electione. *c.4.Valen.22.*

1571. *Vel infirmitatis.* *Sed quid si infirmetur?* Respondeo, in Capitulo 3. Barch. 2. comparuisse R. P. Ioannem Saunier, Commissum Flãdriæ, alium à R.P. Claudio du Viuier, in Commissum dictæ Prouinciæ electo, sed infirmitate detento. Qui quidem Commissus, infirmi loco suffectus, licèt fuerit electus in sua Prouincia, & literis testimonialibus suæ Commissionis munitus, admissus tamen solùm fuit ex gratia: vt patet n. 3.

Verùm, de iure admittendus fuisse mihi videtur. Tum quia est eadẽ ratio de Commisso, quæ de Prouinciali & Correctore: qui cũ suis Capitulis, dum infirmãtur, Vicarium possunt & debent, ad Capitulũ Generale vel Prouinciale, respectiuè suo loco mittere, vt habes verbo Corrector, *& verbo* Prouincialis. *Tum quia est eadẽ ratio de Cõmisso infirmo, quæ de priuato vel deposito: sicut enim iste votare non potest in Capitulo Generali, ratione delicti, cuius intuitu deponitur, vel priuatur; sic nec ille ratione infirmitatis. Tum quia qualibet Prouincia ius habet duo dandi*

suffragia,

suffragia, in electionibus Capituli Generalis & cæteris quæ ibi concluduntur: cui iuri, non debet obstare casu superueniens infirmitas, cùm alius, infirmi loco poßit eligi. Tum denique quia quælibet etiam Prouincia Commisso indiget in Capitulo Generali, qui eius partes agat, ipsius negotia proponat, pro ipsa respõdeat, imò & ipsius nomine, si opus fuerit, de proprio queratur Prouinciali. Quo iure priuari nõ debet ab infirmitate commißi iam electi, si liceat per tempus, alium loco ipsius ad Capitulum destinare.

His rationibus iam exaratis & ex ingenioli mei depromptis promptuario, lætus reperi, hanc fuisse mentem RR. PP. prædictum Cap. 3. Barch. celebrantium, qui difficultatem, de qua hîc agimus, ipsis propositam his tandem verbis diluêre.

Cùm Capitulum Valentinũ quartò celebratum, duas tantùm causas assignet, in quibus possit in Prouinciis iterari electio Commissi: considerantes Patres, posse etiã sic electum in morbum incidere, tertiam addidère causam, scilicet probatæ infirmitatis: qua, seruato Capituli Valẽtini supradicti decreto, possint aliũ mittere, munitũ patentibus literis, fide dignis, de alterius infirmitate & sua electione, quibuslibet aliis causis & motiuis exclusis. *c.* 3. *Barch.* 68. 1629.

Vbi non potest esse Vica. Prou.

Non potest substitui in Vicarium sui Prouin

Prouincialis, in Capitulo Generali, ſic Prouincialis infirmetur: vel aliàs legitimè impeditus, venire non poſſit ad Capitulum: ne hoc modo, voces Capituli Generalis, in minorem numerum reducantur.

1574. *c.4 Genu 4.*

Quæ debeat proponere. Commiſſus, nihil debet proponere, tam in Capitulo Generali, quàm in Prouinciali, quod non contineatur expreſsè in literis ſuæ commiſſionis. *c.1. Auen.22.*

1578. Debet eligi ante Vicarium Conuentus. *c.5. Rom.11. c.3. Barch.65.*

Quando eligendus.

1587. 1629. Continuatos vſus ante decretum Sanctiſſimi P. Pij V. de duorum Commiſſorum electione, ad Capitulum Generale deſtinandorum, fuit reformatus. Et vt deinceps vnus tantùm eligatur, in quolibet cuiuſlibet Prouinciæ Conuentu, decretum. *ibid.67.*

Vnicus eligendus in quolibet conuentu.

Communio.

Quando ſumenda à Fratribus, & Sororibus. Diebus ac Feſtis Natalis Domini, Purificationis glorioſæ Virginis Mariæ; Cœnæ ipſius Domini; Pentecoſtes; Aſſumptionis eiuſdem Virginis Mariæ; & Dedicationis ſancti Michaëlis Archangeli; atque in omnium Sanctorum ſolemnitate; ad minus, ſinguli non Sacerdotes, & ſingulæ Sorores ac Oblatæ, legitima cauſa

ceſſan

cessante, sacram Communionem, deuotè & reuerenter sumant. *R.F.* 18. *R.S.* 14.

Quod à sacrosancta Synodo Tridentina pro Monialium deuotione sancitum est, seruari volunt Patres à nostris Fratribus non Sacerdotibus, & Ordinis nostri Monialibus. Ita quòd prima Dominica cuiuslibet mensis, ad puritatis conseruationem, & gratiæ augmentum, ad sacræ Eucharistiæ sumptionem præparari moneantur. *c.*4. *Genu.*25. *c.*1. *Auen.*23. *Sessione 25. de Reg. cap. 10.* 1574. 1578.

Fratres & Sorores tertij Ordinis, saltem quater in singulis annis; videlicet, in Cœna Domini, vel in ipsius Resurrectione; & in eiusdem Natali; ac in Pentecoste; & in Assumptione gloriosæ Virginis Mariæ; sacrosanctam Communionem deuotè sumant. *R.V.S.*9. *Quando à Tertiariis.*

Si quis diebus & Festis Communioni deputatis (legitima causa cessante) ipsam sacram Communionem omiserit, tali die silentium seruet; & in terra comedat panem & aquam, duntaxat. Et vlteriùs, prima sequenti Dominica se ad Communionem præparet. *Cor.*27. *Vide* Eucharistia. *Pœna contrauenientium.*

Computa.

Præterea cuncti Locales Correctores, *Vt reddenda.*

&

& eorum ſocij,ſeu ſeniores ſingulis tribus menſibus (in aliquo decenti loco) coram Locali Capitulo, & in termino ſui Officij coram proprio Prouinciali Computa ſua reddant de cunctis miſſis, ac receptis pro ſuis Conuentibus, & Fratribus vbilibet factis, per huius Ordinis procuratores, & oblatos. Et inſuper opportuno tempore, in aliquas pias cauſas diſtribui faciant quaſlibet pecuniales eleemoſynas, quæ ſuperfuerint. Hoc intelligi debet ciuiliter, *iuxta declarationem authoritate Apoſtolica, à Cardinali Senogalienſi factam:* videlicet, ſalua ſemper prouiſione per annum, pro infirmis, & Fratrum indumentis, ac aliis neceſſitatibus: & præſertim, pro fabrica perficienda. *Hæc ille.* Si quis verò dictorum Localium Correctorum ſuper his deliquerit, & vt præponitur, ſua Computa non reddiderit, vel pecuniales eleemoſynas, quæ ſuperfuerint, diſtribui non fecerit, ab omni officio prædicti Ordinis perpetuò inhabilis reddatur: niſi per Generale, vel Prouinciale Capitulum rehabilitetur, primitùs conſiderata ipſius qualitate. Vt autem ipſi Locales Correctores talia Computa meliùs reddere valeant: quilibet huius Ordinis Oblatus in prouiſorem deputatus, ſaltem ſemel

Superflui diſtributio.

Modificatio.

Contrauenientium pœna.

semel singulis Hebdomadis eadem Computa reddat duobus Scriptoribus Localibus. Vlteriùs etiam ad talia Computa meliùs reddenda, in quolibet Conuentu duo fiant quinterniones super eiusdem Conuentus singulis missis ac receptis: & aliquis frater capitulariter electus apud se teneat vnum de ipsis quinternionibus, qui fiet super ipsius Cõuentus singulis missis, per præmemoratum Oblatum, seu Prouisorem vbilibet expositis, seu pro tempore vbiuis exponendis. Alius etiam idoneus Frater per Locale Capitulum similiter electus, alterum teneat quinternionem, qui fiet super singulis eiusdem Conuentus receptis. Si quis verò ipsorum Localium Correctorum super talibus quinternioribus componendis negligens fuerit, & super tali negligentia bis admonitus non se correxerit: statim ab Officio deponatur. *Cor.* 47.

Confessio.

Singulis hebdomadis, cuncti Fratres, ac Sorores, & Oblatæ huius Ordinis (legitima causa cessante) saltem semel sibi deputatis Confessoribus, deuotè confiteantur. *R.F.* 18. *R. S.* 13. *Vide* Clerici. Laici. Oblati. Eucharistia. *Quando facienda.*

Si

Pœna contrauenientium. Si quis verò omnium non Sacerdotum (legitima causa cessante) saltem semel in qualibet hebdomada, sacramentali Confessione, suam conscientiam mundare prætermiserit: pro qualibet vice, in terra comedat panem & aquam duntaxat: & cum hoc, à vino & pictantia abstineat, quousque confessus fuerit. *Cor.* 25.

Confessor.

Secularium. Secularium Confessores, in suis officiis non ordinentur, & confirmentur, nisi per huius Ordinis Generalem Correctorem, aut per Vigiles, vel Prouinciales, aut illorum Vicesgerentes: idoneitate ac sufficientia prouidè consideratis. Nouitiorum etiam Confessor, per eosdem Prælatos assignetur. *R.F.* 42.

Sororum. Singulis huius Ordinis Conuentibus, Sororum confessionibus audiendis, eiusdem Ordinis Minimorum Generalis, vel talis Prouinciæ Corrector Prouincialis, maturè deputet Presbyteros idoneos, & honestos Confessores, per eundem Generalem, vel per proprium Vigilem, aut Prouincialem, ad nutum mouibiles: annum quinquagesimum ad minus habentes. Salua tamen moderatione, per ipsum

Corre

Correctorem Generalem, aut per proprium Vigilem, vel Prouincialem, vſque ad conſtitutos in quadrageſimo anno, facienda. Salua etiam locorum neceſſitate, Confeſſores inferioris ætatis aſſumi cogente. Ipſi verò Confeſſores, ſingularum prænominatarum Sororum & Oblatarum, Confeſſiones vigilanter audiant: illíſque pro commiſſis, ac delictis, pœnitentiam iniungant ſalutarem. *R.S.* 35.

Non deputatorum pœna.

Si quis ſine ſpeciali approbatione Correctoris Generalis, vel proprij Vigilis, aut Prouincialis, aliquorum ſecularium confeſſiones audierit: ad huiuſmodi officium per biennium non aſſumatur: vel grauiùs corrigatur, prout alicui dictorum Superiorum Prælatorum meliùs fieri videbitur. *Cor.* 79.

Confeſſionalia.

Pro audiendis autem ſecularium confeſſionibus deputata, ſeu deputanda loca in ſingulis huius Ordinis Conuentibus taliter diſponantur, quòd perſonæ ſe confitentis facies minimè videri poſſit. Inſuper, extra huius Ordinis loca, poterunt ipſi Confeſſores, nedum in Eccleſiis & Oratoriis: ſed etiam vbicumque ſe inuenerint, in cunctis domibus, & locis congruis, & honeſtis, mulierum confeſſiones audire,

ostio aperto, videréque valente socio. Qui autem contrarium fecerit, & aliquarum mulierũ Confessiones audierit (ostio clauso vel socio ipsum Confessorem, & sibi confitentem mulierem videre non valente) ipso facto priuetur ab audiendarum Confessionum officio, & per Locale Capitulum, eiusdem, vel proximioris Conuentus, grauiter puniatur. Si verò idipsum non reuelauerint talium Confessionum socij, simili pœna plectantur. *Cor.* 83.

Confessores Superiorũ. Præterea, huius Ordinis Minimorum Corrector Generalis, ac Vigiles, & eorum Vicesgerentes, poterunt vnum ex Fratribus eiusdem Ordinis Presbyterum idoneum in suum Confessorem (quoties opus fuerit) eligere: qui sic per eos electus, ab omnibus eisdem reseruatis casibus possit absoluere, si eos in talibus aliquando labi contingeret. Qui etiam (quoties expedierit) valeat cum ipsis dispensare, illósque rehabilitare in his, in quibus & ipsimet superiores Prælati dispensare, ac rehabilitare possent. Similiter & Prouinciales, & eorum Vicesgerentes, & Locales Correctores, super sibi concessis casibus, suo modo facere valeant. *Cor.* 84.

Confessorum approbatio. Præterea caueatur, ne Fratrum huius

Ordinis

Ordinis Confessiones audiat quis Sacerdotum, absque licentia, vel permissione Correctoris Generalis, aut alicuius Vigilum, vel Prouincialium, aut suorum Vicesgerentium. Per aliquem verò talium Superiorũ Prælatorum (iuxta grauitatem & exigentiam delicti) puniatur quicũque contrarium fecerit: excepto mortis articulo, in quo huius Ordinis Sacerdotibus permittitur, quorumcunque Confessiones audire. Omnes etiam Presbyteri in hoc Ordine Minimorum expressè Professi, pro Confessoribus approbentur, per aliquem eiusdem Ordinis Superiorum Prælatorum, vel suorum Vicesgerentium. *Cor.* 85.

Præterea, nullus Localium Correctorum (absque sui Superioris facultate, vel absque Seniorum Localium consensu) Fratres in Confessores deputatos, ab auditione Confessionum quarumcunque personarum, arcere poterit. Si quis verò ipsorum Sacerdotum, aliquãdo quarumcumque personarum Confessionum reuelator foret: vbi super hoc legitimè conuictus fuerit, toto vitæ suæ tempore careat actiua, & passiua voce: ac etiã priuetur iure primogenituræ, & saltem per annum carceribus mãcipetur: ad audiendas quoque *Reprobatio.*

Confessiones de cætero non admittatur. Si verò talis delinquens Prælatus foret, vltra prætaxatam pœnitentiam, prælationis, ac prædicationis officio perpetuò priuetur. *Cor.* 88.

Nouitiorum. Insuper, singuli Locales Correctores, in quolibet ipsorum Cōuentu aliquem idoneum Confessorem ex omnibus antea per Correctorem generalem, aut per aliquem Vigilum, vel Prouincialium, aut suorum Vicesgerentium, in Confessores assumptis, cunctis nouitiis eligant: ita quòd ipsi Nouitij eorum Informatori non confiteantur: sed ab ipso duntaxat super singulis ad eorum statum necessariis, salubriter edoceantur. *Cor.* 89.

Deputandi. Confessiones audire, nulli ex nostris Fratribus licet, post Ordinis susceptionem, nec Fratrum, nec secularium: nisi ei permittatur, per Generalem vel Prouincialem: ne locus ignorantiæ detur, & gla-
1511. dius in manu furiosi ponatur. *c. Turon.* 45.
1514. *c. Tholos.* 68. *c.* 2. *Rom.* 28.
1517.

Constitutiones.

Clemēt. VIII. Sanctissimi Domini Clementis Papæ VIII. pro reparatione Religionis factæ: & ordinatæ, à Reuerendis Dominis, curam habenti

habentibus à sanctissimo Domino reformationis Religiosorum, lectæ fuerunt in c. 6. Genuensi, & ab omnibus Patribus cum gratiarum actione, omníque humilitate & reuerentia, acceptatæ. Quia tamen quædam dubia sunt in illis, quæ indigent explicatione, vt melius obseruentur, sex Patres, ex qualibet Natione duos, deputauit Capitulum, vt viderent ea quæ indigent declaratione, & conferrent cum R. Patre Zeloso: vt ipse, quò citiùs poterit, consulat sanctissimum Dominum. Et intereà, omnibus Prouincialibus, Constitutiones has obseruari præcipitur. Illas, Generalis quo citiùs poterit, prælo mandari curabit, & mittet in vniuersas Prouincias: vt Prouinciales illas obseruari iubeant. *Vt acceptatæ.*

c. 6. Genu. 1. 1596.

Has constitutiones vide apud Peirinis in libro Priuilegiorum nostrorum: in Clemente VIII. Constit. II. & in Vrbano VIII. Const. X.

Videntes autem Patres, quòd hæ Constitutiones non vniuersaliter obseruentur in Gallia, *nec sanè in aliis Nationibus*: sed solùm, in quibusdam statutis fuerunt acceptatæ: decreuerunt quod suppliciter petatur à sanctissimo Domino, vt illa, vel ab omnibus obseruentur, vel moderentur. *Non vniuersaliter obseruata.*

Maximè cùm quædam illarum, non sint
1611. in vtilitatem Religionis nostræ. *c.Mass.* 53.

Contendentes.

Vt puniendi. Si subditus quiuis clàm cum aliquo Contenderit, clàm veniam petat, & clàm satisfaciat. Si autem palàm Contenderit, palàm etiam culpã recognoscat: & osculetur pedes Professorum, & etiam Nouitiorum, cùm ipsi de tali Contentione notitiam habuerint. Vel grauiùs puniatur talis delinquens, iuxta Contentionis grauitatem, ad Capituli deliberationem: seclusa personarum acceptatione. Pro dictæ verò secretæ offensæ, secreta satisfactione, dicat prædictus clàm delinquens, extensis in modum crucis manibus, quinquies *Pater noster*, & totidem *Aue Maria. Cor.* 34.

Conuentus.

A quibus potest acceptari. Acceptari potest à Prouinciali, eiúsque Collegis, vnà cum Capitulo Prouinciali, inconsulto Generali cùm abest, modò re-
1529. quisitas habeat conditiones. *c. Grationop.* 13.

Antiquus tamen vsus requirit, vt postmodum in proximo Capitulo Generali acceptetur: vt constabit infrà in Conuentuum totius Ordinis serie.

Non

Non nisi in bonis Vrbibus, recipi debet. Quod si aliqui Domini, vellent conferre aliquem Conuentum in loco campestri, vel remoto ab Vrbe: ad minus dotetur talis Conuentus sufficienter, & competenter: ita vt, Fratres iuxta vitam Quadragesimalem, ibi commodè viuere possint. *c. Turon.* 38. *c. Tholos.* 65. *c.* 2. *Rom.* 26. *c.* 1. *Genu.* 22. *c. Paulit.* 40. *c.* 1. *Auen.* 11. *Vbi acceptandus.* 1511. 1514. 1517. 1532. 1535. 1578.

Conuentus omnes, debent regi per annuos Correctores: iis exceptis, in quibus, propter insufficientem viuendi commoditatem, vix quinque aut sex, ad summum, Fratres, commodè viuere possunt. *c.* 2. *Genu.* 12. *Qui regẽdi per Correctores annuos.* 1553.

In Conuentibus autem, qui reguntur per annuos Vicarios, nõ debet fieri electio Correctorum: quousque per Capitula Prouincialia determinetur, eosdem Conuentus regendos esse per annuos Correctores. *c.* 4. *Genu.* 19. *In quibus eligendi Correctores.* 1574.

Primogenitura Conuentuum, sumenda est, ex acceptatione eorum à Capitulo Generali, vel Prouinciali. *c.* 2. *Auenionensi.* 12. *Primogenitura.*

Conuẽtus Sanctissimæ Trinitatis, ditioni Generalis, & eius oculati Visitatoris, est subiectus: vt suis propriis literis, declarauit *Sanctissimæ Trinitatis cui subdatur.*

 B. Fran

1523. B. Franciſcus. *c.* 3. *Rom.* 14. *c.* 1. *Genu.* 25. *cap.* 1.
1532. *Bonon.* 43. Vnde, Locales ipſius, non de-
1538. bent irritare, aut reprobare, quod per Generalem eiúſque Collegas, de bonis & negotiis dicti Conuentus, eſt determinatum. Nec, illo inconſulto & inſcio, dum adeſt, ardua Conuentus negotia peragere. *c.* 1.
1538. *Bonon.* 43.

Dimiſſio Foroiulienſis. Quia ex parte Prouinciæ Lugdunenſis, productæ fuerunt literæ: quibus à Patribus humiliter poſtulabatur, vt dimitteretur Conuentus Foroiulienſis, propter aëris intemperiem: conceſſerunt Patres prædictam gratiam. Ita vt, præhabito priùs aſſenſu Capituli Prouincialis eiuſdem Prouinciæ Lugdunenſis, celebrandi in proximo menſe Septēbris, conſulto etiam Romano Pontifice, non aliter, nec alio modo, dictus Conuentus dimitti poſſit. *Translatio bonorum.* Cum tranſlatione etiam cunctorum bonorum illius, ſi quæ ſint. *c.* 4. *Valent.* 13.
1571.

Translatio bonorum Cōuent. Campania ab Hæreticis destructi. Quoniam vigore priuilegiorum Maris magni, poſſunt ſuperiores Prælati, cum de prioribus locis ſuis, ad alia loca ſe transferunt, ſecum deferre omnia bona priorum locorum: ac illa vendere, ſi opus eſſet: dummodò pretium eorum, in vtilitatem aliorum Conuentuum conuertatur. Attendens

tendentes propterea Patres, Conuentum Campaniæ *de Bracancour*, Prouinciæ Franciæ, fuisse ab Hæreticis demolitum: velíntque Fratres illius Prouinciæ, bona illius Conuentus, transferre in aliam opulentam Vrbem (si quam repererint) vbi commodè Deo inseruire possint. Definierunt, hoc liberè fieri posse: consulto tamen priùs, Capitulo Prouinciali dictæ Prouinciæ. *ibid.* 16.

Aliqui Conuentus, è Religione sunt eiecti, tanquam mali: pro beneficio Religionis, salute Fratrum, & obseruantia regulari. Præcipitur etiam Prouinciali Neapolis, vt Conuentum Campaniæ, intra ciuitatem reducat: vt ibi, obseruantiâ Religionis possit vigere. *c.* 5. *Valent.* 27. *Dimissio aliorum.*

Ex quibus colligant R. Patres Prouinciales, eorúmque Capitula, non deberi acceptari in Conuentus, tuguriola, maximè campestria: cùm, vt dicitur in præcedenti statuto, sint adeò mala, vt non sint pro beneficio Religionis: sed vergant, in salutis Fratrum, & regularis obseruantiæ detrimentum. Sintque potiùs exilia, quàm Conuentus. Conuentus ergo acceptent in bonis Vrbibus: aut si in campestribus locis, sufficientibus redditibus dotatos, vt sæpè fuit ordinatum, sicut patet ex antedictis. Non sint in acceptandis faciles,

ne in dimittendis cogantur esse faciliores: aut peculio detestabili, necessarium locum subministrent. Néve illorum Religiosi, cogantur ita frequenter mendicare, per pagos & castella vicina, vt videantur continui cursores: & potiùs in illis commorari ad victum quærendum, quam ad seruiendum Deo: facti secularibus importuni & odiosi, iuxta illud D. Bonauenturæ, tomo 1. *Opusculorum, Epistola ad Prouinciales sui Ordinis, pag.*487. Frequentia discursus, & importunitas gustus, viles nos efficiunt & graues. *Et in Expositione Regulæ S. Francisci q.* 6. *ait:* Quando nimis vrgemus homines ad dandum, perdunt deuotionem priùs ad nos habitam: ita quòd, neque prædicatione, neque exemplis, nec aliis quæ facimus ædificentur. Vndè, cùm vident nos accedere, terrentur, & timent quòd aliquid velimus ab eis expetere, quod graue sit eis dare, & erubescunt negare: & si dederint non libenter, minùs merentur, & sic rebus & deuotionibus priuantur. *Nec valet dicere, illa Conuenticula pro hospitiis deseruire. Vt enim notat optimè Peirinis, de Subdito q.* 2. *c.*2. §.2. *minus malum est, per vnam noctem pernoctare in diuersorio, seu in alia deuotorum domo: quàm permittere, vt duo, vel tres, vel quatuor Religiosi, habitent in istis tuguriis, absque disciplina, absque timore, absque obedientia,*

absque sui Ordinis ordinariis exercitiis. Sic enim assueti, si reducantur ad Conuentus, in quibus viget regularis disciplina, iam fracto iugo, ruptis vinculis, eis subiici vltrà vix poterunt.

Nec valet etiã dicere, hos pauperes Conuentus, futuros aliquando bonos. Respondet enim idem Peirinis, ibid. erunt boni, quando Religio erit mala & relaxata. Replicant: Sumimus hos Conuentus, vt proximos adiuuemus. At, cùm benè ordinata charitas, à seipso incipiat, non est adiuuandus proximus, cum propriæ salutis dispendio. Adiuuare sanè proximum tenemur, sed post nos ipsos, non ante nos.

Erat in animo, hîc Conuentuum omnium Religionis, Seriem apponere, cum summariis illorũ descriptionibus: vt illorum, sicut & Fundatorum & Fundatricum, acceptationes in Capit. Gener. agnoscerentur. Iustis tamen de causis, hanc ad operis huius finẽ, vel ad secũdã editionẽ, remitto.

Corrector.

Huius Ordinis Minimorum directioni incumbentes, singuli Correctóres non immeritò veniunt nuncupandi: vt seipsos primitus corrigentes, compassiuè sibi cõmissos Fratres ita corrigant, quòd fraternis defectibus piè condoleant: & ipsorum emendationẽ, potiùs quàm punitionem, prætendant ac requirant. *R.F.* 44. *Quid nominis.*

Loca

Assignatio. Locales Correctores, ſenſus exercitatos habèntes, in Capitulis Prouincialibus, *Electio.* aſſignentur: facta priùs in quolibet Con- *Subiectio.* uentu ipſorum electione. Ipſi verò Correctores Locales, reuoluto ſui Correctoriatus anno, ſemper, ad minus per annum, ſubiecti remaneant. Niſi per ipſum Capitulum Prouinciale, vel generale, ad altiora officia nouiter eligerẽtur. *ibid.* 49. *Vide infr.*

Exitus è Conuentu. Dictis etiam Correctoribus Localibus, ſui Correctoriatus tempore, vt commiſſum ſibi gregem, ab inuiſibilibus nequitiarum ſpiritualium beſtiis, vigilantiùs cuſtodiant, Conuentum exire non licebit: niſi pro iuſta cauſa, & de Capituli ſcientia, & aſſenſu Seniorum. *ibid.* 50. *Vide infr.*

Tertiariorum, Vtriuſque ſexus fidelium cuilibet Congregationi, Prouinciales huiuſmodi Ordinis Minimorum Correctores, aut eorum Viceſgerentes, vel eis Superiores, deputent Correctorem, vel Correctricem, per eoſdem, quoties expedierit, amouibilem. *R.V.S.* 19.

Libertas in exercẽdo Officio corã Prælatis super. Locales Correctores, inquantum ſibi à ſuis Superioribus Prælatis, & eorum Viceſgerentibus, permiſſum fuerit, ſuum ordinarium officium exerceant: & ter in qualibet hebdomada, Locale Capitulum

cele

celebrent:ac ſuos Fratres corrigant:& de ſui Monaſterij bonis,prout inferiùs exprimitur, licitè diſponant. *Cor.64.*

Studeant inſuper dicti Locales Correctores, qui omnium ardens lucerna meritò fore debent, ne ſpecialiter notentur, aliqua notabili omiſſione Chori vel Communitatis. Si quis verò contrarium fecerit,legitimè corrigatur per aliquem Superiorum Prælatorum, vel ſuorum Viceſgerentium.*ibid.66.* *Exemplum.*

Cùm autem aliquando inter ipſum Correctorem, & prædictos Seniores ſuborta fuerit aliqua differentia, mitigetur coram Locali Capitulo. Et ita vbique per Capituli deliberationem extinguatur, & ad bonam concordiam; & pacem reducatur quæcunque ſuborta differentia. Si etiam aliquando ipſe Localis Corrector prædictorum Seniorum, & Localis Capituli conſilio prætermiſſo (vbi & quando iuxta dictæ regulæ, & præſentis Correctorij tenorem haberi debuerit) ſui Conuentus negotia peregerit, bis charitatiuè ſuper his moneatur: qui ſi taliter admonitus non ſe correxerit; pro tertia vice ab officio ſuſpendatur, & intimetur proprio Vigili, vel

Prouin

Prouinciali, aut alicui suorum Vicesgerentium:& per illos debitè puniatur talis delinquens, iuxta grauitatem delicti. *Cor.* 73.

Electio & assignatio. In annuis Capitulis Prouincialibus, debita fiat definitio cunctorum Localium Correctorum, primitùs electorum, per cuiuslibet huius Ordinis Conuentus Fratres vocales: cum attestatione suarum secretarum literarum, sub cuiuslibet Conuentus sigillo: cunctorum eligentium nomina, sigillatim continentium. Per solos verò Prouinciales, eorúmque socios, & Conuentuum Correctores, ac Commissos, fiat talium Localium Correctorum assignatio. Vbi autem eligi cõsueuerunt Definitores, illic ad solos Prouinciales & Definitores prætactos, spectabit dictorũ Correctorum Localium assignatio huiusmodi. *Cor.* 103.

Pœnitentia quomodo ab ipso imponenda. Localibus Correctoribus, eorúmque Capitulis, in præsentia Correctoris Generalis, aut alicuius Vigilum, vel Prouincialium, aut suorum Vicesgerentium, absque Superioris ipsorum Prælatorum ibidem præsentis licentia, carceres aut alias pœnas graues cuiquam imponere non licebit: sed ipsi Superiori Prælato inibi præsenti, talia primitùs intiment. Et inde ipsius Superioris, suorúmque sociorum senten

ſententiæ relinquent, (exceptis votorum pœnis. *Vide* Pœnitentiæ. *Cor.* 105.

Inſuper, modo ſtatim ſubinſerto limitetur, ac intelligatur articulus, in huius Ordinis Regulæ decimo Capitulo inſertus: vbi Localibus Correctoribus Conuentum vix exire permittitur: niſi iuſta ratione, videlicet, pro tali negotio foris peragendo, quod per cæteros Conuentus ipſius Fratres, ac Oblatos, decenter expediri non poſſet: ſed duntaxat, per ipſos Locales Correctores. Ipſis verò Localibus Correctoribus, de ſui Localis Capituli ſcientia, & Seniorum conſilio, Conuentus ſuos taliter exire habentibus; aliquem idoneum Fratrem, ſuo in loco primitùs relinquant. Si quis autem ipſorum Localium Correctorum, contrarium fecerit: & ſuper hoc, trina vice admonitus, non ſe correxerit, per ſuum Superiorem puniatur. *Cor.* 112. *Exitus è Conuentu.* *Vicarius.*

Propter hoc tamen, Correctores non ſemper Locale Capitulum celebrare ſpecialiter habebunt. Sed ſatis eſt, quòd ipſi, coram Fratribus ſuis, ſiue ante, ſiue poſt diuinum officium in Eccleſia: ſiue ante cibum, ſiue ſumpto cibo, in Refectorio debitè congregatis, exitus ſui *Modificatio.*

cauſam

causam proponant: & ita, de eorundem Fratrum scientia, & Seniorum assensu, domos exire poterunt, pro causis in Regula & Correctorio specificatis. *Ita, authoritate Apostolica declarauit Cardinalis Senogaliensis.*

Fratres vt benedicet. Correctores, in refectione, vel alibi, non præsumant benedicere Fratribus, præsente suo maiore: nisi dictus maior, ipsis minoribus, primitùs annuerit. Et etiam Corrector, post sibi factam per maiorem suum prohibitionem, non præsumat aliquo modo præsidere: siue actum aliquem præsidentiæ facere, præsente ipso maiore Superiore. Turbatur enim Ordinis tranquillitas, & nascitur confusio, vbi inferiores, maioribus non cedunt. *c. Tholos.* 34. *Vide* Benedictio.

1514. *Vicariũ vt nominabit præsente Prouinc.* Corrector, recedens extra Conuentum, non ponat vicem Correctorem in loco suo, præsente in eodem Conuentu maiore suo Superiore; nisi de speciali assensu ipsius. Ita semper (prout est de iure) quòd maior potestas, minori ad obediendum præponatur. Ita Superior minor, & ordinarius, de permissione dicti Superioris sui, suum exerceat officium. Ita quòd, si Superior huiusmodi maior, inuenerit dictum minorem Superiorem, super pœnitentiis

nitentiis alicui impositis, & aliis delinquentem; & Fratribus, sibi subditis, necessaria iniustè distribuentem: de sociorum suorum consilio, poterit dictum minorem corrigere: & inferiores iustè, & rationabiliter, consolari. *ibid.* 35.

Corrector, potest à Prouinciali præsente, extra Conuentum mitti, etiam reluctantibus Senioribus. *c.* 1. *Genu.* 6. *cap. Paulit.* 25. *c.* 1. *Bonon.* 13. Imò, non potest de ipsorum Seniorum consilio, è Conuentu exire, absque expressa Prouincialis vel Generalis licentia, sub pœna grauissima. Neque hoc repugnat Regulæ, quæ vult, Correctores egressuros è Conuentu, de assensu Seniorum, & Capituli scientia. Nouerat enim Legislator, non semper esse Prouinciales præsentes. In quorum absentia, dat normam Correctoribus, ne passim & absque vrgenti causa, è Conuentu exeant. *c.* 1. *Bonon.* 13. *c.* 3. *Barchin.* 39.

Ab eo mitti potest extra Cōuētum. 1532. 1535. 1538. 1538. 1629.

Non debet in mensa facere signum, vel loqui, absque expressa Superioris licentia. Nihílque concludere notabile, cum suo Capitulo, vel conclusum exequi, nisi de scientia, & assensu Superioris Prælati, si adfuerit. *c.* 1. *Bonon.* 14. 1538.

Quomodo subdatur Prouinciali.

Hinc sequitur, plus posse Generalem, & Pro-

uincialem præsentem, quam Capitulo Locali interesse, & in eo votare. Potest enim, ex vi huius decreti, impedire, ne Corrector proponat Capitulo, quod vult proponere: & ne mandet executioni, quod conclusit Capitulum, etiam de ipsius licentia: cùm, & ad concludendum, & ad exequendum quod conclusum fuit, requiratur non modò scientia, sed etiam assensus Superioris Prælati.

Debet adesse Capit. Prouincial. vel Vicariũ mittere. Corrector, Capitulum Prouinciale non petens, sine causa legitima, acerrimè puniatur, etiam cum priuatione. Legitimè verò impeditus, vnà cum Capitulo Locali, Vicarium suum, vnum ex Fratribus sui Conuentus, ad Capitulum mittat. *cap.* 1.
1538. *Bonon.* 10.

Dum est in Infirmaria. Dum est in Infirmaria, & etiam dum exit è Conuentu, potest Vicarium illum
1511. constituere, qui anno præterito fuit Cor-
1514. rector, vel Prælatus. *c. Turon.* 22. *c. Tholos.* 53.
1517. *c.* 2. *Rom.* 21. *cap.* 1. *Genuens.* 6. *c. Paulit.* 25. *cap.* 2.
1532. *Valent.* 12. *cap. Genuens.* 9. Dicitur autem in
1535. hoc tertio Capitulo Genuensi, & in 2. Va-
1550. lent. ibid. huiusmodi Vicarium posse re-
1559. linqui à Correctore, dum est in Infir-
Vicarius ab eo nominatus quãdiu durat. maria, per solum mensem, quo elapso, si Correctoris ingrauescat morbus, aut non curetur,

curetur, electio Vicarij deuoluitur ad Correctoris infirmi & Capituli Localis suffragia: nisi vrgeat necessitas, & penuria Fratrum exigat, nominatum à Correctore, in Correctoriatu perseuerare.

Verùm cum ex Capitulo Massiliensi, Corrector exiens è Conuentu possit nominare Vicarium per duos menses: vt habes Verbo, Vicarius, *cùm anteà, ex præcitatis Capitulis, posset tantùm per vnicum: per duos etiam menses, posse illum Infirmariæ destinatum, Vicarium nominare, concludo: non solùm propter identitatem rationis, sed etiam, quia si per duos menses potest Vicarium nominare, dum è Conuentu discedit, à fortiori dum est infirmariæ destinatus: vt innuitur c. 2. Valent. cit. & ex se patet.*

Correctori dùm est in infirmaria, licèt se intromittere, si velit, modestè tamen, & in quantum per infirmitatem licet, de rebus sui Conuentus: & capsæ clauem tenere: ne bona Conuentus, per Vicarium prodigè expendantur. Itaque, citra Correctoris consilium, nihil tractetur, aut definiatur, quod sit alicuius momenti, nisi obstet grauis infirmitas. *cap. 2. Valent.* 13. *Eius potestas.* *Consulendus.*

Nullibi reperi, Correctorem, dum est in Infirmaria, Vicarium in Conuentu debere consti-

tuere. Supponitur tamen non solùm in hoc Capitulo 2. Valent. & 3. Genuensi numeris praeallatis, sed etiam in c. 1. Bonon. 27. & in cap. 3. Barchin. 15. vbi fit mentio de Vicario Correctoris infirmi, à Correctore nominato, vt habes verbo, Vicarius. Et hæc suppositio æquiualet statuto. Certè, cùm Infirmaria, extra Conuentum esse debeat, Corrector qui est in Infirmaria, censetur & esse extra Conuentum. Nec obstat, quòd dum est in horto, non debeat Vicarium constituere, licèt sit extra Conuentum: cùm, sicut dum est in Infirmaria, sit intra Conuentus clausuram. Impedit enim primò, infirmitas: quia, dum Corrector est in Infirmaria, Conuentus negotiis commodè vacare non potest: nec ad ipsum recepta medicina, V. g. vel dum acuta febri tenetur, & similibus in casibus, accedere possunt illius subditi, quantumuis vrgeant negotia. Impedit secundò, locus, Infirmaria scilicet, quam frequentare prohibentur Fratres: cum ex Reg. 29. Sillam, residentibus ibidem infirmis, absque Superioris licentia, nullus ingredi debeat. Hæc autem, dum Corrector est in horto, locum non habent. Citra tamen consilium Correctoris, in Infirmaria existentis, nihil tractari aut definiri debet, quod sit alicuius momenti, nisi obstet grauis infirmitas, vt hîc statuitur. Ex quo

1538.

1629.

Sequitur primò, quòd Corrector qui in Infirmaria

firmaria existens, de tractandis negotiis moneri debet, potest & Capitulo interesse ad illa concludendum: neque enim suam amittit vocem, ratione infirmitatis: maximè cùm vt suprà diximus ex Capitulo 3 Genuensi 9. post mensem, Vicarius ipsius debeat eligi, & ab ipso, & à Capitulo Locali. Supponendum tamen semper, quòd grauis infirmitas non obstet.

Sequitur secundò, *Correctorem in Infirmaria existentem, modestè & prudenter, quandiu grauis infirmitas non obstat, & est mentis compos, posse sibi commissos Fratres, tam in Capitulo quàm extra illud, corrigere & castigare. Si enim vocem habet in electione sui Vicarij, & in quibuscumque Conuentus negotiis, cur non in Fratrum correctione? cur non in illa Correctoris officio fungetur? Quasi verò sit depositus, priuatus, vel suspensus, aut à Correctoris authoritate decidat, quia infirmus. Maximè cùm ideò Vicarius ei detur, non ad ipsius auferendam authoritatem, sed ad illum subleuandum: sicut & propter præallatas rationes, quæ Conuentus Fratres respiciunt: quæ tamē in materia, de qua agimus, locum non habent. Adde. Correctorem esse semper supra Vicarium, vt patet, specialiter ex præcedenti statuto: si ergo Vicarius potest delinquentes Fratres corrigere, cur non ipse Superior?*

Corrector non debet ire ad Capitulum *Non debet*

Intermedium, sed in officio Correctoriatus, etiam post festum sancti Michaëlis, perseuerare: donec successor personaliter
1571. comparuerit.c.4. *Valent.27. Intellige, si non sit definitor.*

At, quomodo vocabitur, post festum sancti Michaëlis? Quotannis hæc occurrit difficultas, & nunquam solutam vidi. Benè tamen dolentes aliquos veterum Correctorum, se vocari Vicarios, priusquam noui venerint. Dico tamen breuiter, illos esse vocandos Vicarios. Non enim sunt melioris conditionis quàm Prouinciales finito officio, & facta electione successorum absentium; qui, vt habetur expressè c.1. Auenion. 24. Vicarij remanent, donec successores personaliter accesserint. Item vnius Conuentus, & in Prouincia & in Conuentu, est vnicus Corrector. At Corrector nouiter electus, & in Cap. Interm. confirmatus, in tota Prouincia, & in Conuentu pro quo est confirmatus habetur & est verè illius Corrector: vt talis, vbique sedet: & licèt nondum in illo Conuentu comparuerit, in sui tamen Correctoriatus possessionem, missus fuit in Cap. Intermedio: Si verò, alter alium Conuentum petat, sedet in suæ geniture loco. Ergo in Conuentu cuius fuit Corrector, est Vicarius tantùm alterius, & talis debet nominari. Ideò præcedens statutum, non dicit Correctorem debere esse Correctorem vsque

ad

ad alterius aduentum; sed debere in officio Correctoriatus perseuerare, quod euidenter est esse Vicarium: cùm Vicarij sit, officium facere illius, cuius vices gerit.

Non debet eligi in nouo Conuentu, qui regitur per annuos Vicarios; donec à Capitulo Prouinciali determinetur, eosdem Conuentus regendos esse per annuos Correctores. *c.* 4. *Genu.* 19. *Vbi non eligendus.* 1574.

Licèt fœlicis recordationis Sixtus Papa V. ad duos vsque annos Correctorum officium protraxerit; habito tamen mandato super hac re concludendi, à Sanctissimo Domino Clemente Papa VIII. concluserunt Patres officium Correctoris per annum duntaxat debere durare, vt in primæua Ordinis institutione fieri consueuit, iuxta sacræ Regulæ nostræ statuta. *c.* 5. *Valent.* 13. *Debet esse annuus.* 1593.

Corrector, reuoluto sui Correctoriatus anno, potest immediatè eligi in Collegam Prouincialis. *ibid.* 19. *Quando eligibilis in Colleg. infrà.*

Finito etiam suo Correctoriatu, potest esse Vicarius in nouis Cōuentibus, pro fabrica perficiēda: & agere omnia, quæ Corrector faceret ex officio, prout bonū sibi videbitur: est enim amouibilis ad voluntatē Generalis, vel Prouincialis. Post annum *Quando in Vicarium noui Conuentus.*

1596. autem, poteſt ad quæuis alia officia reeli-
1623. gi.*c.6.Genu.*20.*c.7.Rom.*54.

Non ſit Paro. Non debet in Parochum aſſumi, ſub pœna priuationis vtriuſque officij. *cap.* 2.
1599. *Auen.* 18.

Parochus ipſi ſubdatur. Ipſi in omnibus debet ſubdi Parochus, ex noſtris vbi eſt: eíque obedire in omnibus. Parocho enim tali, ſub formali Obedientiæ præcepto præcipitur, & ſub pœna priuationis vtriuſque vocis, ipſo facto, pro prima vice: ſub pœna autem priuationis perpetuæ ab officio Curatus, pro ſecunda: vt, quaſcumque eleemoſynas, directè vel indirectè, decimas, prouentus, omniáque, quæ pro Miſſis dantur, & omnia alia iura, ad Parochos quomolibet ſpectantia, per ſe, nec recipere, nec diſponere prȩſumant, abſque licentia Correctorum.*ibid.* 18.

Non dicatur Prior. Non debet Prior nominari.*c.*2.*Barch.*27.

Non poteſt eligi in aliena Prouincia,
1602. qui non fuerit localis per annum in ea
Quis eligibilis. antea commoratus, vel immediatè, vel mediatè.*c.*2.*Auen.*2.*c.*2.*Barchin.*17.

1599. Electus in vno Conuentu, poteſt in alio
1602. confirmari, in quo non fuit electus. Ex
Confirmatio ipſius. cauſa in Capitulo examinanda, probanda, ipsíque inſerenda. *cap. Tholoſ.* 48. *cap.* 7.
1514. *Rom.*15.
1623.

Hoc

Hoc statutum, primò factum in Capitulo Tholosano, postea reuocatum in c. 1. Valentinensi 21. vt patet ex postillis marginibus appositis à Passarello (qui in margine prioris, posuit, de mutãdis electionibus : *in margine verò posterioris,* de non mutandis electionibus.) Abusus merè dicitur, contra præceptum Correctorij 103. ad voluntatem Prouincialium factus, *in eodem c. Valent.* 21. *licèt reuerà numerus iste ita confusè fuerit exaratus, vt vix vllum habeat sensum, nisi quem ex marginibus collegi. Renouatum tandem fuit dictum statutum, post centum circiter annos, in Capitulo 7. Romano: bona quidem fide, rectáque, vt arbitror, intentione: sed non deinceps cum eadem sinceritate obseruatum: quem enim maximum fructum inde speramus, is est, si præterita nos ducunt ad notitiam futurorum, vt eligendi facultas, quæ est penes vocales singulorum Conuentuum, iuxta Regulam & Correctorium, ad nihilum redigatur. Vt quid enim curabunt electores, optimum pro Conuentu cuius sunt conuentuales Correctorem eligere: si electus pro hoc Conuentu, ad Prouincialis voluntatem, vt loquitur Capitulum Valentinense citatum, in alio sit confirmandus? Quo in casu, manifestissimum est, primò, electores, electione frustrari, sine causa & contra ius, perindéque illis esse elegisse, ac si non elegissent.*

Secundò frustratur Conuentus, bono Correctore pro se electo, ab eiusdem Conuentus vocalibus, quorum plurimi, in eodem mox sequenti anno morabuntur, vt plurimùm: quorum ideò, probitas Correctoris plus interest, quam Prouincialium: qui denique, quidquid alij dicant, meliùs norunt Conuentus, cuius sunt electores, necessitates, vt potè qui in eo, per trimestre saltem, ad minus, sunt commorati; quàm Prouincialis, qui semel in anno, illud visitando percurrit: maximè si, vt verissimum est, pluribus intentus minor est ad singula sensus. Quod de quolibet Prouinciali aduerto; cuius curæ commissa est tota Prouincia; quique pondus Correctoris inhabilis nõ sustinet.

Nec obstat, *quòd dicatur in Capitulo 7. Romano 15. mutationes has electionum, debere fieri ex causa, in Capitulo examinanda, probanda, ipsíque inserenda. Nihil enim facilius est, quàm causas, reuera futiles, & optimas apparenter, fingere; nihil faciliùs Prouinciali, quàm illarum approbationem habere à Capitulo, eiusdémque actis illas inserere: vt docet nimium frequens experientia. Si enim sint inualidæ, quis in illas insurget? quis damnabit, approbante Prouinciali Capitulo? Generalísne, post quinquennium, aut saltem quadriennium sæpè veniens? Consulat quisque conscientiam propriam, & videbit clarissimè quàm verè loquar: & quomodo*

statuti

statuti huius praxis vergat in fraudem electionum Capitulorum Localium, eligentium & electorum: ideóque & Regulæ & Correctorij & Conuentuum detrimentum. Vnde, tota Religio, vno ore statuti huius reuocationem postulat. Vidi sanè rationes, in quibus hæ mutationes electionum fuerunt aliquando fundatæ, adeò vanas, vt irrisoriæ penitùs viderentur. Correctorem, in vno Conuentu, in quo electus fuerat, non confirmatum vno anno, vt nō sufficienter pro illo habilē: alio anno in eodem electum, postmodum in illo fuisse confirmatum, vt necessarium, ne in alio quem magis appetebat, in quo etiam electus fuerat, confirmaretur. Cùm tamen, semper esset eiusdem meriti & habilitatis, pro negotiis Conuentus in quo fuit denique confirmatus, peragendis: cúmque semper de eodem ageretur competitore, illius loco vtrobique suffecto. Quo quid absurdius dici possit, ne cogitare quidem valeo. Sed horum & similium nimia frequentia, nos eximit, à dictorū nostrorum probatione. Huic tanto malo, vnicum restat hoc remedium: Statuti bona intentione editi, praxis tamen pessimæ & damnabilis, Reuocatio.

Exiens è Conuētu, absque Capituli sciētia, & assensu Seniorum, ter admonitus, per duos menses suspendatur: & si suspensus non se correxerit, trina alia monitione *Quomodo exire debeat è Conuentu.*

præuia

præuia, ab officio priuetur. Et ſuper hoc, Prouinciales in ſuis viſitationibus dili-
1611. genter inquirant. *c. Maßil.* 44.

In quem Collegã poßit aſſumi. Qui eſt actu Corrector, poteſt eligi in Collegam Generalis, non autem Prouincialis. *c. 6. Rom.* 14.

1617. *Cap. cõgregare quomodo non poßit.* Non poteſt congregare Capitulum, inuito Prouinciali: ne quidem extra Viſitationem, ipſo præſente. *ibid.*

Corrector San ctiſsimæ Trinitatis. Corrector Sanctiſſimæ Trinitatis de Vrbe, in liſta Fratrum Gallicæ Nationis, exhibita Reuerendiſſimo Cardinali Senogalienſi, in primo Capitulo Generali, in quo authoritate Apoſtolica præſidebat, primus omnium poſitus fuit, etiam ante
1507. Turoniæ Prouincialem. *c.* 1. *Rom.* 4. *Hoc ſanè, quia erat in Conuentu, cuius erat Superior, ſeu Corrector, in quo Capitulum celebrabatur: & in quò iuxta ſequens ſtatutum, imò & ab obitu ſaltem Beatiſſimi Patris Franciſci de Paula, debetur ei præeminentia.*

Præcedere debet omnes Prouinciales,
1599. in proprio Conuentu. *c. 2. Auen.* 8.

Correctorium.

Vbi legẽdum. Semel ſingulis tribus menſibus integrè legatur, in Capitulo, vel Refectorio. *Cor.* 30.

Perpe

Perpetuis futuris temporibus, illibatum permaneat. *ibid.* 58. *Vide* Regula. *Illibatum permaneat.*

Publicæ pœnitentiæ, in Correctorio suis in locis taxatæ, ac limitatæ, pro publicis duntaxat culpis, & offensis, delinquentibus imponantur, *Cor.* 115. *Pœnitentia publica.*

Non intelligatur, quòd aliquid in Correctorio insertum, aliquem, ex se, obliget ad culpam: sed solùm ad pœnam; in eodem Correctorio, suis in locis, pro quolibet delicto, respectiuè taxatam, & limitatam: Ad quam etiam peragendam, nullus obligetur: nisi cùm ipsa sibi, per aliquem suorum Superiorum, vel per aliquod Capitulorum, iuxta limitationes, ac modificationes infrà scriptas, aliquando imponentur. Omnes verò huius Ordinis Fratres ac Oblati, à suis culpis absoluti teneantur, cùm eorũ delictis exigentibus, in Correctorio, suis in locis taxatas & limitatas pœnitentias, adimpleuerint. *Cor.* 116. *Obligatio ipsius.* *Pœnitentia quacunque.*

Eius modificationem & mitigationem, postulandam à Sanctissimo, concluserunt Patres: & cum tali moderatione illud acceptarunt. *c.* 2. *Rom.* 38. *Mitigatum acceptatur.* 1517.

Hanc mitigationem, sicut & Regulæ, habes suis locis. Ex Bulla Reuerendiss. Cardinalis Senogalien

galienſis, quæ incipit Vobis. *Sub datum Romæ* 15.*Februarij* 1508.*authoritate Apoſtolica.*

Correctrix.

Quid nominis. Sororum Ordinis huius Minimorum directioni incumbentes, ſingulæ Correctrices non immeritò veniunt nuncupandæ: vt ſeipſas primitùs corrigentes, compaſſiuè ſibi commiſſas Sorores & Oblatas ita corrigant, quod ſuper earum defectibus piè condoleant: & ipſarum emendationem potiùs, quàm punitionem prætendant ac requirant. *R.S.* 30.

Electio. Singulis trienniis, in feſto Dominicæ Aſcenſionis, in cunctis Conuentibus eiuſdem Ordinis, in quolibet ipſorum, fiat Sororum ſpecialiſſima Congregatio: in qua cunctæ Sorores profeſſæ capitulariter conuenientes, vnam è ſuæ Congregationis vniuerſitate maturè eligant, in ſuam Matrem Correctricem, veluti ſeruam bonam & fidelem, honeſtam, virtuoſam, ac prudentem, pro tribus duntaxat annis, ſibi inuicem ſubſequentibus, prouidè conſtituendam, ſuper earum Conuentualem Congregationem: omni ſiniſtro fauore, ac liuore prorſus excluſis. *ibid.* 31.

Confirmatio. Correctrix ſic electa, per eiuſdem Ordinis

dinis

dinis Minimorum Generalem, vel per talis Prouinciȩ Correctorem Prouincialem, pro tribus dictis annis, debitè confirmetur. Taliter verò confirmata, sic omnium sibi commissarum Sororũ, & Oblatarum iniquitates corrigat in vera iustitia, quòd misericordiam non dispergat ab illa: & ita misericordiam faciat, quod iustitiã ab ea non diuidat. Cùm primùm verò, vt præmittitur, electa fuerit Mater Correctrix, in Capitulo Conuentus sui fidelitatem Ordini promittat. Ipsius etiam Prælatæ, dicto triennio finito, antȩ quàm ad alterius electionem procedatur, sibi cõmisso Prælationis officio, humiliter renunciet: & saltẽ, pro triennio immediatè sequenti, officio careat, ac subdita remaneat, *ibid.* 32. *Correctio.* *Fidelitas.* *Subiectio.*

Vtriusque sexus fidelium, cuilibet Congregationi, Prouinciales huius Ordinis Minimorum Correctores, aut eorum Vicesgerentes, vel eis Superiores, deputent Correctricem, per eosdem quoties expedierit, amouibilem. *R.V.S.* 19. *Tertiariarum.*

Craticulæ.

Oblatæ, pecunias quascumque, à quibuscumque personis, quoties opus fuerit, per strictas Conuentus Craticulas, recipere

recipere licitè valebunt. Procuratores etiã, ſeu quæuis aliæ deuotæ perſonæ, per prædictas Craticulas, Sororibus & Oblatis, ſuper cunctis ſibi neceſſariis, iuxta illarum facultatem, prouideant. *R.S.* 12.

Culpæ.

Caueant Correctores, ne Profeſſos aſtringant culpas ſuas dicere, extra ſecretum Capitulum Profeſſorum: niſi vbi tales Profeſſi, coram Nouitiis publicè deliquiſſent. Si quis autem Corrector contrarium fecerit, vna feria ſexta, comedat panam & aquam, duntaxat. *Cor.* 67. *Vide* Capitulum Locale.

D.

Dedicatio Eccleſiarum noſtrarum.

ANniuerſarium Dedicationis, omnium Eccleſiarum Ordinis, prima vacante Dominica menſis Iulij, omnes huius Ordinis Fratres Clerici, & Sorores Choriſtæ, pariformiter celebrent. *R. F.* 14. *R.S.* 10.

Defectus.

Secreti & publici, quomodo puniendi. *Vide*

Vide Correctorium. Culpæ. Delicta. Punitio.

Definitores.

Vbi eligi consueuerunt Definitores, illic ad solos Prouinciales & Definitores, spectabit Correctorum Localium assignatio, in annuis Capitulis Prouincialibus. *Cor.* 103. *Illorum officium.*

Si mortui, depositiuè fuerint, & simil. eligentur alij in Capitulo Intermedio; illorum loco. Cæterùm, electi in principio cuiuslibet triennij, nec possunt, nec debent interesse, in primo Capitulo sequentis triennij, nisi sint Collegæ: qui, non vt definitores, sed vt Collegæ, debent interesse. *c.4.Valent.*23. *Quid in casu mortis, depos. & cæt. quibúsque Capit. debeant interesse.* 1571.

A Prouincia, amoueri non possunt à Generali, nisi ratione priuationis, vel promotionis ad altiora. *c.7. Genu.*23. *Vide* Capitulum Intermedium. *Quando non possunt amoueri à Prouincia.* 1605.

In quibuslibet Prouinciis, pro Capitulis Intermediis celebrandis, sex, ad minus, eligantur Definitores. *c.5.Valentinens.*13. & etiam ad summum: cùm hic numerus ad quælibet negotia, etiam grauiora terminanda, sufficiens fuerit iudicatus. *cap.* 3. *Barch.* 13. *Quot esse debeant.* 1593. 1629.

An possit delegare. Ad visitandum, nulla penitùs authoritate fungatur, in Correctoris Generalis præsentia. Neque etiam ipsi, neque aliqui Vigiles, aliquem vice sua substituere valeant. *Cor.* 114.

Habens subdelegandi potestatem, potest subdelegare: aliàs non. *c.* 4. *Valent.* 43.
1571. Sic Delegatus à Reuerendo admodum Patre Bernardo de Cropulatu, infirmo, ad Capitulum Generale, cum potestate subdelegandi, alium suo loco subdelegauit, & ad Capitulum Thuronense misit, in quo vt fidelis commissarius fuit acceptatus. *c.*
1511. *Thuron.* 4.

Potest etiam Delegatus subdelegare, quando talis est consuetudo, vel etiam ad modicum tempus, V.G. per vnum diem. Ideóque, Vicarius nominatus à Correctore, potest alium Vicarium pro vno die nominare, & etiam pro maiori tempore, vbi talis est consuetudo. Ita Passarellus, post Abbatem & Hostiensem, in Scholiis ex Gauuensi 28. *Dixi autem, nominatus à Correctore: certum est enim, à Capitulo electos, alios posse sui loco substituere, cùm habeant potestatem ordinariam à lege. Alij verò, regulariter non possunt, vt patet ex statuto Correctorij praeallato, nisi in casibus predictis, nequidem Vicarij Papæ, secũdùm Cardinalem,*

dinalem, in Clem. 2. in 2. in 2. q. de rescript. & hoc ideò, quia videtur electa industria personæ. Et vlteriùs, ad vitandam infinitatem, quæ à iure reprobatur.

Delicta.

Quæ possint & debeant inquiri. *Vide* Visitationes.

Denunciatio.

Etiam iuridica, non exigit testes, possum enim denunciare crimen quod noui, vel charitate ductus vel iustitiæ zelo, vt frater saluetur, & communitas quæ læditur, integra remaneat, & denunciati malum reparetur, idque absque testibus. *c. 6. Genu. 22.* *An exigat testes.* 1596.

Hæc sunt secundùm Iura, vt docet Peirinis tomo primo de subdito, q. 1. c. 16. notabili 1. & tamen reuocata in c. Maßil. 55. vbi eadem dicuntur de denunciante, quæ de accusante diximus, verbo, Accusans: *sed malè, cùm dicantur contra Iura, vt iam vidimus.*

Dices, *prætextu zeli & denunciationis, poterit aliquis malè affectus erga me Superiori notabilia referre crimina, mihi falsò imposita: quæ non solùm suspectum me reddent, sed aliqualiter saltem bonam meam famam inurent: ergo denuncians, ad probandum quæ dicit, cogi*

debet: aliàs sub prætextu denunciationis, etiam innocentioribus impunè plurima imponentur crimina, quibus infamabuntur.

Respondeo, *ex huiusmodi denunciationibus, Superiorem nullum damnare posse, licèt à multis fiant, cùm, vt dicemus verbo* Testis, *testes singulares non sufficiant ad conuincẽdum, ideóque neque ad condemnandum delinquentem: nisi in certis casibus, de quibus ibi. Valebunt ergo tantùm huiusmodi denunciationes, ad inquirendum denunciati crimen, maiori cum sagacitate. Qui si aliundè nõ sit suspectus, nec ab aliis dicti criminis accusatus, non quia fuit ab vno denunciatus, ideò malè audiet apud Superiorem: sed vt innocens reputari debebit: cùm denuncians malo animo ductus erga illum procedere potuerit. Quod si sit aliundè suspectus, non erit mirum, si tunc bis & tertiò præsumatur malus, cùm etiam sine tali denunciatione semel malus, semper præsumatur malus: vndè ad indagandam criminis veritatem, diligentiùs procedet Iudex post denũciationem. Non ideò tamen denuncianti credet, nec denunciatum condẽnabit.*

Cæterùm quàm necessariæ sint huiusmodi denunciationes, ex eo patet: quod per illas moneri potest Superior, de multis defectibus, qui tamen iuridicè probari nequeunt, ad hoc vt sibi caueat, & ansam delinquentibus de nouo peccandi

præscin

præscindat: ut denique suprà gregem suum inuigilet, & ipsius salutem procuret: quæ aliàs, defectus secretos, etiam notabiles, ignorans, non ita diligenter faceret. De quibus tamen moneri non posset, si denunciatio testes exigeret. Et hæc, admodum consonant Iuri nostro Correct. 83. ubi, non solùm prohibetur Ordinis nostri Confessoribus, audire Confeßiones mulierum in illarum domibus, nisi ostio manente aperto, uideréque ualente socio: sed etiam socio præcipitur, ut si Confessor aliter se habuerit, idipsum Superiori reuelet, alioquin grauißimè puniatur. At quorsùm reuelatio hæc, si plures testes requiratur? Ex quibus collige, subditum qui fratrem malum aliquod notabile perpetrantem uidet, quantumlibet occultum, quódque nequit probare: si aliter media correctione fraterna, huic obstare non poßit, non solùm posse, sed teneri sub mortali Superiorem monere, ad hoc ut ipse remedium adhibeat necessarium. Aduertant tamen Superiores, huiusmodi denunciationes audientes, ut non omni spiritui credant: sed circunstantias hîc & nunc, loci, temporis, personarum & similes, diligenter examinent & attendant: nec sint in credendo faciles, nec in malè de aliis suspicando faciliores.

Depositio.

Habeatur pro Regula Generali, quòd quoties *Prælatorum*

Superiorum. quotiescunque (iuxta præsentis Correctorij tenorem) aliquis huius Ordinis Minimorum Superior Prælatus, suis delictis exigentibus, ab officio suo deponetur, vel suspẽdetur: fiet talis depositio, seu suspensio per eiusdem Prælati socios, vnà cũ Capitulo eiusdem, vel proximioris Conuentus, vbi scilicet, quamprimùm ipse Superior Prælatus post eius cõmissum, tali depositione, seu suspensione dignum sese inuenerit. Et eo taliter deposito seu suspenso: per suos dictos Socios & Capitulum Locale, ibidem substituatur aliquis Frater idoneus vsque ad proximius Capitulum Prouinciale: nisi tunc Generale citiùs foret celebrandum. In quo quidẽ Capitulo, super hoc pleniùs definietur. *Cor.9.*

Correctorum. Cùm verò iuxta ipsius Correctorij tenorem aliquis Corrector Localis, suis exigentibus delictis, ab officio deponetur, seu suspendetur, fiet etiam eius depositio, seu suspensio per suos Socios, & Capitulum eiusdem, vel proximioris Conuentus: vbi scilicet quamprimùm Corrector ipse post eius commissum tali depositione, seu suspensione, dignum sese inuenerit: & eo taliter deposito, seu suspenso, etiam per ipsos suos Socios, & Capitulum

Loca

Locale ibidem suo loco substituatur aliquis Frater idoneus; quovsque super hoc plenius deliberetur per Generalem, aut proprium Vigilem, vel Prouincialem, aut per aliquem suorum Vicesgerentium. *Cor.* 10.

Est vltimum terribilium: ideò non debet deponi, suspendi, aut priuari Superior, propter violentam iniectionem manuum in Clericum: nisi hæc sit manifestè violenta, & non lenis. Vbi autem dubium fuerit an sit violenta, relinquatur suo respectiuè Superiori iudicandum: & interim Superior officio suo fungatur. *cap.* 1. *Bononiens.* 15. *Quandò non est facienda.* 1538.

Depositi.

Sic suspensi Superiores Prælati, & Correctores Locales, in aliquo non subiiciantur eorum substitutis: sed simpliciter remaneant in Conuentibus suæ depositionis, in primis ipsi Superiores Prælati, vsque ad Generalis, vel Prouincialis Capituli deliberationem: Locales verò Correctores taliter remaneant, quovsque per aliquem ipsorum Prælatorum, vel suorum Vicesgerentium cum suis sociis, de ipsis plenius deliberetur. Ipsi tamen extra *Vt se habebunt.*

prædictos Conuentus ire non valeant: absque licentia dictorum substitutorum suorum,& Localium seniorum. Cùm autem iuxta eiusdem Correctorij tenorem ipsi Superiores Prælati, & Locales Correctores, exigentibus eorum culpis à suis officiis deponentur: in Conuentibus suæ depositionis, simpliciter subiecti remaneant: & inibi postmodum pœnitentias, talibus eorum culpis & delictis in præsenti Correctorio propriis locis taxatas, humiliter subeant,modo,& forma prædictis: videlicet ipsi Superiores Prælati iuxta alicuius dictorum Capitulorum definitionem:Locales verò Correctores, iuxta alicuius ipsorum Superiorum Prælatorum, vel eorum Vicesgerentium deliberationem, vnà cum suis sociis, super his factam. *Cor.* 11.

Diffamans.

Vide Infamans.

Disciplina.

Si aliquando per Prælatos,cuiquam foret imposita Disciplina, illam manu propria suscipiat ipse delinquens. Si verò in oppositum,quis dictorum Localium Cor-

recto

rectorum, per se, vel per alium, cuiquam Disciplinam alicubi præberet, statim ab officio suspendatur. Si autem aliquis Superiorum Prælatorum, vel suorum Vicesgerentium, aliquando incideret in similem casum: sic, quòd per se, vel per alium, aliquem disciplinaret; ipso facto, similiter suspendatur ab officio. *Cor.*68.

Discordia.

Si aliquando, inter Prælatum & subditũ, grauis oriretur Discordia: Locales Seniores, ac maturiores loci Fratres, illam cum omni charitate, quantociùs extinguere conentur. Et si subditus super hoc culpabilis inueniatur, subiaceat definitioni de se per Locale Capitulum factæ: Si autem Prælatus seu Localis Corrector, super hoc culpabilis inueniatur, alicui Superiorum Prælatorum, vel suorum Vicesgerentium, puniendus reseruetur. Et semper in exortis litibus, potiùs quæratur pax & reconciliatio, quàm punitio. Non enim quærenda est Fratrum afflictio, sed emendatio. *Cor.*35. *Vt sedanda inter Prælatũ & subditum.*

Si aliquando inter Correctorem & Seniores, suborta fuerit aliqua Differentia, mitigetur coram Locali Capitulo. Et ita *Inter Correctorẽ & Socios.*

vbique, per Capituli deliberationem extinguatur: & ad bonam concordiam & pacem, reducatur quæcumque suborta differentia. *ibid.* 73.

Inter Super Prælatos & Collegas, & cui parti standum. In omnibus ac singulis Differentiis, inter quoscumque Prælatos, & eorum Socios, vbiuis pro tempore subortis, vbi vnanimiter contradicerent dictorum Prælatorum Socij, stetur determinationi & definitioni, factæ per maiorem & saniorem partem Capituli Localis: secundùm expressum textum decimi Capituli Corre-
n. 97. ctorij. Verùm, vbi ex vna parte, duo Socij eiusdem sententiæ essent: stetur illi parti, vbi vnus Seniorum cum Superiore concordauerit: in quorum sententiam, alij te-
1571. neantur se subscribere. *c.* 4. *Valent.* 41. *Vide* Literæ.

Dissolutiones.

Fugienda. Omnes, maximè quæ fiunt in festo Epiphaniæ, seu aliis festis, & carnispriuio, prohibentur, sub grauibus pœnis, ad discretionem Superionis imponendis: ne ipsa festiuitatis gaudia, peccato aliquo macu-
1514. lari contingat. *c. Tholos.* 73. *c.* 2. *Rom.* 32.
1517.

Eccle

E.

Ecclesia.

QVæ dantur Ecclesiæ deuotionis causa, vt cerei, imagines & similia, si non sint pretiosa, debent in Ecclesia conseruari, & in alios vsus non distrahi, ad excitandam deuotionem: sub pœna priuationis officij, pro Correctoribus. *c. Massil.* 23. 1611.

Ei oblata.

Eiecti. Eiiciendi.

Si aliquando, dæmone procurante, Congregationis vtriusque sexus, aliqui vel aliquæ, quasdam inhonestas aut prohibitas artes exercerent: vel assidui blasphematores essent: per aliquem, seu aliquos Fratrum, seu Sororum, charitatiuè ter moneantur: qui si trina, vt decet, facta monitione, se non correxerint, nec emēdauerint, per huius Ordinis Minimorum Correctores, de Seniorum consilio, cingulo, & cunctis huius Ordinis gratiis, ac priuilegiis, penitùs priuentur. *R.V.S.* 17.

A Tertiariis.

Antè monendi.

A quibus.

Nihilominùs, nouerint tales, ex priuatione huiusmodi, seu præsentis Regu

Eiectorũ obligatio.

Regulæ obſeruantia, nullatenus abſolui, neque liberari: quin potiùs ipſi præfato cingulo, & omnibus prædictis gratiis ac priuilegiis, indignos ſe recognoſcant, &

Pœnitentium noua receptio.

iudicent. Digna tamen ipſorum contritione exigente, ac humilitate poſcente, poterunt ab eis ablata cingula, illis benignè reſtitui: & ad pœnitentiam ſalutarem, ac priorem laudabilem vitam intra præſentem fraternitatem, valebunt ipſi recipi. *ibid.* 18.

Ab Ordine eiecti.

Si eiecti ab Ordine noſtro, redierint pœnitentes, & de Superiorum conſenſu recipiantur: tantùm de eorum primogenitura dematur, quantùm extra Ordinem & Superiorum Obedientiam remanſerunt. *c.* 3.
1629. *Barchin.* 58.

Electio.

Vocem habentes in Electione Super.

Nullus in Superiorum huius Ordinis Electione vocem habeat, niſi ad minus per triennium, in hoc ipſo Ordine iam profeſſus laudabiliter vixerit. Nec etiam poſt ipſum triennium, hoc idem facere quiſquam valeat, demptis ſolis Presbyteris tantùm, in hoc Ordine profeſſis: & vigeſimum quintum annum ad minus attingentibus: niſi Generalis, vel Prouin-

cialis

cialis Capituli consensu interueniente. *R.F.* 39.

Corre-ctricum & So-ciarum. Nulla Sororum huius Ordinis, in Prælatarum, seu Correctricum, & antiquarum Sororum Electione vocem habeat, nisi saltem per biennium in hoc Ordine iam professa, laudabiliter vixerit, & vigesimum quintum annum, ad minùs, attigerit. *R.S.* 28.

Quando Eligenda Correctrix. Singulis trienniis in festo Dominicæ Ascensionis, in cunctis huius Ordinis Conuentibus, in quolibet ipsorum, fiat Sororum specialissima Congregatio: in qua cunctæ Sorores professæ capitulariter conuenientes, vnam è suæ Congregationis vniuersitate, maturè eligant in suam Matrem Correctricem: veluti seruam bonam & fidelem, honestam, virtuosam ac prudentem: pro tribus duntaxat annis, sibi inuicem subsequentibus, prouidè constituendam, super earum Conuentualem Congregationem: omni sinistro fauore, ac liuore, prorsus exclusis. *ibidem* 31.

Non Vocales. Vt singula cuiusque Conuentus negotia, horis debitis compleantur, & Communitatis tempus opportunũ melius obseruetur: Fratres, iuxta tenorem Regulæ in

Electio

Electionibus vocem non habentes, postquam suas dixerint culpas, talium Electionum tempore, vadant ad peragenda sibi commissa negotia: provt illis, per Correctorem, & tunc occurrens Capitulum, fuerit ordinatum. *Cor.* 31.

Eligentes Superiores ineligibilos. Quicumque scienter elegerint Superiores, ante triennalem terminum, præfixum in nono Capitulo Regulæ, huius Ordinis Minimorum: aut absque consensu Generalis, vel Prouincialis Capituli, vbi & quando habendum foret: si taliter Eligentes Prælati existant, ipso facto ab officio deponantur. Fratres verò subditi similiter offendentes, voce capitulari per annum priuentur, & iuxta delicti grauitatem, puniantur *ibid.* 69.

Cùm, legitima interueniente causa, aliquem Sociorum Prælatorum delegati contigerit per suum Prælatum, ad aliquem huius Ordinis Conuentum visitandum: tunc per reliquos duos eiusdem Prælati Socios, & per Capitulum eiusdem, vel proximioris Conuentus, suo in loco substituatur aliquis Frater idoneus. *ibid.* 113.

Suffectorum Collegarum.

Decretũ Electo primo Generali huius Ordinis, Reue

Reuerendissimus Cardinalis Senogaliensis Capituli Præsidens, mandauit, vt vnus ex quatuor Scrutatoribus, qui & erat alius à Scriba, hoc formaret Electionis decretum. Ego frater Hieronymus de Ianna, vice mea & omnium electorum, eligo Fratrem Franciscum Binet, & illum facio Correctorem Generalem, Ordinis Minimorum. c. 1. *Rom.* 20. Idem Decretum formauit idem Scrutator, pro Electione Collegarum & Zelosi. *ibidem* 22.

Ele ctionis.

1507.

Hoc decretum formari debet in quibuslibet electionibus Canonicis, accepta electione Correctorum Localium, quæ fit in singulis Conuentibus. Innocentius enim & Panormitanus Cap. in Genesi, dicũt illam esse de necessitate & essentia Electionis per scrutinium. Ratio redditur in eodem cap. 9 quia ex singularibus consensibus, non resultat consensus collegialis, & communis, nisi sequatur communis Electio modo prædicto: sicut ex singularibus propositionibus, non constat propositio vniuersalis, nisi exprimatur per signum vniuersale. Sic in electione, licèt quilibet singulariter dicat, Eligo talem, nisi subsequatur Electio communis, nomine Capituli, non apparet Electio communis & Capitularis.

Ideo, vt appareat communis, fuit statutum per

c. sicut, de elect. lib. 6. c. cum ab vno, de re iudic. eod. lib.

per sacros Canones c. in Genesi, *vt præstitis singulorum votis & consensibus, in scrutinio, subsequatur communis Electio, modo prædicto. Ita Passarellus in Scholiis ex Capit. Auen. n. 2. in fine. Vbi dicit, hoc decretum formari debere ab eo, cui Capitulum commiserit. Excepi Correctoris Electionem: quia hæc, ex Capitulis Tholos. 48. & 4. Valent. 26. Secretè seruari debet, quousque de illa definiatur in Capitulo Prouinciali.*

Electiones iniustæ.

Vbi Prouincialis & eius Socij, reperirent alicuius Conuentus Correctoris Electionem iniustam, in Capitulo Prouinciali: poterunt idem Prouincialis, cum Sociis in ipso Capitulo Prouinciali, super huius-
1514. modi prouidere. *c. Thol.* 48.

Aduerte, hoc statutum fuisse factum, quo tempore Collegæ, vt Collegæ, singulis Capitulis Prouincialibus annuis, cum Correctoribus & Commissis singulorum Conuentuum aderant. Item intelligi debere, saluo Iure cæterorum capitulantium. Neque enim ad solos Prouincialem & Collegas, pertinet prouidere de Correctore & similibus, in casu electionis iniustæ, sed ad totum Prouinciale Capitulum: cùm ex Correctorio 103. ipsius sit Correctores assignare.

Postulationes & dona.

Caueant Fratres, ne ob Electiones, aliquas postulationes, vel dona, faciant. *cap.*
1514. *Tholos.* 48.

Hoc

Hoc statutum est admodum Iuri conforme: in quo, videtur quòd preces simoniam inducant 1. *q.* 1. Sunt nonnulli, *&* 8. *q.* 1. Plerique, *vt ibi notat Glossa. Quæ in cap.* Tuam extra de ætate & qualit. *ita distinguit. Cùm quis eligitur, aut suis precibus interuenientibus, aut alienis. Si suis, quantumcumque sit idoneus, simonia committitur, argum.* 8. q. 1. In Scripturis, *intellige, citra necessitatem. Potest enim preces porrigere Superiori, cùm indiget: aliàs preces quas aliquis pro se porrigit, vt in Prælatum eligatur, ambitiosæ sunt, & illicitæ,* 1. *q.* 1. Nullus itaque. *Si verò, precibus alienis promouetur: aut preces sunt spirituales, aut carnales. Si carnales, & fiunt pro indigno, simonia committitur.* 1. *q.* 1. de ordination. *quia succedunt tales preces loco pretij.* 1. *q.* 1. Sunt nonnulli. *Si pro digno: dummodò Superior non habeat respectum ad preces, sed ad meritum, licitè possunt admitti, vt cap.* Tuam extra de ætate & qual. *&* 1. *q.* 1. Quibusdam. *Si verò sunt spirituales, admitti possunt, nec inducunt simoniam Hæc Glossa. Dicit tamen Io.* 8. *q.* 1. Plerique. *Non credo, quòd preces consanguineorum, inducant simoniam, si fiant pro digno, vt* 1. *q.* 1. Latorem. *& maximè, cùm quis possit pro se rogare, si dignus est*, vt extra de simonia, Tua. *Nec illa Decretalis,* Tuam, *contradicit, si benè inspiciatur. Hæc ille.*

Melius D. Bernard. lib. 4. de considerat. c. 4. Sanè huic negotio, *electionum*, non se ingerat rogans. Consilio, non prece, agendum est. *Et infrà*, Pro quo rogaris, fit suspectus. Qui ipse rogat pro se, iam iudicatus est. Nec interest, per se, an per alium, quis roget. Clericum Curiam frequentantem, qui non sit de Curia, ad idem noris pertinere ambientium genus. Adulantem, & ad placitum cuiusque loquentem, vnum de rogantibus puta, etiamsi nihil rogauerit. *Et infrà*, Non volentes, neque currentes assumito: sed cunctantes, sed renuentes. Etiam coge illos, & compelle intrare. *Hæc D. Bern. Ideò Peirinis de subdito, q. 1. c. 31. §. 6. Conclus. 6. multos Authores pro se citans, dicit, cassandam esse electionem illius, qui requisitus antequam esset electus, consensit electioni de se faciendæ, quia præsumitur ambitiosus.*

In ea vocem habens. Qui per Obedientiam Generalis, ex vna Prouincia in aliam venerit: vbi primùm in aliquem Conuentum illius Prouinciæ se contulerit, & ad Prouincialem commodè adire non poterit, instétque Electionis tempus: voce actiua, in eadem illius Conuentus Electione, gaudebit: licèt à Prouinciali nondum sit assignatus.

1562. c. 3. *Valent.* 23.

Ex

Ex hoc statuto, colligo, quòd si quis obtenta Obedientia à Generali, pro Localitate alicuius Prouinciæ, illam attingit decima quinta Iunij, & primò Conuentum appellit, in quo Prouincialis illius Prouinciæ non reperitur, qui eum posit assignare Localem, votare debet in illo Conuentu, ad quem primò appellit. Ita Peirinis super constitutione 2. Clem. VIII. §. 2. num. 16. in libro nostrorum Priuilegiorum.

Quoniam à Sacrosancta Synodo Tridentina, quò rectè omnia & sine vlla fraude fiant, inter cætera definitum est, vt Superiores & Officiales, deinceps eligantur per vota secreta: ita quòd eligentium nomina nunquam publicentur. In huius executione, & ad consulendum quorundam pusillanimitati; vt quem quis eligat, etiam ipsum lateat Scribam: in futuris Electionibus, quorumcumque Superiorum Prælatorum & Localium Correctorum, omniúmque Sociorum prænominatorum: P. quoque Zelosi, ac omnium Commissorum, ad Capitula Generalia, vel Prouincialia transmittendorum: Patrum etiam Definitorum, infrà scripta forma, obseruetur. Et si secus factæ fuerint, irritæ prorsus habeantur: provt eas S. Synodus nullas & irritas facit. Singuli Electores, secun- *Sess. vlt. de Reg. c. 6.*

Electio per Scrutinium.

dùm determinationem, c.1. Bonon. 5. *vbi hæc ſcrutinij forma, pro ſola Generalis Electione præſcribitur: hîc verò, ad prædictas omnes extenditur.* Accipiant tres, vel ad minus duas ſchedulas, de manu Scribæ: cum inſcriptione nominum, trium vel duorum diuerſorum Patrum, quos eligens voluerit, abſque nomine eligentis, hoc modo. Pater N. eligatur ad tale officium: vnámque ex ſchedulis illis, inſcriptam nomine illius, quem eligens voluerit eligere, inuolutam ſeu clauſam, reponat cum aliorum eligentium votis, in vrnam aut capſulam, quæ coram omnibus ſtabit: alijs ſchedulis palàm fractis, aut in ignem proiectis: nihil aliud, tam ipſe Scriba quàm quiuis alij, reſpicientes; niſi quod vna tantùm ab vno dimittatur. Quibus omnibus, ſic à ſingulis Electoribus ſigillatim dimiſſis: Scriba, cum alio, vel duobus ex Capitulo ſibi aſcitis; palàm accepta vrna, ſeu capſula, ſingulas ſchedulas, à ſingulis Electoribus inuolutas, ibidem dimiſſas, in commune effundat. Et antequam ipſas aperiat, numeret, & ad numerum vocalium conferat: & ſi æquales numero ſint, ſtatim eas comburat, ſeu palàm totaliter laceret: & iterum, alias ſchedulas, modo prædicto, ſingu

ſingulis faciat. Verùm, cùm eas vocalium numero conuenire inuenerit, aperiat; & nomina publicet eorum qui fuerunt electi, exprimens numerum votorum, quem vnuſquiſque habuit. *Intellige, ſi facta fuerit valida Electio, aliàs non. Ita praxis.* Vbi, ſi quis aliquem, vel aliquos coelectos, vnica ſuperemitenti voce, ſuperauerit; eius Electio rata & legitima habeatur. *c.* 4. *Valent.* 1571.
25. *Nunc; poſitis conſtitutionibus à Clem. VIII. ad c.6. Gennenſe miſſis, quæ incipiunt.* Tutte 1596.
l'elettioni. *ad electiones validas, requiritur pluralitas votorum, vltra medietatem. Ait enim Sum. Pont.* Ne s'intenda per valida, è canonica quell' elettione, nella quale non ſeranno concorſi, più de la metta de i voti: non oſtante qual ſivoglia vſo, ò conſuetudine in contrario.

In humilitate fundatam eſſe, noſtram Minimitanam Religionem, nomen ipſum declarat. Illam ſub Charitate militare; vexillum Charitatis, è cœlo ab Angelo B. P. Franciſco de Paula allatum, & per ipſum nobis, manifeſtè demonſtrat. Vtriſque, varias moliuntur inſidias, & tam frequentes electiones in Ordine noſtro faciendæ; & modus eligendi. Vndè foret operæpretium; imminentibus inde malis, feſtinanter occurrere.

Generalem eligimus, Collegas & Zeloſum;

Vide Nauar. in c. Nulla 18. q.2. n. 3. & l.3. conſtit. de ſtatu Monachor. Et Roder. t.1. q.16. a.1.

 quoli

quolibet sexennio. Prouinciales, tres Socios & sex Definitores, quolibet triennio. Correctores, & Discretos, singulis annis. Has Electiones vt faciamus, statuit Regula. Vt illas faciamus per vota secreta, mandat Concilium Tridentinum, post Cap. Quia propter, de Electione. *Qualiter autem per vota secreta, quod variè fieri potest, & variè fit de facto, in variis Religionibus, vt specialiter vidi in ipsorum constitutionibus, determinat præallatum statutum, Capituli 4. Valentinensis: quod proximè accedit ad Capitulum* Quia propter, *citatum.*

At, sicut experientia rerum magistra docuit, aliquid esse adiungendum, modo eligendi per scrutinium, tradito in Capit. illo Quia propter: *quod factum est in hoc statuto, c.4. Valent.* ad consulendum Electionum libertati, & eligentium pusillanimitati, *vt dicitur ibid. Sic eadem docet experientia, per hoc statutum, Electionum libertati, & Eligentium pusillanimitati non fuisse sufficienter consultum. Nam*

Vt pluralitas eligentium hac Electionis forma, feratur in vnum eligendum iuxta Clementis VIII. constit. necesse fieri debet tractatus Electionis. At ex hoc, eo modo quo fit, facillimè colligitur, in quem quisque feratur, cui etiam aduersetur; ideò, in Electionibus non liberè proceditur. Et periculum est, ne in dicto tractatu multi

quærant

quærant quæ sua sunt;pro se, vel suis agant:& annuos saltem Correctoriatus ambiant, quos quotannis dari vident tot Fratribus,variæ qualitatis & meriti.

Accedit, præsumpta saltem infidelitas Scribæ, qui semper est, ex parte eligendi. A quo, si quis plures quàm duas schedulas petat,pro suspecto habetur. Si duas tantùm; dum Electione facta, cum cæteris scrutatur schedulas, cognoscit facilè,quis pro illo votauerit,ad quem ipse fertur; quis non votauerit.

Curare tamen debent Prouinciales,vt Deo potius satisfaciant, quam cogitet de successore amico:ne cum videant ipsius Electionem à Correctoribus & Commissis pendere, & Correctores & Commissos in singulis conuentibus eligendos proponãt;Correctorem quidem eundem sæpe, sed amicum semper, sufficienter dignum, in diuersis Conuentibus: vt illo in vno Conuentu confirmato, cæteris Conuentibus in Capitulo Prouinciali de Superioribus ad libitum prouideãt. Ne etiam in casu nullitatum electionum Correctorum,quorum est celebrare Prouinciale Capitulum,ad Correctoriatus admittant Prouinciæ fæces,iuniores, inexpertos,aliàs nunquam Correctores, arundines vento minimo agitatas, vt de illis ad placitum disponant,quod de aliis non facerent.

Curare debent electores, ne sint timore trepi-

dantes, etiam vbi fortè, quod absit, videri posset timoris alicuius causa: cum talis timor, libertatem tollat, sicque, electiones annullet. Non vereantur pro Deo, proponentibus minus dignos constanter aduersari: vel talibus displicere propositis, vt soli Deo placeant. Non denique Scribæ Capituli præsumptam prætextent infidelitatem, sed Ordinis profectum, potius meditentur.

Certè, si aliquando res alio modo se haberet, loco digniorum, eligerentur indigniores: penitus tolleretur Electionum libertas, sine qua nulla est Electio, à Prouinciarum fæce, Prouinciales eligerentur; Prouincialatum, sibi duo vel tres mutuo darent & redderent, donec obstaret mors. Correctoriatus annuos, ambirent vel ipsi iuniores & inhabiles: periret penitus humilitas & erga Zelum Religionis habentes, aduersantes prædictis omnibus, secundùm Deum in electionibus procedere volentes, Charitas penitùs extingueretur. Vnde & forté odia pullularent maxima, & vniuersa Religionis destructio.

Tot malis imminentibus, támque periculosis, occurrere desiderans, ad consulendum pleniùs Electionum libertati, & eligentium pusillanimitati, *sequentem eligendi modum cogitaui: quem, vt & omnia mea, saniorum & doctiorum, sed Superiorum maximè, censuræ submitto: proponendo duntaxat, non autem concluden*

cludendo, affero. Fructus tamen vberes, in Religione producturũ spero; si, vel Capituli Generalis statuto. vel maximè Summi Pontificis authoritate, Motu proprio, & ex certa scientia, detractis detrahẽdis si quæ sint, & additis addendis, sicut à paucis annis exiit noua forma eligendi Generalem in casu mortis, de qua infrà, hoc vel simili modo prodiret.

1. Prohibetur Superioribus quibuscumque, maximè Prouincialibus, Electoribus aliquem eligendum proponere, nisi modo inferiùs declarando: & eligentibus, eligere quemcumque, siue ab aliquo Superiore, siue à subdito, siue ab alio quocumque, maximè seculari, vel alterius Ordinis Religioso, nisi modo infrà dicendo, propositum cuicumque eligentium; directè vel indirectè, seriò vel ioco: sub pœna tam pro proponẽtibus quàm pro eligentibus, excommunicationis latæ sententiæ: à qua absolui non poterunt transgressores, nisi à Correctore Locali, vel primo eius Seniore. Idque, cum onere à quocumque indispensabili, recitandi per annum, semel singulis Hebdomadis, Psalterium Dauidicum integrum, vltra Officium Diuinum, pro singulis transgressionibus huius præcepti. A cuius pœnitentiæ omissionibus, non possint absolui, nisi cum onere, à quocumque etiam indispensabili, recitandi Psalmos omissos, vel illorum partes.

Nulli extra Capit. proponantur. Propositi non eligantur.

Contrauen. pœna.

Si tamen dictaret conscientia, proponentem, cuiuscumque conditionis sit, ei qui aliquem in

Capitulo debet proponere, vel eligere; aliquem proponere malitiosè, ad effectùm scilicet impediendi ipsius Electionem; poterit, in Capitulo proponens, vel eligens, sibi taliter propositum, proponere vel eligere, absque scrupulo.

Nullus de Electionib. loquatur vel Scribat. 2. Prohibetur etiam omnibus & singulis, tam Superioribus quà subditis, quomodocumque, seriò vel ioco, publicè vel priuatim; ad inuicem scribere, vel loqui, de electionibus præteritis vel futuris, seu factis vel faciendis; *Nisi in Capit.* nisi in capitulo: idque, dum sedentes, erunt accincti ad electionem faciendam: sub eadem *Contrauen. pœna.* pœna excommunicationis latæ sẽtẽtiæ. A qua etiam absolui non poterunt trangressore, nisi à Correctore Locali, vel primo eius Seniore, cum prædicta pœnitentia indispensabili: sicut nec ab eiusdem pœnitentiæ omissionibus, nisi modo quo suprà.

In Cap. vt fiet tractatus Electionis. 3. Die Electionis, ad sonitum Campanellæ conueniant Electores in Capitulo. Ibi, facta à Superiore exhortatione de melioribus eligendis, fusis ad Deum precibus: lectis Decreto Concilij Trid. Statutis Clem. VIII. circa Electiones, & Regulæ Constitutionibus: facta legitimatione Capituli, & protestatione de non admittendis excludendis, nec excludendis admittendis: præstitóque Iuramento, de melioribus eligendis: Superior qui præest Capitulo, *Eligendus vt proponetur.* vnum eligendum in Prouincialem, V. G. vel Correctorem, proponet. Poterítque eius virtutes & merita afferre: & alij, absque rumore tamẽ, breuiter, humiliter, & solo Religionis Zelo ducti, ne indigni eligantur, defectus & demerita,

merita, ſi velint: quibus & cæteri eodem modo poterunt reſpondere. Et ſic fiet tractatus Electionis.

4. Propoſitus autem, approbabitur vel reprobabitur à pluralitate eligẽtium hoc modo. Statim facto tali tractatu, ſedentibus Electoribus in Capitulo, tot ipſis in diſco offerentur globuli lanei, eiuſdem omnino figuræ & coloris, quot erunt Electores. Poſt Superiorem, ſinguli ex parte illius dextra, vnum accipient: Deindè, ſinguli ex parte ſiniſtra, etiam vnum: Excepto tamen illo qui proponitur, ſi ſit de corpore Capituli. Poſteà eodem ordine, ipſis offeretur Vrna in fine bipartita: in cuius partium vna ſcribetur APPROBO, & in altera REPROBO, ita tamen diſpoſita, vt intra illam, manum & partem brachij mittere poſſit eligens: qui ibi duo foramina reperiens, vnũ verſus partem in qua eſt APPROBO, aliud, verſus illam in qua eſt REPROBO, in quancumque partem voluerit, liberè globulum ſuum mittet; quod ordine prædicto, ab omnibus & ſingulis electoribus fiet. Ita quod, ſi eligens approbare voluerit propoſitum, globulum ſuum ponet in APPROBO; ſi noluerit in REPROBO. Hæc, ob oculos ponit, iſta tabella. *Propoſitus vt approbandus.*

Vbi autem, singuli eligentes, hoc modo votum suum dederint: aperietur Vrna à Præside, & à tribus antiquioribus Capituli; ratione Nationum, in Generalibus Capitulis; ratione officij, in Prouincialibus; ratione primogenituræ, in Localibus. Qui, si pluralitatem globulorum repererint in REPROBO, reprobatus erit propositus. Si verò, eandem pluralitatem repererint in APPROBO, approbatus. Et statim, scribet Capituli Scriba in libro. R. P. N. *nomen & agnomen exprimendo*, electus fuit in Prouincialem. V. G. tot vocum suffragiis, illarum etiam exprimendo numerum. Numerabuntur tamen globuli, qui erunt in REPROBO: vt videatur, si cum illis qui sunt in APPROBO, eligentium numero adæquentur: ad præcauendas fraudes: in casu enim excessus vel defectus, nulla esset approbatio.

Omnes suo ordine proponent eligendos. 5. Proposito à Superiore, sic approbato, vel non approbato: antiquior post ipsum, modo supra expresso, alium proponet, eodem modo quo prior, approbandum vel reprobandum: & sic de subsequentibus: donec tres approbati *Tres approbandi.* fuerint, à pluralitate: idque vsque ad tertium circulum eligentium, inclusiuè. Quo peracto, si tres non essent approbati, deuolueretur Ele- *Electionis deuolutio.* ctio ad Capitulum, seu proximum Superiorem. Cùm verò, tres fuerint approbati, & à Scriba, *Ex approbatis vnus Electus.* prædicto modo scripti: qui ex illis tribus, plura vota habuerit, ritè & canonicè erit electus.

Electio Prouinc. 6. Prædicta omnia seruabuntur in Electionibus Prouincialium, Correctorum Localium, Collegarum Prouincialium, Definitorum

Commisso-

Commissorum, Scribarum, Sacristarum, & omnibus aliis quæ per scrutinium fieri debent. Excepto quòd, in Electionibus Sociorum Correctorum Localium, in Conuentibus in quibus vocales non erunt plus quàm octo, sufficiet approbare pro Electione cuiuslibet ex Sociis, duos tantùm. In aliis verò Conuentibus, approbabuntur tres, vt in aliis Electionibus. Ita tamen, quòd vnus, vel duo, qui in votis non excesserunt, pro approbatis censeantur. Vnde, pro Electione alterius Socij, sufficiet tertium, illis duobus approbatis, approbatum adiungere; & qui ex illis tribus plura vota habebit, erit electus: & sic deinceps. Idem seruabitur, in Electionibus Collegarum Prouincialium & Definitorum.

Correct. & Commiss. Discretorum.

Colleg. Prouinc. Definit.

7. Si qui vltimus proposuit aliquem, approbandum in Prouincialem. V.G. est tertius Capituli: cùm agetur de Electione Collegarum, quartus Capituli proponere incipiet approbandum in Collegam; deinde quintus, & sic deinceps, quilibet suo ordine; tam, quoad Electiones Collegarum, quàm Definitorum & similium. Idem planè seruabitur, proportione facta, In Electionibus quæ fiunt in singulis Conuentibus.

Qui, & quo ordine eligendos proponent.

8. In Electione verò Generalis, Patres singularum Nationũ, eodem modo quo suprà, vnum è tribus à pluralitate acceptandis, vocum pluralitate, approbabunt è sua Natione, separatim: Itali scilicet, vnum Italum: Galli, Gallum: Hispani, Hispanum. Idque, præsidente Generali; non votante tamen, nisi in approbatione Generalis

Electio Gener.

neralis suæ Nationis. Deinde, omnibus omnium Nationum Capitulantibus, in Capitulo congregatis: tres, à tribus Nationibus approbati, coram dictis Capitulantibus publicè nominabuntur à Generali; & ab ipsis postea, modo quo suprà, denuò approbabuntur. Et qui plura vota habuerit, vltra medietatem, ritè & canonicè erit electus. Hîc videntur reducendi electores singularum Nationum, ad numerum æqualem minori; ne vna Natio præualeat. Si tamen in aliqua Natione, post tertium eligētium circulum, non approbarentur tres à pluralitate, modo suprà dicto; ideóque, nec vnus Nationis illius coram vniuerso Capitulo proponeretur, in Generalem eligendus: tunc, qui è duobus aliarum Nationum eidem Capitulo propositis, habebit pluralitatem vocum eiusdem vniuersi Capituli, canonicè erit electus. Si verò vna tantùm Natio tres approbet, modò prædicto; & ex ipsis, vocum pluralitatem habentem, vniuerso Generali Capitulo in Generalem proponat; cùm nulli sint qui cum eo concurrant, ipso facto ritè & canonicè erit electus. Si denique nulla Natio tres approbet, deuoluetur Electio ad Summum Pontificem.

Colleg. Gener. & Zelosi. 9. In Electione verò, Collegarū Generalis, & Zelosi, idem prorsus seruabitur. Excepto quòd, qui fuerint approbati à Patribus singularum Nationum, & vocum pluralitate electi, in Collegas Generalis: non approbabuntur denuò, à capitulantium omnium Nationum, vocum pluralitate. Sed ritè & canonicè censebuntur electi. Cùm qui eiusdem sunt Nationis, optimè se cogno

cognoſcant;qui diuerſæ,non item. Cúmque,licèt omnes Collegæ Generàlis, totius Ordinis negotia definiant,& pro toto Ordine aſſignentur:ſpecialiter tamen,Italus, pro Natione Italica eſſe videtur : Gallus, pro Gallica : Hiſpanus pro Hiſpanica.

10. Si vltimus qui Generalem approbandum propoſuit, eſt tertius Prouincialis Nationis: quartus, primus, Collegam proponet approbandum;& ſic de ſequentibus.Si decimus,vltimus Collegam etiam propoſuit approbandum; vndecimus,primus,Zeloſum proponet & ſic de ſequentibus. *Qui proponent eligẽdos in Cap. Gener.*

11. Si qui vltimus in vltimo Capitulo Generali, Generalem approbandum propoſuit, eſt tertius Prouincialis Nationis : in ſequenti Capitulo Generali, quartus Prouincialis, primus, poſt Generalem tamen, in Electione Generalis ſuæ Nationis approbandum proponet ; quintus,ſecundus ; & ſic de ſequentibus per Ordinem Prouinciarum, etiam quo ad Commiſſos: tam quo ad nominationem Generalium, quàm Collegarum & Zeloſorum approbandorum. Tam in eodem Capitulo,quàm in ſubſequentibus. Et ſic, proportione facta, fiet in Capitulis Prouincialibus, quoad Ordinem Correctorum & Commiſſorum,iuxta antiquitatem Conuentuum, poſt Prouincialem. *Ordo proponentium in cap. Gener.* *In Cap. Prouinc.*

12. In caſu paritatis vocum, in approbatione Generalis, facienda ab vniuerſo Capitulo Generali; prima vice, Italus antiquioris Nationis cenſebitur electus. Secunda, Gallus, ſecundæ Nationis. Tertia,Hiſpanus, Nationis tertiæ. Et ſic *Paritas vocum.*

ſic deinceps, incipiendo ab Italo. In caſu paritatis vocum in approbatione Zeloſi:præualebit ſecunda Natio, ſi prima præualere debeat, in approbatione Generalis: tertia, ſi ſecunda: prima, ſi tertia. In caſu paritatis vocum, inter Nationes, quarum nulla debebit præualere: præualebit quæ vltimo loco non præualuit. In caſu verò paritatis vocum, in approbatione quorumcumque aliorum eligendorum: cenſebitur electus, qui primò fuit approbatus. Vndè, ſi qui in quacumque electione præualere debet, omnia vota habeat: erit electus, abſque eò quòd vlteriùs procedatur. In caſu verò nullitatis; cùm ſcilicet trina vice repetita, Generalis vel Zeloſus, non eligetur à pluralitate totius Capituli Generalis, deuoluetur Electio ad Summum Pontificem.

Nullitas Electionis.

Pœna contra ambientes.

13. Prædictis omnibus non obſtantibus, in ſuo vigore permanebunt, Conſtitutiones Pontificiæ, contra ambientes dignitates, Prælaturas & Officia quæcumque: cum pœnis & cenſuris, in illis, contra ambientes inflictis. Ad quos, ſicut & huic ſtatuto contrauenientes, conuincendos; ſcientes, & Superioribus non reuelantes; admittentur teſtes ſingulares: qui admittuntur, contra proditores Reipublicæ, & de Simoniæ labe ſuſpectos. Cùm ambientes, ſi qui ſint, & huic Conſtitutioni contrauenientes, Religionis ſint proditores, & ſæpè Simoniaci.

Teſtes ſingul: ad illos conuinc.

c. 1. Barchin. 14.

Fructus, *qui ex hac Electionis forma orirentur, ſunt.* Primò, *omnimoda libertas in eligentibus, ideóque validitas & Electionum.* Secundò,

Secundò, *radicum ambitionis & prensationis, omnimoda præscisio.* Tertiò, *inimicitiarum occasionum amputatio.* Quartò, *Religiosorum quies maxima.* Quintò, *fortè peccatorum multorum vitatio: sibi enim blandiri possunt multi; & innumeris distinctionibus ita docti fieri; vt, illorum iudicio, quomodocumque se in Electionibus habeant, vix incidere posint in pœnas, contra ambientes latas; ne in foro quidem conscientiæ. Possent & reperiri, qui attendentes facilitatem ab illis emergendi, quæ in praxi est; non multùm vererentur, in illas incidere. Quod tamen facerent, mediis pœnis hîc appositis.* Sextò, *promptior Electionum conclusio. Plus enim temporis teritur in faciendis quatuor schedulis; quàm requiratur, vt hoc modo votent viginti.* Denique, *hac posita constitutione & forma eligendi, nullus abusus sequi potest, cui non latiorem viam sternat, eligendi forma qua vtimur. Vndè, nouo huic eligendi modo, solos illos aduersaturos credo, quos ab officiis arcere debet incapacitas. Vel, qui capaces, successores speciales amicos meditantur eligere: vt paternam velut hæreditatem, possideant Sanctuarium Dei. Si talia tamen monstra parit Europa Religionis.*

In casu paritatis vocum, trina vice repetita, Electio Correctoris deuoluitur ad Capitulum Prouinciale: Prouincialis, ad *Paritas vocum.*

Generalem: Generalis ad summum Pontificem. Et interim, per Capitulum Generale, via scrutinij, eligatur ex corpore Capituli, aliquis qui in præfato Capitulo præsideat, & toti Religioni præsit: eáque faciat, quæ faceret Generalis, vsque ad prouisionem Summi Pontificis. Quòd si in hac electione, adhuc esset paritas vocum, trina vice repetita, vnus ex antiquioribus Prouinciis, Prouincialis vel Commissus, præsideat & præsit, vt præmittitur.

1571. *c.4. Valent.25.*

Non determinatur autem clarè, & sublatis omnibus difficultatibus, quis debeat in Vicarium Generalem assumi, in casu nullitatis Electionis Vicarij, trina vice repetita: cum dicitur, Vnus ex antiquioribus Prouinciis, Prouincialis vel Commissus, præsideat, & toti Religioni præsit. *Quis enim ille erit? Cuius Prouinciæ? Prouincialisne an Commissus? Sublatæ forent difficultates omni ex parte, si statueretur*, Antiquior Prouincialis Nationis, in qua celebratur Capitulum Generale præsideat, & toti Religioni præsit. *Nulla habita ratione Prouincialis Prouinciæ, in qua celebratur, vel Correctoris Sanctissimæ Trinitatis, dum celebratur Romæ.*

Electio Correct. Inhibetur cunctis Prouincialibus & eorum

rum Vicesgerentibus, ac eorum Collegis, ne vllo modo præsumant interesse Electionibus faciendis de Localibus Correctoribus: sed liberum sit Capitulo Locali, suo tempore & loco, electionem sui Localis Correctoris facere, absque interuentu aliquorum prædictorum Superiorum & Collegarum. Ob hoc tamen non intendũt Patres, ligare manus Reuerendissimo Patri Generali, quin possit, si voluerit, interesse prædictis Electionibus: cùm ex statuto nostri Correctorij, liceat Patri Generali, interesse Capitulis Prouincialibus, ita quòd nullus contradicere possit: multò magis poterit Electionibus Localibus interesse. Cùm consequens sit, si de quo magis, ergo & de quo minus. Et idem de Vicesgerentibus. *c. 4. Valent. 26.*

faciẽda absque interuẽtu Prouincialium & Colleg.

In quorumcumque Superiorum Electione, primò omnium, (*intellige, post Capituli legitimationem,*) à Superiore qui præest in Capitulo, debet fieri protestatio, de non admittendo excludendum, nec excludendo admittendum. Deinde, absolutio à censuris ad cautelam, ad effectum duntaxat Electionis faciendæ: hoc modo. Si teneminì aliquo vinculo excommunicationis, interdicti, siue suspensionis, inquantum

1571. Protestatio & Absol. à cens.

tum se extendunt priuilegia, vel gratiæ Ordini nostro concessa, vos omnes absoluo, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus
1581. sancti. Amen. *c.* 1. *Barchin.* 2. *c.* 5 *Genu.* 2.
1584.

In ea vocem habētes. Sacerdotes ordinati, etiam nondum celebrantes, modò non sit per ignorantiam, vtramque vocem habent in Electionibus: ideóque possunt eligere & eligi. *c.* 1.
1581. *Barchin.* 11.

Inductiones & practicæ indebitæ. Cùm ex inductionibus & practicis indebitis, libertati Electionum Ordinis plurimùm detrahi possit: & turbationes, plurimáque scandala Ordini oriri, sinceritásque nostri status plurimùm lædi: prohibent Patres, ne quis Superior aut subditus, pretio, promissione, vel comminatione, inducat alium, ad eligendum aliquem. Qui autem secus fecerit, si Prælatus sit, ab officio priuetur. Subditus verò, per triennium omni officio Religionis careat, & vtraque voce: nisi per Capitulum Generale rehabilitetur. Quod si sciens, non reuelauerit huiuscemodi negotiationē Prælato, eidem pœnæ subiaceat. Inquiri etiam poterit, propter naturam peccati, quod in Reipublicæ detrimentum vergit, contra huiusmodi facinorosos, vt proceditur contra proditores Reipublicæ. Quod est, singula

ſingularium teſtium denunciatione; ad inquirendum & torquendum. *ibid.* 14.

Fratres noſtri Sacerdotes, poſt trienniũ profeſſionis, poſſunt emittere votum in Electionibus, abſque licentia in ſcriptis. Iíque laudabiliter vixiſſe cenſendi ſunt, contra quos, intra talem terminum; non eſt reclamatum: ſecus ſi fuerit reclamatum: tunc enim poterunt Prouinciales in ſuarum viſitationum Definitionibus, eos ore tenus approbare. *c.* 5. *Valent.* 21. 1593.

Poſt trienniũ qui vocem habeant.

Conſtitutio Capituli 2. Auenionenſ. 21. qua ſtatuitur, vt ſi ſecunda vice non ſit Electio, tunc, alta voce, illi duo nominentur, qui plura vota habuerint, vt ex duobus illis, alter, & non tertius, tertia vice via ſcrutinij aſſumatur: fuit reuocata in *c.* 2. 1602. *Barchinonenſ.* 25. vbi ſtatuitur, vt ſtetur antiquæ conſuetudini. Docuit enim rerum magiſtra experientia, quòd ſtante ſtatuto cap. 2. Auenionenſis, ij qui plura vota habebant, in duobus prioribus ſcrutiniis, non poterant in tertio ſuum votum emittere, ſi eſſent de corpore Capituli: cùm, in tali ſcrutinio, deberent Electores, ex illis vnum eligere, vt ibid. dicitur.

Hoc adnotare bonum duxi, vt si cui proponatur statuti prædicti, Cap. Auenionensis obseruatio, non hæsitet super illud, vt meipsum aliàs hæsitasse memini: sed illius statim renocationem proferat.

Electio per compromissum. Capitulum Generale, potest committere aliquibus Patribus, V. G. Generali, Collegis ipsius, & Zeloso, Electiones quorumdam Prouincialium, Correctorum & similium, in Capitulis Generalibus faciendas. *c. Maßil.* 54.

1611.

Arcendi. Electionum tempore, possunt arceri inhabiles, ab Electionibus. *Vide* Priuationes.

Tempus Electionis. Electionis tempus, non potest prolongari à Prouinciali, quando illud est præfixum in Regula. Potest tamen per tres menses, *à die vacationis. Peirin. de subdito. q.* 1. *c.* 31. in casu mortis, priuationis & similium: idque, in omni Electione. *c.* 6. *Rom.* 14.

1617.

Excepta electione Vicarij Prouincialis in casu mortis, quæ debet fieri ad minus intra mensem. *c.* 3. *Barchin.* 14.

1629.

Non dicit, debet, *sed*, potest. *Ex quo Colligo, quòd mortuo, V. G. Correctore, possunt vocales Conuentus, illo tamen sepulto, ad noui Correctoris Electionem statim procedere, inconsulto Prouinciali: cuius erit duntaxat, noui Correctoris confirmare Electionem: nullibi enim reperitur*

tur illum debere consuli.

Electiones Correctorum, fieri debent in vniuersa Religione, decima quinta die Septembris. *c.6. Rom.16.* *Electio Correctorum quando faciẽda.*

In casibus dubiis, admitti possunt ad Capitulum, ex gratia & nemine discrepante, qui non sunt vocales legitimi. *c. 6. Rom.14.* *Admittendi ex gratia.* 1617.

De iure communi, possunt admitti ad Electiones, qui non sunt de corpore Capituli, nemine tamen refragante, & ex gratia: vt probant Nauarrus lib.5.consilior. de Simonia, consil.9. & Passarellus in Scholiis ex Auenion. c. 2. de Electione, dub.6. Sed nunc, facultas hæc, limitatur ad casus dubios, in hoc c.6. Rom. Quod & gaudens reperi apud Peirinis, tomo 1. de Subdito, q.1.c.31.§.8. conclus.9. Cùm quo, indubitanter concludo, quòd, in casibus non dubiis, non debent, nec possunt admitti, ad actus Capitulares, qui non sunt de corpore Capituli, etiam si ne vnus quidem reluctetur. Ideóque, cùm constet, Superiorem non habere ius nominandi Commissum, nisi ex defectu Electionis trina vice repetita. c. 6. Genu 28. vbi sunt tantùm tres vocales, cùm illi non possint ad Electionem Commissi procedere, vt determinatur c.7. Rom.46. Corrector non potest vnum ex sui Conuentus Sacerdotibus in Commissum nominare: & si nominet, ille

non debet admitti, nequidem ex gratia. In re enim tam euidenti, dubia fingere, est manifestè statuta deridere. Non enim dicit c. Rom. citatum, in casu quo sunt tantùm tres Electores in Conuentu, Correctorem debere nominare Commissum: sed simpliciter, tres Electores non posse Commissum eligere. Innuens, in illo casu, nullum Commissum talis Conuentus posse ad Capitulum Prouinciale accedere, vt patet.

Trimestris inceptio. Trium mensium tempus, computandum est à die 15 mensis Iunij: ita quòd, nullus possit admitti ad Electiones Correctorum Localium, & Commissorum, nisi qui personaliter obedientiam Localitatis suæ intimauerit Correctori, & Capitulo Conuentus, cuius constituitur Localis; & Conuentus à quo recedit, ante prædictam decimamquintam Iunij. *cap.* 3. *Barchin.* 18.
1629.

Suspicor, hoc statutum non fuisse fideliter impressum. Licèt enim rationi maximè sit consentaneum, vt qui admittendus est ad Electiones, ante 15. *Iunij personaliter Obedientiam Localitatis suas intimet, Capitulo Conuentus, cuius Localis constituitur: est tamen prorsus alienum à ratione, obligare Conuentualem Romanum, V. G. Parisiis existentem, & Conuentualem ibi factum Prouincia*

uinciæ Parisiensis, ad redeundum Romam; ad hoc solùm, vt suæ nouæ Localitatis obedientiam, personaliter intimet Capitulo suæ Localitatis pristinæ: maximè ante dictam diem 15. Iunij. Ad primum ergo solùm, cap. Barchin. obligare concludo. Et, si ad secundum: cum hoc grano salis intelligatur, quando qui Conuentus alterius fit Localis, in Conuentu suæ primæ Localitatis, vel in loco vicino, suæ Localitatis nouæ obedientiam recipit.

Electio Generalis.

Singulis trienniis, in festo Dominicæ Ascensionis, in Capitulo Generali, per Correctorem Generalem, singulos Vigiles & Prouinciales, cum suis Collegis, seu Sociis & de cūctis Prouinciis duos Commissos, ex omnibus Commissis cuiuslibet Prouinciæ, ex huius Ordinis vniuersitate, vnus maturè eligatur, in Generalem Correctorem: veluti seruus bonus, & fidelis, honestus, virtuosus ac prudens, pro tribus duntaxat annis sibi inuicem subsequentibus, prouidè constituendus: omni sinistro fauore, ac liuore prorsus seclusis. *R. F.* 45. *Vide* Capitulum Generale. *Quando à quibus, & de quo faciēda.*

Generalis moriens, non potest condere *In casu mortis.*

testamentum, & alium suo loco, in Vicarium Generalem substituere: vt olim fie-
1520. bat. *c. Parisiense* 9.

Propositum fuit, an in casu mortis Generalis, standum esset in numero electorum, iam in aliis Capitulis deputatorum: an idem numerus esset augendus. Variis hinc inde discussis rationibus, tandem negotium remissum fuit R. P. Generali, qui vnà cùm suis Collegis, consulto etiam Illustrissimo Protectore, determinaret quid
1623. esset agendum. *c.* 7. *Rom.* 27.

Idem Generalis, Reuerendißimus scilicet P. Aegidius Camart, Prouincias etiam Ordinis consuluit, in proximis Capitulis Prouincialibus. Et in Capitulo Prouinciali, Lugduni eodem anno celebrato, iustum & aequum visum nobis fuit consilium, quod ad eundem Reuerendißimum his verbis misimus.

Visum est Patribus, æquum & rationi maximè consonum; in casu mortis Reuerendiss. P. Generalis: cum Collegis illius, duos Prouinciales cuiusque Nationis, & duos Commissos, successiuè, ad electionem noui Generalis pergere debere: incipiendo ab antiquioribus Prouinciis. Ita tamen, quòd Prouincialis Prouinciæ, in qua R. P. Generalis diem extremum claudet, pro vno ex duobus suæ Nationis computetur, & Corrector Conuentus, pro vno ex duobus Commissis. *Quod, an concordet sequenti decreto,*

quod

quod postea à Summo Pontifice emanauit, iudicet prudens Lector.

FORMA ELECTIONIS VICARII GENERALIS, ORDINIS MINIMORVM, in casu mortis Generalis.

VRBANVS PAPA VIII. ad perpetuam rei memoriam. Vt ea quæ pro personarum quarumlibet, præsertim Regi seculorum obsequiis, sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium, prospero, fœlicíque regimine facta fuisse dicuntur; firma perpetuò, & illibata persistant: libenter, cùm à nobis petitur, Apostolicæ confirmationis patrocinio communimus: provt conspicimus in Domino salubriter expedire. Sanè nomine dilecti filij Ægidij Camart, Correctoris Generalis Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, nobis nuper expositum fuit, quòd aliàs, pro fœlici eiusdem Ordinis directione; & præsertim illius Vicarij Generalis Electione, nonnulla statuta condita fuerunt tenoris subsequentis, videlicet,

Primò statutum fuit in Capitulo Generali eiusd. Ord. habito Paulæ anno 1535. authoritate Apostol. confirmato. 1535. Quòd si contingeret (quod Deus auertat) Reuerend. P. Generalem diem claudere extremum: fiat de Vicario Generali Electio, per eiusdem Generalis Socios, cum R. P. Prouinciali illius Prouinciæ, in qua morietur: vel proximioris, si extra Prouinciam quamcumque moriatur; ac Sociis illius, & Correctore

rectore Locali, vbi morietur, vel proximioris Conuentus. Qui omnes simul prædicti Electores, de toto gremio Religionis, vnum in Vicegeneralem, vsque ad proximum Capitulum Generale celebrandum, eligant: ita tamen; quòd nullus prædictorum eligentium, ad prædictum officium assumi valeat. Hic autem in prædictum Vicarium etiam pro quocumque tempore assignatus, in Generalem, immediatè & postmodum reeligi & deputari valebit.

Deinde in vltimo Generali Capitulo eiusd. Ordin. habito Romæ, in Conuentu Sanctiss.
1623. Trinit. anno 1623. sess. 10. quæsitum fuit: an in casu mortis Generalis (quod absit) standum esset in numero Electorum, iam ab aliis Capitulis deputatorum: an potiùs idem numerus esset augendus. Et variis hinc inde discussis rationibus, tandem negotium remissum fuit P. Generali: qui vnà cum suis Collegis, consulto etiam Illustriss. Protectore, determinaret quid esset agendum. Quapropter, facta circa hoc matura consideratione, provt infra statuendum, consentaneum duximus.

Mortuo Gener. quis Vic. vsque ad Electionem.

1. Patre Generali claudente diem extremum, continuò, antiquior ex Collegis qui tunc præsentes aderunt, accipiat vtrumque Sigillum Ordinis, & Vice-generalis fungatur officio tantisper, donec à Patribus Electoribus, ad Electionem Vicarij Generalis procedatur.

Monendi Prouinc. de morte Gener.

2. Præfatus P. Collega, in Vicarium institutus; vt primùm mors P. Generalis acciderit, notam illam faciat omnibus Prouincialibus Ordinis: tum, vt debitæ orationes & sacrificia

pro

pro anima defuncti, offerantur: tum, vt Electores futuri Vicarij Generalis, præparent se ad Electionem faciendam.

3. Quandiu sedes Generalis vacabit, non poterunt Collegæ vllam Visitationem facere: neque instituere vllos Prouinciales, aut alios Superiores: neque illos deponere. Non poterunt etiam vlla statuta condere, vel aliquem Fratrem priuare, aut rehabilitare: neque vllam rem magni momenti expedire: sed omnia reseruabuntur Vicario Generali futuro. Poterunt autem vrgentia negotia, vt quæ celerem resolutionem requirunt, expedire: Fratrésque scandalosos punire. *Potestas Colleg. sede Gener. vacante.*

4. Ex qualibet Natione, Italiæ, Galliæ & Hispaniæ; quatuor Patres conueniant ad locum destinatum, cum tribus Patribus Collegis Generalis prædefuncti: vt eligant simul, Vicarium Generalem: nempe, duo Prouinciales & duo Commissi, ex qualibet Natione. *Electores Vicarij Generalis.*

5. Porrò, Prouinciales assumentur, secundùm Ordinem antiquitatis Prouinciarum, mutando de sexennio in sexenniũ, iuxta seriem dictarum Prouinciarum. Exempli gratia; in hoc sexennio habebũt ius Electionis pro Italia, PP. Prouinciales S. Francisci & Messanæ: pro Gallia, Turonensis & Franciæ: pro Hispania, Granatẽsis & Castellæ. In futuro autem sexennio, duo alij Prouinciales, Prouinciarum proximè succedentiũ, in qualibet Natione, secũdùm antiquitatem: & ita deinceps, de sexennio in sexẽniũ; donec impleatur numerus Prouinciarũ cuiuslibet Nationis. Poterũt autem Prouinc. quibus continget in suo ordine, interesse Electioni *Quo ordine assumendi Prouinciales.* *Eorum substitutio.*

Vicarij

Vicarij Generalis, causa euidentis infirmitatis, substituere Vicarium; prout fit in Capitulo Generali.

Colleg. Gener. 6. Similiter, si PP. Collegæ Generalis, vel illorum alter morbo aliquo ita detineatur, vt non possit adire locum ad Electionem destinatum: poterunt substituere aliquem Patrem idoneum, ex illa Natione, cuius sunt Collegæ: qui literis authenticis munitus, ius habebit in Electione.

Commissi. 7. Commisi verò, non assumentur ex eisdem Prouinciis, ex quibus Prouinciales venient ad Electionem: sed ex duabus Prouinciis proximè succedentibus, ad hoc vt plures cuiuslibet Nationis, concurrant ad Electionem Vicarij Generalis.

A quibus eligendi. 8. Ipsi verò Commissi, eligantur respectiuè in suis Prouinciis, à Prouinciali, Collegis, & Definitoribus Prouinciæ: veniántque ad locum deputatum, muniti literis authenticis suæ deputationis.

Corrector Cõuent. in quo moritur Generalis. 9. Cæterùm, si P. Generalis decedat in aliquo Conuentu, Superior illius Conuentus veniet ad electionem Vicarij Generalis futuri. Et tunc, pro illa Natione, in qua est ipse Corrector, non eligatur nisi vnus Commissus: nempe in antiquiori Prouincia ex duabus quæ veniunt in ordinem, ad hoc vt votorum sit paritas in qualibet Natione. Et Prouincia in qua non fiet electio, pro hac vice carebit suo voto, ita vt, in subsequenti sexennio assumantur Commisi, ex aliis duabus Prouinciis immediatè subsequentibus.

10. Si

10. Si verò contingat P. Gener. mori extra Conuentum, vt putà in itinere, vel in mari, vel in alio quouis loco, secundùm quod frequenter accidit, inter immensa pericula viarum, tunc nullus ex Correctoribus vicinioribus loci decessus, huiusmodi intererit Electioni, sed tantùm Prouinciales & Commissi. *Si Gener. moriatur extra Cõuent.*

11. Quanquam verò Commissi, nullo modò assumi debeant ex eisdem Prouinciis, ex quibus Prouinciales votum habebunt in electione. Nihilominus, P. Corrector Conuentus, in quo obierit R.P. Generalis, semper votum habeat, etiam si reperiatur in illa Prouincia, in qua continget Prouincialem esse vocalem. *Correct. Cõuent. in quo moritur Generalis.*

12. Vt autem tota Religio noscat, quinam ex Prouincialibus & Commissis, debeant habere votum pro futuro sexennio, in Electione Vicarij Generalis, causa mortis: in quolibet Generali Capit. inter reliqua statuta, ponatur huiusmodi decretum. Si contingat R. P. Generalem diem obire (quod Deus auertat) pro futuro sexennio hi erunt Electores Vicarij Gener. vnà cum PP. Collegis defuncti Generalis: nempe pro Natione Italica, PP. Prouinciales talis & talis Prouinciæ: & talis & talis Prouincia, mittent suos Commissos. Pro Natione Gallica, talis & talis Prouincialis; & talis & talis Prouincia, mittent suos Commissos. Pro Natione verò Hispanica, talis & talis Prouincialis, & similiter, talis & talis Prouincia suos Commissos destinabunt. Et hoc inuiolabiliter seruabitur, in futuris Capitulis General. *Notificatio Electorũ in Cap. Gener.*

13. Spectabit autem ad P. Collegam, cui *Notificatio in*

commissa

quo mortuus est Gener. commissa erunt sigilla Religionis, dum significabit mortem Generalis, omnibus Prouinciis Ordinis, simul etiam notificare Conuentum in quo prædictus P. Generalis obierit: vt sciatur, quòd Superior illius Conuentus, debet habere votum in Electione: & quòd proindè, in illa Natione in qua situs est ille Conuentus, non debet fieri Electio, nisi vnius Commissi: nempè in antiquiori Prouincia, ex duabus illis quæ veniunt in vice sua: quoniam Superior Conuentus, cùm sit eiusdem Nationis, supplet pro altero Commisso. Si verò extra Conuentum obeat P. Generalis, & hoc ipsum notificabit prædictus P. Collega Generalis: vt sciant quælibet Nationes, sibi deligẽdos esse duos Commissos.

Electio, quando fiet Romæ, & in quo Conuentu. 14. Si P. G. diem claudat extremum Romæ, Electio fiet Romæ, & illuc omnes Electores conuenient: ita quòd, si moriatur in Conuentu Sanctiss. Trinit. P. Corrector illius Conuentus votum habebit in Electione, & computabitur pro Natione Gallica. Si verò in Conuentu S. Andreæ, vel S. Francisci, Superior illorum respectiuè Conuentuum, votum habebit pro Natione Italica. Porrò, in quocumque horum trium Conuentuum obierit P. G. in eo conuenient PP. Electores, ad faciendam Electionem Vicarij Generalis.

Zelosus quando habebit votum. 15. P. Zelosus, votum habebit in Electione Vicarij Gen. in quocumque Conuentu Romano decesserit P. G. Quo casu, Natio illa, de qua est P. Zelosus, non mittet alium Commissum. V. G. si P. Zelos. est Italus, & P. G. diẽ claudat in Conuentu S. Andreæ, vel S. Francisci, Superior illius

illius Conuentus, & P. Zelosus, erunt Electores. Et cùm sint ambo Itali, Prouinciæ Italiæ quæ deberent eligere Commissos, non eligent pro hac vice. Si Gallus fuerit, & P. G. obeat in Conuentu Sanctiss. Trinit. Corrector & Zelosus, similiter erunt Electores, & ex Gallia non mittentur Commissi. Si Hispanus, tunc vnus tantùm Commissus veniet ex Hispania: nempè, is qui eligetur ex antiquiori Prouincia, ex duabus, vt suprà dictum est.

16. At si contingeret, P. G. obire extra Romam, vt puta dum visitat Prouincias; conueniant omnes Electores, ad Conuentum commodiorem pro Nationibus. Exempli gratia, si decedat P. G. in Italia, omnes Electores veniant ad Conuentum Genuensem, qui est in confinio Italiæ, Galliæ, & Hispaniæ. Si in Gallia decesserit, Electio fiet in Conuentu Massiliensi, qui est vicinior aliis Nationibus. Si in Hispania, conueniant ad Electionem, in Conuentu Barchinonensi. Et hoc semper seruetur pro regula, in omnibus futuris electionibus Vicarij Generalis. *Electio quando fiet alibi, & vbi.*

17. Quia verò, Ordo valdè extensus est; & oportet aliquod temporis spatium, ad hoc vt mors P. G. toti Ordini innotescat: dabitur spatium quinque mensium, à die obitus P. Gener. vsque ad diem Electionis. Sufficient enim duo menses, ad notificandam mortem toti Ordini: & reliquum, ad hoc vt Electores conueniant ad locum Electionis. *Quo tempore.*

18. Spectabit ad P. Collegam Gener. qui in manibus habebit sigilla Religionis, eodem *Indictio diei &*

loci Electionis, à quo, & quãdo facienda. tempore quo significabit mortem Generalis, simul etiam indicere tempus,& diem ac locum suprà determinatum, futuræ electionis. Ita quòd semper sint quinque menses integri, inter obitum & diem electionis. Prouinciales verò & Cõmissi, sub pœnis iisdem, quæ sunt statutæ contra eos qui non intersunt Capitulis Gener. sint obligati, statuto tempore præsentes esse, in loco, in quo fieri debet Electio futuri Vic. Gen. Si qui verò fuerint absentes, elapso tempore præfinito: continuò, præsentes procedant ad electionem, ampliùs non expectando.

Præses Capit. Electionis. 19. Quando omnes Electores conuenerint, præsidebit in Capitulo P. Collega Generalis, cui commissa erunt sigilla Ordinis: absque aliquo respectu Prouincialium.

In ea eligibiles. 20. Omnes Electores sic coadunati, poterunt ex toto Ordine eligere in Vicarium General. quem magis idoneum iudicauerint: etiam ex corpore ipsorum Electorum, si qui inter ipsos magis capaces, & ad hoc officium magis idonei reperiantur.

Electi potestas. 21. Qui verò Electus fuerit in Vicarium Generalem, statim fungetur officio suo, secundùm exigentiam negotiorum, iuxta priuilegia eiusdem Ordinis: sicut hactenus factum est.

Electionis Electi notificatio. 22. Statim atque facta fuerit electio Vicarij Generalis, curabunt PP. Electores, vt notificetur per omnes Prouincias Ordinis: & ideò, mittent ad omnes PP. Prouinciales, authenticas literas Electionis à se factæ.

Expensa Con- 23. Iustum est, vt PP. Collegæ Generalis, conue

conueniant ad locum Electionis, expensis suarum respectiuè Nationum. Patres verò Prouinciales & Commissi, expensis suarum Prouinciarum; sicuti fit in Capitulis Generalibus. *uenientium ad Electionem.*

24. Si P. Generalis obeat, post expletum quadriennium sui officij: tunc ij eligent Vicarium Generalem, qui iam olim deputati fuerunt à Capitulo Generali Paulitano: quibus adiungentur P. Prouincialis vicinioris Prouinciæ, cum suis PP. Collegis, vt maior sit votorum numerus. Si verò fuerit discrepantia, quænam sit vicinior Prouincia; tunc, posita æquali distantia, antiquior Prouincia, votum habebit. *Quid si Gener. obeat, finito quadriennio officij.*

Cùm autem, sicut eadem expositio subiungebat; Ægidius prædictus, plurimùm cupiat, statuta huiusmodi, pro firmiori illorum subsistentia, & inuiolabili obseruatione, Apostolicæ nostræ Confirmationis robore communiri. Ideò, nobis totius Ordinis prædicti nomine, humiliter supplicari fecit, vt desuper opportunè prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, eiusdem Ægidij desideriis in præmissis annuere, illúmque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes; & à quibusuis excõmunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à Iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis; si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentiũ duntaxat consequẽdum, harum serie absoluentes, & absolutũ fore censentes huiusmodi supplicationib. inclinati, De

Venerabilium Fratrum nostrorum S. R.E. Cardinalium, Sacri Concilij Tridẽtini interpretum consilio, statuta præinserta huiusmodi (ita tamen vt à Cap. Gen. eiusd. Ordin. proximè celebrando rursus examinentur, atque approbentur: alioquin ex eo tempore præsens Confirmatio nulla prorsus atque irrita sit) Apostolica authoritate, tenore præsentium, perpetuò approbamus & confirmamus: illísque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus: ac omnes & singulos tam Iuris quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet inuenerint, supplemus. Ipsáque statuta, in prædicto Ordine, si ab eodem Capitulo denuò examinata, & probata fuerint; vt petitur, perpetuò obseruari debere: irritúmque & inane, si secus super his à quocumque, quauis authoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis; ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate aliàs roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterísque contrariis quibuscumque. Datum Romæ, apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 29. Maij, 1624. Pontificatus nostri anno primo.

Acceptata. Hæc forma Electionis Vicarij Generalis, in casu mortis, emanata primùm à Reuerendissimo P. Ægidio Camart Generali, vnà cum suis Collegis: consulto Illustrissimo & Reuerendissimo Cardinali, Ordinis Protectore: & confirmata autho-

ritate

ritate S.D.N. Vrbani VIII. ea conditione; vt in Capitulo Generali probarentur, an essent Ordini vtilia; quæ super hoc stabilita sunt; in præfata forma; fuit ab omnibus, vt vtilis iudicata, & acceptata: & statutum, vt deinceps obseruaretur. *c. 3. Barchin.* 12. 1629.

Si Generalis moriatur in Conuentu Romano, illius Collegæ, cum P. Zeloso, Correctore, vel Vice-Correctore, cum tribus ipsius Senioribus; alium in Vice-Generalem sufficere habebunt. *c.* 3. *Rom.* 12. 1525.

Huic casui, non fuisse prouisum in præcedenti decreto, mihi videtur: si enim Generalis moriatur Romæ, expleto quadriennio sui officij, qui erunt Electores Vicarij Generalis? Non aßignati à Capitulo Paulitano, cùm in nulla Prouincia fuerit mortuus Generalis, nec etiam extra Prouinciam, cùm in Conuentu. Mori enim extra Prouinciam, credo esse mori in mari: vel inter duas Prouincias: vel vltra, vel citra omnes, extra quemlibet Conuentum: quæ in Conuentibus Romanis locum non habent. Item, Capitulum Paulitanum non nominat Zelosum inter Electores Vicarij Gener. quod arguit, ipsum loqui de casu in quo Generalis moritur ita extra Prouinciam, vt moriatur extra Romam. Nec est credibile, illud Capit. noluisse tunc electionem remit-

tere Zeloso, quam minimi Conuentus Correctori remittit: maximè cùm Zelosus vocem habeat in Electione Generalis, cùm Capit. Gener. Romæ celebratur. Crediderim itaque, standum esse statuto præcedenti. c. 3. Rom. 12. adiunctis ibi nominatis, Prouinciali proximioris Prouinciæ, & ipsius Collegis: si Generalis Romæ moriatur, post exactum quadriennium.

Vbicumque autem diem claudat extremum expleto quadriennio, obseruari debet sequens statutum: difficultatem enim in eo enodatam, nec
1532. *Capit. Paulit. nec decretum illud attingit.*

Si moriatur Generalis; in Prouincia in qua morietur, euocabuntur Electores, expensis suarum respectiuè Regionum. *c. 1. Genu. 18. Ideóque, in Conuentu, in quo mortuus fuerit; cùm Corrector illius, sit vnus eligentium. Ideóque & in Couẽtu Rom. si in eo mors accidat.*

Sed quid *si moriatur in paruo Conuentu, quid regitur à Vicario amouibili? Nec dubiũ hoc soluitur in eodem decreto.* Respondeo, *cùm in illo Conuentu, talis Vicarius, sit Correctoris loco: debet vocem habere, in electione Vicarij Generalis: nec recurrendum est ad Correctorẽ proximioris Conuentus. Si enim Vicarius Correctoris Romani Conuentus, vocem habet in illa Electione, ex præcedenti statuto c. 3. Rom. 12. cur non Vicarius Conuentus noui? cùm possit accidere, quod ille à solo Correctore fuerit nominatus, (neque*

enim

enim distinguit prædictum statutum) hic autem nominatus sit à Prouinciali, eiúsque Collegis? cúmque nomine Correctoris, Capitula Generalia Superiorem Localem intelligere, sit magis rationi consentaneum, quàm Correctorem stricto modo sumptum? Cùm denique, in Conuentuum nouorum Vicarios, assumi debeant Prouinciæ digniores, ad illos stabiliendos & ampliandos, potiùs quàm in Conuentuum ampliatorum Correctores? Adde c. 1. Genu. 18. clariùs explicans statutum, quod in Cap. Paulit. postea fuit innouatũ, dicere, Correctorem habere vocem in Electione Vicarij Generalis, si Generalem in Conuentu mori contigerit. *Ergo si moriatur in Conuentu in quo non sit Corrector, Conuentus Vicarius, quicumque ille sit, vocem debet habere in dicta Electione, ac si esset Corrector: cùm in illo, non sit alius Corrector, seu Correctoris officio fungens, præter Vicarium. Item, præcedens decretum n. 9. dicit, quòd* si Generalis moriatur in aliquo Conuentu, Superior illius Conuẽtus, veniet ad Electionem Vic. G. *innuens quemcunque Superiorem talis Conuentus, in illa Electione vocem habere. Hanc tamen conclusionem intelligo de illo qui fuit Vic. dicti parui Cõuentus, quo tempore Gen. cœpit in eo infirmari: ne Electionis Vic. G. tẽpore, Prouincialis Prouinciæ, Vicarium alium eius loco, in ordine ad illam Electionem, ad libitum substituat.*

Electio Prouincialis.

Quando & à quibus facienda. Correctores Prouinciales, de triennio in triennium, innouentur, in conuocationibus, die penultima mensis Septembris, vbi expedierit, annuatim assignandis, & capitulariter eligantur. *R.F.*48. *Vide* Capitulum Prouinciale.

De triennio in triennium, in qualibet Prouincia, per Locales Correctores, & Commissos vniuscuiusque Prouinciæ, fiat cuiuslibet Prouincialis Electio: vbi, per aliud nouissimè præcedens, Capitulum Prouinciale fuerit assignatũ. *Cor.*101.

Electio Prouincialis à Gener. facta in casu nullitatis. In casu nullitatis Electionis Prouincialis, siue propter defectum, siue propter paritatem vocum: deuoluitur Electio Prouincialis ad Generalem, cum suis qualitatibus. Ideóque, prouisio, seu Electio ab ipso facta, durat, non solùm vsque ad proximum Capitulum Prouinciale Intermedium, sed per integrum triennium. *cap.* 2.

1599. *Auen.* 11.

In casu mortis. Prouincialis moriens, non potest condere testamentum, & alium suo loco in Vice-prouincialem constituere: vt olim

1523. fiebat. *c.*3. *Rom.* 11.

Debet ergo in casu mortis, eligi Vicarius

tius Prouincialis, à Collegis defuncti, & à Correctore Locali, vel proximioris Conuentus: si extra Conuentum Prouincialis obierit. *ibid.* & *c.* 1. *Genu.* 19. *c. Paulit.* 38. Hæc 1532.
nunc intellige, absente Reuerendissimo. 1535.
Illo verò in Prouincia præsente, debet prædicta Electio fieri ab ipso, cum suis Collegis, simul cum aliis supradictis, vsque ad proximum Capitulum Prouinciale, vel Generale, si citiùs celebretur, *cap.* 6. 1617.
Rom. 14. Idque inclusiuè. *c.* 4. *Valent.* 20. Si 1571.
autem vota sint æqualia, potest Generalis quem voluerit nominare, tam ex illis electis, quàm ex aliis. *c.* 6. *Rom.* 14. Hæc omnia intellige, etiam in casu depositionis, suspensionis, renunciationis & simil. *ibid.* 1617. *In casu deposit. renunciat. & similiũ.*

In casu mortis Prouincialis, seruetur respectiuè, forma Electionis Generalis in casu mortis, de qua suprà. Ita quòd, sigilla Prouinciæ penes Collegam antiquiorem remaneant: gerátque ipse Vices Vicarij Prouincialis, præsideátque in Electione Vicarij Prouincialis, facienda ad minus intra mensem. Nulla tamen authoritate polleat, nec possit castigare, nec obedientiam dare subditis. *c.* 3. *Barchin.* 14. *Sigilla quis tenebit in casu mortis. Vicarius Prouinc. quando Eligendus.* 1629.

Electio Correctoris.

Quãdo, vbi, & de quibus facienda. Locales Correctores sensus exercitatos habentes, in Capitulis Prouincialibus annuatim assignẽtur: facta priùs in quolibet Conuentu ipsorum electione. *R.F.* 49.

A quibus. In ipsis etiam annuis Capitulis Prouincialibus; debitá fiat definitio cunctorum Localium Correctorum, primitus electorũ, per cuiuslibet huius Ordinis Conuentus Fratres vocales, &c. *Cor.* 103. *Vide* Corrector.

Quãdiu non publicãda. Electio Correctoris, non debet publicari, ante Capitulum Prouinciale. *cap.Tholos.* 48. sed sufficit, vt Scriba dicat, EST ELECTIO. *c.* 4 *Valent.* 26.
1514.
1571.

Electi in Prouincialem deuolutio. Electio Correctoris, qui postea eligitur in Prouincialem, non deuoluitur ad Capitulum Locale, sed ad Capitulum Prouinciale. *c.* 2. *Valent.* 18. Item, quando ob aliquod legitimum impedimentum, Electio suum non sortitur effectum. *ibid.*
1550.

Intellige, si eligentes sint in culpa; vt 1. *cùm non eligunt, infra tempus statutum à Iure.* 2. *Quando omnes peccant in forma Electionis.* 3. *Cùm eligunt indignum.* 4. *Cùm non sunt concordes, sed pares in vocibus, & sim. Si autem Electio suum non sortiatur effectum, sine culpa*

culpa eligentium; ſcilicet, quando electus non vult conſentire; vel poſt conſenſum, renunciat iuri ſuo; vel moritur; vel propter occultum eius vitium Electio irritatur: deuoluitur Electio ad priores Electores. Ita declarat Bonif. VIII. c. Si Electio. in 6. de Electione. *Vbi Gloſſa verbo* Occultum, *ait.* Idem, ſi propter ſuperueniens delictum, vel factum. *Ex quibus*

Colligo 1. *ſtatutũ c. 3. Barch. 64. quo dicitur*, Si Corrector renunciet Electioni de ſe factæ, in Cap. Prouinciali; Electio Correctoris huiuſmodi ſpectabit ad Capit. Prouinciale, *manifeſtè videri eſſe nullum, & directè contra prædictum conſtit. Bonif. VIII. Vt quid enim Capit. Locale, iure eligendi, ſine culpa priuabitur?* Nec obſtat *confirmatio prædicti Capituli; eſt enim in forma communi, quæ nullum ius nouum confert: nec validat actum, ſi aliàs erat inualidum: nec vllum præiudicium infert tertio, vt notat Panormit. in cap.* Dudum. de Decimis, *n.* 8.

Nec obſtat etiam, *quòd definitio cunctorum Localium Correctorum, fieri debeat in annuis Capit. Prouinc. debet enim fieri talis definitio, non quæcumque; ſed Correctorum primitùs Electorum, per cuiuſlibet Conuentus vocales. Cor.* 103. Adde, *nullo modo Capit. Prouinciale prouidere poſſe de Correctore alicuius Conuentus,*

in

in casu renunciationis: cùm renuncianti debeat dari vnus mensis, ad consentiendum Electioni de se factæ. c. Quàm sit, de Electione in *6. vbi est sermo, de electo nondum confirmato.*

Colligo 2. *Electionem Correctoris, qui postea eligitur in Prouincialem, videri deuoluendam ad Capitulum Locale: cùm vocalium illius nulla interueniat culpa. Hoc innuit Passarellus, qui in margine statuti præcedentis, cap. 2. Valent.* 18. *vbi contrarium statuitur, posuit; vide cap.* Si Electio, de Elect. in 6. *quod sanè nihil aliud dicit, quàm quod nos; & contrarium nullibi reperitur, nisi in Capitulis Gener. in quibus, statuta fuêre aliqua contra Iura, ideóque ab ipsis detrahenda, vt dicitur. c. 6. Genu. 29. Eadem prorsus ratio militat, de Electione in pluribus Conuentibus electi, & similibus, nisi contraria consuetudo vim legis habeat.*

Quæres, *si Electio suum non sortiatur effectum, absque culpa eligentium, per aliquod tempus duntaxat; ratione belli. V. G. vel pestis, vel ob aliã causam: cuius erit moderari & regere Religionem, Prouinciam, vel Conuentum?* Respondeo, *Electionẽ Generalis vel Prouincialis, non posse non sortiri suum effectum ad tempus. Vel enim Electus consentit, vel non: si hoc, nunquam sortitur: si illud, sortitur statim. Nisi fortè dicamus,*

dicamus, non sortiri ad tempus, si electus consentiat solùm, post viginti circiter dies. Vel, si facta Electione longissimè absentis, V. G. ad Indias à Summo Pontifice missi, superueniat impedimentum aliquod, quod obstet ne ipse de Electione sua moneatur, & veniat. Et in his casibus, dico, quòd Electus in Capituli Generalis Præsidem, si sit alius à præterito Generali, præesse debet, vsque ad consensum, vel aduentum Generalis electi: iuxta ea quæ statuuntur, in cap. 4. Valent. 25. & habes verbo Electio Generalis. *Si autem est præteritus Generalis, qualis fuit, Electus, cap. 1. Valent. 14. non debet vltra annum, vel circa, huiusmodi officium exercere, propter infrà dicenda. Quomodo autem Religioni de Pastore sit prouidendum, Capituli Generalis est determinare, per speciale statutum. Prouincialis verò, qui est in fine officij sui, præesse debet, donec successor personaliter accesserit, etiam vsque ad Capit. Prouinciale proximè celebrandum; vt statuitur c. 1. Auen. 24. & eadem est ratio de tempore, quo expectatur cõsensus electi. Per Capit. autem Prouinciale, intellige Intermedium; quod sæpè Prouinciale dicitur, vt Cor. 103. Cuius Capituli erit de alio Vicario Prouinciali prouidere: tum quia dictum tempus assignatur priori Prouinciali, in dicto Cap. Auen. tum propter mox dicenda.*

Quo

Quoad Correctores; vltra prædictos casus, potest Electio Correctoris, propriè non sortiri suum effectum; si tali Electione facta, non celebretur Capitulum Prouinciale, suo tempore, in quo debet confirmari. Dico itaque, in omni casu, Correctorem qui est in fine officij, officium suum debere exercere per mensem, post festum S. Michaëlis: & illo finito, Capit. Locale de alio Vicario prouidere debere. Prima pars colligitur ex c. 4. Valent. 27. de quo infrà. Secunda probatur ex Cor. 103. vbi dicitur Correctorem reuoluto sui Correctoriatus anno, ad minus per annum debere subiici. At esse Vicarium, seu in officio continuari, non est subiici, sed præesse; vt optimè notat Nauarrus l.1. consil. de elect. consilio 9. Ergo. Probatur 2. ex c. 4. Valent. 30. vbi statuitur, quòd in casu mortis Correctoris, depositionis, & simil. debet à Capitulo Locali eligi in Vicarium, qui anno superiori non fuerit Prælatus: *vbi Prælati nomine venit Corrector, vt dicemus verbo* Prælatus. *Item, Capitula quæ permittunt Correctori exeunti, relinquere Vicarium, illum qui anno præcedenti fuit Corrector; dicũt, hoc debere fieri* per mensem *ad summum, & non vltrà. vt c. 1. Genu. 6. & Paulit. 25. Denique c. 5 Genu. 25. ordinatur, quòd Superiores Prælati, possint sibi Vicarios substituere, eos qui triennio præcedenti fuerunt Superiores,* modò

id

id fiat per vnum aut duos menſes ad ſummum, ſi ita negotium exigat. *Vt enim optimè aduertit Nauarrus vbi ſuprà, ex contrario ſequeretur abſurdum; ſcilicet, quod idem poſſet eſſe per totam vitam Generalis, aut Vicarius Gener. & ſic nunquam ſubeſſe. Si ergo Prouincialis præteritus, ſolùm per duos menſes poteſt eſſe Vicarius Prouincialis, an non ſufficit, vt Corrector præteritus, per menſem ſit Vicarius? maximè cùm nullibi reperiatur, ipſum poſſe vltra illud tempus Vicariatum exercere?*

Dices, *hoc haberi c. 4. Valent. 27. vbi dicitur, Correctorem non debere ire ad Capitulum Intermedium, ſed in officio Correctoriatus perſeuerare, etiam poſt Feſtum S. Michaëlis, donec ſucceſſor perſonaliter comparuerit.* Reſpondeo, *hoc ſtatutum non debere intelligi vniuerſaliter, & in omni caſu: ſed, vt ex ipſomet patet, de tẽpore quod currit poſt celebrationem Capituli Intermedij, in quo Correctoꝛ electus, fuit confirmatus; vſque ad illius aduentum in Conuentum; quod vltra menſem ad ſummũ non protrahitur, & ſi protraheretur, prouidendum eſſet de Vicario: Non autem de illo, in quo Electio canonica non confirmatur; ideò ſolùm, quia Capit. Prouinc. non celebratur, de quo præcipuè agimus. Maximè namque abſurdum eſt, cogitare Capitula Generalia voluiſſe limitare Vicariatus Superiorum Prælat. vt ſupra vidimus; nõ autẽ Correctorum.*

Et multò absurdius, illa intendere, Correctorem per decem annos V.G. Correctoriatum exercere, si tandiù duraret bellum, pestis, vel aliud, quod obstaret celebrationi Capituli Intermedij. Maximè cùm Capitulum Locale de Vicario possit prouidere, cúmque nihil sit manifestiùs contra Regulam, quàm exacto officio non subiici, vt vrget Nauarrus citatò.

Nec valet *effugium Passarelli, dicentis in Scholiis ex Auenion. 24. Superiores qui finito officio remanent Vicarij, esse subiectos quoad potestatem ordinariam, non quoad delegatam: nec de hac, sed de illa intelligendam esse Regulam.* Primò, *quia vbinam gentium reperitur, intelligendam Regulam, de potestate ordinaria, non de delegata: cùm Regula simpliciter loquatur, & esse Vicarium, sit simpliciter non esse subditum. Certè, si huiusmodi distinctionibus vti licet; qui Regulam clarè nimis loquentem non poterit euadere, dicet æquè fundatus, illam intelligendam de tempore præterito, non de præsenti.* Secundò, *distinctioni illi, manifestè repugnant præcitata Capitula, Vicariam potestatem Prælatorum, quantumuis delegatam, ad certum tempus limitantia.* Tertiò, *potestas Correctoris in officio perseuerantis, cùm sit à Lege, à Capitulo Generali scilicet, non est delegata sed ordinaria: maximè cùm non sit Corrector, qui potestatem habens*

bens ordinariam, suam illi delegauerit potestatem. Denique, *quia hac admissa distinctione, posset aliquis semper esse, aut Generalis, aut Vicarius Generalis: quod quam absurdũ sit, & contrarium Regulæ, vide Nauarrũ ibid. ad longum.*

Dices, *ex citato Capit. Auen. posse Prouincialem, tertiam partem Prouincialatus successoris, in Vicariatu peragere: cur ergo non poterit Corrector, per tertiam partem Correctoriatus successoris, in Vicariatu perseuerare? Item cap. 6. Genu. 20. & 7. Rom. 54. dicitur; quod Corrector finito Correctoriatu, potest esse Vicarius in nouo Conuentu: & post annum Vicariatus, ad quæuis alia officia reeligi. Cur non ergo per quatuor vel sex menses, poterit esse Vicarius in Conuentu, cuius fuit Corrector?*

Respondeo 1. *rationem huius posterioris statuti, à prædictis Capitulis aßignari: non quòd Vicarius habeat potestatem delegatam, sed quia est amouibilis ad nutum Superioris. Corrector autem in officio perseuerãs post festũ S. Michaëlis, vsque ad terminum sibi præfixum, est inamouibilis. Vndè, paruus qui pro nihilo reputatur iustis de causis, illi potest præfigi; magnus, nõ item.* Respondeo 2. *ex Nauarri sententia, citato, dictum statutum non valere; est enim contra Regulam: quia, inquit, non desinit quis esse Superior, eò quòd officio poßit priuari.*

Ad instantiã de Prouinciali, Respondeo 1. *easdem rationes, contra illam longam perseuerantiam militare.* Respondeo 2. *Prouinc. perseuerantia esse limitatam, Correctoris verò illimitatam, ideóque iniustam. Primam tolerabilem; cùm difficile sit, per annum Capit. Definitorium conuocare, ad solum effectum prouidendi de Vicario Prouinciali; qui fortè, veniente Prouinciali, per tres aut quatuor solùm dies; officio fungetur. Posteriorem intolerabilem, cum Capitulum Locale, quotidiè poßit facillimè; nouũ Vicarium constituere.* Respondeo 3. *Electiones in propositis casibus fuisse confirmatas, ideóque sortitas suum effectum. Non illam Correctoris non confirmati, ob non celebratum Prouinciale Capitulum. Ideóque prouisionem Vicarij, ad illius Electores deuolui, ex prædicta constitutione Bonifacij VIII. Ex dictis*

Collige, *si Capitulum in quo Prouincialis est eligendus, iustis de causis præallatis, non celebretur suo tempore: nouorum Vicariorum esse (citra Summi Pontificis dispensationem) Prouincialem eligere. Probatur, quia ex eodem Nauarro, ibid. Vicarius habet eandem potestatem, ac ille cuius est Vicarius. Vndè, Vicarij Prouincialium ad Capitulum Generale mißi, ob legitimum Prouincialium impedimentum, Generalem eligunt. Item c. 3. Rom. 12. dicitur, quod si Generalis Ro-*

ma

næ moriatur, Vice-correctoris Conuentus Romani erit, inter alios, Vicarium Generalem eligere, si non sit Corrector. Cùm ergo ex Regula, Correctorum sit Prouincialem eligere: Vicariorum erit, si absint Correctores.

Nec valet dicere, *Correctores vltimi anni cuiuslibet triennij, habere ius ad eligendum Prouincialem. Regula enim solùm dicit, Electionem Prouincialis a Correctoribus esse faciendam, abstrahens à quolibet anno: ideóque innuens, prædictam Electionem esse Correctorum actualium, non præteritorum: qui cùm sint præteriti, Correctores non sunt. Sic, c. 1. Auenionense, celebrarunt nouiter electi Prouinciales; non autem præteriti; vt constat ex subscriptionibus Patrum in Capitulis 4. Genu. & 1. Auen. in quibus idem R. P. Rolandus Guichard est vtrobique Prouincialis Lugdunensis. Solus Prouincialis Lombardiæ erat ex præteritis, sed virtute diplomatis Apostolici: quod existimo debuisse esse Motum proprium: propter ea quæ supra diximus, cum Panormitano. Item verbo* Breuia Apostolica. Oblatus.

Abusus est, ad voluntatem Prouincialium, Electos Correctores non confirmare. Ideò decernitur, quòd deinceps præceptum Correctorij seruetur: ita vt, qui fuerint per Localia Capitula Electi, si fue- *Confirmandã.*

rint habiles, postmodum per Capitulum
1541. Prouinciale assignentur. *c.* 1. *Valent.* 21.

Ex hoc statuto, collige, Correctores in singulis conuentibus Electos, 15. Septembris, si nullum obstet impedimentum canonicum, debere à Capitulo Prouinciali confirmari: nec dictum Capitulum, posse alios Correctores illorum loco assignare: Denique, sic Electos, habere ius ad Electiones de se factas, ita vt illarum confirmationem possint petere in iudicio. Ità, sicut & fusè, sic & doctissimè & euidentissimè, demonstrat Peirinis de Subdito, q. 1. *cap.* 31. §. 7. *per totum: contra Passarellum, quantumlibet Ordinis nostri decus, doctissimum Canonistam, & in nostris constitutionibus maximè versatum (vt ille verè loquitur) in scholiis ex Auenionensi num.* 15. *cuius Passarelli rationes, vt verum fatear, nunquam in hac materia, mihi arriserunt.*

Quid in casu nullitatis. Electio Correctorum, deuoluitur ad Capitulum Prouinciale, vel Intermedium, quando non est facta in Capitulo Locali: vel ob defectum, vel ob discordiam vocalium. Cùm verò aliquis, in pluribus Conuentibus est electus, potest Capitulum, Electum, in aliquo ipsorum, quem maluerit, assignare: cæteris verò, *Quid si quis in variis Conuentibus eligatur.*
1584. de Correctoribus prouidere. *c.* 5. *Genu.* 19.

Imò,

Imò, Electus in vno Conuentu, potest confirmari in alio, in quo non est Electus; ex causa in Capitulo examinanda, probanda, ipsíque inserenda. *c. Tholos.* 48. *cap.* 7. *Rom.* De quo *Vide* Corrector.

Mutatio Electionũ. 1514. 1623.

Electio Correctoris in aliena Prouincia. *Vide* Corrector.

In casu mortis Localis Correctoris; Vicarius, ab eo ante mortem, durante sua infirmitate constitutus, Vicarius remaneat, quousque alter de nouo Eligatur à Capitulo Locali: præsideátque in omnibus, etiam in Electione Vicarij Correctoris. *c.* 3. *Barchin.* 15. 1629.

Quid in casu mortis Correct.

In Electione verò huiusmodi Vicarij, Correctoris demortui, vel etiam renunciantis; ij vocem habeant, qui Locales in dicto Conuentu erant, antè vel in principio infirmitatis: *addendum videtur, vel tempore renunciationis*: etsi non fuerint in eodem Conuentu per trimestre Locales: cùm Constitutio Clementis Papæ VIII. intelligenda sit, de Electionibus, quæ annuatim fiunt, mense Septembris, & non de aliis. *ibid.* 16.

Vel etiã renunciationis.

Hæc autem Electio Correctoris, facta causa mortis, statim atque subsequuta fuerit, nõ publicetur: sed ad Prouincialem

Confirmatio. Electionis.

& Collegas mittatur, aperienda, publicanda, & confirmanda. *ibid.* 17.

Quid in casu renunciationis. Si Corrector Electus, renunciauerit Electioni de se factæ, & renunciatio fiat in Capitulo Prouinciali, seu Intermedio, Electio Correctoris huiusmodi, pertinet ad Capitulum. Si verò extra Capitulum, & coram Prouinciali fiat renunciatio: tunc Electio deuoluitur ad Conuentuales, existentes in illo Conuentu, cuius fuerat Corrector Electus. *ibid.* 64.

Electio Collegarum & Seniorum.

Quot Eligendi. Singulis huius Ordinis Superioribus, maturè deputentur tres timorosi Socij, qui Seniores nuncupentur. *R. F.* 51. *Vide* Collegæ.

A quibus. Cunctorum Localium Correctorum Socij, aliàs in huius Ordinis Regula Seniores nuncupati, per ipsos Locales Correctores, & eorum Capitulum, in quolibet eiusdem Ordinis Conuentu, debitè eligantur. *Cor.* 91.

Loco illorum absentiũ; substitutio. Cùm aliquem Sociorum Prælatorum, ad aliquem Conuentum visitandum, per suum Prælatum delegari contigerit: tunc, per reliquos duos eiusdem Prælati Socios, & per Capitulum eiusdem, vel pro-

ximioris

ximioris Conuentus, in suo loco substituatur aliquis frater idoneus. *ibid.* 113.

Electio Collegarum Generalis, in casu mortis, depositionis, priuationis, vel renunciationis; debet fieri in Prouincia, in qua accidit mors illius, depositio, priuatio, vel renunciatio: ídque à Generali, cùm cæteris Collegis: & à Prouinciali eiusdem Prouinciæ, cum suis Collegis. Quòd si tunc temporis, aliquis Collega in locis valdè remotis reperiatur, ita vt difficilis, vel diuturnus, aut cum maximis sumptibus, eius accessus esset: potest tunc Generalis aliquem Conuentum assignare, eiusdem Prouinciæ, quem voluerit, & assumere Correctorem illius Conuentus, dicti Collegæ absentis loco. Et si duo Collegæ abfuerint, loco secundi, assumatur primus Senior illiusmet Conuentus; & sic deinceps. *c.* 1. *Genu.* 18. *c. Paulit.* 39. *cap.* 5. *Valent.* 19. *Collegæ General. in casu mort.* 1532. 1535. 1593.

At iuxta præcedens statutũ Cor. 113. *absentium Collegarum loco, alij sunt substituendi; ab ibi assignatis. Nec obstat, quòd illud statutum loquatur de absentia, in casu visitationis alicuius Conuentus. Debet enim intelligi de qualibet absentia. Tum quia semper est eadem ratio: cur enim sufficietur alius Collega, loco absentis, ad aliquem Conuentum visitandum deputati: non*

autem loco illius, qui propter aliam causam abest? Tum quia, iuxta constitutiones Clem. VIII. ad c. 6. Genuense, Italico sermone missas (alias enim Latino idiomate pariter misit) & in eodem Capit. acceptatas, tres Collegæ Prælatorum, debent semper esse personaliter, cum Prælatis eorum visitantibus: sub pœna priuationis vtriusque vocis per quinquennium, ipso facto; nisi obstet legitimum impedimentum, à sua Sanctitate probandum. Ergo cùm tale obstat impedimentum, quodcumque illud sit, absentia Collegarum debet suppleri, modo in prædicto n. 113. Correct. præscripto, cùm id facilè poßit fieri: cúmque tres Collegæ requirantur, ex prædictis constitutionibus, ad visitationem rectè concludendã: & nullum poßit esse impedimentum, quod impediat, quo minus Prælatus visitans, semper habeat tres Collegas: vel primò Electos, vel ipsorũ loco suffectos modo in Correctorio præscripto. Tum quia, Definitiones graues, non debent fieri nisi consultis omnibus Collegis, etiam quando commodè omnes adesse non possunt. c. 2. Gen. 13. cap. 4. Valent. 38. & habes verbo Visitatio. Quod etiam de Visitatoribus est intelligendum, c. 4. Valent. 38. Vt quid ergo laborabit Prælatus, in consulendo scripto Collegam absentem, vt ibid. statuitur: cùm ad manum sit remedium à B. P. traditum, ideóq; obseruandum; suffectio scilicet

tet Collegarum, absentium loco? Ex quo

Collige 1. quod si vnus ex tribus Collegis, missus fuerit ad visitandum aliquem Conuentum, vel Prouinciam; & alter moriatur: nec possit qui missus est ad visitandum, adesse Electioni alterius Collegæ, nisi cum incommodis, in præcedenti statuto tactis: Non potest tunc Prælatus, aliquem Correctorem assumere, loco Collegæ absentis: sed ipsius absentiam supplendam esse, modo in Correctorio 113. præscripto, non obstante illo statuto Capit. 1. Genu. 18. Paulit. 37. & 5. Valent. 19. quibus præferri debet Correctorium.

Nec obstat, quòd Capituli Paulitani statuta fuerint cõfirmata. Fuerunt enim confirmata, licita & honesta, vt habetur expressè in Bulla confirmationis: qualia non sunt, quæ sunt contra Regulam; vt est illud, de quo agimus. Nec est credibile Summum Pontificem intendisse confirmare hoc statutum, quod, vt patet, est contra Regulam: qui in eadem Bulla, literas quasdam Apostolicas reuocauit expressè, huic Ordini concessas: inquantum ipsius Regulæ candorem obnubilare poterant.

Collige 2. absentiam Collegæ, etiam in aliis casibus, eodem etiam modo supplendam esse: cùm vbique sit eadem ratio. Cúmque nullibi reperiatur, Prælatos ad libitum posse assumere Collegas, propria authoritate, ad gerẽdas vices absentium:

quod tamen aliqui sibi vsurpant. Idque contra rationem. Si enim non est ipsorum solùm, eligere Collegas: cur ipsorum duntaxat erit, alios electorum loco sufficere, cùm illorum omnium eadem prorsus sit potestas?

In Collegas Generalis, qui possint, qui non possint Eligi.

Generales, non possunt eligi in Collegas Generalium, sibi immediatè succedentium. Prouinciales verò, finito & peracto suo prouincialatu, & non aliàs; possunt Eligi in Collegas Generalium. *c.* 5. *Valent.* 19. *Vide* Corrector.

1593. *Collega Prouinc. in casu mortis.*
In casu mortis Collegæ Prouincialis, alius Collega eius loco debet Eligi, per Prouincialem cæterósque Collegas, & Correctorem eiusdem, vel proximioris
1523. Conuentus. *c.* 3. *Rom.* 11. *c.* 1. *Genu.* 19. *c.* *Pau-*
1532. *lit.* 38. Intellige, absente Reuerendissimo.
1535. Illo verò in Prouincia præsente, talis Electio fieri debet ab iis, à quibus suprà diximus,
1617. in illo casu, præsente Generali, debe-
1571. re Eligi Vicarium Prouincialem, *Verbo* Electio Prouincialis. *cap.* 6. *Rom.* 14. eodémque pari modo in omnibus, *c.* 4. *Valen.* 20. etiam in casu nullitatis Electionis: & etiam depositionis, renunciationis, & cæt. Electi. *c.* 6. *Rom.* 14.

Nullitatis Electionis. Depositio, renunciatio, & cæt.

1617. *Eligibiles & nõ*
Prouincialis, peracto suo prouincialatu, non potest Eligi in Collegam Prouincialis

lis sibi immediatè succedentis. Correctores verò, immediatè reuoluto sui Correctoriatus anno, possunt Eligi in Collegas Prouincialium. *c.5. Valen.* 19. *Vide* Corrector. *Eligibiles in Collegas Prouincialium. 1593.*

Electio Zelosi.

In Capitulo Generali, Eligantur, vel iam electi confirmentur, aliqui Fratres Zelosi. *R.F.* 47. *Vide* Zelosus.

Electio Commissorum & Officialium.

Sacrista, & cæteri Conuentuum Officiarij, per Localem Correctorem, & Capitulum Conuentus, eligantur. R.F. 43. Correct. 91. Vel per alios Superiores Prælatos, in eorum visitationibus, maturè deputentur. R.F. 43. *Adde, iuxta declarationem Cardinalis Senogaliensis*, De Capituli Localis consensu. *Offic. à quibus faciẽda.*

In Electionibus, tum Commissi Capituli Generalis, vel Prouincialis; tum Scribæ: si duo sint pares in vocibus, Electione ter repetita, si adhuc persistat vocum paritas: Superior præsens prædictæ Electioni, alterum ex duobus quem maluerit, nominabit. *c.6. Genu.* 28. *c.7. Rom.* 18. Quod vltimum, hoc extendit ad officiales Conuentus. *Electio Scribæ & Commissorũ. 1596. 1623.*

Officialium & Commissorum. In Electionibus Officialium, & Commissorum ad Capitula Generalia vel Prouincialia mittendorum: quotiescumque Electio canonica sequuta non fuerit, si aliqui fuerint in vocibus pares; Superior nominet quem voluerit, ex electis. Si verò in vocibus pares non fuerint electi, decreuerunt Patres, vt qui plura vota habuerit, is ad Officium & etiam Commissatum
1629. assumatur, *c.* 3. *Barch.* 53.

Hoc statutum tot ambiguitatibus est inuolutum, vt potiùs difficultates pariat, quàm dissoluat. Quando enim in casu paritatis vocum, Superioris erit, Commissum vel Officialem nominare? quando pluralitas, etiam infra medietatem sufficiet? Quis Superior, è duobus qui in vocibus erunt pares, alterum ad beneplacitum nominabit? Prouincialísne, an Corrector? Si in primo scrutinio, pluralitas infra medietatem, sufficit ad Electiones de quibus agimus: ergo & in primo, si duo sint pares in vocibus, Superior è duobus alterum quem maluerit debet nominare; & tamen præcedens statutum cap. 6. Genuensis hanc nominationem remittit post tertium scrutinium: quod an sit reuocatum, non explicatur. Si verò hæc nominatio post tertium scrutinium remittenda sit, ergo & pluralitas infra medietatem: cur enim valebit hæc pluralitas, ad Electionem,

ctionem, in primo scrutinio: & in eodem, si sit paritas vocum, Superior, Commissum V. G. non nominabit? maximè, cùm statutum de nullo scrutinio mentionem faciat. Si verò pluralitas infra medietatem, non valet nisi post tertium scrutinium, standúmne erit pluralitati tertij illius scrutinij, vel primi, vel secundi? Si vnus habeat pluralitatem in vno, alter in alio, quis è duobus censebitur Electus? cur nullus, cùm sit vocum pluralitas? cur vnus & non alter, cùm vterque pluralitatem habeat?

Cæterùm, existimo, quòd qui in primò scrutinio, pluralitatem vocum habet, est Electus canonicè; ne in prædictas Syrtes incidamus. Si autem in eodem primo scrutinio sit vocum paritas, alterum è duobus, vel pluribus, in vocibus paribus, non statim potest in Commissum nominare Superior, non expectato tertio scrutinio: cùm nulla sit Electio: & in tali casu, Electores ius habeant, ad tertium vsque scrutinium, ad Electionem procedendi. Superiorem denique, cuius est nominare in casu paritatis vocum credo esse illum qui Electioni præest, iuxta determinationem eiusdem Capituli Genuensis ibidem: & hoc rationi maximè consentaneum, & ad tollendos

abusus pernecessarium. Possent enim Prouinciales, in pluribus Conuentibus Vicarios Prouinciales constituere: ad hoc, vt in casu paritatis vocum, Commissos in illis, ad eorum beneplacitum, nominarent. Est ergo, in Capitulis Localibus, & in absentia Generalis vel eius Vicarij, Correctis Localis in Capitulo præsidentis, nominare Commissum, V. G. in casu paritatis vocum: non autem Prouincialis: qui in Capitulis, in quibus Eliguntur Correctores, non potest adesse, ex c.4. Valent. 26. & habes Verbo Electio.

Electus.

In Correctorē. In Correctorem, si ad eum missa fuerit obedientia à Reuerendissimo, ante suæ Electionis confirmationem, debet stare Obedientiæ Generalis, eámque exequi. Si post confirmationem, debet stare Electioni, & quamprimum super huiusmodi certiorem facere Generalem. Qui si secundò replicuerit, tũc ei obedire tenebitur, etiam confirmatus Corrector: allegatis tamen

1562. priùs, suæ depositionis causis. *c.3. Valent.* 8.

Eligentes.

Vicar. Prouinc. Vicarium Prouincialem in casu mortis,

1623. non possunt eligi. *c.7. Rom.* 35.

Correctorem Eligere possunt Correctorem, & Commissum,

missum ad Capitulum Generale, tres tantùm Electores: non autem Commissum ad Capitulum Prouinciale. *ibid.* In quo casu, Corrector alterum ex duobus vocalibus, quem voluerit, in Scribam nominabit. *ibid.* 46. *& Cõmissos.*

Emergentia.

Sunt, in quibus vrgent negotia, egéntque maxima celeritate, nec ad Superiorem facilè potest pro illis recurri. *cap.* 2. *Auen.* 22. *Quæ sint.* 1599.

Ex hac declaratione, colligo; Vicarium Prouincialem in Emergentibus, qui est in aliquo Conuentu, non posse, nec debere, sua delegata authoritate vti, cùm casus aliquis accidit, cui sufficienter prouidere potest Corrector Localis: & pro quo non est recurrendum ad Prouincialem.

Equitare.

Cunctorum Fratrum considerata qualitate, illis omnibus (ad minus de Correctoris Localis licentia) super asinum incedere licebit: memores, quod humilitas Redemptoris, taliter incedere non renuit. *R. F.* 11. *Super asinum.*

Charitatiuè tamen toleretur, quòd vbi non reperirentur asini, ad singulos respe- *Super mulũ vel equum.*

ctiuè

ctiuè Fratres commodè deferendos, ſufficientes & apti:ſibi(iuxta eorum qualitates)de competenti mulo vel equo (ſi forſan inibi mulus haberi nõ poſſet,) religioſè prouideri faciant, ipſi Fratres: Ita tamen, quod ſella & fræna ſint ſimplicia, & abſque aliquo ornatu, ſicut religioſos decet viros. *Cor*.22.

Conſuetudo & poſſibilitas. In equitando, obſeruari debet Patriæ, vel loci conſuetudo, & poſſibilitas; tum ad quæſtas faciendas, tum ad alias ſubleuandas neceſſitates. *c.Thuron*.25.*c.Tholoſ*.55.

1511. 1514. Equitare, non licet omnibus Fratribus

Quibus liceat. indifferenter, nec abſque Superiorum licentia. *c.*5.*Valent*.20.

1593.

Euchariſtia.

Quando & à quibus recipienda. Singuli non Sacerdotes, tenentur illam recipere, in die ſancti Franciſci de Paula. *c.Malach*.7.*c*.1.*Gen*.17.*c.Paulit*.36.

1526. 1532. 1535. Chriſti & Apoſtolorum exemplo, ſinguli Sacerdotes & cæteri Fratres, in die cœnæ Domini, de manu Prælati, deuotè illam recipiant:niſi per ipſum, fuerit aliter ex neceſſitate ordinatum. *cap*. 1. *Genu*. 8. *c.Paulit*.27.

1532. 1535.

Renouanda. Euchariſtia in Eccleſia ſeruata, ſingulis menſibus renouari debet, per Sacriſtã; aut

aut alium ab eo destinatum. *ibid. Vide* Communio.

Excommunicare.

Poterit Corrector, quoties expedierit, contra malefactorem contumacem, & contra omnes, malum illius scientes, ac ei super hoc assentientes, Excommunicationis sententiam promulgare. *Cor.97.* *Potest Corrector.*

Exorcista.

Nullus sit exercens, absque speciali Generalis licentia, & Ordinarij approbatione: sub pœna priuationis vtriusque vocis, in perpetuum, & amissionis primogenituræ. Nullíque, sub similibus pœnis, medicinam aut superstitionem adhibeat, ad Exorcismos. *cap.2.Auen.10.* 1599. *Quis esse debeat.*

Exprobrare crimina.

Prohibetur Superioribus, & subditis: maximè correcta & punita. *cap.3.Valent.6.* 1562. *cap.5.Genu.6.* 1584. *Nulli licet.*

F

Fama.

QVæ vergunt in detrimentum famæ alicuius, rescindi debent à Capitulis *Fratris curãda.*

O Gene

Generalibus: seruatis tamē duobus exemplaribus, in capsa quatuor clauium, in
1599. singulis Conuentibus. *cap.2. Auen.6.* Item indecora, qualia sunt, quæ aliquem in-
1602. famant. *c.2. Barchin.6.*

Existimo, hanc reseruationem duorum exemplarium, in singulis Conuentibus, reuocatam esse, per ea quæ dicūtur in cap.6. Rom.14. & de processibus & visitationibus, & habes Verbo Processus. *Est enim vtrobique eadem prorsus ratio. Quia tamen possent fortè aliqui contrarium sentire, ideò huic statuto nihil detrahendum iudicaui.*

Ad conseruandam famam, remissa fuit Generali, rehabilitatio eorum, qui
1617. postulabant rehabilitari. *cap.6. Rom.13.*

Festa.

Vt celebranda. Sacrum diem Dominicum, & reliqua sanctæ Ecclesiæ Festa, debitè sanctificent Tertiarij. In ipsis etiam Festis, salubribus operibus, ac piis exercitiis, attentè meditando, & orando, ac legendo: & Missas, ac Diuinum officium, & sermones audiendo, se Domino dedicent. *R.V.S.3.*

Nominis Iesu. Festum nominis Iesu, possumus cele-
1541. brare, decimaquarta Ianuarij. *c.1. Valent.4.*
1550. tamen sine octaua. *cap.2. Valent.24.*

Fideli

Fidelitas.

Quamprimùm electi fuerint Superiores, ac illorum socij, similiter & Fratres Zelosi, Romæ, vel in circuitu residere habentes: in ipsorum electionibus, si sint præsentes: in sui verò officij executionis primordio, si sint absentes, in Capitulo, Fidelitatem Ordini promittant. *R.F.* 51. *Promittenda à Prælatis, Socijs & Zelosis.*

Cum primùm electa fuerint Mater Correctrix, & eius Sociæ, in Capitulo Conuentus sui, Fidelitatem Ordini promittant. *R.S.* 32. *A Correctrice & Socijs.*

Oblati, & oblatæ in eorum professione subiungant hanc clausulam. Promitto Fidelitatem Ordini seruare: & eiusdem Ordinis eleemosynas, fideliter exponere. *R.S.* 12. *Cor.* 18. *Ab Oblatis.*

Fugiens.

Frater Fugiens, si non culpabilis sufficienter reperiatur, sed ipsius superior: tunc neutra voce, nec iure primogenituræ priuetur. Sed quò citiùs fieri poterit, si in carcere fuerit, liberetur: & talis Superior, per suum Prælatum acriter corrigatur. *c. Tholos.* 22. *c.* 1. *Genu.* 10. *Quando non puniendus.* 1514. 1532.

A quibus puniendus. Fugiens ad Conuentum Romanum, à Generali vel Zeloſo, cum Capitulo locali, puniatur. Vel reſeruetur Generali,
1514. ſi abſit: vel proprio Prouinciali. *c. Tholoſ.* 49.

Non iudicari tamen debet inauditus, vt habes verbo Iudicare. *Nec condemnari, ſi verè grauatus, vadit ad Superiorem: vt habes Verbo* Recurſus; *& docet ex profeſſo Paſſarellus, in Scholiis ex Auenionenſi: cum Authore collectionum, factarum auctoritate eiuſdem cap. 1. Auenionenſis, articulo 21. Nec obſtat Correctorium, inquit Paſſarellus, quia loquitur de vagabundis. Non etiam obſtat cap. 4. Valent. 53. quod loquitur contra accedentes ad Superiores: Quia ſuſcipere debet eandem intelligentiam, quam ſuſcipit Concilium Tridentinum, cui Capitulum innititur. Concilium autem ipſum, intelligendum eſt, ſecundùm Nauarrum, de voto Paupert. cap. nullam. num. 51. de illo, qui non grauatus vadit ad Superiorem: non autem de illo, qui grauatus & verè oppreſſus accedit. Hæc Paſſarellus, qui tandem concludit. Hæc dixiſſe volui, non in fauorem fugitiuorum; ſed ad euitandam tyrannidem Superiorum: vt eleganter probat Nauarrus, vbi ſuprà.*

Fugitiui.

Vt puniendi. Si quis, Sathanica procurante verſutia,

ſuæ

ſuæ profeſſionis immemor, huius Ordinis habitum dimiſerit, aut cum eodem vagari non timuerit: tribus menſibus incarceretur: vel grauiùs puniatur, conſiderato ſcandalo, in tali vagatione per eum commiſſo. Attamen citò redeuntium contritione, & eorum vagationis occaſione penſatis: poterit illis, hæc pœnitentia mitigari, aut in aliam commutari: iuxta deliberationem Correctoris, & Capituli localis. Ipſe tamen, actiua & paſſiua voce, ac iure primogenituræ, perpetuò priuetur: niſi per Capitulum generale, vel prouinciale rehabilitetur. *Cor.* 20.

Quando non recipiendi. Si ſint notabiliter morbo infecti, & contagioſi, dum redeunt, non debent recipi: ideò debent ſedulò viſitari, antequam recipiantur. *cap.* 2. *Valent.* 14. 1550.

Pœna. Ipſorum pœnæ priuatiuæ, ſunt latæ ſententiæ: illáſque incurrunt, abſque vlla ſententia: v. g. quòd ſint priuati primogenitura. Non incurrunt autem ſine ſententia, pœnas poſitiuas: v. g. quòd tandiu incarcerentur: quod comedant panem & aquam duntaxat: quod per diem integrum, in horto vel vinea, cum Conuentus ſeruis laborent & ſimilia. *c.* 4. *Genu.* 15. *Vide* Pœnæ. 1574.

Gyrouagantes. Qui per vicos & plateas vagātur, & ad Generalem ire nolunt, ad Superioris libitum, variis ſtrictiſſimíſque vinculis, ac

1578. pœnitentiis affligantur. *c.* 1. *Auen.* 9.

Prima fuga. Etiam qui primam fugam arripuerint, priuantur primogenitura. *cap.* 5. *Ge-*

1584. *nu.* 21.

Non poſſunt admitti ad ius primogeniture, à Prouinciali, vel Correctore, Fugitiui: ſub pœna priuationis officij. Sed tantùm à Capitulo Generali, vel Prouin-

1596. ciali. *c.* 6. *Genu.* 14.

Rehabilitatio. Cùm ex Correctorio n. 20. ſint perpetuò priuati vtraque voce, & primogenitura; etiam poſt triennium indigent re-

1581. habilitatione. *c.* 1. *Barch.* 9.

Rehabilitationes Fugitiuorum, quæ fiunt non ſeruatis ſtatutis, ſunt prorſus nullæ: & Prouincialibus penitus prohi-

1605. bentur. *c.* 7 *Genu.* 19.

Receptio in alienis Conuentibus vel Prouincijs. Si ad aliquos Conuentus deuenerint aliqui Fratres Fugitiui, carceribus mancipentur, in eíſque detineantur, quouſque illorum Prouincialis fuerit admonitus: qui, quid de illo faciendum fuerit, in reſponſis declarabit. Superior, ſiue localis, ſiue Prouincialis, qui aliter quàm hîc ſtatuitur, illos receperit, in ſuo Conuentu

vel

vel Prouincia, ipſo facto officio ſit priuatus: & ab ipſius obedientia, ſubditi ſint liberi. Quibus datur facultas, procedendi ad alium Superiorem ſibi deligẽdum. *c.3. Barchin.56.* 1629.

Rehabilitatio. Fugitiui, pro prima vice, non rehabilitentur ante triennium. Si ſecundam fugam arripuerint, non rehabilitentur ante ſexennium. Si tertiam, nunquam perpetuis futuris temporibus, poſſint rehabilitari: cæteris pœnis, ipſis à ſtatutis noſtris inflictis, in robore permanſuris. Dumque *Vt carcerandi.* carceribus detinentur, habitu noſtro ſpolientur: nec illis reſtituatur, niſi in egreſſu: etſi pœnitentes ſe demonſtrauerint, & de præteritis contriti. *ibid. 57. Vide* Apoſtatæ. Habitus.

Fundatrices.

Illarum priuilegia. Singulæ Dominæ, de ſtirpe Regia procreatæ: ac etiam omnes huius Ordinis Fundatrices, quæ locorum eiuſdem Ordinis ſepta communiora videre poſtulauerint, eadem cum ſua comitiua, honeſtè intrare, ac deuotè viſitare tolerentur. *R.F.23.Corr.39.*

Debent admitti ad ſepta communiora viſitanda, cùm eadem viſitare poſtulauerint: nec tantùm Conuentus cuius ſunt

Fundatrices, sed etiam omnium alio-
1514. rum Conuentuum totius ordinis. *c. Tholos.* 21.

Quæ sint. Fundatrices illæ sunt, quæ vel dant fundum: aut pro maiori parte, Conuentum ædificant: vel in grandi quantitate ditant. Nihilominus, mulieres illæ, quæ dant valorem quinquaginta ducatorum perpetui redditus, alicui Conuentui, etsi Fundatrices non vocentur, tamen Conuentum introire, & priuilegiis Fundatricum gaudere, penitus valebunt. Pro securitate tamen conscientiarum, ordinatum est P. Zeloso, statim Sanctitatem Domini Papæ adire, & illius Oraculum su-
1532. per hoc consulere. *c.* 1. *Genu.* 11.

Non habeãt clauẽ Conuentus. Fundatrices, non possunt, nec debent, habere clauem portæ claustralis, etiam Conuentuum quorum sunt Fundatrices. Aliàs, si habeant, statim obstruenda & claudenda est porta: vt conuentus sit semper, vt decet, subiectus Correctori.
1623. *c.* 6. *Rom.* 9.

Harum filiæ. Fundatricum filiæ, possunt ingredi nostros Conuentus: non tamen, filiæ filiarum. *c.* 7. *Rom.* 19.

Pecuniæ vt impendendæ. Quæ dant magnam pecuniarum summam, in eleemosynam, aliqui Conuentui;

non

non poſſunt in Fundatrices admitti: niſi dicta pecunia, verſa ſit in redditus Conuentus, cui data fuit: vel niſi ex ipſa, ſit aliqua notabilis pars Conuentus fabricata. *ibid.* 20.

Fur.

Si quis Furtum commiſerit, ſi modicum fuerit delictum, per localem Correctorem, de Seniorum conſilio, puniatur. Vbi autem quis de magno furto legitimè conuictus fuerit, ipſo facto tribus menſibus incarceretur: vel per ipſum Correctorem grauiùs puniatur, iuxta talis furti grauitatem. A carceribus verò non liberetur talis delinquens, quovſque res ita per eum ſublata (ſi poſſibile ſit) reſtituatur Conuentui, vel alteri damnificato, vndè primitus illam ſubripuit. *Cor.* 13. *Vt puniendus.*

G

Generalis.

AD ſolos Generalem, Vigiles & Prouinciales, eorúmque Socios, & Cōmiſſos Commiſſorum, ac Zeloſos, (& hoc tantùm, cùm ipſi Romæ, vel in circuitu, *Electores.*

Generali Capitulo interfuerint) spectabit ipsius Generalis electio. *Cor.*108. *Vide* Capitulum Generale. Electio Generalis.

Vox Capitularis. Generalis debet habere vocem, in electione successoris. *c.Thuron.*13. *c. Tholos.*50.
1511. *c.*2.*Rom.*8. In hoc vltimo capitulo, dicitur
1514. ita declaratum fuisse à Reuerendiss. D.
1517. Cardinali Protectore. *Notat autem Passarellus, in marginè, non esse mirum hanc fuisse motam difficultatem: cum ante Correctionem Correctorij, Generalis & Socij ipsius non haberent vocem in electione immediatè futura.*

Vt deducendus. Debet deduci cum suis Collegis, per totam Prouinciam, expensis Prouinciæ:
1523. *cap.*3.*Rom.*18.

Non fiat Collega successoris. Non potest eligi in Collegam, sui immediati successoris, sed sub obedientia Correctoris localis, tanto tempore per-
1529. manere debet, quanto Prælatus extitit.
1532. *c.Gratian.*7.*c.*1.*Genu.*30.*c.*2.*Genu.*5.
1552. Debet præsidere in Generali Capitulo,
Præsidentia. & fungi authoritate Generalis, donec
1532. fuerit creatus nouus Generalis. *c.*1.*Genu.*4.
1535. *c.Paulit.*23.

In casu autem nullitatis electionis trina vice repetita, vel si absens eligatur: Vicarius debet eligi, qui in Capitulo Generali præsideat, & toti Religioni præsit.

*cap.*3.

*cap.*3.*Valent.*10.*cap.*4.*Valent.*25.*Vide* Electio Generalis. Præses.

Statim vbi Generalis est electus, etiam ante confirmationem, suum exerceat officium, & habeatur vt confirmatus. *cap.* 1. *Genu.* 4. *c. Paulit.* 23. *Confirmatio.* 1532. 1535.

Suo functus officio, immediatè post successorem sedeat, quandiu durat Capitulum. *c.* 2. *Valent.* 7. *Sedes in capit.* 1550.

Si ob grauia negotia, *vel morbum*, non possit adesse Capitulo Generali; Vicarium constituat, qui in eo præsideat. *c.* 2. *Gen.* 1. *Vide* Capitulum Generale. Præsidens. *Absentia vt supplenda.* 1583.

Quælibet Prouincia, tenetur illi dare post discessum ab ea, viginti aureos: & vltra, omnes Nationes, quadraginta, respectiuè: idque pro viatico. Quam pecuniam tenetur successori suo, in Capitulo Generali restituere: *intellige nondum expensam*, demptis tamen casibus fortuitis. *c.* 4. *Valen.* 66. *Viaticū.* 1471.

Non video, cur etiam casus fortuitos, non teneatur successori suo, restituere Generalis, in Capitulo Generali. Quid enim de ipsis faciet, cùm sibi non possit reseruare, vtpote qui votum Paupertatis emisit, sicut & Fratres cæteri? De quo fusiùs Verbo

Paupertas.

Paupertas. Quòd si casus isti fortuiti, sint eleemosynæ casuales & extraordinariæ; Generali facta, ad visitationum suarum munus obeundum: cur potiùs cedent, in Prouinciæ, vel Conuentus præteriti Generalis vtilitatem; quam totius Ordinis?

Vt reducendus. Finito Generalatu, reduci debet ad suum Conuentum, expensis omnium Na-
1578. tionum *c. 1. Auen. 21.*

Visitandus. Per suum successorem, ante finem Capituli Generalis, vnà cum sua comitiua,
1535. debet visitari. *c. Paulit. 17. Vbi statuitur, quod* R. P. Generalis, pro iustis & certis causis, *quæ non exprimuntur*, durante suo officio non visitetur. Sed postea, *modo quo diximus. Quod fuit specialiter & expressè confirmatum à Paulo III. in sua Bulla super approbatione cap. Paulitani, quæ incipit.* Sinceræ deuo-
1536. tionis. *Data Rom. 27. Martij.*

Prius enim, de mandato Clementis VIII. vt constat ex literis Reuerend. Cardinalis Sanctorum quatuor, Ordinis Protectoris, Capitulo Gratianopolitano præsẽtatis, n. 7. quatuor aut plures Fratres timorati, & bonæ conscientiæ, in Capitulo Generali debebãt eligi; qui ante dicti Capituli Generalis celebrationem, Generalis ac Collegarum suorum, pro tunc existentium, conuersationem & modum quem in corrigendis Fratribus

tribus tenuerant, diligenter ſcrutarentur, eiſque, iuxta merita aut demerita, laudem vel correctionem imponerent. Quod fuit in praxi, vſque ad Capitulum Paulitanum, incluſiuè.

Generalis, poteſt & debet à ſucceſſore ſuo, cum ſuis Collegis, de perſonalibus, ſi quæ eſſent, inquiri & caſtigari. *cap.* 1. *Barchinon.* 17. *Si deliquerit puniendus.* 1581.

GENERALIVM SERIES.

I. S. Franciscvs de Pavla, huius Ordinis Inſtitutor; Perpetuus Generalis inuitus declaratus à Sixto IV. cuius vita & mors, innumeris clara miraculis, admirabili ſanctitate, exemplis & prærogatiuis prorſus ſingularibus, toti lucet Eccleſiæ, à variis authoribus, Gallis, Italis, Hiſpanis, fusè deſcripta. Natus eſt Paulæ, 27. Martij, anno 1416. Ordinem inſtituit, anno 1435. Vixit, annis 91. Mortuus eſt Thuronis anno 1507. feria ſexta in Paraſceue eodem die & hora qua Chriſtus fuit crucifixus. Canonizatus à Leone X. anno 1519.

II. Frater Franciscvs Binet, *Gallus*, Corrector Conuentus Romani Sanctiſſimæ

mæ Trinitatis. Electus. *c.* 1. *Rom.* 20. Huic, Reuerendiss. Cardinalis Senogalliensis, Capituli Præses, onus Generalatus, Apostolica authoritate, mediante electione Canonica prius facta, imposuit: & vt deduceretur ad Ecclesiam, cantando Psalmum, *Exurgat Deus, & dissipentur omnes inimici eius*, cunctis Fratribus præcepit. Quo facto, prædictus Generalis, vocibus lacrymosis, post decantationem dicti Psalmi, versiculos & orationes ad hoc congruas, decantauit: cunctis respondentibus, *Amen*. Et manus eius deosculantibus: humiliter & Reuerentia qua decuit, sibi obedientiam promittentibus. *ibid.* 21. *Eius vitam virtutibus illustrem, vide in Historia Generali Ordinis lib.* 3.

III. Frater GERMANVS LIONNET, *Gallus, ex Prouincia Thuroniæ.* Electus in Reuerendum & benemeritum Patrem Correctorem
1511. Generalem, virtute vocum 38. ex 48. *c. Thuron.* 9. 10. *Et mortuus est.*

IV. Reuerendus P. FRANCISCVS BINET, *Gallus: secundò,* 51. vocibus, electus in beneme-
1514. ritum Generalem. *c. Tholos.* 6. Præsidebat ipse in hoc Capitulo, tanquam Vicarius Generalis, loco Reuer. P. Lionnet, præteriti Generalis defuncti. *ibid.* 1. 2. Quo officio, summi Pontificis iussione, & expresso mandato fungebatur. *ibid.* 5.

V. Reuerendus P. FRANCISCVS CERDONIVS, *Gallus, ex Prouinciæ Thuroniæ.* Electus 29. vocum vigore: & summa cum lætitia, ad Ecclesiam, à Fratribus, *Te Deum laudamus* decantantibus, deporta-

deportatus : vbi, manus illius, in signum obedientiæ, Fratres deosculati sunt. *c.2. Rom.4. Et* 1517.
mortuus est.

VI. Reuerendus P. FRANCISCVS BINET, *Gallus* : suis exigentibus meritis, mansuetudine & scientia præditus, multis laboribus pro Ordine susceptis, pro tertia vice, in Patrem Generalem vigore 39. vocum, licèt absens, & Romæ Zelosi officium exercens, Electus cum applausu omnium, ac iubilatione maxima, *Te Deum laudamus* concinentium. *cap. Paris.5.* 1520.
Et mortuus est.

VII. Reuerendissimus P. MARTIALIS DE VICINIS, *Gallus è Prouincia Tholosona*, vt meritissimus, electus 29. vocum vigore, & summa cum lætitia, à Patribus, *Te Deum laud.* decantantibus, ad Ecclesiam deductus est, vbi, manus illius deosculati sunt omnes. *cap.3. Rom.8.* 1523.
Et mortuus est.

VIII. Reuerendiss. P. IOANNES SVTORIS, *Gallus, ex Prouincia Parisiensi*, vt meritissimus & dignissimus, electus 13. vototum emissione. Quem, licèt plurimum renitentem, Patres ad Generalatus acceptationem induxere. *c. Malac.* 1526.
4. *Et mortuus est.*

IX. Reuerendiss. P. DESIDERIVS DE MOTA, *Gallus ex Prouintia Pariensi*, meritò, vt dignissimus, electus 21. vocũ suffragiis: absens, & Romæ Zelosi officio fungens. *c. Gratian.9. Hic, sedente* 1529.
Clemente VII. quò tempore Germani, & cæt. Romam vastauerunt, ab hæreticis pudendis suspensus, posteà ad sepulcrum B. Francisci de Paula delatus, miraculosè sanitati pristinæ, fuit restitutus. Et mortuus est.

X. Reue

X. Reuerendiss. P. FRANCISCVS BELLAMATÆ, *Gallus ex Prouincia Parisiensi.* Electus 21.
1532. vocum suffragiis. *cap.* 1. *Genu.* 26. *Hic Doctus fuit & eloquens; & prædicator Apostolicus. Et mortuus est.*

XI. Reuerendiss. P. GASPAR de FOSSO, *Italus* Capituli Præsidens, in absentia, Reuerendissimi P. Generalis præteriti, Calabriæ Prouincialis: Electus 19. vocum vigore. *cap. Pau-*
1535. *lit.* 1. 8. *Fuit ex celebrioribus, & Doctoribus sui temporis prædicatoribus: bis in Ordine Generalis, secunda vice, electus absens: Semel Zelosus à Paulo III. Episcopus Scalæ postea factus: à Iulio III. translatus ad Episcopatum Caluensem, & à Pio IV. Archiepiscopus Reginus confirmatus, ad nominationem & instantiam Philippi II. Catholici Hispan. Regis. Eius vitam vide in Historia Generali Ordinis. lib.* 2.

XII. Reuerendiss. P. BERNARDVS DE FABRO, *Gallus: ex Prouincia Tholosana,* Electus 50. votis. Quem, humiliter & cum lacrymis tantùm onus renuentem, ad Templum, Deum laudantes & congaudentes, deduxerunt Patres. Vbi præstandæ obedientiæ arrham, & reuerentiæ primitias, eidem Patri Generali, ma-
1538. nuum deosculatione, obtulerunt. *c.* 1. *Bonon.* 30. *Et mortuus est.*

XIII. Reuerendiss. P. GASPAR DE FOSSO, *Italus, de quo Gener.* 11. Electus absens, omnium
1541. votis, vnico excepto. *c.* 1. *Valent.* 14. *Et mortuus est.*

XIV. Reuerendissimus P. MARCELLVS PALMERIVS, *Italus, ex Prouincia Calabria.* Ele-
1544. ctus omnium votis, vnico excepto. *c.* 2. *Bonon.* 4.

XV.

XV. Reuerendus admodum P. SIMON GVICHARDVS, *Gallus*, ex *Prouincia Parisiensi*, Electus 24. votis. *c*. 1. *Foroiul*. 5. Hic petiit à Capitulo, vt deinceps non vocaretur Reuerendissimus. Cuius petitioni, acquieuêre Patres: concludentes, vt Generalis deinceps vocaretur Reuerendus. *ibid*. 9. *Et mortuus est*. *Viri huius pietate & doctrina eminentissimi, vitam & fœlicem mortem, vide in eadẽ Historia Generali, lib*. 3. 1547.

XVI. Reuerendus admodum & bene meritus P. IOANNES MALRAS, *Gallus*, ex *Prouincia Tholosana*. Electus 31. votis. *c*. 2. *Valent*. 5. *Hic è Cõsiliario Regio Henrici II. Galliarum Regis, Minimitanam professus est humilitatem. Et ab eodem Christianissimo Rege, ad Iulium III. missus Orator, pro magni ponderis negotiis peragendis, Capitulo sequenti interesse non potuit, vnde R. P. Ioanni Sutoris vices suas commisit. Et mortuus est.* 1550.

XVII. Reuerendus P. HVGO de CALCE, *Gallus ex Prouincia Tholosana, Zelosus præteritus, pro quarta vice*. Electus 22. votis. *cap*. 2. *Genu*. 3. *Et mortuus est*. 1553.

XVIII. Reuerendus P. HIERONYMVS ARNONVS, *Italus*, *ex Prouincia Calabriæ*. Electus 27. votis. Hic se excusans, suísque humeris tantam non valens Prouinciam sustinere, dicens: genibus flexis, omni iuri per huiusmodi electionem acquisito, renunciare voluit. At Patres non acquieuerunt. *cap*. 2. *Foroiul*. 6. *Et mortuus est*. 1556.

XIX. Reuerendus P. IOANNES DE BELRISGVARDO, *Gallus ex Prouincia Parisiensi*. Electus

1559. ctus 38. votis. *cap.* 3. *Genu.* 13. *Et mortuus est.*

XX. Reuerendissimus P. IOANNES IVDA, *Gallus, ex Prouincia Parisiensi,* de Religione benemeritus. Electus 34. votis, absens, & Romæ
1562. Zelosi officio meritissimè fungens. *cap.* 3. *Valent.* 10. Huic redditus fuit titulus Reuerendissimi, *num.* 17. *Quo deinceps vsque in diem hanc, insigniti fuêre nostri Generales. Et mortuus est.*

XXI. Reuerendissimus P. IOANNES A FLVMINE FRIGIDO, *Italus ex Prouincia Calabriæ.*
1565. Electus. *cap.* 3. *Foroiul. quod non extat. Et mortuus est.*

XXII. Reuerendissimus P. MARCELLVS PALMERIVS, *Italus ex Prouincia Calabriæ:* Vir vndique circunspectus, ac de Religione per multos annos benemeritus: 25. suffragiis Electus,
1568. *pro secunda vice, c.* 4. *Rom.* 11. *Et mortuus est.*

XXIII. Reuerendiss. P. GASPAR PASSARELLVS, *Italus, ex Prouincia Apuliæ.* Electus om-
1571. nium votis, vnico duntaxat excepto. *cap.* 4. *Valent.* 56. *Fuit ex doctioribus & celebrioribus sui temporis prædicatoribus: Sacri Ordinis nostri lumen & decus: in Sacrorum Canonum scientia valdè peritus. Undè & priuilegia nostra collegit, & Capitula Generalia compilauit. Et mortuus est.*

XXIV. Reuerendiss. P. VALENTINVS DE MASSA *Italus, ex Prouincia terra laboris.* Electus
1574. omnium votis, tribus exceptis. *cap.* 4. *Genu.* 36. *Et mortuus est.*

XXV. Reuerendiss. P. IOSEPH LE TELLIER, *Gallus, ex Prouincia Parisiensi.* Electus omnium
1578. ferè votorum suffragio. *cap.* 1. *Auen.* 4. *Viri*

huius

huius Religiosissimi & Zelantissimi, vitam, & obitum fœlicem, vide in eadem Historia lib. 3. Et mortuus est.

XXVI. Reuerendiss. P. ALPHONSVS VILLAMAIOR, Hispanus ex Prouincia Andalosiæ. Electus omnium votis, vnico excepto, tanquam de Religione benemeritus. *c. 1. Barchin.* 1581.
23. Et mortuus est.

XXVII. Reuerendiss. P. STEPHANVS à FRANCICA, *Italus* Prouincialis Calabriæ. Electus omnium votis, præter vnum. *cap. 5. Genu. 26. Et* 1584.
mortuus est.

XXVIII. Reuerendiss. P. GREGORIVS A PAVLA, *Italus*, Prouincialis Tusciæ. Electus virtute 25. votorum. *cap. 5. Rom. 7. Fuit ex disertissimis* 1587.
publicè & priuatim, & ex doctioribus sui tẽporis Prædicatoribus. Per sexenniũ Generalatus officio functus est, authoritate Apostolica. Tandem cùm esset Collega Reuerendiss. P. Didaci Arias, à Paulo V. factus est Episcopus Neocesareensis. Et mortuus est.

XXIX. Reuerendiss. P. ISIDORVS SAMBLASIVS *Italus*, Tusciæ Prouincialis. Electus omnium votis, vno excepto. *cap. 5. Valent. 5.* 1593.

XXX. Reuerendiss. P. PETRVS de MENA, *Hispanus*, Prouincialis Castellæ. Electus omnium votis, excepto vnico. *cap. 6. Genu. 4. Hic lingua* 1596.
Hispana B. P. Francisci de Paula vitam scripsit, Et mortuus est.

XXXI. Reuerendiss. P. HIERONYMVS DVRANDVS, *Gallus*. Prouinciȩ Prouencȩ, Prouincialis benemeritus: pietate insignis. Qui summa humilitate, profusisque lacrymis, Generalatus

 onus

onus renuebat. Electus omnium votis, vnico
1599. excepto. *cap.2. Auen.26. Hic, cùm posset esse Senator Regius seu Consiliarius supremi Senatus Aquensis, post Patrem, Ordinis habitum suscepit: fuit ex celebrioribus totius Galliæ Prædicatoribus: disertissimus & efficacissimus ad persuadendum. Per sexennium, Zelosatus officio dignissimè functus est Romæ. Pro tertia vice Prouincialis fuit in Prouincia Prouencæ: in quarum prima, Prouincia hæc, vnita erat Lugdunensi. Fuit Collega & Definitor. In senectute denique prouecta, bis Corrector Massiliensis. Et mortuus est Aquis Sextijs. 1626.*

XXXII. Reuerendiss. P. PETRVS HEBERT, *Gallus Prouinciæ Franciæ.* Collega præteriti Generalis. Electus omnium votis, vnico excepto, ingenti mœrore confectus: & ad tantum onus sufferendum, se vires impares habere profe-
1602. rens. *cap. 2. Barchin. 22.* Obnixè rogauit Patres, ne sibi deinceps Reuerendissimi titulus exhiberetur, sed solùm Reuerendi: quod nullo modo passi sunt Patres. ibid. 27. *Pietate, prudentia, doctrina, & mira in prædicando facundia, sed maximè humilitate clarus fuit. Vndè anno 1614. videns Patres Prouinciæ Franciæ se accingere ad illum eligendum in Prouincialem, exemptionem ab omnibus Officiis Ordinis exercendis, quam secretò à Reuerendissimo obtinuerat, humiliter protulit: sicque, dolentibus capitulantibus, ab hoc prouincialatu liber euasit. Ad instantiam tamen Patrum dictæ Prouinciæ, reuocata fuit illa exemptio: & R.P. Hebert, posteà, vltrà alias vices, in Prouincialem est electus, in eadem Prouincia. In qua, finitis*

varijs Prouincialatibus; Informatoris Nouitiorum munus, semper exercere dignabatur. Et mortuus est, in Conuentu Nigeonensi apud Parisios, in senectute bona.

XXXIII. Reuerendiss. P. STEPHANVS AVGERIVS, *Gallus*, Vicarius Prouincialis Venetiarum. Vir, prudentia, probatisque moribus conspicuus: & in negotiis Religionis peragendis, peritissimus. Electus omnium suffragiis, tribus exceptis. *cap. 7. Genu. 3. Ab huius* 1608.
electione, authoritate Apostolica, Generalatus ad sexennium vsque regulariter prolongatus fuit. Hic Generalis, Paulo post Generalatus sui triennium, mortuus est, dum Hispanias visitaret, anno 1609.

XXXIV. Reuerendiss. P. DIDACVS ARIAS DE VALCARCEL, *Hispanus*, Commissus Granatensis. Vir, doctrina, morum integritate, præclaris animi dotibus, refulgens: & sanctissimæ Inquisitionis, in Hispania, doctissimus propositionum qualificator. Electus virtute 43. votorum. *c. Massil. 36. Et mortuus est in Hispania ex-* 1611.
pleto Generalatu.

XXXV. Reuerendiss. P. FRANCISCVS de MAYDA, *Italus Prouinciæ Calabriæ*; Etruriæ Prouincialis. Theologus & eloquentissimus Concionator. Electus 43. votorum suffragiis. *cap. 6.* 1617.
Rom. 4. Hic anno 1621. à Paulo V. assumptus fuit, in Episcopum Lauellensem, in Apulia, & in officio Generalatus, vsque ad finem sexennij, ab eodem confirmatus. Quod etiam confirmauit Gregorius XV. sub datum Romæ 27. Aprilis eiusdem anni. Et mortuus est Romæ.

XXXVI. Reuerendiss. P. ÆGIDIVS CAMART, *Gallus*, Turoniæ Prouincialis; insigni pietate & doctrina, ac morum integritate præditus.
1623. Electus omnium votis, duobus exceptis. *cap. 7. Rom. 5. Hic, quondam fuit semel Prouincialis Aquitaniæ: bis Turoniæ: Visitator Generalis, in Gallia: Prædicator doctissimus, diuinarum humanarúmque scientiarum peritissimus. Ordini, & animabus, maximi profectus. Plurimorum Conuentuum, in optimis Galliæ ciuitatibus, dum in eisdem prædicaret, acceptator. Scripsit sermones quosdam, idiomate Gallico, pro octaua Sanctissimi Sacramenti. Consummatus in breui, mense scilicet decimo octauo sui Generalatus, expleuit tempora multa: placita enim erat Deo anima illius. Mortuus quippe est Paulæ, anno 1624. dum Prouinciam S. Francisci visitaret.*

XXXVII. Reuerendissimus P. FRANCISCVS A LONGOBARDIS, *Italus, miræ pietatis, patientiæ, abstinentiæ, charitatis, & humilitatis vir: Theologus, & deuotus admodum Prædicator. Qui cùm in sola cruce Domini glorietur, primò, modium sub quo positus fuerat, licèt lucerna ardens, in captiuitate apud Turcas per quinquennium detentus, miris omnium virtutum illustrauit exemplis: vt ab Illustriss. D. de Valençay, S. Ioannis Hierosol. Commendatario, ipsius concaptiuo didici; à quo multa accepi, quæ modestiæ causa sileo. Postmodum, prælaturas Ordinis fugiens, toti Religioni similiter lucet: supra Generalatus can-*
1630. *delabrum positus, à S. D. Vrbano* VIII. *anno* 1630. *die* 22. *Martij.*

Electus quippe fuerat in Generalem in cap. 3. Barchin.

Barchin. qui mortuo præterito Generali, ferè per quinquennium Vicarius Generalis extiterat. Cuius reelectioni; ad instar sanctorum Angelorum qui Daniel 10. memorantur; feruentissimo Zelo Religionis, & Regulæ nostræ obseruantiæ, se opposuit sanior pars Italiæ: in qua eminebant, R. P. Ioseph à Messana Prouincialis Neapolis: R. P. Ioannes Franciscus Geouagnonius, Prouincialis Lombardiæ: R. P. Deodatus Lomelinus Zelosus præteritus, virtute Breuis Apost. ad capit. admissus; de quo verbo Zelosus: *R.P. Laurentius de Peirinis, doctissimus S.Theologiæ professor & Canonista; tunc Commissus, nunc pro secunda vice Genuæ Prouincialis, cuius sæpè mentionem facimus: & R.P. Vincentius Consentinus Commissus Tusciæ aliàs Prouincialis, eruditissimus S. Theologiæ professor. Tota ferè Gallia, præcipuè R. P. Antonius du Pro, secundò Prouincialis Parisiensis, Religiosissimus etiã & eruditissimus S.Theologiæ professor: R.P. Ioannes du Bourg, pro secunda etiam vice Prouincialis Lugdunensis; zelantissimus & prudentissimus Religiosus & prædicator: Reuerendus P. Andreas Chavineau, Turoniæ tunc Commissus, nunc pro quarta vice Prouincialis; prædicator eximius, quondam Reginæ Margaritæ: Reuerendus P. Ioannes Saubard, tunc Commissus, nunc Prouincialis Lugdunensis; prædicator, & plurimorum S.Theologiæ professorum doctissimus & per antiquus magister. Et fœlicissimæ Religiosimæque memoriæ (vt alios multos, æque zelantes; & magni nominis Religiosos, omittam, breuitatis causa) R.P. Ioannes Sauuage Commissus Comitatus Burgũdiæ, celeberrimus Prædicator, de quo in Prouincia Flandriæ, verbo* Prouincia.

Tota Flandria. Tota Germania: licèt enim iustis de causis, quas ab illo Massiliæ accepi, in oppositione & appellatione se non prodiderit: R. P. Franciscus Richard, Germaniæ primò Vicarius Generalis, posteà Commissus, prædicator facundus, à Serenissimo Imperatore variisque Principibus, vt optimus & Zelantissimus Religiosus, valdè dilectus, cui Religio Germaniæ Conuentus omnes debet, vt patet in eodem Capit. sess. 5. à num. 45. ad 50. tamen, vt idem ibidem mihi retulit, & aliundè scio, Appellantium partes fouebat. Sicut & ex Hispania, aliqui, ex celebrioribus, sed sanè pauci nimis: idque prudenter & secretò, propter metum aduersariorum. Cogitabant hi Patres, Patriarchæ nostri mentem, nostrámque professionem Minimam, tam diuturnæ Prælaturæ directè repugnare: supernarúmque mentium, non autem Minimarum & humilium, esse duntaxat, in Officio indefessè perseuerare. Vndè, ipsorum omnium nomine, debitas & iuridicas oppositiones, *&* ad Sanctissimum appellationes *constantissimè, alacriter & intrepidè in medio Capituli* fecerunt *prædicti* R. P. Ioannes du Bourg Prouincialis Lugdunensis, & R. P. Laurentius de Peirinis commissus Genuensis, vt patet in eodem Capitulo sessione tertia & quarta; *à num. 5. ad 9. Et cum cæteris Patribus in prædictis oppositione & appellatione ad mortem vsque perseuerantes, prouinciam illā prosequendi eidem R. P. Lomelino, & R. P. Petro Briam Prouinciæ Prouencæ tūc Comisso, nunc Collegæ Prouinciali, eruditissimo Theologo & Prædicatori, dederunt. Qui negotium istud, ita Romæ sunt prosecuti; vt tandem corona data sit, perseuerantibus.*

Sanctis

Sanctissimus quippè D. Vrbanus VIII. *vt patet ex eius Bulla quæ incipit* Iniuncti, *data Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris 22. Martij anno 1630.* S. Congregationis relatione & sententia audita; iustis de causis animum ipsius mouentibus; Electiones Generalis, trium Collegarum, ac Zelosi, in Capitulo Barchinonensi factas, Apostolica authoritate CASSAVIT: & NVLLAS ESSE ET FORE DECLARAVIT. Constituens & deputans Reuerendissimum P. Franciscum Longobardum Ordinis Vicarium Apostolicum, vsque ad futurum Generale Capitulum. R. P. Simonem Bachelier Zelosum. R. P. Ignatium à Neapoli Collegam Italum. R. P. Ioannem Kermarek Collegam Gallum; R. P. Ioannem Pinna de cœlis, Collegam Hispanum. Reliquas autem electiones, & acta quæcunque eiusdem Capituli confirmauit. Prætereà Vicarium Generalem dicti Ordinis, siue à Sede Apost. pro tempore deputatum, siue à Capitulo electum; de cætero, nullatenus posse immediatè eligi in Generalem, sed tandiù debere ab officio vacare, quandiu Vicarius Generalis extiterit: sicque obseruari, à quibuscumque iudicibus, etiam legatis à latere, & à Sedis Apost. Nunciis iudicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his, à quoquam, quauis authoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decreuit. Non obstantibus, &c.

quidem Cingulum, ſimul cum Habitu & Caputio, prædictis Fratribus ipſis, die, noctúque dimittere non licebit: niſi cauſa mutationis, mundationis, aut reparationis: vel alicuius euidentis infirmitatis. Super hoc tamen, primitus onerata Medici conſcientia. *ibid.* 5.

Similibus indumentis vtantur cuncti Fratres Nouitij, Clerici & Laici: excepto quòd, eorum Cingulum rotundum, nodis tantum tribus nodabitur: & ipſorum Caputium, vſque ad Cingulum ipſum duntaxat, ita quòd cingi non valeat, protendetur. *ibid.* 6. *Nouitiorum.*

Fratres autem Oblati, deferant Habitum coloris præfati: vſque ad ſuram, vel circà, & non vltrà protenſum. Habeant etiam Cingulum rotundum, nodis ſolùm quatuor prænodatum. Ipſiittereà, vtantur decenti Caputio, adiuncta Corneta, vel conuenienti Birro: ſecundùm exigentiam regionis. *ibid* 7. *vide*, Oblati. *Oblatorum.*

Poterunt inſuper ſinguli, prout exegerit neceſſitas, ſuo ſub habitu, portare Tunicas, & Tunicellas: ex humili pauno, ac de ſtaminea: & ſimiliter femoralia, & Caligas, ſuper genua competenter porrectas. Poterunt etiam ipſi cuncti, ad libitum *Tunicæ, Tunicellæ. Femoralia, Caligæ. Clamis.*

libitum, Clamide coloris ſui Habitus, nuſquam rugata vel criſpata, vſque ad ſuram, vel circà protenſa, intus & foris vti. *ibid.* 9.

Cucullum. Soli autem fratres profeſſi, habeant cucullum ad caput tegendum aptum, ſuis Clamidibus poſterius conſutum. Præfati verò Fratres Oblati, intùs & extrà, ad nutum vtantur mantello clauſo; ad modum ſui Habitus, vel circà longo: abſque aliquo Caputio ſeu Cucullo. *ibid.* 10.

Sororũ habitus. Omnium Sororum Habitus, ſit talaris & honeſtus, de panno abiecto: ex lana naturaliter nigra, & ſine tinctura contexto. *Caputium.* Prætereà, illarum Caputium eiuſdem coloris exiſtat: & vſque ad ſcapulas vel *Velaria.* circà, ſuper honeſta Velaria protendatur: & ad perſtringendum aptetur. Habeant *Cingulum.* etiam rotundum Cingulum laneum, ſimilis coloris; prænodatum quinque ſimplicibus nodis. Quod quidem Cingulum, ſimul cum habitu & Caputio, præfatis eiſdem Sororibus, die, noctúque dimittere non licebit: niſi cauſa mutationis, mundationis, aut reparationis, vel alicuius euidentis infirmitatis: ſuper hoc tamen, primitus onerata Medici conſcientia. *R.S.* 5.

Similibus

Similibus indumentis, vti habebunt Sorores Nouitiæ: excepto quod ipsæ, & pariformiter Oblatæ Nouitiæ, loco cinguli rotundi, Zonam coloris habitus sui, simpliciter portabunt. Caputium autem, nõ deferant ipsæ Nouitiæ: sed loco ipsius, gerant Birrum humilis coloris, & desuper velum honestum. Dictæ autem Oblatæ, post earum professionem, rotundo Cingulo vtãtur, sicut & Sorores professæ; vnico nodo duntaxat excluso. Præterea, suum Habitum, Sororum habitu paulò breuiorem deferant: & honesta velaria, cum decenti Birro portent. *ibid* 6. *Nouitia.* *Zona Nouitiarum.* *Birrum.* *Oblata.*

Poterunt insuper singulæ sorores, ac Oblatæ, vt exegerit necessitas, sub dicto suo Habitu, portare Tunicas & Tunicellas; ex humili panno, ac de staminea. Similiter & Caligas honestas, super genua competenter porrectas, licitè portare: & clamide coloris Habitus sui, absque aliquo Cucullo, ad libitum vti. Huiusmodi verò Clamidem, Sorores ipsæ, vsque ad nodum pedis: Oblatæ autem præfatæ, illam, vsque ad suras, vel circa protensam, humiliter portabunt. *ibid*. 7. *Tunica.* *Tunicella.* *Caliga.* *Clamis.* *Oblatarum.*

Omnium Fratrum & Sororum Regulæ vtriusque sexus, exteriora vestimenta, *Fratrũ & Sororũ Reg. vtriusque Sexuis habitus.*

iuxta

iuxta cuiuſpiam ſtatum & conditionem, ſint veſtibus Fratrum eiuſdem Ordinis Minimorum, penitus, aut quaſi ſimilia: vel ſint alterius decentis & honeſti coloris. Prætereà Cingulum duobus nodis duntaxat nodatum, ab eiuſdem Ordinis Minimorum Correctoribus, vel ab eis Commiſſis, deuotè recipiant: & in illorum manibus, opportuno tempore profeſſionem emittant: ſi ſub hac ſalubri Regula, perſeueranter militare voluerint. *R.V.S.*16.

Cingulum.

Camiſias deferentiũ & ſine habitu dormientiũ pœna.

Si quis delinquens contrà tertium capitulum Regulæ huius Ordinis, lineas camiſias detulerit, aut abſque Habitu dormierit: ſi talis ſubditus ſit, ſpatio quinque dierum vino & pictantia careat. Si autem Prelatus exiſtat taliter delinquens, tribus continuis menſibus, ab officio ſuſpendatur. *Cor.* 19.

Habitus vt dandi.

Corrector Localis, conſilium à Senioribus ſumat, ſuper nouis veſtibus faciendis. *Cor.* 72.

Æqualiter diſtribuẽdi.

Si aliquando Corrector Generalis, vel Vigiles, aut Prouinciales, vel eorum Viceſgerentes; durantibus eorum viſitationibus, in huius Ordinis Conuentibus, inuenerint aliquos eiuſdem Ordinis Fratres,

tres, aut Oblatos, Vestimentis vel Tunicis, aut Tunicellis, vel Caputiis abundantes; & alios ipsis egentes: talibus egentibus, in sua præsentia prouidere faciant: & Localem Correctorem, ac eius Socios, super inæquali distributione, acritèr corrigant. Veruntamen, si aliquando causa frigiditatis, aut infirmitatis, aliquis se pluribus tunicis egere asserat: illi, tanquam Dei seruo credatur: & eidem, iuxta loci facultatem, charitatiuè prouideatur. Vbi verò supplere non posset conuentus facultas, ob Iesum Christum patienter ferre, moneatur talis egens. *ibid.* 109.

Aliàs acriter puniatur Correctores & Seniores.

Attendenda necessitas.

Habitũ dimittentium pœna.

Fratres, habeant Habitum polymiticum, seu talarem, hoc est circa talos protensum: ita quòd, non defluat vsque ad terram: etiam quòd non sit nimia breuitate correptus. Manicæ verò sint latitudinis duarum palmarum simplicium, & hoc circa cubitos. In fine verò, sint latitudinis vnius palmæ & semis, & longæ vsque ad pollicis extremitatem. In superiori parte, circa scapulas, sint latitudinis eiusdem. Latitudo verò prædicti Habitus, fiat ad commensurationem cuiuslibet Fratris: cum ea discretione, quod

Habitus longitudo.

Manicarũ latitudo.

supe

ſuperfluum erit ſemper cauendum : & Fratris commoditas, quærenda ſit. *Cor.* 20.

Habitũ dimittentium pœna. Habitum noſtrum dimittentes, vt alium, vel Regularem, vel Secularem aſſumant: ſi redierint, etiam ſi tranſacto quadriennio rehabilitentur, non poſſunt
1541. præfici vſque ad decennium. *cap.* 1. *Bonon.* 10.

Prohibetur familiariter conuerſari cũ illis, niſi verè pœniteant, & ad ſuæ profeſſionis ſtatum reuertantur. Non debet eis permitti, Conuentus noſtros ingredi, vel Miſſas in eis celebrare, vel Sacramenta adminiſtrare. Prohibetur, particularia munera ab illis recipere, ſed tantùm quæ toti dabuntur Communitati. Qui contrarium fecerit, prima vice comedat panem & aquam. Secunda, panem & aquam habeat, cum diſciplina. Tertia, per menſem incarceretur. Itẽ nullus ad eos ſcribat, nec ab eis literas accipiat. *ibid. Vide* Ordo.

Videtur, hæc ſtatuta intelligi debere, de ÿs qui habitum dimittunt, virtute breuis alicuius Apoſtolici: cæteri enim arripiendi eſſent, & incarcerandi. Quod tamen reſtringendum videtur ad eos, qui ſubreptitiè breuia Apoſtolica obtinent, abſque egreſſionis ab Ordine cauſa

causa legitima. Nulla enim suppetere videtur ratio, cur egressus ab Ordine, cum Apostolica dispensatione, ratione infirmitatis cum vita nostra incompatibilis, ita à nobis rigorosè tractari debeat, sicut in præcedentibus statutis est ordinatũ. Nisi fortè velimus dicere, moriendum potiùs esse vero Religioso, vt piissimos multos fecisse vidi, quàm respicere retrò, quocumque infirmitatis & dispensationis prætextu non obstante; vbi semel ad aratrum Religionis manum misit, vt aptus sit regno Dei. Item, periculosam esse nobis, huiusmodi ad sæculum redeuntium conuersationem: sicut & illorum exemplum. Per antiqua nãque familiaritas, ad illis negotia Religionis communicãda, facilem viam sternit. Ex quo, maxima damna Religioni possent aduenire. Vndè difficultatis huius, clariorem desiderarem explicationem dari, ab aliquo Generali Capitulo.

Hæresis.

Memores Patres, olim in Capitulo 3. Genuensi 12. fuisse acceptatam Bullam Pauli IV. contra Hæreticos & Schismaticos: qua cauebatur, eos qui à fide Catholica deuiasse, aut in aliquam Hæresim incidisse, deprehensi, aut confessi, vel conuicti fuerint; siue in posterum deuia- *In illam lapsorũ pœna.* 1559.

Q bunt,

bunt, seu in Hæresim incident, deprehendentur, aut confitebuntur seu conuincentur, cuiusuis Ordinis existant: eo ipso, suis dignitatibus, nec non, voce actiua & passiua, omníque authoritate, penitus & in totum, perpetuò priuari: & ad illa de cætero inhabiles & incapaces esse, nec vllo vnquam tempore, ad eorum pristinum statum, vel alium honorem, vel vocem actiuam & passiuam, restitui, reponi & reintegrari, aut rehabilitari posse: nisi ex beneficio sedis Apostolicæ id reportauerint. Hac ergo nostra in perpetuum valitura constitutione, vigore dictæ Bullæ, præsentatæ coram pleno Capitulo per P. F. Gasparem Passarellum, sancimus, statuimus, decernimus, & definimus; quòd omnes & singuli Fratres nostri Ordinis, qui hactenus, vt præfertur, deuiasse à fide Catholica, seu in Hæresim incidisse, deprehensi, aut confessi, vel conuicti fuerint: seu in posterum deuiabunt, aut in Hæresim incident: vltrà omnes & singulas sententias, censuras, & pœnas, quomodolibet statutas, & promulgatas contra Hæreticos: sint eo ipso, absque alia declaratione, perpetuò actibus priuati legitimis: & à suis, si quæ habent,

bent, suspensi officiis. Cum expressa declaratione, quòd si qui per sanctam Sedem Apostolicam, olim fuerint rehabilitati; vel in posterum rehabilitentur: non intelligantur rehabilitati, quo ad dignitatem Prelaturę. Verùm, id intelligēdum esse voluerunt Patres, de iis qui fuerint puniti à S. Inquisitione; vel à suis respectiuè superioribus Prælatis. *cap.* 4. *Valent.* 45. 1571.

Quoniam qui propriam famam negligit, parui ponderis esse videtur. Ne accidat, quòd aliqui postposito Dei Religionísque metu, discriminibus immergantur, ita vt Inquisitio in illos inuehat: & tandem habilitati, in Religionis dedecus, dignitates publicas appetant, & ambiant. Decernunt Patres, innouantes statutum Capituli 4. Valent. quòd qui deinceps à S. Inquisitione puniti fuerint; ex causa hæreticæ prauitatis, & non ex alia; nunquam præfici valeant, & pœnis prædicti statuti subiaceant. *cap.* 1. *Auen.* 18. *cap.* 5. *Genu.* 29. *Innouantur.* 1578. 1584.

Prima autem Octobris 1626. in Generali Congregatione S. R. & Vniuersalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico montis Quirinalis, coram S. D. N. D. Vrbano VIII. ac eminentissi

bus intimari mandauit, idem S. D. N.

THOMAS DE FEDERICIS S. R. ac vniuersalis Inquisitionis Notarius Substitutus, de mandato.

Circa quod decretum, notandum ex Peirinis super Constitutione 9. Pauli V. §. 2. num. 30. pœnitentias salutares dici, quæ solæ extraiudicialiter infliguntur, & priuatim & in secreto complentur. Cæterùm Passarellus in Scholiis ex Genu. multis probat, post Gratianum d. 50. cap. Si post ordinationem, *quòd lapsi sunt reparandi, & ad altiora promouendi. Et pro hoc faciunt Canones* Ponderet, Et purgabit, Quia Sanctitas, & alij multi. *Sed loquuntur hi Canones, de iis qui veram & condignam pœnitentiam egerunt, non de aliis. Vt enim habetur c.* Absit. *in eadem d.* Absit à Romana Ecclesia, vigorem (*rigorem*) suum tam profana facilitate dimittere, & neruos seueritatis, euersa fidei maiestate (*disciplina*) dissoluere: vt cum adhuc non tantùm iaceant, sed & cadant euersorum Fratrum ruinæ; (*ruentes Fratres*) properata nimis remedia communicationum, vtique nō profutura, præstentur: & noua, per misericordiam falsam, vulnera; veteribus transgressionis vulneribus, imprimātur: vt miseris, ad euersionem majorē, eripiatur pœnitētia. Vbi enim poterit indulgentiæ

medicina proficere, si etiam ipse medicus, intercepta (*dimissa*) pœnitentia, indulget periculis? Si tantummodo operit vulnus, nec finit necessaria temporis remedia conducere cicatricem. Hoc non est curare; sed, si dicere verum volumus, occidere. *Et cap.* Domino, *eiusd. D. ait S. Isidorus.* Qui negligit, nec luget quæ gessit: & lugenda sine vllo pudore Religionis, vel timore iudicij diuini, committit: eum nullo modo posse ad pristinum gradum restaurari, cognoscas.

Ex quibus colligo, quòd si lapsus in Hæresim, reuertatur: nunquam poterit rehabilitari, nisi verè pœniteat. Illúmque, etiam quomodocumque rehabilitatum, non posse nec debere præfici; si raro aut nunquam interest choro, cibísque & potu vtitur particularibus; communitati non se conformans, in victu aut vestitu. Maximè stantibus Constitutionibus Clem. VIII. in quibus habetur. Iurent electores, secundùm veritatem cuiusque conscientiæ, probiores ac magis idoneos se electuros. *Et infra.* Ad officia, gradus & prælaturas, illi præcipuè eligantur, qui possint & consueuerint, Regulas Ordinis & Cõstitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium chori, ac vestitum & victum

victum communem. *At mirum omninò esset, si talis apud nos reperiretur: positis, miræ sobrietatis, humilitatis & deuotionis exemplò P. Reuerendissimi, toti Religioni noto. Regula, in qua præcipitur, etiam Superioribus ipsis, vt* cæteris in victu ac vestitu, se iuxta posse conforment, *num.* 39. *& prædictis Constitutionibus, in quibus statuitur*, vt omnes, etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodémque obsonio; siue eadem (vt aiunt) pictantia, in communi mensa prima vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur: neque singulare aliquid, quo priuatim quisque in cibum vtatur, vllo modo afferri possit. *Quid clarius? Sanè si particularitates Superioribus prohibentur, multò magis subdito: si stanti, multò magis lapso; qui ex ipsis, non benè pœnitens præsumi posset, cùm* in terra sanctorum iniqua gerat, nec iustitiam *distributiuam* discat: *vndè* nec ei miserendum, *nisi alio modo pœniteat. Obserseruantiæ quippe regulari, directè se opponunt illæ particularitates. Qui illis sunt addicti, Religionis tranquillitatem dirimunt: de quibus Apostolus*, Vtinam abscindantur qui vos conturbant. *Neque enim ex illis, contra huiusmodi singularitatis amicos, aliud quàm,*

Isaia 26.10.

Galat. 5.12.

odia & querimoniæ quotidianæ possunt oriri. Nisi fortè Superiores & subditi, Speculatores cæci *sint*, *&* canes muti, non valentes latrare: *de quibus queritur Propheta.*

Isaiæ 56.10.

Hebdomadarius.

Vbi sedebit. Quicumque ille sit, suæ professionis locum teneat: nisi superpelliccio, aut aliis indumẽtis Ecclesiasticis, veniret induendus. Tunc enim, secundus post Superiorem sedebit, si sit de latere Superioris: sin autem, primam alterius lateris sedem obtinebit: si Superior alius, in latere alio non fuerit. *Cær.* 12. *Vide* Chorus.

Homicida.

Vt puniendus. Si quis aliquando, voluntariè ac deliberatè, aliquem interfecerit, perpetuis carceribus indispensabiliter mancipetur: & ibidem ieiunet in pane & aqua, singulis quartis & sextis feriis: & omnibus quatuor temporibus, cuiuslibet anni: vnà cùm cunctis Vigiliis, seu ieiuniis, ab Ecclesia præceptis. *Cor.* 12.

Homicidæ voluntarij, apud Iudices Ecclesiasticos vel seculares, vt tales, puniti, vel conuicti: voce actiua careant, &
1581. primogenitura. *c.* 1. *Barchin.* 11.

Dicit

Dicit autem ibi Passarellus, in scholiis: Memento, quòd in c. 2. Foroiuliensi 9. fuit statutum, & in 4. Genuensi innouatum, homicidas non recipiendos ad habitum. Sed, cùm hîc priuentur voce & genitura, videntur posse recipi: & per consequens, fuisse derogatum dictis capitulis. Quod videtur æquius: nullo enim iure sustentatur, tales non posse recipi, si signa pænitentiæ ostenderint. Quod ordinarunt Fratres Prædicatores, inchoantes Capitulum generale Romanum 1583. & facit, quia, nemo Summistarum describentium conditiones recipiendorum ad habitum, excludit Homicidas pænitentes à sumptione habitus. Hæc ille. An autem tales liberentur à pœnis debitis in foro seculari: Vide eundem Passarellum, in Notandis Priuileg. 31.

Horæ Canonicæ.

Summopere studeat Sacrista, pulsare media nocte ad Matutinas:& Fratres, ante primam pulsationem, ad officium Diuinum excitet; ad eorum cameras moderatè pulsando, cum virga aut malleolo ligneo, vel aliàs: vsqueqùò vnusquisque de camera respondeat, verbo vel signo. Post dictam primã pulsationem, iterũ singulas *Matutina.*

ad eorum cameras ſonet, vt cuncti ad nocturnum expergiſcatur officium. Et cùm peruentum fuerit ad *Te Deum laudamus*, ſonetur campana vel campanæ, pro vt ſolemnitas requirit, vſque ad verſum, *Te ergo quæſumus.* Et quando fit de Feria aut aliàs, ſonetur ad *Benedictus*, vſque in finem. *Car.* 2.

Mane autem peracto, Hora ſexta, vel circa; ſeu ad æquipollentiam huius temporis, vel circa (iuxta Regionum & Temporum varietates) pulſetur ad Primam cum campanella: fratribus per Sacriſtam, aut per alium, à ſomno paulò antè excitatis. Et Eccleſiam ingreſſi, dicant Primam, Tertiam, & ſeptem Pſalmos, cum Litaniis, ſucceſſiuè, quolibet tempore, & abſque interuallo. Nec omittatur *Martyrologium* in Prima. *ibid.* 3.

Prima. *Tertia.* *Septem Pſalmi* *Litania.* *Martyrologiũ.*

Tempore quo ieiunia non celebrantur, hora nona, vel circa; ſeu ad æquipollentiam, vt ſuprà tangitur; ad Sextam & Nonam perſoluendam, cum campanella pulſetur. Tempore ieiuniorum, hora vndecima; quæ eſt vltima antè meridiem, pulſabitur. *ibid.* 4.

Sexta, & Nona, extrà Quad.

In Quadrageſima autem, Sexta & Nona, pulſabitur circa decimam Horam; quæ

In Quadrageſima.

quæ eſt quaſi penultima ante meridiem. Et cum ad Præfationem Miſſæ Conuentualis peruentum fuerit, pulſentur Veſperæ pro primo:& in fine Miſſæ, pro vltimo. Poſteà, conſecutiuè pulſetur campanella; qua pulſata, illicò dicantur Veſperæ. Si autem ter pulſandum ſit ad Veſperas, pulſabitur pro ſecundo, cum ventum fuerit ad *Præceptis ſalutaribus moniti*, in Miſſa: pro primo autem & vltimo, vt præfertur. *ibid.* 5. *Veſperæ.*

A medio Septembris, vſque ad Feſtum Omnium Sanctorum;& à prima Februarij, vſque ad Kalendas Aprilis; pulſentur Veſperæ, Hora ſecunda cum dimidia, poſt meridiem. Et à prædicto feſto Omnium Sanctorum, vſque ad Kalend. Februarij,Hora ſecunda.Reliquo verò tempore, Hora tertia. Et poſt vltimam pulſationem, campanella ſpatio vnius *Miſerere* pulſabitur. Et ſic de ſingulis pulſationibus, quæ poſſunt prolongari iuxta Solennitates,& cuiuſlibet grauitatem & diſtinctionem. *ibid.* 6. *Veſperæ extra Quadr.* *Pulſationum duratio.*

Quolibet verò tempore, Completorium bis pulſabitur, Hora ſexta poſt meridiem, pro vltimo; à medio Martij, vſque ad medium Septembris: reliquo autem *Cōpletorium.*

tem tempore, pulsabitur hora quinta, vel ad discretionem Correctoris. Post secundum sonitum, pulsetur campanella. *ibid.* 7. *Vide* Cantus. Officium Diuinum.

Hospites.

Vt recipiendi. Hilari corde,& vultu placido, recolligantur:ac iuxta cuiusque loci facultatem, cibis quadragesimalibus & non aliis, per eos quibus Superior idipsum mandauerit, & non per alios, benignè tractentur. *R.F.*34.

Hospitium. Vbi commodè fieri poterit, Hospitium, iuxta Regulæ nostræ tenorem, in Conuentibus habeatur:vbi ad ædificationē receptorum, sēper aliquid legatur;saltem in principio prandij & cœnæ Hospitum: vt dum corpora reficiuntur, spirituali lectione animus pascatur. *c.Tholos.*72. *c.*2.*Rom.*30.

Lectura in eo facienda.

1514.
1517.

Non ergo sunt destruenda huiusmodi Hospitia, ne tandem Hospitalitas destruatur: sed, si qui sint abusus, auferendi. Hoc facillimè fiet, si attendatur modus loquendi Regulæ,& Statutorum nostrorum. Non enim dicunt, recolligendos esse in Hospitio Conuentuales, sed Hospites. Non hos, vel illos, sed Hospites vniuersaliter, quoscumque scilicet. Non recreationis causa; per ciuitatem, vel loca campestria amœna, deambulantes: sed Hospites, qui pro negotiis Religio-

nis, pro exequenda Obedientia, pro Prædicationis munere obeundo, & similibus, peregrinantur. Non dicunt, huiusmodi Hospites, splendidè & prodigè debere tractari, & lantioribus cibis: sed cibis quadragesimalibus, & non aliis: idque, iuxta cuiusque loci facultatem. Non dicunt, Hospitibus adiungendos esse Conuentuales plures, ad prandendum, vel cœnandum cum illis; sed Conuentuales, quibus Superior idipsum mãdauerit, & non alios, debere Hospites benignè tractare: hoc est, ipsis inseruire. Quæ omnia, Hospitalitas ipsa à nobis exigit. Multa sanè patiuntur peregrinantes quilibet, plura cæteris omnibus, nos Minimi: quibus, ne ad victum quidem necessaria, in via subministrantur, ratione vitæ quadragesimalis, quocumque viatico non obstante. An non ergo, religiosa, de qua agimus, indigemus refocillatione, in Conuentibus, qui occurrunt in via? Nec sufficit, dare cibos particulares, sed quadragesimales, Hospiti ad communem Refectorij mensam accersito. Illis enim cibis particularibus, obstat primò, ipsa, vt loquimur, communitas; quæ particularitatibus directè opponitur. Secundò fratrum Hospitum verecundia: Verecundum est enim Religioso timorato, manducare pisces recentes; dum quinquaginta alij, quorum ne vnum quidem fortè ipse aliàs vidit, terræ seminibus vescuntur,

nis, pro exequenda Obedientia, pro Prædicationis munere obeundo, & ſimilibus, peregrinantur. Non dicunt, huiuſmodi Hoſpites, ſplendidè & prodigè debere tractari, & lantioribus cibis: ſed cibis quadrageſimalibus, & non aliis: ídque, iuxta cuiuſque loci facultatem. Non dicunt, Hoſpitibus adiungendos eſſe Conuentuales plures, ad prandendum, vel cœnandum cum illis; ſed Conuentuales, quibus Superior idipſum mãdauerit, & non alios, debere Hoſpites benignè tractare: hoc eſt, ipſis inſeruire. Quæ omnia, Hoſpitalitas ipſa à nobis exigit. Multa ſanè patiuntur peregrinantes quilibet, plura cæteris omnibus, nos Minimi: quibus, ne ad victum quidem neceſſaria, in via ſubminiſtrantur, ratione vitæ quadrageſimalis, quocumque viatico non obſtante. An non ergo, religioſa, de qua agimus, indigemus refocillatione, in Conuentibus, qui occurrunt in via? Nec ſufficit, dare cibos particulares, ſed quadrageſimales, Hoſpiti ad communem Refectorÿ menſam accerſito. Illis enim cibis particularibus, obſtat primò, ipſa, vt loquimur, communitas; quæ particularitatibus directè opponitur. Secundò fratrum Hoſpitum verecundia: Verecundum eſt enim Religioſo timorato, manducare piſces recentes; dum quinquaginta alÿ, quorum ne vnum quidem fortè ipſe aliàs vidit, terræ ſeminibus veſcuntur,

reveſcuntur, vel oleribus. Tertiò, ſi in publica Refectorij menſa, Hoſpites eſſent ita recolligendi; fruſtra ſtatueretur in Capitulis præcitatis, quòd in principio prandij & cœnæ illorum, fiat lectura: cùm in publica Refectorij menſa, dum reficiuntur Fratres, debeat nunquam lectura prætermitti. Quòd ſi extra illam recolligendi Hoſpites, an non decentius in Hoſpitio, quàm in Refectorio? An non in hoc, vt & in illo, poſſunt abuſus ſerpere? An non ſicut in Refectorij ſecundam menſam, ſic & in Hoſpitium frugalitas poteſt induci, & omnimoda temperantia? Non abnuo tamen, poſſe diſcretè, Conuentuales Hoſpitibus in Hoſpitio adiungi; qui & in Refectorij ſecunda menſa ſunt adiungendi: ſed hoc, quo rarius, eo melius: & ſanè optimum, ſi pauciſsimi adiungantur: Sacerdos ſcilicet Sacerdoti: Clericus Clerico; Laïcus vel Oblatus, Laïco vel Oblato. Idque, vt filij Iob, in orbem: exploſa penitùs, deteſtabili perſonarum acceptione: ne & noſtris temporibus, de nouo fiat murmur Græcorum aduersùs Hebræos, ratione miniſterij quotidiani.

Hoſpitũ ſubjectio. Hoſpites, ſunt ſub iuriſdictione Correctoris, Conuentus in quo ſunt Hoſpites; eiuſdémque ordinationibus, ad regularem obſeruantiam ſui Conuentus ſpectantibus, ſubjecti. Non debent, abſque

eius

eius licentia, extra Conuentum exire: & de excessibus, si quos ibi committunt, ab eodem possunt puniri. Tenentur tamen Correctores, eis benignè permittere, eorum negotia in suis Conuentibus peragere: modò non scandalosè, sed honestè ea tractent. *c.* 4. *Valent.* 47. 1571.

Quãdo & quid Conuentui soluere debeant.

Qui pro negotiis peragendis, vel in Curia Regia, vel apud Illustrissimum Nuncium Apostolicum, Conuentum Valesolitanum petunt: si à Superioribus licentiam non habuerint, carceribus mancipentur. Si habuerint, Conuentui soluant singuli, pro singulis diebus, quatuor argenteos. *c.* 7. *Genu.* 14. 1605.

Eadem prorsus est ratio, de Conuentibus, Romano, Parisiensi Plateæ Regiæ, & similibus.

I

Ieiunium.

Clericarũ, Laicorum, Sororũ.

Quoniam Ieiunium corporale mentem purgat, sensum subleuat, carnem spiritui subiicit, cor facit contritum & humiliatum, concupiscentiæ pabula dispergit, atque libidinum ardores extinguit, & Castitatis lumen accendit: Eapropter, singuli Fratres Clerici & Laïci, & omnes huius Ordinis Sorores, membra

cum

gentes; vniformiter ieiunent à secunda feria post Quinquagesimam, vsque ad Sabbatum Sanctum, inclusiuè. Et à festo omnium Sanctorum, vsque ad diem Natalis Domini, exclusiuè. Aliis etiam diebus, quibus est ab Ecclesia indictum Ieiunium. Et similiter, omnibus quartis & sextis feriis totius anni: exceptis duntaxat singulis quartis feriis, inter Paschæ & Pentecostes; & inter ipsius Domini Natalis, & Purificationis B. Mariæ V. festa, annuatim occurrentibus: etiam ipso die Natalis eiusdem Domini, feria sexta pro tempore cadente. *R. F.* 29. *R.S.* 23.

Oblatorum & oblatarum. Oblati verò & Oblatæ, tantummodo sextis feriis totius anni: & à festo B. Catharinæ V. exclusiuè, vsque ad supradictũ diem Natalis Domini. Singulis etiam præfatis Ecclesiæ Ieiuniis, pariformiter ieiunent. *R.F.* 30. *R.S.* 23.

Exemptio à ieiunio. Insuper, à cunctis prædictis Ieiuniis, nullus Fratrum corpore sanus, (peregrinationis tempore duntaxat excluso) & nulla Sororum corpore sana, eximatur. *Dispensatio.* Poterunt nihilominus Superiores Ordinis, super singulis Ieiuniis, cum ipsis Fratribus & Oblatis rationabiliter dispẽsare: sicut etiam Prælatæ, seu Correctrices,

cum

cum ipſis Sororibus & Oblatis. *R. F.* 31. *R. S.* 24.

Non comedendum ſine licentia.

Vt autem efficaciùs omnis crapulæ tollatur occaſio, nō permittitur quibuſcumque ſanis, extrà refectionis ordinariæ ſolitam horam, ſine Superioris licentia comedere. *Nec in ſecularium domibus.* Nec Fratribus, in ſecularium domibus, reficiendi cauſa, recumbere; nec inibi pernoctando dormire: cùm ipſi, ad ſuum Monaſterium commodè poſſint redire. *R. F.* 33. *R. S.* 25.

Nec furtiuè.

Præterea, furtiuarum comeſſationum latibula, ſingulis interdicuntur. *R. F.* 34. *R. S.* 25.

Ieiunia Tertiariorum.

Fratres & Sorores Regulæ vtriuſque ſexus, à Feſto B. Luciæ, excluſiuè, vſque ad Domini Natalem: & ſingulis ſextis feriis totius anni, ieiunare ſolliciti ſint. *R. V. S.* 13.

Exemptio.

A dictis autem Ieiuniis, piè ſecludantur ex illis, omnes in puerperio iacentes, prægnantes, lactentes, ac itinerantes: prius poſtulata à Confeſſoribus licentia. *Cōmutatio.* Ipſi etiam Confeſſores, illorum prædicta Ieiunia, iuxtà omnium illorum qualitates, ſeu conditiones, & complexiones, illis licitè commutare poterunt, in aliqua pietatis opera, vel certas deuotiones & orationes.

 ibid.

Ieiun. Eccles. *ibid.* 14. Insuper, sacris Ecclesiæ Ieiuniis, se benignè conforment. *ibid.* 15.

Inclinationes.

Profundæ quomodo & quando faciēda. Profundæ, fiant inclinando capita; ità quod iungi possint manus se inclinātium, ad propria genua. Debent autem fieri, in vltimo versu omnium hymnorū: & quando dicitur, *Gloria Patri*, etiam ad breuia responsoria, & quoties dicitur prima oratio Diuini officij, tam Virginis, quam festi occurrentis: & quoties dicitur in officio, *Pater noster.* Similiter, quando dicitur *Confiteor* & *Credo in Deum. Cap.* 11.

Mediocres. Quoties in officio Diuino dicitur, *Iesus*, vel *Maria*: vel, *Deo gratias*: & versus, *Sit nomen Domini benedictum*: & in omnibus absolutionibus & benedictionibus, tā diurni quàm nocturni officij: & quando Fratres transeunt ante maius altare: & quoties in officio dicitur, *benedicamus Patrem & Filium*: & in Missa, *suscipe deprecationem nostram, Gloria tibi Domine, dignum & iustum est*, fiant Inclinationes mediocres. *ibid.* 15. 22.

Incorrigibiles.

Quando de nouo possunt recipi. Si post eiectionem, spem emendationis dederint: & literas probantes eorum mores, exhibuerint: à Generali, aut eius Vicario

cario recipi poterunt. Ità tamen, vt per integrum annum probationis, ſe Religioſos inter clauſtra in habitu ſeculari exhibeãt: ſic enim in priſtinum ſtatum, ex Capituli Generalis aſſenſu, redire poterunt. Et ſi per quadriennium laudabiliter vixerint, ad omnes Ordinis gratias recipi poterũt. *c.2. Barch.*10. 1602. *Quando præfici.*

Non poſſunt eiici ab Ordine, niſi conſulto Generali, vel Zeloſo. Qui tunc, debent Sacram cõſulere Congregationem. *c.7. Rom.*38. 1623. *Quomodo eiiciendi.*

Nunc verò, ſeruari debet decretum Sacræ Regularium Congregationis, ex peculiari facultate S.D.N. Vrbani VIII. 21. *Septembris, anno* 1624. *pro omnibus Regularibus emanatũ: quod incipit* Sacra Congregatio: *Quo ſtatuitur, Vt nullus tanquam incorrigibilis eiiciatur, niſi à Generali ſolùm, de conſilio & aſſenſu ſex Patrum, ex grauioribus Religionis, eligendis in ſingulis Capitulis generalibus. Idq́, non niſi poſtquam dicti incorrigibiles, probati fuerint in carceribus, in pœnitentia & ieiunio vnius anni: ſi elapſo anno non reſipuerint: inſtructóque proceſſu, & plenè probatis cauſis expulſionis, ad Sacrorum Canonum præſcriptum. Admonentur tamen, & per Ieſu Chriſti viſcera obteſtantur Superiores Regularium Prælati, vt memores pa-*

ternæ charitatis, & mansuetudinis quam profitentur, nihil intentatum relinquant, vt lucrentur animas Fratrum, quorum sanguis de illorum manibus exquiretur, antequàm extremum expulsionis remedium experiantur.

Nota tamen, quòd cum difficilè admodum visum fuisset, Generalem vltrà suos Collegas, continuè secum debere ducere, sex illos Patres, de quibus suprà, pro sola expulsionis causa, quæ rarissimè accidit: supplicatum fuit Sacræ Congregationi pro remedio. Quæ respondit, posse Generalem, vel eius Visitatorem, in qualibet Prouincia, cùm opus fuerit, assumere sex ex Definitoribus illius: de quorũ consilio & assensu, poterit dictos Incorrigibiles eijcere. Ità se audiuisse à fide dignis Religiosis, refert Peirinis in Priuilegiis, super Constitutione XX. Vrbani VIII. §. 4. Verùm ad tutius procedendum, procurari deberet, vt hæc clariùs nobis innotescerent, ad hoc vt certiores hac de re efficeremur Ideò exiit subsequens mandatum, in Capitulo Generali vltimo.

Demandatum fuit P. Zeloso, vt consuleret Sanctissimum, quo ad decretum à Sacra Congregatione emanatũ, de Apostatis & Eiectis: vt sua Sanctitas dignetur concedere, quatenus assignati in vnaquaque Prouincia sex Definitores, cum Iudice competenti, possint incorrigibiles à Religione

Religione euomere. *c. 3. Barchin.66.* 1629.

Infamans.

Verbo vel ſcripto, aliquod malum infamatorium dicens, quod iuridicè probare non poteſt, de aliquo Fratre, maximè probo: tenetur Superior ad petitionem partis, illi iniungere vt probet: aliàs, ad requiſitionem eiuſdem partis, ſeuerè puniatur. Ita vt, non poſſit admitti & habilitari, ad actus legitimos: & ſi talis admiſſio ſeu habilitatio facta ſit, ipſo iure ſit nulla. Et Superior qui negligens fuerit ad inquirendum hoc, vel puniendum, ſit ipſo iure ab officio ſuſpenſus. *c. 1. Valent. 6.c.4.* 1541. *Valent.*50. 1571.

Probare tenetur dicta; vel ſcripta.

In Capitulo autem primo Valentinenſi, additur; quòd Falſus accuſator, eſt perpetuò infamis, & nunquam debet ei fides adhiberi. Et quia aliquando accidit, quòd quidam poſtquam aliquem diffamauerunt, dicunt ſe audiuiſſe ab alio: ideò, qui dixerit ſe audiuiſſe aliquod crimen notabile de aliquo, vnde orta fuerit infamia; ſi non poſſit inuenire illum à quo accepit, acriter puniatur: & ſit infamis, tanquam primus inuentor illius criminis. *c. 1. Valent. 6.* 1541. *Vide* Accuſans. Denuncians. Libri, ſeu Librorum impreſſio. Literæ diffamatoriæ.

Clau-strālis. Infirmaria clauſtralis. *Vide* Infirmi.

Exte-rior. Cùm cibis paſchalibus veſci opportunum fuerit, aliundè quam per Clauſtrum, ſeu Conuentum, deferantur ad ipſam exteriorem Infirmariam: quæ, ad minus, quinquaginta pedum ſpacio, vbi locus compatitur, prouidè ſeparetur. Quam etiam, abſque Superioris licentia, reſidentibus ibidem infirmis, nullus ingrediatur. *Sororũ.* Præterea, Sororum Infirmaria, muris vndique circundetur, & aliquanto ſpacio, ab ipſo Conuentu ſeparetur: atque cum interioribus eiuſdem Cõuentus officinis, nullo pacto ſtare permittatur. Quam etiam, abſque Correctricis licentia, nulla ingrediatur. *R.F.*28.*R.S.*22.

Carnes in Infirm. exter. comedere qui poſſint. In Infirmaria exteriori, comedere poſſunt cibos Paſchales, cum infirmis; famuli Conuentuum, nec non in Conuentibus laborantes: hoſpites, poſt ingreſſum in Conuentum in infirmitatem incidentes: Lectores ſeculares, qui ordinariè in Conuentu docent, ſi qui ſint: & Medici; ſi locus aptior non deputetur. Cæteris quibuſcumque, ſine mandato Apoſtolico,

1532. nullatenus permittitur. *c.*1.*Genu.*32.

An Fũdatores *De Fundatoribus & Fundatricibus, nulla fit mentio:*

mentio: & tamen, multis in locis, ad carnes in Infirmaria comedendas, admittuntur. Et certè, pro Fundatoribus videtur ratio militare, cùm sint in domo propria: in qua sanè, non debent famulis postponi. Quod in illorum fauorem concludendum videtur, in Capitulo Generali: Sicut & in fauorem Fundatricum, saltem Reginarum & Principum. Absentibus enim infirmis, Infirmariis Conuentuum quorum sunt Fundatrices, aliquando ad habitandum vti volunt, per aliquos dies: quod impedire, ne totus quidem Ordo posset, absque damno valdè notabili. Et quamuis huiuscemodi Fundatrices, hac Capituli Generalis non indigeant declaratione: indigent tamen Correctores Locales: ne in casibus illis, illos in culpa esse quis existimet. Cæterùm nomine Medici, Chirurgos quoque, sicut & Pharmacopolas, venire censeo: cùm Medicina, Chirurgiam simul & Pharmaciam comprehendat. *& Fundatrices.*

Infirmaria, potest erigi in Ciuitatibus, quorũ Conuent. valdè distant. *c.7.Rom.29.* *Infirmar. vbi possit erigi. 1617.*

Infirmi, & Infirmæ.

Quamprimùm quis Fratrum, vel Sororum, Oblatorum vel Oblatarum, in ægritudinem inciderit; ad Infirmariam claustralem, per Infirmarium, vel, quo ad Sorores, per Sororem vel *Vt tra-ctandi in Infirmaria claustrali.*

nantur in aliqua mansione in Conuentu existente, ab aliis tamen Officinis magis sequestrata; pro vt commodiùs id fieri poterit: & quòd potiùs ab ædificatione aliorum membrorum domorum huiusmodi (excepto dormitorio) cessetur; quàm à constructione seu ædificatione Infirmariæ huiusmodi. Vbi autem Fratres omni possibili diligentia adhibita, studuerint, Procuratores vel deuotos suos, in defectu Oblatorum habere, qui Infirmis prouideant: si illos taliter habere non potuerint, ne Infirmi interim debita cura careant, licitè possint fratres personaliter illis Infirmis obsequi: ipsísque de sibi necessariis cibis, de Superioris licentia, debitè prouidere. Fratres autem ipsi, ad Infirmorum curam deputati, duntaxat, ipsis Infirmis deseruire habeant. *Ita declarauit Authorit. Apost. Card. Senogal.*

At vbi ægrotum, vel ægrotam, ita constiterit euidenter cõualescere, quòd quadragesimalibus cibis assuetis sustentari queat: matura deliberatione præuia, ad pristinæ vitæ sanctiorem consuetudinem redeat, memor salutiferę professionis suæ. Nulli itaque Fratrum, ac Sororum omnium, aliter quàm hac stabili lege sanci- *Quãdo debent ab hac exire.*

chalibus, videlicet, Carnibus, Ouis, Cașeo, Butyro; nec quibuſcumque lacticiniis, neque ex eiſdem congeſtis, ſeu productis, quouis tempore veſci: neque talium quidquam victui conueniens & aptum, intrò deferri facere, vllatenus permittatur. *R.F.27.R.S.21.22.*

Ponderent hîc Religioſi noſtri, quod aliàs ſui Ordinis Monachis; non quidem Quadrageſimalem vitam Vouentibus, vt nos; ſed à carnibus ſolis abſtinentibus, ex vi Conſtitutionis ad peccatum non obligantis, exprobrabat D. Bernardus, in Apologia ad Guillelmum Abbatem; his verbis.

Ridiculum (ſi tamen verum eſt) quod relatum eſt mihi; incolumes ac validos iuuenes, Conuentum ſolere deſerere: in domo ſe Infirmorum, qui non ſunt Infirmi, collocare: carnium eſu (qui vix ægrotis duntaxat, & omninò debilibus, ex Regulæ diſcretione, pro virium reparatione conceditur) non quidem corporis infirmantis ruinas reficere, prò incommodo; ſed carnis luxuriantis curam perficere, in deſiderio. Rogo, quæ eſt hæc ſecuritas? Inter frendentium vndique hoſtium fulgurantes haſtas, & circumuolantia ſpicula, tanquam finito iam bello, &

triũ

triumphato aduersario, proiicere arma: & aut prandiis incubare longioribus; aut nudum molli volutari in lectulo? Quid hoc ignauiæ est, ô boni milites! Sociis in sanguine & cæde versantibus; vos, aut cibos diligitis delicatos; aut somnos capitis matutinos? Aliis, inquam, nocte & die cura peruigili festinantibus redimere tempus, quoniam dies mali sunt: vos, è contrario, & longas noctes dormitando consumitis; & dies fabulando ducitis ociosos? An dicitis Pax, & non est Pax? Cur non verecundamini ad exprobrationem Apostolicæ indignationis? *Nondum enim*, ait, *restitistis vsque ad sanguinem.* Imò, iam ad eiusdem terribilis valdè comminationis tonitruum, cur non expergiscimini? *Cùm dixerint*, inquit, *Pax & securitas: tunc repentinus eis superueniet interitus, sicut dolor in vtero habentis, & non effugient.* Delicata nimis medicina est, priùs alligari quàm vulnerari: membrum non percussum plangere, & necdum suscepto ictu admouere manum, fouere vnguento vbi non dolet, emplastrum adhibere vbi cæsura non est. Ad discernendum deinceps inter sanos & malè habẽtes, baculos in manibus

Hebr. 12. 4.

1. Thess. 5. 3.

porta

portare iubentur ægrotantes; planè necessarios; vt quam pallor in vultu maciésque non indicat, baculus sustentans mentiatur inualetudinem? Ridendas an lugendas dixerim huiusmodi ineptias? Sic Macharius vixit? Sic Basilius docuit? Sic Antonius instituit? Sic Patres in Ægypto conuersati sunt? & cæt. *Et infrà.* Heu me, miserum qualemcumque Monachum! Cur adhuc viuo, videre ad id deuenisse Ordinem nostrum! *Hactenus D. Bernardus.*

Supportandi Fratres infirmi. Charitatiuè semper obseruetur, quòd cuncti diutino ac naturali languore cœlitus visitati, nedum in ieiuniis, sed etiam in cunctis Vigiliis, & quibuscumque Ordinis huius oneribus, benignè supportentur: & cibis quadragesimalibus abundantiùs quàm sani, refocillentur. Ipsi verò taliter visitati, de tempore adhuc sibi ad pœnitentiam peragendam commodato, gaudeant & gratulentur. *Regula F. 32.*

Idem planè, iisdem verbis, mutatis tamen mutandis, habetur de Sororibus. R. S. 24.

Sorores infirmæ. Permittatur pro Sororum Infirmarum consolatione, ac necessaria visitatione; quod ipsarum Confessores, & Medici corpo

corporales, quoties opus fuerit, accedant ad ſtrictã infirmariæ craticulam: ad quam Infirmæ præfatæ, ſe ipſas approximare: ac, ſi opus ſit, cum ductili lectulo, honeſtè deferri facere poterunt: quatenus ipſe Medicus, illas ibidem videre, ac tangere queat. *R. S.* 18.

Fratres, diutino ac naturali lãguore laborantes, cibis quadrageſimalibus abundantiùs quàm ſani refocillentur: & benignè ſupportentur in laboribus, ac vigiliis & ieiuniis, ac veſtimentis, & in cunctis oneribus Ordinis. Superueniente tamẽ aliquando ſupernaturali lãguore, huiuſmodi; Medici conſilio; permittantur tales languidi, aliquorum menſium ſpatio, carnes & lacticinia comedere. *Cor.* 56. *Vide* Habitus.

Vt ſupportandi languidi, lãguore naturali.

Vt, ſupernaturali.

At, quiſnam eſt languor, *quem B. Pater hîc* naturalem *vocat? Quis ille, quem* ſupernaturalem? Reſpondeo 1. *Fernelium lib.* 2. *de abditis rerum cauſis, c.* 16. *dicere:* Quicumque diuinitus morbi delabuntur, naturalium quodammodo ſimiles apparent: at quia cauſam habent, medendi arti haudquaquam obſequentem, iure trans naturam appellandi videntur. *Tales fuiſſe dicit, peſtilentiam Dauidis tempore; morbos Iob, & Ezechiæ.*

chiæ. Tales esse, à dæmone & maleficis inflictos, permittente Deo:de quibus ait; Compertum habemus,magos,sagas,&c.aliquos in corporis extenuationem,cum languore summo traxisse. *Huc referri etiã posset deliquium illud,quod ex Dei amore feruentißimo procedit; de quo sponsa Cant.* 2. Amore lãgueo.*Ex quibus patet,per lãguorẽ, Fernelium morbum intelligere:per morbũ supernaturalẽ,quem ille transnaturalẽ vocat,à Deo ità immissum, vt naturaliter sit incurabilis. Ideoq́;, omnes alios morbos, eundem sub naturali comprehendere.Hoc posito,*

Dico 1.*B.P. languorẽ naturalem, & supernaturalem , in hac significatione non vsurpare.* Probatur *euidẽtißimè,quia diutino ac naturali languore laborãtes, solùm cibis quadragesimalibus abundantiùs quàm sani refocillãdos esse dicit:solis laborantibus lãguore supernaturali, permittens carnes mãducare.At quis dicat,dantem Regulam non solùm sanctam, sed & mitem;intendere laborantes diutino languore seu morbo, à Deo extraordinariè non immisso,tabe V.G.melancholia, oppilatione , podagra & simil. debere semper à carnibus abstinere ? maximè cum febri laboranti, carnium permittat esum?*

Respondeo 2. *eundem Fernelium lib.* 1. *Physiologiæ tit. de morborum causis,c.* 11.*dicere;* Morbos efficientium causarum, duo sunt

Morbos

summa primaque genera: aliæ insitæ sunt nobis & congenitæ, quas ab ipso ortu accepimus: aliæ aduentitiæ, quæ nos iam editos, extrinsecus inuadunt. Insitarum, aliæ naturales; præter naturam aliæ. Naturales, temporum ætatúmque decursu, sensim nos immutant: & sine sensu, in extremum senium mortémque deducunt. Hoc genere, est primordiorum ex quibus constamus repugnantia; & insiti nostri caloris efficientia. Præter naturã insitæ sunt, quæ vel ex seminis, vel ex materni sanguinis vitio exortæ, morbos nobis accersunt. *Alias omnes, aduẽtitias vocat. Ex quibus*

Colligo *morbum illum, seu languorem, dici naturalem, qui ex causis naturalibus procedit: ex repugnantia scilicet quatuor elementorũ, quibus constamus; & quatuor primarũ qualitatum quæ sunt in nobis; quæ repugnantia, in seniũ tandem nos deducit: ideóque, senectutem ipsam, esse morbum, seu languorem naturalem. Alios verò morbos, qui procedunt ex causis, vel præternaturalibus, vel aduentitiis; esse languores præternaturales, vel aduentitios. Vndè Aristoteles lib.* 5. *de Gener. animal. c.* 4. *ait;* Rectè dixeris, morbũ esse aduentitiam senectutem: senectutem autem, morbum esse naturalem. *His positis,*

Dico 2. *B.P. per diutinũ languorẽ, seu morbũ*

natura

naturalem; intelligere morbum illum, qui procedit ex causis naturalibus, modo explicato qualis est senectus. Probatur 1. *quia hic morbus, expressè naturalis vocatur ab Aristotele & Fernelio; ad quod probabilè admodum est, B. Patrem attendisse.* Probatur 2. *quia remedium quod huic langori adhibet, est sufficiens senectuti: quod scilicet, cibis quadragesimalibus abundantius quam sani taliter languidus refocilletur, & in cunctis ordinis oneribus, ieiuniis, vigiliis &c. benignè supportetur. Vt enim optimè probat Peirinis de Subdito q.4.c.6. in Ordine nostro, ratione senectutis præcisè, non potest cum aliquo dispensari ad comedendas carnes. Quia, cum Votum Vitæ Quadragesimalis quod emittimus, sit solemne; est perpetuum, nec excludit nisi tempus infirmitatis. Nec obstat quod senectus ipsa sit morbus: non enim est talis, qualem requirit Legislator ad carnes mãducandas; vt patet, cum aliud remedium & non istud, huic morbo seu langori adhibuerit, mox allatum: quod scilicet pro langore naturali decernit. Neque enim concipi potest, quisnam langor sit naturalis, si senectus non est huiusmodi.*

Dico 3. *B. Patrem per langorem seu morbum supernaturalem, intelligere alios quoscumque, non solùm quos suprà trans-naturam Fernelius vocat, sed etiam quos à causis præternaturalibus*

& aduen

& aduentitiis causari dicit, quos præternaturales & aduentitios vocamus. Prob.1.*quia distinguit diutinum languorem seu morbum, solùm in naturalem & supernaturalem: nec de alio mentionem facit cui remedium adhibeat necessariũ. Ergo per supernaturalem, intelligit quemcumque diutinum morbum & languorem, qui non est naturalis: alioquin, non prouidisset præternaturalibus & aduentitiis.*

Nec obstat, *languores præternaturales & aduentitios, non dici supernaturales. Licet enim rigorosè loquendo, nec sint, nec dicantur tales: supernaturales tamen dici possunt, quasi negatiuè, quatenus naturales non sunt; & illarum causæ, naturæ in puris naturalibus constitutæ adueniunt, & superimponuntur.*

Non obstat etiam, *B. Patrem aliis morbis prouidisse, cum ait; quod* si ægritudo examinata in Infirmaria Claustrali inualuerit, medici consilio deducatur infirmus ad infirmariam exteriorem, &c. *ibi enim, loquitur de morbis ordinariis, V.G. febribus; qui morbi, intrà certum aliquod tempus curantur; non de diutinis, de quibus agit separatim: illósque distinguit, in naturales, & supernaturales: istis, assignans esum carnium, per aliquorum mensium spacium; non illis. Et sic in praxi videmus Asthmaticos, Hectica, vel acuta Quartana laboran-*

tes, Pulmones sauciatos habentes, & similes; variis temporum interuallis, carnes apud nos per aliquos menses manducare: refocillatisque aliquantulum viribus, ad pristinæ vitæ quadragesimalis sanctiorem consuetudinem reddire, memores salutiferæ professionis suæ: & de tempore sibi adhuc ad pœnitentiam peragendam commodato, gaudentes & gratulantes. Ad quem tamen redditum non astringuntur, nisi cùm ità conualescunt, quod cibis quadragesimalibus consuetis sustentari possint: sicut de infirmis ordinariis dicitur. R.F.26.

Probatur 2. conclusio, *quia si per diutinos languores supernaturales, morbos longos præternaturales & aduentitios non intelligit B. Pater: ergo comprehendit illos sub diutinis languoribus naturalibus, cum morbos seu languores omnes diutinos comprehendat sub naturali & supernaturali. At hoc dici non potest, quia naturali languore laborantibus, non permittit cibos paschales, sed tantùm quadragesimales: ad quos illum velle perpetuò obligare Asthmaticos, Hecticos, & similes; est valdè durum, & à Regula miti, nimis alienum.*

Dici etiam posset, *per languorem naturalem diutinum, intelligi debere delicatam & debilem corporis constitutionem, quæ trahitur ex vtero materno: per supernaturalem verò ob ra-*

tiones

itones preallatas, diuturnum quemcumque morbum, qui nos natos inuadit. Congruum quippe est, vt morbis istis laborantes, ciborum paschalium subsidio subleuentur: debiles autem à natiuitate, cibis quadragesimalibus abundantius quam cæteri refocillentur: & supportentur in ieiuniis & similibus. Ideò Cor. 109. *dicitur; quod* si quis causa frigiditatis se pluribus tunicis egere asserat, ipsi charitatiuè prouideatur. *Verùm, ne nimium delicati euadant Religiosi, languores suos simpliciter exponant; necessariorum prouisionem, Superiori cuius est iudicare, religiosè remittentes. Ait enim D. Bernardus.* Licet necessitas ità sit ordinata, vt nec quærellæ sit locus vllus, & omnis sit superfluitas amputata: si quid tamen vel publicè vel priuatim addendum est, vel minuendum; hoc in Prioris est arbitrio, absque omni scrupulo obediētium subditorū, vel periculo. *Et alibi.* Periculū est Religiosorū, dùm infœliciter blandimur nobis, & palpantes seducimus nosmetipsos. *De vita solitaria.* *De subiectione voluntatis nostra, diuina.*

Non licet Infirmis, siue Medici consilio & assensu, extra Conuentum carnes comedere. *c.* 1. *Genu.* 33. *Nunc verò seruandæ sunt. constit. Clem. VIII.* *Quid extra Conuentum.* 1532.

In Conuentibus, à Ciuitatibus & Vrbibus remotis, cum facilis ad Medicum non *Quid absente medico.*

haberi poteſt acceſſus; onerata Correctoris & Seniorum conſcientia, infirmitatis qualitate conſiderata; de prædictorum omnium conſenſu, & Tonſoris ordinarij conſilio;poterunt omnes prædicti,quo ad eſum ciborum Paſchalium,Medici abſentiam ſupplere. *ibid.*

Si Tonſor abſentiam Medici ſupplere poteſt, poteſt abſentiam vtriuſque ſupplere Pharmacopola. Si in tali caſu,conſulendus Corrector & Seniores:conſulendus eſt & ſocius itineris. In illorum autem omnium abſentia,vt accidere poteſt, conſulenda conſcientia propria. Poteſt autem Medicus loci, in quo ſumus, dum peregrinantes in infirmitatem incidimus, Medici ordinarij Conuentus abſentiam ſupplere. Idem reſpectiuè dicendum, de Chirurgo & Pharmacopola.

Peregrinantes. Peregrinantes per Obedientiam, & in alieno Conuentu ægrotantes, iuxtà facultatem talis Conuentus, charitatiuè tractentur: nec propter hoc, Fratres alterius Conuentus, illi vbi eos infirmari contigerit,
1514. aliquid reſarcire, ſeu reſtituere teneantur.
1517. *c.Tholoſ.* 30. *c.* 2. *Rom.* 18. *c.* 1. *Genu.* 21. *cap.*
1532. *Paulit.* 39.
1535.

Infirmorũ cura. Corrector, ſuæ valetudinis rationem habens ſuperfluam, & alienæ incurius: per ſuos Seniores, & per Prouincialem, ſi adſit,

ſit, de ſua negligentia puniatur: Ita quod, abſente Prouinciali, ſi Corrector poſt trinam monitionem non ſe Correxerit: per Seniores, & Capitulum Locale, per menſem ab officio ſuſpendatur: & per dictos Seniores Infirmis prouideatur. Quod ſi vrgeat infirmitas, non expectetur trina illa monitio, ſed prouideant Seniores. *cap.* 1. *Valent.* 11. 1541.

Contagioſus. Si quis inciderit in morbum, quem Galli, Neapolitanum: Itali, Gallicum: Hiſpani Lasbusbas vocant: non coutatur cæteris Fratribus, tam in veſtimentis Eccleſiaſticis, quam in vaſis, cibariis & cæteris ſupellectilibus, ad vſum corporis neceſſariis: careátque perpetuò voce paſſiua. Et ſi ſemel ab Ordine eiectus fuerit, maximè interueniente Apoſtolico diplomate, nunquam denuò recipiatur: ne ouis morbida, totum gregem inficiat. *c.* 1. *Foroiul.* 3. 1547.

Exitus ab infirmaria. Infirmi, ſicut de Medici conſilio Infirmariam ingrediuntur, ità & de eorum conſilio, ipſorum onerata conſcientia, ab Infirmaria debent exire: aliàs non poſſunt cogi ad exeundum. *c.* 4. *Genu.* 14. 1574.

Si etiam Corrector Infirmus, ab Infirmaria velit exire, poſt duos menſes; ne Capitulum de alio Vicario prouideat, ab eo quem ipſe nomina-

uit: ad eandem Infirmariam post vnam aut alteram diem reuersurus, ratione infirmitatis: & priorem Vicarium, pro duobus aliis mensibus de nouo nominaturus: non debet illi permitti, Medico inconsulto: cuius erit iudicare, vtrum talis Corrector, iuxta Regulam sufficienter conualescat; ità vt quadragesimalibus cibis sustentari queat: Contrarium enim, est in fraudem Capituli Massiliensis 42. de quo Verbo Corrector. *Et directè contrà priuilegia Capituli Localis.*

Infirmi non exeant è Conuentu. Dum Infirmi sunt in Infirmaria; non debent exire è Conuentu: & Prouinciales, imò & Generales, nullo modo possunt super hoc dispensare, sub pœna pri-
1617. uationis officij. *c.6. Rom.14. Vide* Constitutiones Clementis VIII. Quadragesimale Votum. Valetudinarij.

Informator.

Assignãdus. Clericorum, Nouitiorum, Laïcorum, & Oblatorum debet assignari à Generali, vel Prouinciali; de consilio Collegarum. *c.1. Genu. 12. Paulit. 31. Vide* Clerici. Noui-
1532. tij. Laïci. Oblati.
1535.

Inquisitio.

Vide Hæresis: *vbi materiam istam ex pro-*

fesso

fesso tractamus, & vt materia exigit elucidamus.

Iudicare.

Cum defensio sit de Iure naturæ, & nemini negari possit; nemo inauditus & indefensus, iudicari potest; nec absens, nisi in causa contumaciæ. Tenentur enim Superiores ad defensiones dandas, & recipiendas: & vbi deficiunt statuta regularia, admittere sacros Canones: secundum quos etiam Regulares debent iudicari: & ad quorum obseruantiam, omnes tenentur, ex Tridentino.*cap.* 5.*Genu.*8. *Sessione vltima Reg. de c.*18. 1584.

Nec obstat, *Mare magnum, in quo conceditur Superioribus, liberè posse corrigere fratres secundùm consuetudinem Ordinis, & postpositis rimulis & apicibus Iuris; intelligendum enim est quo ad accidentalia, non quo ad substantialia, quæ sunt legitimæ probationes & defensiones: vt limitat Panormitanus in cap.* Qualiter & quando. *l.* 2. *Decretal. Item, loquitur de consuetudine rationabili & approbata, quæ scilicet non est contrà Canones & à Iure non reprobatur. Glos. c. fin.* de consuet. *in* 6. Non obstat, 2. *c.*1. de dolo & contumacia, *l.* 2. *decretal. vbi dicitur, quod in Ecclesiasticis personis & negotiis*

rigor & districtio Iuris non requiritur: quia ibidem subditur, cum propter hoc iustitia non periclitatur. Non obstat tertiò, *Clem.* Sæpè *de verbor. signif. vbi habetur, quod in causis aliquando proceditur simpliciter & de plano, sine forma & figura Iudicij: quia per ea verba, non tolluntur quæ sunt de substantia Iuris, sed tantùm superfluæ dilationes & vanæ exceptiones: Iudicium enim quantumcumque summarium, defensionis copiam non subtrahit, vt ibidem dicitur, maximè cum agitur de graui præiudicio inferēdo.* Non obstat denique *Correctorium, vbi dicitur variis in locis aliqua delicta Superioris arbitrio esse punienda, & similia: hæc enim non designant liberam potestatem, nec voluntatem; sed discretionem rationis & arbitrium boni viri, vt in simili latè probat Syluester. Verbo* Iudex. *quæstione prima. quæ omnia Superiores maturè considerare debent.*

Iuramentum.

Vitandum. Fratres & Sorores Regulæ vtriusque sexus, sanctum Dei nomen in vanum non assumant. Quin potiùs, in singulis dictis & factis, se, ac omnes proles eorum, necnon seruos & ancillas, ab omni prorsus Iuramento cohibere procurent. Et cum huius

huius Congregationis Fratres, aut Sorores Iurantes audierint, eosdem in charitate corripere studeant. Attendentes Christi consilium, dicentis: *Sit sermo vester, est, est: non, non.* Vix enim recedet malum ab eo, qui assuescit Iuramento. *R.V.S.* 2.

Si quis in consuetudinem duxerit, publicè Iurare, per Deum, vel per Virginem Mariam, aut per aliquem Sanctorum & Sanctarum: vel per sanctum Euangelium: aut similiter fecerit aliud quodcumque Iuramentum: super hoc à Superiore charitatiuè moneatur. Et pro quolibet talium iuramentorum, semel comedat panem & aquam, duntaxat: vel grauius puniatur talis delinquens, ipsorum Iuramentorum grauitate, vel iteratione, debitè pensatis. *Cor.* 2. *Contrauenientium pœna.*

Prætereà, periurans aliquis, vel enormiter imprecans, aut maledicens: pro quouis talium delictorum, duobus continuis diebus, comedat panem & aquam duntaxat: vel grauius puniatur talis delinquens, iuxtà grauitatem delicti, & indè consequuti scandali. Enormiter autem Iurans, vel blasphemans; pro quolibet enormi Iuramento, vel blasphemia, tribus continuis diebus, comedat panem & *Periurans. Imprecans. Maledicens.*

rigor & districtio Iuris non requiritur: quia ibidem subditur, cum propter hoc iustitia non periclitatur. Non obstat tertiò, *Clem.* Sæpè *de verbor. signif. vbi habetur, quod in causis aliquando proceditur simpliciter & de plano, sine forma & figura Iudicij: quia per ea verba, non tolluntur quæ sunt de substantia Iuris, sed tantùm superfluæ dilationes & vanæ exceptiones: Iudicium enim quantumcumque summarium, defensionis copiam non subtrahit, vt ibidem dicitur, maximè cum agitur de graui præiudicio inferēdo.* Non obstat denique *Correctorium, vbi dicitur varijs in locis aliqua delicta Superioris arbitrio esse punienda, & similia: hæc enim non designant liberam potestatem, nec voluntatem; sed discretionem rationis & arbitrium boni viri, vt in simili latè probat Syluester. Verbo* Iudex. *quæstione prima. quæ omnia Superiores maturè considerare debent.*

Iuramentum.

Vitandum. Fratres & Sorores Regulæ vtriusque sexus, sanctum Dei nomen in vanum non assumant. Quin potiùs, in singulis dictis & factis, se, ac omnes proles eorum, necnon seruos & ancillas, ab omni prorsus Iuramento cohibere procurent. Et cum huius

huius Congregationis Fratres, aut Sorores Iurantes audierint, eosdem in charitate corripere studeant. Attendentes Christi consilium, dicentis: *Sit sermo vester, est, est: non, non.* Vix enim recedet malum ab eo, qui assuescit Iuramento. *R.V.S.* 2.

Contrauenientium pœna. Si quis in consuetudinem duxerit, publicè Iurare, per Deum, vel per Virginem Mariam, aut per aliquem Sanctorum & Sanctarum: vel per sanctum Euangelium: aut similiter fecerit aliud quodcumque Iuramentum: super hoc à Superiore charitatiuè moneatur. Et pro quolibet talium iuramentorum, semel comedat panem & aquam, duntaxat: vel grauius puniatur talis delinquens, ipsorum Iuramentorum grauitate, vel iteratione, debitè pensatis. *Cor.* 2.

Periurans. Imprecans. Maledicens. Prætereà, periurans aliquis, vel enormiter imprecans, aut maledicens: pro quouis talium delictorum, duobus continuis diebus, comedat panem & aquam duntaxat: vel grauius puniatur talis delinquens, iuxtà grauitatem delicti, & indè consequuti scandali. Enormiter autem Iurans, vel blasphemans; pro quolibet enormi Iuramento, vel blasphemia, tribus continuis diebus, comedat panem &

aquam duntaxat. Et cum hoc, prima die talis pœnitentiæ, ſpacio vnius *Miſerere*, in Capitulo, diſciplinam ſumat: vel grauius corrigatur talis delinquens, iuxtà grauitatem & exigentiam ſui delicti. *ibid.*

L.

Laïci.

Eorum officium diuinũ.

SEu Conuerſi, pro Matutinis, trigeſies: pro Laudibus, decies: pro Veſperis, duodecies: & pro qualibet reliquarum Horarum, ſepties orationem Dominicam, & toties ſalutationem Angelicam dicant: verſiculis, *Gloria Patri*, & *Sicut erat*, ſingulis cuiuſlibet Horæ ſalutationibus additis. Et pro Defunctorum Officio, decies *Pater noſter*, ac toties *Aue Maria*, quotidiè recitent: verſiculo *Requiem æternam*: vltimò, *Aue Maria*, ſubiuncto. *R.F.*16.

De ſpiritualibus. Capitulariter definiendis non ſe intromittant.

Præthereà, de illis, qui de cætero ad aliquos Ordines Eccleſiaſticos promoueri habebunt: neque ſuper talibus ſpiritualibus negotiis, capitulariter definiendis; non ſe intromittant Fratres Laïci, ſeu Conuerſi: cum ad eorum ſtatum, & condi

conditionem, de talibus minimè spectet. Si quis autem ipsorum contrarium fecerit, iure primogenituræ per mensem priuetur. Et coram Fratribus, in mensis refectorij debitè collocatis, dicat quinquies *Pater noster*, & toties *Aue Maria*. Et vlterius, pro prima secundáque vicibus, vna die, comedat panem & aquam duntaxat. Pro tertia verò vice, per mensem incarceretur. *Cor.* 71.

Laïci, non possunt eligi in Socios Generalium vel Prouincialium. *cap. Turonens.* 28. *Non sint Collegæ.* 1511.

Ad chorum suscipi postulantes, remissi sunt ad exactam textus Regulæ obseruantiam. *ibid.* 36. *Non admittantur ad Chorū.*

Non possunt esse Commissi, ad Capitulum Generale, vel Prouinciale destinandi. *c.* 2. *Rom.* 6. *Non sint Cōmissi.* 1517.

Laïcis, possunt duo vel tres speciales confessores assignari, à Generali vel Prouinciali, *c.* 3. *Rom.* 19. *c.* 1. *Bonon.* 11. *Eorum Confessores.* 1523.

1538. Decreuerunt Patres, quod si huius Ordinis Fratres Laïci, vel Oblati, suæ professionis rationem non habētes, ad quemcumque Ordinem Ecclesiasticum temerè euolare attentauerint, per annum incarcerentur: & singulis quartis & sextis *Ordines suscipiētium pœna.*

feriis

feriis, ſint in pane & aqua: & quandiû vixerint, ab exequutione omnium quæ Ordinis ſunt, abſtineant. Et abiectioribus cœnobij ſeruitiis exercendis, deputentur.
1535. *c.Paulit.* 19.

Et ſuperiorū permittētium.

Si quis Superior, quempiam talium ad dictos Ordines ſacros ſuſcipiendos, licentiauerit, cuiuſcumque conditionis ſit, ab officio deponatur: & ad omnia officia Ordinis inhabilis habeatur. Sociique illius in hoc conſentientes, cum eo, actiua & paſſiua vocibus,& iure primogenituræ careant:donec per Generale Capitulum
1532. rehabilitentur.*c.*1.*Genu.*15.*c.Paulit.*19.
1535. [l]Laïci vel Oblati, qui ſe ordinari fecerint, perpetuò ſint inhabiles: vtraque voce careant: iure primogenituræ priuen-
1532. tur:& ab exequutione omnium, quæ Or-
1535. dinis ſunt,abſtineant.*c.*1.*Gen.*15.*c.Paulit.*19.
1538. *c.*1. *Bonon.*6. *c.*1.*Valent.*19 *c.*7. *Genu.*21.*Vide*,
1541.
1605. Oblati.

Intelligenda hæc ſtatuta cenſeo,etiam de Laïcis & Oblatis illis qui ſe ordinari faciunt cum Breui Apoſtolico, ſi non ſint motus proprij in quibus expreſsè derogetur Regulæ & conſtitutionibus noſtris,ex certa ſcientia,ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine. Subreptitia enim ſunt huiuſmodi Breuia:tùm quia expreſſè prohibetur in

in Regula à Summo Pontifice confirmata, n. 52. ne quis ex nostris, quidquam facto vel scripto contra hanc Regulam impetrare, seu impetrari facere, quouis modo præsumat: hæc autem Breuia sunt directè contra Regulam, in qua n. 3. statuitur quod fratres Clerici, Laici & Oblati, elapso continuæ probationis anno, ad professionem possint recipi: & quod ipsi taliter recepti, in statu professionis suæ perpetuò remaneant. Tum quia statuitur in Capitulo Paulitano, ab Apostolica etiam Sede confirmato, n. 7. vt obtinentes aliquod Breue contrà Regulam, per annum vtraque voce priuentur, & iure primogenituræ: denique, quia nullus siue subditus siue Prælatus sit, aliquid expediendum procurare debet in curia Romana, sine consensu Zelosi. Qui etiam non debet in eadem curia, quorumcumque fratrum nostri Ordinis negotia pertractare, nisi literis Prouincialis de consensu suorum Collegarum confectis, de illis informetur & requiratur, vt dicemus Verbo Zelosus, *ex capitulis Turon.* 11. *primo Genuensi* 5. *& Paulitano* 24. *Ex quibus, non solum Paulitanum, sed etiam Thuronense à Sede Apostolica est confirmatum. Cum autem Laici vel Oblati obtinent Breuia, vi quorum transuolant ad sacros Ordines, negotia sua furtim peragunt insciis Prouincialibus & Zeloso, ideóque & subrecticiè illa obtinent.*

feriis, ſint in pane & aqua: & quandiû vixerint, ab exequutione omnium quæ Ordinis ſunt, abſtineant. Et abiectioribus cœnobij ſeruitiis exercendis, deputentur.

1535. *c.Paulit.* 19.

Et ſuperiorũ permittẽtium. Si quis Superior, quempiam talium ad dictos Ordines ſacros ſuſcipiendos, licentiauerit, cuiuſcumque conditionis ſit, ab officio deponatur: & ad omnia officia Ordinis inhabilis habeatur. Sociíque illius in hoc conſentientes, cum eo, actiua & paſſiua vocibus,& iure primogenituræ careant:donec per Generale Capitulum

1532. rehabilitentur.*c.*1.*Genu.*15.*c.Paulit.*19.

1535. [l]Laïci vel Oblati, qui ſe ordinari fecerint, perpetuò ſint inhabiles: vtraque voce careant: iure primogenituræ priuen-

1532. tur:& ab exequutione omnium, quæ Or-

1535. dinis ſunt,abſtineant.*c.*1.*Gen.*15.*c.Paulit.*19.

1538. *c.*1. *Bonon.*6. *c.*1.*Valent.*19 *c.*7. *Genu.*21.*Vide*,

1541.

1605. Oblati.

Intelligenda hæc ſtatuta cenſeo,etiam de Laïcis & Oblatis illis qui ſe ordinari faciunt cum Breui Apoſtolico, ſi non ſint motus proprij in quibus expreſsè derogetur Regulæ & conſtitutionibus noſtris,ex certa ſcientia,ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine. Subreptitia enim ſunt huiuſmodi Breuia:tùm quia expreſsè prohibetur

in

in Regula à Summo Pontifice confirmata, n. 52. ne quis ex nostris, quidquam facto vel scripto contra hanc Regulam impetrare, seu impetrari facere, quouis modo præsumat: hæc autem Breuia sunt directè contra Regulam, in qua n. 3. statuitur quod fratres Clerici, Laïci & Oblati, elapso continuæ probationis anno, ad professionem possint recipi: & quod ipsi taliter recepti, in statu professionis suæ perpetuò remaneant. Tum quia statuitur in Capitulo Paulitano, ab Apostolica etiam Sede confirmato, n. 7. vt obtinentes aliquod Breue contrà Regulam, per annum vtraque voce priuentur, & iure primogenituræ: denique, quia nullus siue subditus siue Prælatus sit, aliquid expediendum procurare debet in curia Romana sine consensu Zelosi. Qui etiam non debet in eadem curia, quorumcumque fratrum nostri Ordinis negotia pertractare, nisi literis Prouincialis de consensu suorum Collegarum confectis, de illis informetur & requiratur, vt dicemus Verbo Zelosus, *ex capitulis Turon.* 11. *primo Genuensi* 5. *& Paulitano* 24. *Ex quibus, non solum Paulitanum, sed etiam Thuronense à Sede Apostolica est confirmatum. Cum autem Laïci vel Oblati obtinent Breuia, vi quorum transuolant ad sacros Ordines, negotia sua furtim peragunt insciis Prouincialibus & Zeloso, ideóque & subrecticiè illa obtinent.*

Hæc

Hæc manifestissimè colliguntur ex c. Paul. 6. vbi dicitur; Nonnulla Breuia, contra Regulæ nostræ tenorem militantia, despicientes Patres, tanquam veri & sinceri S. P. N. Francisci de Paula vltimæ voluntatis sequaces, & suæ salutiferæ professionis memores, cui contraire nefarium esse putauerunt: dignum duxere, illa & quæcumque alia, directè vel indirectè Regulæ nostræ contrauenientia, infringere: etiam fratrum particulariũ si quæ forent. Quod vt debitè fiat, P. Zelosus Sum. Pontificem consulere habebit. *Quomodo enim Breuia Apostolica Patres despicerent, & infringenda dicerent? quomodo illorum despectum & infractionem Summus Pontif. non damnaret sed approbaret (quod in genere saltem Paulus III. fecit in approbatione capitul. Paulitani) si non essent subreptitia? Vnde Breuia illa, quorum impetratio conclusa fuerat in c. 1. Genu. 34. 37. 38. in Paulitano citato despecta & laceranda iudicata; à Patribus, non summo Pontifici inobedientibus, sed Zelo Religionis ductis; illáque subreptitia esse, procul dubio iudicantibus: reuocata fuerunt & annullata, per prædictum Breue Pauli* III. *nec in genere tantùm, sed in specie & expreßis verbis.*

verbis. Vide quæ diximus Verbo Breuia Apostol. *ex c. Paul. 7. à Summo Pontif. confirmato; vbi, sub grauißimis pœnis, prohibetur Breuia impetrare contra Regulæ puritatem. At, ex prædictis satis constat, Breuia quibus innittuntur fratres Laïci & Oblati, qui ad sacros Ordines transuolant, directè esse contra Regulam. Et habetur expreßè in c. 1. Bonon. 6. vbi dicitur.* Obtulit P. N. literas, quibus F. N. (qui cum Oblatus in nostro Ordine professus haberetur, retro respiciens, Ordine relicto, fecit se ad Sacerdotium, Sedis Apost. authoritate, sub habitu S. August. promoueri) supplicabat, vt Patres Capit. dignarentur eum ad Religionem, & ad Ordinum susceptorum exequtionem admittere. Cuius petitionem, vt indignam responsione, non examinarunt Patres: cum apertissimè iubeat Regula, professos in statu professionis suæ, perpetuò remanere: & in c. Paulitano sit ordinatum, *& cæt. quæ supra ex hoc cap. posuimus. Posteà subditur.* Propter Reuerentiam D. Archipresbyteri, Sindicorum & communitatis terræ Paulæ, qui dignati sunt ea de re ad Capitulum scribere; propensiùs considerarunt Patres, possentne sana conscientia dictorum deuotorum acquiescere voluntati. Perpendentes

1538.

Cum omnes Laïci, eorum professionis immemores, ad Sacerdotium, diplomatibus Apost. euolare procurent. Quam pestem, ne amplius in Religione serpat, de medio tollendam duxerunt, omnibus mediis possibilibus. Ideò P. Zéloso expressè imponunt, vt consulat S.D vt Breuia talibus concessa infringere, & in futurum nulla alia concedere dignetur. Pro hactenus autem ordinatis, seruentur quæ decreta sunt in nostris statutis: & qui in posterum se ordinari attentauerint, vltrà prætaxatas pœnitentias, acerrimè puniantur ad Superioris arbitrium. *At certè, Religionis pestem non vocarent Patres, quæ fierent vi Breuis Apost. non subreptitij. Non imponerent pœnas, cum illo Ordines suscipientibus, vt faciunt. Imò decernunt, cum sic iam ordinatis, statutorum nostrorum decreta, seruari debere: quæ non sunt alia, quam quæ in hac materia retulimus. Ideóque, illa omnia intelligenda docent Patres, citati capituli Valent. 22. de Laïcis & Oblatis, etiam cum Breui Apostol. ordinatis. Excepimus tamen habentes motus proprios. Licet enim priuilegium subreptitiè impetratum, ad puram instantiam petentis, non valeat: valet tamen si motu proprio concedatur. Ità Panormit. in* c. Ad aures de rescript. *n.* 5. *& in c.* Dilectus.

de Præbend. & *Suares lib* 8. *de legib. c.* 12. *n.* 8.

Primogenitura Debent omnibus Clericis, etiam non ordinatis, postponi. *c.* 2. *Auen.* 9. *c.* 7. *Genu.* 13. *c. Massil.* 40.

1599. 1605.

1611. Quoniam vera disciplina, est honesta morum conuersatio, quæ maximè à viris religiosis venit amplectenda: idcircò decreuerunt Patres, quod Fratres Laïci, habeant Informatorem, vsque ad finem triennij, ad minus, post eorum professionem: ipsis per Patrem Generalem, aut Prouincialem, de consilio Collegarum assignandum. *c.* 1. *Genu.* 12. *c. Paulit.* 31.

Informator Laicorũ.

1531. 1535.

Vox Capitul. Nullam habent vocem in Sociorum Generalium vel Prouincialium electione. *c. Tholos.* 4.

1514.

1541. Nec in electione Seniorum: nec commissi ad Capitulum Prouinc. *c.* 1 *Valent.* 27.

1605. Nullam vocem habent in Capitulo, nisi post triennium professionis. *c.* 7. *Genu.* 12.

At, Regula quæ solos fratres Oblatos arcet à voce capitulari, numero 17. & *Correctorium quod fratres Laïcos solùm arcet à votando in spiritualibus, numero* 71. *supponunt, eosdem fratres Laïcos professos in cæteris habere vocem capitularem, nec eis vllum tempus determinant. Vndè, Cap. Generale, nõ potuit illos (sicut nec Clericos, antè Subdiaconatum, vt hic facit)*

per

per triennium à professione priuare voce capitulari: quod enim per superiorem conceditur, per inferiorem reuocari non potest. *c.* Inferior *dist.* 21. Nec obstat Concilium Trident. dicens, Sessione 22. cap. 4. de Reformatione non habere vocem in capitulo, nisi constitutos in Ordine Subdiaconatus. *Non enim monasteria Regularia comprehendit; aliàs nequidem post triennium capitularem vocem haberent* Laïci. *Sic consulenti Reuerendissimo Patri Passarello, tunc Generali respondit Sacra Congregatio Concilij interpres.* 10. *Ianu.* 1573. *ipsomet referente, in notandis nostrorum priuilegiorum pagina* 453. *Adde, ex hoc statuto maxima oriri inconuenientia. Si enim Clericus & Laïcus professionem emiserint eodem die, & incepto duntaxat ætatis anno* 17. *(quod multis accidit, è quibus inter alios quamplurimos, ego sum) exacto triennio professionis;* Laïcus *vocem habebit in Capitulo ex vi huius statuti; Clericus verò, non. Item, transacto eodem triennio, absque culpa non poterit* Laïcus *capitulari voce priuari, benè tamen Clericus etiam post quinquennium, si scilicet non placeat Capitulo illum ad Ordines promouere: Sicque, etiam cæteris paribus, & absque vlla omninò culpa & causa, Clericus deterioris erit conditionis: quæ omnia rationi manifestè repugnant.*

Lectores.

Quales. Omnes Lectores, ità suas forment lectiones; quod eorum auditores, ad ædificatioriè prædicandum, & confessiones audiendum, idoneos & aptos efficiãt. *R. F.* 41.

Malorũ pœna. Insuper, huius Ordinis Lectores ordinarij, communem ac laudabilem legendi modum excedentes, corrigantur per aliquem Superiorum Prælatorum: vel suorum Vices-gerentium.

Humilitas & sedes. Lectorum humilitas & sedes. *Vide* Primogenitura.

Lectura.

Regulæ Correct. & Cæremoniarum. Regula debet legi in Refectorio, diebus capitularibus. Correctorium verò & Cæremoniæ, aliis diebus. *c.* 2. *Rom.* 17.

Legitima.

Vide Nouitij.

Libri & Libraria.

Liber constitutionum. Liber Constitutionum haberi debet, in singulis Conuentibus: qui in capsa quatuor clauium reponatur. In quo, tenentur Superiores, scribere ordinationes, quas, post peractam visitationem, relinquunt cuilibet

cuilibet respectiuè Prouinciæ: vt, iuxtà constitutionem. *c.* 1. *Foroiul.* 18. cum alius 1547.
successerit Generalis, vel Prouincialis, agnoscat constitutiones sui prædecessoris: & an sint, pro tempore, necessariæ: an confirmandæ, vel abrogandæ, aut in melius commutādæ. Ordinationes etiam Capitulorum Prouincialium, quæ quotannis celebrantur, in singulis Prouinciis; scribantur speciali ordine, in aliquo libro; qui custodiatur in capsa Conuentus principalioris, Prouinciæ: vt à Superioribus videatur, quid benè vel non, ordinatum sit. *c.* 4. *Valent.* 60. *Vide.* Statuta. 1571.

Libri prohib.

Libros prohibitos qui habuerit, absque speciali licentia Sedis Apostolicæ, vltra pœnas Iuris communis & Inquisitionis, perpetuò munere legendi, prædicandi & confessiones audiendi, priuatus sit: & ad omnia officia inhabilis, vtraque voce carens. *ibid.* 46.

Librorũ impressio.

Inhærentes Patres dispositioni sacri Concilij Tridentini, strictissimè inhibent in virtute sanctæ Obedientiæ, ne scripta, tractatus, compilationes, nec alia quæcumque à Fratribus nostris edita & edenda, in lucem prodeant; nisi de licentia Reuerend. Patris Generalis, (recognitis

cuilibet respectiuè Prouinciæ: vt, iuxtà constitutionem. *c.* 1. *Foroiul.* 18. cum alius 1547. successerit Generalis, vel Prouincialis, agnoscat constitutiones sui prædecessoris: & an sint, pro tempore, necessariæ: an confirmandæ, vel abrogandæ, aut in melius commutādæ. Ordinationes etiam Capitulorum Prouincialium, quæ quotannis celebrantur, in singulis Prouinciis; scribantur speciali ordine, in aliquo libro; qui custodiatur in capsa Conuentus principalioris, Prouinciæ: vt à Superioribus videatur, quid benè vel non, ordinatum sit. *c.* 4. *Valent.* 60. *Vide.* Statuta. 1571.

Libri prohib.

Libros prohibitos qui habuerit, absque speciali licentia Sedis Apostolicæ, vltra pœnas Iuris communis & Inquisitionis, perpetuò munere legendi, prædicandi & confessiones audiendi, priuatus sit: & ad omnia officia inhabilis, vtraque voce carens. *ibid.* 46.

Librorū impressio.

Inhærentes Patres dispositioni sacri Concilij Tridentini, strictissimè inhibent in virtute sanctæ Obedientiæ, ne scripta, tractatus, compilationes, nec alia quæcumque à Fratribus nostris edita & edenda, in lucem prodeant; nisi de licentia Reuerend. Patris Generalis, (recognitis

tamen priùs per eum libris, vel per alios quibus commiserit) diligenter examinata fuerint, & correcta. Quod si quis contrarium fecerit, priuatus vtraque voce, per annum, maneat: seu grauiùs puniatur, se-
1571. cundũ arbitrium Patris Generalis. *ibid.* 9.

Nullus audeat in posterum, quidquam typis mandare, sine licentia Reuerendissimi Patris Generalis. Et si aliquis id attentauerit, aut etiam, cum præfata licentia,
Libri famosi. aliquid in suis operibus, famam Fratris alicuius, aut etiam aliquorum in communi, attingens & deturpans apposuerit: ipso facto, absque alia declaratione, præter alias pœnas, priuatus sit Officiis quibuscúmque, si aliqua forsán obtinet: & vtraque voce, in perpetuum priuetur: nec possit à quoquam rehabilitari, nisi à Capitulo generali. Si verò sub alieno nomine, libellos huiusmodi diffamatorios quispiam ediderit: si legitimè super his conuictus fuerit, ea typis mandari iussisse, eisdem pœnis subiaceat: vel fiat inquisitio de auctoribus illorum, si qui inter Fra-
1629. tres circumferantur. *c.* 3. *Barch.* 71.

Ius sic statuit 5. *q.* 1. *c.* 1. Qui in alterius famam publicè scripturam aut verba contumeliosa confinxerit, & scripta non probauerit, flagelletur. *Ioan. A. ibi*, ait: Est hoc, cum innocens infa-

in

matur, ſecus ſi reus accuſatur: quia expedit peccata nocentium eſſe nota. *ff. de iniur. eum qui*

Librorum tranſlatio. *Vide* Obedientia. *Librorũ tranſlatio.*

Libros vendens, ad ſuum vſum conceſſos, à quocumque habuerit, vt proprietarius puniatur. *c. 1. Valent. 24.* *Alienatio, &c.* 1541.

Præcipitur Superioribus eorúmque Vicariis, vt libros qui per mortem decedentium Fratrum, vel titulo donationis aut legati, ſeu quocúmque alio modo, ad Cõuentum peruenerint; non vendant, diſtrahant, pignori obligent, donent vel concedant alicui, ſimpliciter, vel ad vitam: Sed in Libraria communi, (quam, ad minus in principaliori, Conuentu cuiuſque Prouinciæ, erigendam, ſtrictiſſimè curent Superiores Prælati) reponantur. Niſi fortè Conuentus haberet tales libros reduplicatos: vel iudicio eorundem Superiorũ, minùs vtiles viderẽtur. In quibus caſibus poterunt vendi. Sed, eadem diſtrictione præcepti, teneantur Superiores, illorum pretium in alios libros meliores conuertere. Verum, ſi eſſent aliqui Libri parui pretij, poterit Superior Prælatus, Fratribus magis indigentibus, illos, ad vſum duntaxat, concedere. *c. 4. Valent. 8.* *Libraria.* 1571.

Iuxta Breue S.D.N. Clementis VIII. *Libri Libraria Genuẽſ.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum 19. Decembris 1595. prohibetur sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, tam Superioribus quam subditis huius Ordinis: Item, aliis tam Religiosis, quam cuiuscúmque nominis Ecclesiasticis personis; vel sæcularibus: quacúmque, etiam Episcopali, Cardinalitia, aut alia mundana dignitate & authoritate fulgentibus, ne libros aliquos, tam in Libraria Genuensis Conuentus, nũc existentes, quam in posterum ibidem locandos, quacúmque causa, vel prætextu, amouere, extrahere, vel etiam mutuare audeant. Nec aliquis Superior, super hoc quidquam con-
1596. cedere valeat. *c. 6. Genu.* 32.

Libraria huius redditus. Prohibetur insuper sub iisdem censuris, ne annui redditus, quos eadẽ Bibliotheca habet, aliter, quam in emptione Librorum, vel alios vsus Bibliothecæ, impendantur. Idémque præcipitur obseruari, pro Libraria Paulitana. *ibid.* 33. *Libraria Paulitana.*

Eadem statuta fieri deberent, pro quorumcumque Conuentuum Librariis, vel saltem statui, vt non extraherentur libri ex bibliothecis sine Superioris licentia, & relicto, in loco designando, inscriptis, nomine extractorum librorum & Fratrum extrahentium. Amitti namque

que possunt libri, vel quia mutuo, vel quia dono secularibus dari possunt. De facto pereunt aliqui, quia, proh dolor! aliquando sub ceruicali collocantur. Qui fit, vt sæpe accidat, vt libri aliqui à studiosis quærantur; qui, absque prophetiæ dono, vix reperiri possunt. Item, cum Libraria sit vnum ex præcipuis Conuentus ornamentis, illud deperit, si ad nutum singulorum Fratrum, ex illa Libri extrahantur. Singuli enim aliquos accipiunt, quos in suis Cameris collocant, ad ornatum duntaxat: fortè enim, illos, aut raro aut nunquam euoluunt: sicque Libraria denudatur, & depereunt libri: in quibus Prædicatorum, Doctiorum & præcipuorum Patrum Ordinis thesauri consistunt: quique, non ita facilè comparantur, sed cum impensis maximis.

Facultas imprimendi Regulam, Correctorium, Cæremonias & Missas B. P. N. Francisci de Paula, omnibus Prouincialibus conceditur. *c.2.Auen.25.* 1599.

Literæ.

Ipsæ Sorores & Oblatæ, extra suos Conuentus, absque Correctricis licentia, nullas literas transmittant. *R.S.8.* *Sororũ.*

Si quis literas fauorabiles à sæcularibus impetrauerit, seu impetrari fecerit; obedientiæ, seu Correctorio dissentientes *Literæ fauorabiles.*

(quales

(quales ſunt, quæ impetrantur, vt aliquis mittatur ad hanc vel illam Prouinciam, à Generali : ad hunc vel illum Conuentum à Prouinciali : vt ad aliquod Ordinis of-
1523. ficiũ aſſumatur,& ſimil.*c.* 3.*Rom.*17.) vtraque voce, per annum,ſit ipſo facto priuatus : & à Superiore ſuo , grauiter puniatur
1532. *ibid.& c.*1.*Genu.*24.*c.Paulit.*42.
1535. *Paulus verò V.anno* 1619.*die* 6. *Septembris* , *in ſua Conſtitutione quæ incipit* Admouemur. Motu proprio , & ex certa ſcientia , ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine;cunctis fratribus & Religioſis noſtri Ordinis, expreſsè interdicit , ne ad inſtantiam quarumcúmque perſonarum extra Ordinem , etiam Cardinalium,Regum,vel Imperatorum , aliquos fauores , officia , dignitates , &c. ſibi procurent : imò ne fauores huiuſmodi ſponte oblatos , & ab eis minimè procuratos , recipiant , ſub pœnis excommunicationis ipſo facto incurrendæ , & perpetuæ inhabilitatis, ad quælibet Ordinis Officia, dignitates &c. Inſuper omnibus & ſingulis Superioribus præſentibus & futuris , in virtute ſanctæ Obedientiæ , ac ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda,præcipit & prohibet, ne ad inſtantiam quarumcumque perſonarum extra ordinem , etiam Cardinalium , &c. cuiuis eiuſdem Ordinis Religioſo vllam gratiam concedant , vel pœnas aliquas remittant , ſeu gradus,honores,dignitates, Prælaturas , &c. concedant. *Per,* vllam gratiam, *intellige ſolùm pertinentem ad remiſſionem pœnæ , vel ad dignitates &c.*

obtinendas. Ita Peirinis de Subdito q.2. c. 2. §. 11.

Literæ infamatoriæ, missæ cõtra quemdam Fratrem ad Capitulum Generale; remissæ fuerunt P. Prouinciali Calabriæ; vt inquirat de veritate earum. Et quare in visitationibus generalibus tacuerint, qui illas scripserunt, facti inobedientes. Quos vt audierint, si rei inuenti fuerint, per mensem incarcerentur & per triennium, vtraque voce careant. Auctori verò monopolij, duplicabitur pœna. *c.1. Barchin.* 1581. 21. *Vide.* Procesſans. Visitatio. *Famosa.*

Quo ad literas ad Capit. ad Superiores, vel subditos; &c vide *Cor.* 96. 97. 98. 100.

Fratres nõ possunt Literas scribere ad se inuicem, nisi pro causa alicuius momenti, idque rarius quo fieri potest: & tunc, in literis nulla fiat mentio de delictis Fratrum, nec de pœnitentiis, nec de Superiorum Iudiciis in visitationibus factis, nec de electionibus faciendis, nec de rebus pertinentibus ad alios Fratres, & similibus: sed solùm de rebus propriis: idque, cum subscriptione Correctoris. Et cum recipientur literæ, antequam aperiantur, præsententur Correctori. Corrector autem, illas aperiat, & legat. Et si aliquid contra prædictum statutum repe *Fratrũ ad se inuicem missio.* *Receptio*

reperiat, literas Prouinciali aſſignet, vt ipſum caſtigetur Frater qui ſcripſit. *cap.* 5.

1593. *Valent.* 21.

Superiorum. Qui Superiorum Literas ad alios directas aperuerint: ſecularibus oſtenderint, vt laqueum ipſis iniiciant: à Notariis, Apoſtolicis & ſecularibus, vel aliis Fratribus, authenticare fecerint, per annum

1599. vtraque voce priuentur *c.* 2 *Auen.* 24.

Literæ ſupplices ſeu Memorialia. Qui Memorialia, aut alias ſupplices Literas, Papæ, Regibus, Prælatis, Principibus, & aliis quibuſcumque; vel non appoſito nomine ſuo, vel aliorum nomine ementito, abſque illorum commiſſione, ſcripſerint aut miſerint; vtraque voce perpetuò priuentur. *ibid.*

Literati.

Eorum humilitas & ſedes. *Vide* Primogenitura.

Luminaria.

Quæ & quot in Miſſis & Officio Diuino pro varietate feſtorum & dierum ſint accēdenda *Vide* Cær. 10.